

Madalyalı Mahkûm

İNCELEME | ARAŞTIRMA

“Bir döneme, karanlık ve derin ilişkilere,
ülkemizin belli bir sürecinde yaşanan korkaklıklara,
kahramanlıklara, mertliklere, yurtseverlerin
uğradığı haksızlıklara ışık tutan bir kitap.”

Emin Çölaşan

SAYGI ÖZTÜRK

DOĞAN
KİTAP

MADALYALI MAHKÛM

Yazan: Saygı Öztürk

Yayın hakları: © Doğan Kitapçılık AŞ

I. baskı / haziran 2007 / ISBN 978-975-293-599-0

Kapak tasarımı: Yavuz Korkut

Baskı: Moga Basım, Çobançeşme Mah.

Kalender Sok. No: 9 Yenibosna - İSTANBUL

Doğan Kitapçılık AŞ 19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. I Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 246 52 07 / 542 Faks (212) 246 44 44

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Madalyalı Mahkûm

Saygı Öztürk

Emin Çölaşan'ın önsözü

**scanned
by
darkmalt1**

Saygı Öztürk'ün her biri birbirinden ilginç ve tamamı belgeli *Devletin Derinliklerinde...*, *Madalyalı Mahkûm*, *Kasadaki Dosyalar*, *Kırcı 5-6-2 Tamam Reis*, *Kırmızı Klasör*, *Aynadaki Reis*, *Şemdinli'de Olay Var* kitaplarını zevkle okuduk. Okumakla kalmadık, hepsinden çok şey öğrendik.

Kitaplar toplam kırk beş baskı yaptı. Türkiye gibi kitabın çok az okunduğı bir ülkede Saygı'nın kitaplarının bu kadar basılması önemli bir rekordur. Kitaplardan bazıları piyasaya çıktığında, aynı gün korsan baskıları piyasaya sürüldü. Korsancılar bu işi iyi biliyor, hangi kitapların çok okunacağını önceden seziyorlardı!

Saygı'nın kitapları hep bir döneme, karanlık ve derin ilişkilere, ülkemizin belli sürecinde yaşanan korkaklıklara, kahramanlıklara, mertliklere, Korkut Eken gibi yurtseverlerin uğradığı haksızlıklara ışık tuttu.

Bu kitapta da özellikle Korkut Ekenle ilgili belge ve bilgiler bulacaksınız.

Susurluk olayının bilinmeyenleri... Devletin derinliklerinde yaşananlar... Cezaevi dünyası...

Korkut Yarbay'ın bugüne kadar hiç kimseyle paylaşmadığı özel bilgiler... Susurluk'un kilit isimlerinden Sedat Bucak'ın ilk kez bu kitapta yer alan açıklamaları...

Terörle mücadelede istihbaratçıların ilginç uygulamaları... PKK olayında yaşanan ve bugüne kadar bilinmeyen ilginç olaylar ve bunlara ilişkin anılar, belgeler...

Saygı araştırdı. Bu araştırmaya aylarını verdi. Korkut Eken bugüne kadar Saygı Öztürk dışında hiç kimseyle konuşmadı.

Saygı Öztürk gazeteci. Köşe yazarı. Ama onun bir özelliğı var: Konuşmayanları konuşturmak ve ulaşlamayan derin belgelere

S

ulaşmak... Ve yazdıkları konusunda karşı tarafın da mutlaka görü-
řünü almak.

* *

Saygı ile birlikte Korkut Eken'i yatmakta olduğu Ayaş Kapalı
Cezaevi'nde ziyarete gitmiřtik. Ben şahsen Korkut Eken'le ilk kez
uzun bir söyleşi ortamında bulundum. Anlattığı olaylar olağanüs-
tü idi. Bunları mutlaka yazması için ısrar ettim. Yazarsa Türki-
ye'de yer yerinden oynar.

Yazıp yazmayacağını bilemem. Ancak bu görevi Saygı Öztürk
büyük ölçüde yerine getiriyor.

Saygı'yı kutluyorum. Hem gazetecilik anlayışı, hem bundan ön-
ceki kitapları, hem de bu kitabı nedeniyle içtenlikle kutluyorum.

Ellerine sağlık diyorum.

Daha nice çalışmalara, başarıları ulaşmasını diliyorum.

"Hâkim bey, ben devletin gizli faaliyetlerini yürütenlerden biriyim"

Ankara 5'inci Ağır Ceza Mahkemesi duruşma salonunda Mahkeme Başkanı Necdet Yaman'ın karşısındaydı. Başkan, "Sizi dinliyorum" dediğinde, karşısındaki kişi ne diyeceğini bilemiyordu. "Sayın Başkanım" dedi. Durakladı. Mahkeme salonunda başını sağa sola çevirdi. Arkaya baktı. Tanımadığı birileri vardı. Dava sırasını bekleyen avukat, başka bir davanın sanık ve tanıkları da oradaydı. İçinden "Gazetecilerin haberi yok" diye sevindi. Bir daha "Sayın Başkanım" dedi ve şunları söyledi:

"Dünyada her ülkenin gizli ve örtülü faaliyetleri olur. Bunları bazı kişiler yürütür ve bazı silahlar kullanılır. Bu kişilerden biri de benim. Yaptığımız gizli faaliyetler konusunda hiçbir zaman yazılı emir olmaz. Emir verilir, yerine getirilir."

Salonda bulunanlar şaşırılmıştı. Sanık sandalyesindeki kişi ellerini kavuşturdu. Avuçları terliyordu. Hâkimin sorularına cevap verirken alabildiğine heyecanlanmıştı. Bir ara nefesi kesilir gibi oldu. Onca çatışmaya, müthiş operasyonlara girmişti, ama hiç böyle olmamıştı. Yutkundu, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Söz konusu silahlar, Türkiye'nin milli güvenliği ve ulusal çıkarlarını yakından ilgilendiren, mahiyeti çok gizli konularda, dış ülkelerde çalışmalar yapılırken ihtiyaç halinde kullanılmak üzere, dönemin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın sözlü talimatıyla bana teslim edildi. Bu silahlar bazı dış ülkelere muteber kişiler aracılığıyla sevk edildi."

Bu müthiş açıklamaları yapan kişi, mahkeme başkanının "Hangi ülkeler?" sorusuna, "Bunu ancak gizli celse yaparsanız açıklayabilirim. Aksi halde ülkeler arasında çok ciddi krizler çıkar. Ülkeme zarar vermiş olurum" karşılığını verdi.

Duruşumada söz alan sanık avukatı, söz konusu silahların "Su-

surluk kazası" olayında adı geçen kişiler tarafından kullanılmadığı yönündeki beyanının tutanağa geçirilmesini ve müvekkilinin duruşmalardan varestede tutulmasını istedi. Mahkeme başkanı bu isteği uygun buldu.

Üyelerden biri, Güneydoğu'da görev yaptığı dönemde, şimdi "sanık" olarak karşılarında bulunan kişinin ününü çok duymuştu. Böyle bir kişinin şimdi karşısına "sanık" olarak çıkmasına üzül-müştü. Hele sanığın "bu konuda yazılı emir olmaz" demesinin, yargı karşısında kendisini zor duruma düşüreceğini de tahmin ediyordu.

Sanık, mahkeme salonundan ayrılırken, mübaşir başka bir du-ruşma için davacı ve davalıların isimlerini bağıırıyordu. Mahke-medeki bir üyenin kafasında, az önce "Dünyada her ülkenin gizli ve örtülü faaliyetleri olur. Bunları bazı kişiler yürütür ve bazı si-lahlar kullanılır. Bu kişilerden biri de benim" diyen kişi vardı.

Dosyayı karıştırdı. "Kayıp on silahla ilgili" olarak soruşturma-

ÇOK GİZLİ

Türkiye'nin millî güvenliğini ve ulusal çıkarlarını yakından ilgilendiren, mahiyeti "ÇOK GİZLİ" konularda, dış X ülkede çalışma yapılırken ihtiyac halinde kullanılmak üzere, zamanın Emniyet Genel Müdürü Sn. MEHMET AĞAR'ın talimatıyla, EK-1'de cins ve miktarları belirtilen silahlar tarafından teslim alınmıştır.

Bilgime göre daha üst makamların talimatı dahilinde gerçekleştirilmek istenen bir çalışmada, mutemet vasıtasıyla X ülkeye sevk edilen silahlardan EK-2'de cins ve miktarları belirtilenler geri alınıp iade edilmiştir.

Ancak; söz konusu dış ülkedeki faaliyet alanlarında yaşanan kritik durumlardan dolayı, mutemet şahıs bir daha irtibat kurmak ve haber almak tüm çabalara rağmen mümkün olmadığından EK-3'de belirtilen bazı silahlar henüz geri alınıp teslim edilememiştir. Bu şahıs irtibat kurma gayretleri devam etmekte olup, temas sağlandığı takdirde silahlar teslim alınıp ilgili makama iade edilecektir.

Arz ederim.

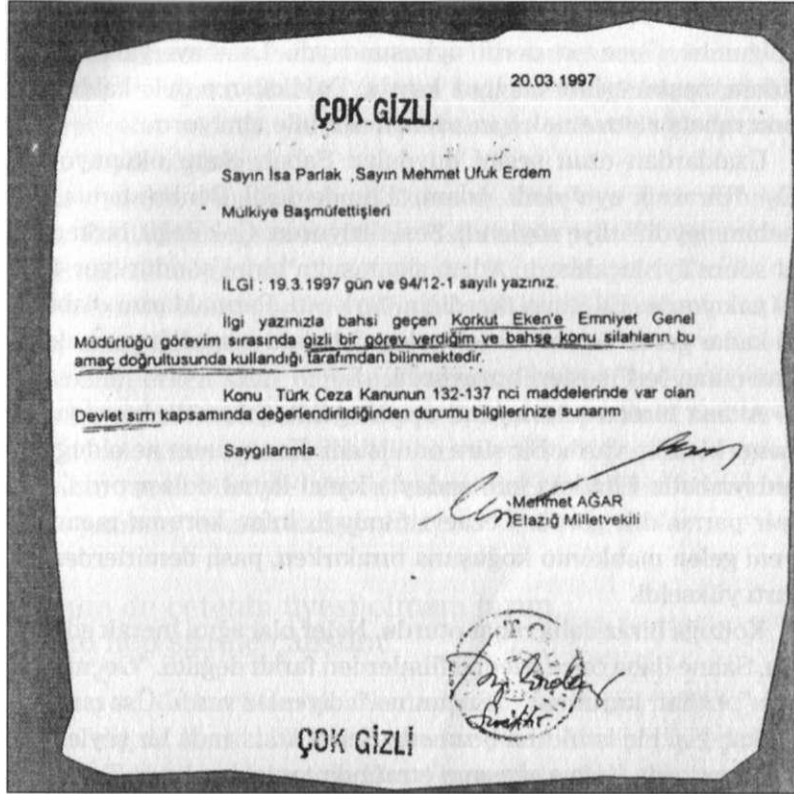
KORKUT EKEN

EKLERİ

EK-1 Teslim Alınan Malzeme Cins ve Miktarı

EK-2 Teslim Edilen Malzeme Cins ve Miktarı

EK-3 Eksik Kalan Malzeme Cins ve Miktarı

yı yürüten ve dönemin Emniyet genel müdürü olan Mehmet Ağar'ın, bilgisine başvuran Mülkiye başmüfettişleri İsa Parlak ve Mehmet Ufuk Erdem'e yazdığı "Çok gizli" kayıtlı yazıyı gördü. Başka bir duruşmaya geçilmişti ama hâkim üyenin kafasında az önce duruşma salonundan çıkan kişi vardı. Onunla ilgili yazıyı okumaya başladı:

"İlgi yazısında bahsi geçen Korkut Eken'e, Emniyet Genel Müdürlüğü görevim sırasında gizli bir görev verdiğim ve bahse konu silahları bu amaç doğrultusunda kullandığı tarafımdan bilinmektedir. Konu, devlet sırrı kapsamında değerlendirildiğinden durumu bilgilerinize sunarım."

İşte o kişi günlerdir uykusuzdu. O gece yine uyku tutmamıştı. Eşini uyandırmamak için yataktan sessizce doğruldu. Salona gidip sigara içmek istiyordu. Terliklerini giymeden odadan ayrılırken eşinin "Ne olur birazcık uyumaya çalış" sözlerini duydu. Eşi de onun gibi uyumuyor, kalkarken "Nedir bu başımıza gelenler?" diyordu...

Kadın da eşinin ardından salona geldi. Sokak lambaları ölgün, solgundu. Gece en derin uykusundaydı. Lambayı yakmadılar. Adam, başını eşinin omzuna koydu. Dakikalarca öyle kaldı. Eşi, onu rahatsız etmemek için adeta-nefes bile almıyordu...

Uzaklardan ezan sesini duydular. Sabah ezanı okunuyordu. Eşi, "Birazcık uyu" dedi. Adam, "Elimde değil. Benim suçum, günahım neydi?" diye söylendi. Sesi titriyordu. Çok değil, birkaç saat sonra ayrılacaklardı. Adam sigarasının birini söndürüyor, birini yakıyordu. Ellerin titrediğini fark etti. Parmaklarını olabildiği kadar gerdi. Sonra tek tek çekti. Odadaki sessizliği parmaklardan çıkan "çıt" sesleri bozuyordu.

Aklına birden televizyonu açmak geldi. Çıkan ilk kanalda yabancı bir film vardı. Bir süre onu izledi. Konusunun ne olduğunu anlayamadı. Elindeki kumandayla kanal kanal dolaşıyordu. Demir parmaklık gördü. Cezaevi filmiydi, infaz koruma memuru, yeni gelen mahkûmu koğuşuna bırakırken, paslı demirlerden gıcırtı yükseldi.

Koltuğa biraz daha rahat oturdu. Neler olacağını merak ediyordu. Sahne daha önce izlediği filmlerden farklı değildi. "Geçmiş olsun", "Allah kurtarsın", "Suçun ne?" diyenler vardı. Üst ranzada birkaç kişi hiç istiflerini bozmadı. Kendi aralarında bir şeyler konuşuyorlardı. Koğuş ağasının etrafında toplanmışlardı. Tespihler çekiliyordu. Bir köşede saz çalan mahkûmun uzun havası...

Başka bir kanala geçti. Komandolar ormanda tek sıra halinde yürüyordu. Elleri tetikteydi. Nereden, ne zaman çıkacağı belli olmayan düşmana karşı hazırlıklıydılar. Önde giden askerlerden birisi sessiz olmaları için işaret etti...

Ne olacağını merak etmeye başladı. Bir an kendisini onların yanında hissetti. Aniden silahlar patlamaya başladı. Yoğun bir çatışma başlamıştı. Komandalardan birisi fena yaralanmıştı. Televizyon izleyen adam birden canlandı, içinden ona yardım etmek geldi. Böyle bir çatışmada, en yakın silah arkadaşlarından birisi yaralanmıştı. Hele, o çatışma sırasında, bir çavuş ateş edenlerin üzerine şuursuzca gitmeye çalışıyordu. Komutan "Gitme oğlum, yat yere, yat yere" diye bağıırıyordu. Onu kendisine getirebilmek için sağına soluna kurşun sıkıyordu. Çavuş ilerliyordu. Kendilerine ateş edenlerin üzerine doğru koşuyordu, işte o asker tam alının ortasından vurulmuştu. Yere düştü, kıvrıldı. Orada son nefesini verdi. Benzer olaylar sıkça yaşanıyor. Benzer bir olay da kendisinin başından geçmişti. Eruh-Şemdinli baskınından sonra PKK'ya dönük ilk operasyonda benzer bir olay yaşamıştı.

Çavuşun şehit, oluşu gözünün önünden gitmiyordu. Ne zaman bir savaş filmi izlese, hemen aklına şehit olan askeri gelirdi. Hüzünlenir, bir sigara yakardı. Ya, Lice Sağgöze kırsalında yirmi iki askerin şehit edildiği, yüz on üç teröristin öldürüldüğü operasyon... Neydi o günler...

Canı sıkıldı. Filmin gerisini izlemedi. Banyoya gitti. Aynaya baktı. Elini sakalına sürdü. Bir an "Yapılanları protesto için cezaevine sakallı mı gitsem" diye düşündü. Sonra vazgeçti. Kendisini sevenlerin bu halini görünce daha çok üzüleceği sonucuna vardı. Tıraş olmaya başladı.

Sabahın erken saati olmasına rağmen, kendisini sevenlerden gelenler vardı. Birbirlerine sarılıyor, öylece kalıyorlardı. Cezaevine gidecek adam ağlamamak için direniyordu. Ağlayanların göz yaşlarını kendi elleriyle siliyor, onların hıçkırıklarına "Alnımıza böyle yazılmış" sözleri karışıyordu...

**"Benim de çetenin üyesi olmam lazım,
çünkü hep sizinle çalıştım"**

İşte o ev, Korkut Eken'in, arkadaşlarının deyimiyle "efsane yarbayın eviydi. Korkut Eken'i cezaevine yolcu etmek için gelenlerin ellerinde bayraklar vardı. Eken, boynuna sarılıp ağlayan silah arkadaşlarını, yakınlarını teselli ederken, evdeki matem havasını da dağıtmak istiyordu.

Ekenle cephe omuz omuza olmuş emekli bir astsubay gözlerini silerken "Komutanım, keşke cezaevinde senin yerinde ben yatabilseydim" dedi. Bir başkası "Komutanım siz çete lideriyseniz, benim de çetenin bir elemanı olmam lazım. Çünkü yıllarca hep sizin emrinizde çalıştım. Biz hep sizi örnek aldık" diyordu... Hıçkırarak ağlamaya başladı. Komutanı yanına gitti, saçını okşadı.

Anılar onları 1974 yılının 19 temmuz akşamına götürdü. Kıbrıs Barış Harekâtı'nın başlamasına saatler kala... Kıbrıs'a ilk incek paraşüt birliğin son saatleri... Kayseri Hava İndirme Tügayı'nın 4'üncü Taburu'nun bölük komutanları, 1974 yılında olduğu gibi yine hep bir aradaydı. Kıbrıs'a gitmeden önce helalleşmişlerdi. Emekli General Muammer Ünal, hem anılarını anlatıyor, hem Korkut Eken için ağlıyordu. O ünlü taburun 2'nci Bölük Komutanı Ayhan Ertürk, göklerden nasıl süzülerek Kıbrıs'a indiklerini anlatıyordu. O coşku anında biri "Hepsi boşunaymış. Biz boşuna kan dökmüşüz, boşuna şehitlerimiz olmuş" diye söylendi.

Vücudunu mermilerle doldurmuştu; ağırlıktan zor yürüyordu

Kıbrıs'ta yine sıkıntılı günler yaşıyordu. Kıbrıs'ta bulunan Türk Kuvvetleri Alayı, normal aılay mevcudunun ancak üçte biri kadardı. Kıbrıs'ta göreve giden subaylardan birisi de Korkut Eken'di. Adaya, silah, mermi sokulamıyordu. 1968 yılında Kıbrıs'a gideceği zaman "Ne götürürsem kârdır" deyip vücudunun her yanını mermilerle doldurmuştu. Botlarının içine bile mermi yerleştirmişti.

l'inci Bölük, 3'üncü Takım Komutanı Korkut Eken, Bölük Komutanı Piyade Yüzbaşı Necati Özgen'di. Lefkoşa, Ortaköy ve Gön-yeli bölgesinde bulunan Türk Alayı'nda komutanlar bile haftada bir gün izin kullanabiliyordu. 24 saat esasına göre görev yapılıyor, bir kısım er devamlı mevzide bulunuyordu. Rumlarla aralarında 25-50 metre vardı. Türk Mukavemet Teşkilatı (TMT) Erenköy bölgesinde Rum ablukası altındaydı. Onlara silah, mermi ulaştırılması için her şeyi göze alanlar vardı...

Destanlar yazılıyordu. Hem de ne destanlar. Kıbrıslı soydaşlara silah ve mermi götürebilmek için takalarla yola çıkanlar her türlü tehlikeye hazırdı. Rum ablukası altındaki sahillere yaklaşmak kolay değildi. El fenerleri iki uzun bir kısa yakılarak işaretleniyor, işaretleşme yöntemi sık sık değiştiriliyordu.

O günkü kahramanlıklar, bugün bile anlatılır. Korkut Eken, "Hiç unutamam, Kıbrıs'a mermi getirmekte olan bir grup vatansever, Yunan hücumbotları tarafından çevriliyor. Kıbrıs'ta bulunan mücahitlere mermi taşıyan kişiler, Yunan hücumbotu tarafından yakalanırlarsa silah ve mermilere el konulacağını bildikleri için, yapacaklarını yapıp tekneyi batırıyorlar. İşte o duygularla, o hislerle çalışlıyordu. O dönemden biliyorum, Rauf Denктаş, TMT'nin bir elemanıydı. Milli kahramanıydı" diyor.

Korkut Eken'in Kıbrıs'ta hizmeti çoktu. Mücahitleri eğitiyor, onlara gerilla savaşını da öğretiyordu. 20 temmuz 1974 sabahı birliğine kılavuzluk yaparak paraşütüyle süzülürken, orada dost olduğu insanları kurtaracakları için seviniyordu. Onlar, Beşparmak Dağları'na inerken, Mağusa Namık Kemal Lisesi'nde, öğretmen Sadi Bey, üniformasını giyyordu. Herkesin tarih öğretmeni olarak bildiği Sadi Bey, aslında Üsteğmen Oğuz Kalelioğlu'ndan başkası değildi.

Oğuz Kalelioğlu, çıkarmanın işaretini aldığında, uzun süredir gizli gizli eğittiği mücahitlerle birlikte silahım kuşanmış, Kıbrıslı

Türklerin Magusa Kalesi'ne geçişini gece operasyonu ile sağla-
mıştı. Rumlar ve Yunan Alayı, Türk askerinin Magusa açıkların-
dan çıkarma yapacağını düşündüğünden, tüm yığınağını bu yöre-
ye yapmıştı. Yunanlılar ve Rumlar, Girne'ye doğru ilerlerken, pa-
tates çuvaları arasında Türkiye'den getirilen silahlar ve havan
mermileri onları orada durdurmaya yetmişti.

Onlar Magusa Kalesi'nde tam bir ay Türk askerini beklediler.
Aç susuz bir biçimde Magusa Kalesi'ne düşmanı sokmadılar. Üze-
rinde Türk bayrağı asılı tank onlara yaklaşıırken, bunun Yunan
tankı olabileceğini düşündüler. Oyuna gelmemek için hepsi dik-
katliydi. Sonra, bir kucaklaşma, bir sarılma ve sevinç gözyaşları...
Magusa'ya kahramanlık unvanı kazandıranlar arasında yer alan
Oğuz Kalelioğlu'nun bugün Magusa'da heykeli yükseliyor.

Hepsi dalıp gitmişti. Kimisi Korkut Eken'le Güneydoğu'da bir
operasyonda, kimisi gizli bir görev için yurtdışında, kimisi Kıb-
rıs'ta, kimisi özel timleri eğitmek için Menteş kampındaydı. Kıb-
rıs'ta, Türk bayrağını göndere çekerken selam verip ağladığını
anımsayanlar oldu.

"Devlete kırgın değilim, hiçbir zaman da olmayacağım"

Ayrılık vakti yaklaşıyordu. Dışarıda toplanan kalabalık "Türki-
ye seninle gurur duyuyor" diye bağırıyordu. Eken, eşi Tülay
Eken'e, "Bu kez ayrılığımız çok farklı oluyor. Aileyi ayakta tuta-
cak sensin" diyordu. Eşi, onun söylediklerini başıyla onaylıyor,
merdivenlerden inerken sendeliyordu. Silah arkadaşları Muam-
mer Ünal, Ayhan Ertürk, Atalay Erkin, Çağdaş İlk, Eken'in oğul-
ları birlikte indiler. Koray ve Güray Eken, apartmanın çıkışında
babalarının ellerini öperken, Korkut Eken onlara "Dik durun, siz
Korkut Eken'in oğlusunuz" dedi...

Eken, eşine baktı. Tülay Hanım soğukkanlılığını koruyordu...
Orada göz göze geldiler. Bakışları birbirine çok şey söylüyordu.
Bu arada kapının önünde bekleyen gazeteciler Eken'e "Cezaevi-
ne gidiyorsunuz, ne diyeceksiniz?" diye soru yöneltiyor, onun ce-
vabını bekliyorlardı.

Eken, güneş gözlüğünü düzeltti, evin balkonundan onu izleyen
kızına baktı. Kızı Sonay'la aylar önce birlikte bir alışveriş merke-
zine gittiğinde karşısında bir televizyon kamerası çalışmaya baş-
lamıştı. Ne yapacağını bilemedi. Bir daha eşi ve kızıyla hiç birlik-
te sokağa çıkmadı. O dağlarda terörist peşinde koşarken, eşini,
çocuklarını ne kadar ihmal ettiğini anımsadı. Ailesiyle sinemaya

gitmeyeli belki yirmi beş yıl olmuştu...

Evin önünde biriken kalabalık "Türkiye seninle gurur duyuyor" diye bağırırken, o kendisine yaklaşan ve elinde plaket bulunan bir kişinin "Şehit aileleri sizi unutmayacak" sözleri karşısında duygulanıyor, o an ağlamamak için kendisini zor tutuyordu. Kucağında ölen fidan gibi gençleri düşündü. Kolu bacağı, erkeklik organları teröristler tarafından kesilmiş, gözlerinin içine mermi barutu dökmüş askerlerini düşündü...

Birisi "Komutanım isterseniz gidelim" dedi. Eken'e refakat için üç Emniyet mensubu gelmişti. Bunlardan ikisi, Eken'in özel harekât kursu verdiği kişilerdi. Onlara da hocalarına karşı "en zor görev" düşmüştü. Onlar, Eken'e yol açarken, gazeteciler sorularını peş peşe sıralıyordu.

Polis otomobiline doğru ilerleyen Eken, birden durdu. Etrafını saran gazeteciler onun konuşacağını anlamışlardı. Mikrofonları tuttular. Eken konuşmaya başladı:

"Suçsuz olduğuma inanıyorum" dedi. Bir süre bekledi. Konuşmaya devam etti:

"Kesin söylüyorum; hiçbir zaman kanunsuz iş yapmadım, yolsuzluk yapmadım. Suçsuz olduğuma inanıyorum. Bir insan suçunu bilir."

Gazetecilerin konuya ilişkin sorularına "Susurluk kazası siyasi bir hesaplaşmanın, çekişmenin sonucudur. Ben ve arkadaşlarım neden hedef seçildik, bunlara cevap verebilecek durumda değilim. Terörle mücadele eden insanlara kötü örnek olmayayım diyorum. Benim düşüğüm bu durum zannediyorum, terörle mücadele eden arkadaşlarımı daha çok kamçılayacaktır. Buna inanıyorum. Devlette kırıgın değilim ve hiçbir zaman olmayacağım" karşılığını verdi..

Bir gazeteci, "Kendinize haksızlık yapıldığını düşünüyor musunuz?" dedi. Eken, "Hayır, yargıya son derece saygılıyım. Öyle karar vermişler, çekeceğiz" cevabını verdi. Eken bu açıklamayı yaparken, Türk bayrağı açan bir grup, "Türkiye seninle gurur duyuyor" diye sloganını sürdürüyordu.

Asayiş müdürüne ricada bulundu: koluma girip götürmesinler

Ankara Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şube Müdürü İsmail Sökelen, telefonla "Komutanım, yazı geldi. Sizin için hangi saat uygunsa, arkadaşlarımız almaya o saatte gelecek" demişti. Eken "Ne zaman isterseniz gelebilirsiniz. Ancak sizden bir tek ricam var, be-

ni almaya gelecek olan arkadaşlarınız koluma girmesin, yaka paça otomobile bindirmesin" dedi. Sökelen, "Olur mu öyle şey Komutanım. Tabii ki öyle bir şey olmaz. O zaman sizin için uygunsa saat 9.00'da arkadaşlar sizi almaya gelecek" karşılığını verdi.

Denilen saatte ekip kendisini almaya gelmişti. Tarih 1 mart 2002'yi gösteriyordu. Otomobile binerken eşi Tülay Hanım'la göz göze geldi. Birbirlerine bakarken "Nedir bu başımıza gelenler?" diye düşünüyorlardı. Korkut Eken, eşinin ağlamadığını görünce, "Erkek kadın, yine sözünde durdu" diye söylendi. Polisler bu sözleri kim için söylediğini anlamadılar... Bakışlarıyla birbirlerine "ne yapalım kader böyleymiş" diyorlardı.

Onu hiç böyle uğurlamamıştı. Bazen nereye gittiğini bile bilmeden günlerce ondan haber alamazdı. Nerede, ne yapıyor bilemezdi. Kim bilir hangi dağın zirvesinde, kim bilir hangi mağaranın eteğindeydi. Bir gece yarısı, bir seher vakti çıkıp gelirdi. Vurulan her kapı, çalan her telefon onun yüreğini ağzına getirirdi. Hele hele yok mu o telefonun zili, eşi olmadığı zaman öyle bir çalıyor, öyle bir çalıyordu ki, sanki "kara haber" verecek...

Hep dualar ederdi onun yolunu gözlerken. Çocuklarına hem analık, hem babalık yapıyordu. Lojmanlarda subay eşleri hep böyleydi. Eşleri kritik görevlerde olanlar hep kötü haber bekliyordu.

Tülay Hanım, kendini rahatlatmak için "Her zaman öldürülecek korkusuyla yaşıyorum. Nerede olduğunu bile bilmiyorum. Hiç değilse, şimdi yeri yurdu belli olacak" diye aklından geçirdi... Eşi gidiyordu; elli sekiz yaşında cezaevinin yolunu tutmuştu... Gözleri doldu, "Hayır ağlamayacağım" diye söylendi. Eşinin çamaşırlarını valize yerleştirirken koklamıştı... Öylece kalakalmıştı... Yıllardır eşinin valizini hazırlamıştı, ama bu kez başkaydı...

Birlik Mahallesiindeki evinden polis otomobiline binerken, kalabalığa el salladı. Kimsenin onu yalnız bırakmaya niyeti yoktu. Ekip otomobili hareket ederken, kalabalık da otomobillerine biniyor, takibe başlıyorlardı. Ona moral vermek, destek olmak için gelenler arasında gaziler de vardı...

Ankara Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şube Müdürü İsmail Sökelen, Korkut Eken'i saygıyla karşıladı. İşlemleri yapılırken diğer misafirleriyle birlikte çay içtiler. Odaya gelenler arasında Mehmet Açar da bulunuyordu. Eken az sonra cezaevine götürüleceğine bir türlü inanamıyordu. Bir yanlışlık olduğunu, bundan da her an dönülebileceğini düşünüyordu.

Asayiş Şube Müdürü İsmail Sökelen'in odasındaki direkt telefon çaldı. Müdür, telefondaki kişiye "Evet... anlaşıldı Komutanım.

Tabii şimdi gereğini yaparız" diyordu. Korkut Eken, gelen telefonun kendisiyle ilgili olduğunu düşündü. Sökelen, hiçbir şey söylemedi. Belli ki konuşmanın kendisiyle ilgisi yoktu. Umudu gidecek zayıflıyordu.

Eken dışında herkes çayını bitirmişti. Eken bunu fark etti. Çayı buz gibi olmuştu. Kalkılması için çayının bitmesinin beklendiğini anladı. Yarım bardağı bir yudumda içti. Birden ayağa kalktı, "Müdür Bey, ilginize, alakanıza teşekkür ederim. Sizi daha fazla meşgul etmeyeyim, cezaevine bir an önce gideyim" dedi. Odada bulunan herkes kalktı. Rüya gibiydi. Hiçbir rüyasında böyle ürkek olmamıştı. Başının üstünden mermiler vızıldarken, bir taşın ardından kurşun yağmuru altında diğer kayanın dibine atlarken bu kadar ürkmemişti... **scanned by darkmalt1**

Ne oluyordu Korkut Eken'e, ne oluyordu "Efsane Yarbay"a böyle... Kendisine kızdı, dişlerini sıktı, içinden "Başını dik tut Korkut, dik dur be oğlum" diye söylendi...

Dik durdu, dik yürümeye başladı. Etrafı süzerek, kendisine hayranlıkla bakan bazı polislere gülümseyip başıyla selamlayarak yürümeye başladı. Yanında Mehmet Ağar, eski silah arkadaşları vardı. Kapının önünde yine gazeteciler bekliyordu...

Asayiş Şube Müdürlüğü'nün merdivenlerinden inerken, onu cezaevine götürecek polis memurlarından birisinin Korkut Eken'in koluna girmesi, o anı gören herkesin canını sıkıyordu. Eken, bu polisi tanıdı. Yetiştirdiği, silah eğitimi verdiği kişilerden biriydi. Hiç sesini çıkarmadı. Koluna giren polisle birlikte merdivenleri iniyordu. Bir başka polis "Çek elini, çek elini kolundan" diye meslektaşının eline hızla vurdu. Herkes söyleniyordu.

Polis memuru, yaptığından utandı. Daha sonra arkadaşlarına "Kalabalıkta bir zarar gelmesin, yürüyüşü kolay olsun diye koluna girdim" açıklamasını yaptı. Ama o olay Korkut Eken'i alabildiğine üzdü...

Cezaevi müdürü, yeni mahkûmdaki garipliği hemen anlamıştı

Ankara Ulucanlar Kapalı Cezaevi'ne gelişinde yanında emekli Binbaşı Zahit Engin, Eken'in kardeşi Savaş Eken de vardı. Onların gelişine cezaevi yetkilileri ses çıkartmamışlardı. Korkut Eken, Cumhuriyet savcısının odasında, adeta bayılacak gibiydi. Konuşulanları duymuyordu bile. Uykusuz, yorgun ve de halsizdi... Cezaevinin deneyimli müdürü Rüstem Cinkılıç, "Korkut Bey siz rahat-

sızsınız. Bir doktor çağıralım" dedi.

Korkut Eken, o an yorgunluğunu, halsizliğini, baş ağrısını unutmuş, öğrencisi olan polisin niçin koluna girdiğini düşünüyordu. Müdür Rüstem Cinkılıç'ın "doktor çağıralım" sözüne karşılık Eken, iyi olduğunu belirtiyordu. Cezaevine girişini unutmuş, kafayı koluna giren polise takmıştı. Çok içerlemiş, alabildiğine üzülmüştü.

Savcının odasına gelen doktor, tansiyon aletini Eken'in koluna taktı. Tansiyonu 19'a fırlamıştı. Cezaevi Müdürü Rüstem Bey, deneyimliydi. Cezaevine gelen kişinin tansiyonunun yüksek olup olmadığını ilk bakışta anlıyordu. Korkut Eken konusunda da yanılmamıştı. Eken'in tansiyon sorunu işte o gün başladı... İlaç kullanacaktı. Ve o gün yükselen tansiyonunun normal düzeyine inmesi tam bir ay aldı. **www.cizgiliforum.com**

Eken'in tansiyonu ölçülürken, Ankara Jandarma Alay Komutanı Kemal Alataş odaya girdi. Korkut Eken'e, "Aslında sizin buraya konulmamanız lazım. Burası tutukevi" dedi. Emekli Binbaşı Zahit Engin, "Tutukeviyse niçin DEP'li milletvekilleri burada" diye söylendi.

Albay Alataş, "İsterseniz sizi Sincan F Tipi Cezaevi'ne koyalım" dediğinde, Eken'in yüreğinden bir şeyler akmıştı. Terör suçlarıyla birlikte aynı yere konulacaktı. Hiç tereddüt etmedi, "Tek kişilik odada tek başıma kalabilirim" dedi. Ancak, hem cezaevi müdürü, hem odada bulunan diğerleri, "Komutanım olur mu öyle şey. Orada sloganlarla sizi mahvederler" dedi. Eken ısrar ediyordu, isyan ediyordu, "Tamam, beni F tipine götürün. Yatarım" dediğinde yüreğindeki öfke taşıyordu.

Alataş'la sonradan çok iyi dost oldular. Albay, Eken'in güvenliğini düşünerek böyle dediğini söyledi. Eken, koluna giren polis memurunu ise hiç unutmadı. Bugün bile aklına geldikçe kızıyor ve şunları söylüyor:

"Koluma girilmemesi için ricada bulunmama rağmen, o polisin niçin koluma girdiğini hâlâ anlamış değilim. Onun kim olduğunu biliyorum. Benim öğrencim olan bu polisin yaptığını ömür boyu unutmayacağım. Cezaevine girmekten çok, bu memurun koluma girmesi ağrıma gitti. Bugün bile aklıma geldikçe çok üzülüyorum."

Koğuştakiler tek sıra olmuş, Eken'i bekliyordu

Korkut Eken, tansiyonunun yükselmesi yüzünden hemen koğuşa alınmadı. Cezaevi Müdürü Rüstem Cinkılıç, hakkında olumlu şeyler duyduğu Korkut Eken'in ceza almasına öylesine üzül-

müştü ki, "Komutanım, üzüntümü ifade edecek kelime bulamıyorum" diyordu.

Rüstem Cinkılıç, görevini iyi yapan bir müdürdü. Eken'e "Sizin durumunuzu düşünerek, yan koşullarda bulunan bizce size yakın olması sakıncalı olanları başka bölümlere gönderdim. Güvenliğiniz için gerekli önlemler alındı. Koşu arkadaşlarınız kamuoyunun artık yakından bildiği isimler. Sizin kendi koşullarına geleceğinizi öğrenince hepsi sevindiler" dedi.

Bu sözlerle Eken, "İlginize teşekkür edermiş, Müdür Bey. Koşu arkadaşlarım da sağ olsunlar. İnsanoğlunun alınına ne yazılmışsa o oluyor. Bir gün buraya mahkûm olarak gelebileceğim aklımın ucundan bile geçmemişti" diye karşılık verdi.

Az sonra demir kapılardan geçecek, 12/2 numaralı koşu girecekti. Bu koşu "Hilton" deniliyordu. Diğer koşullara göre daha düzenli, mahkûmları ise tanınmış kişilerdi. Koşunun kıdemlilerinin başında Erol Maks Kohen geliyordu. "Örümcek Ağ" soruşturmasının bir numaralı tutuklu sanığı Kohen'in yanı sıra "Vurgun Operasyonu" sanığı Mustafa Eriş, Bayındırlık bakanının danışmanı Sedrettin Dinçer, dahası "tırnakçı"lık suçundan tutuklanan İsraili David Hıhınashvili de bulunuyordu.

Koşu bulananlar, harıl harıl temizlik yapmıştı. Televizyonda o günlerde Korkut Eken'le ilgili haberler sıkça veriliyordu. Hepsini Eken'in ününü biliyordu. Eken gelecek diye koşullarını adeta "teftişe hazır" hale getirmişlerdi. Nasıl bir karşılama yapacaklarını aralarında konuşmuş, provasını bile yapmışlardı.

Ne olup bittiğini anlamayan ise İsraili David Hıhınashvili idi. Türkçe bilmediği için konuşulanları da anlamıyordu. İngilizce olarak Erol Maks Kohen'e soruyor, o da hazırlıkların Korkut Eken için yapıldığını söylüyordu. Böyle "ünlü" bir mahkûmla tanışacağı için İsraili de memnun olmuştu.

Eken geleceği zaman tek sıra olunacaktı. Herkes kendisini tanıyacaktı. Yani adeta "tek mil" vereceklerdi. "Ben, Vurgun Davası sanığı Mustafa Eriş", "Ben Örümcek Ağ Davası sanığı Erol Maks Kohen", "Ben Vurgun Davası sanığı bakan danışmanı Sedrettin Dinçer" diye. Son sırada bulunan David de çok bozuk bir Türkçe'yle "İsraili David ben" diyecekti.

Cezaevi koridorunda sadece ayak sesleri yükseliyordu

Korkut Eken, cezaevinde olduğuna bir türlü inanamıyordu. Demir kapılardan birer birer geçildikçe "suçum ne?" diye düşünüyor

du. Başı **dönüyor**, gözleri kararıyordu. Hiç böyle olmamıştı. O alışmıştı Güneydoğu'nun zirvelerinde elinde silahla dolaşmaya. Alışmıştı Kuzey Irak'ta o tepeden öbür tepeye uçarcasına gitmeye... Mağaralara cesaretle girmeye.

Birden aklına Tanintanin Dağları'ndaki operasyon geldi. Kucağında son nefesini veren askerlerini görür gibi oldu. Hele hele bir çatışmada ağır yaralanan erin alnından öperken onun "Komutanım vatan sağ olsun. Söyleyin anama dualarını eksik etmesin" deyişi geldi. Er son nefesini komutanının kolunda verdi. Komutan yavaşça gözkapaklarını indirdi.

Şehitler için hep gizli ağlamıştı. O yüzden, her fırsatta "Eğitim... eğitim... eğitim" derdi, istediği eğitimler verilmeye başladıktan sonra, asker, geceleri karakolunu bekleyen konumdan çıkmış, PKK'lıların peşinde koşar hale getirilmişti, işte o günden sonra Güneydoğu'da PKK'nın işi zorlaştı...

Ne günlerdi öyle... Helikopterler iniyor, helikopterler kalkıyordu. Silah, bomba sesleri hiç susmuyordu. O sesler değil mi kulakların biraz ağır duymasının nedeni...

Koridorda yürürken, demir parmaklıklı kapıların arkasından ona bakıyorlardı. Ayak seslerinden başka ses yoktu.

PKK sorumlusuna giden telefona özel cihaz yerleştirildi

Kaç gündür dağlarda yatıp kalkıyorlardı. Gece karanlığında yerleri belli olmasın diye rahat rahat sigara bile içemiyorlardı. Her biri bir kayanın dibindeydiler. Telsizleri alabildiğine kısmışlardı. Yaklaşık 200 kişilik PKK grubunu günlerdir yakın takip altında tutuyorlardı. Operasyon bir türlü başlamıyordu.

PKK'nın dağ kadrosu, Diyarbakır'daki cephe örgütünden uydu telefonu istiyordu. Örgütün sözde "eyalet sorumlusu" G. M., yalnız telefon değil, 5-6 tabanca, dinamit lokumu talebinde de bulundu.

Korkut Eken, PKK'nın dağ kadrosu için uydu telefonu, silah ve dinamit lokumu arandığını öğrendiğinde müthiş bir planı uygulamaya koyuyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü'nde uyuşturucu kaçakçılarıyla mücadele için Birleşmiş Milletler tarafından uydu telefonları verildiğini biliyordu. Bu telefonun içine bir GPS yerleştirilip örgütün hem haberleşmesi, hem de telefona yerleştirilecek aletle helikopterle yerleri belirlenemez miydi?

Emniyet Genel Müdürlüğü'nde yine kritik bir toplantı başlamıştı. Genel Müdür Mehmet Ağar, Danışman Korkut Eken, İstih-

barat Dairesi Başkanı Emin Arslan, teknik bölümden bazı görevliler İstihbarat Dairesi Başkanlığı binasında bir araya geldiler. Teknik ekibe soruldu, "Olur mu?" diye. Onlar olumlu yanıt verdi: "Olur, hem konuşmalar dinlenir, hem telefona yerleştireceğimiz aletle PKK'lıların nerede bulundukları helikopterle çok rahat belirlenir. Alet, helikoptere sinyal verir."

Müthiş plan uygulamaya konuldu. O günlerde bulunması hemen hemen imkânsız olan uydu telefonu, üzerinde gerekli teknik oynamalar yapıldıktan sonra Diyarbakır'a götürüldü. PKK'nın dağ kadrosuna götürülecek telefonun yanı sıra, onlara ulaştırılacak beş tabanca ve dinamit lokumları da bulunmuştu.

PKK'nın sorumlusu G. M. telefon geldiği gün Abdullah Öcalan'ı aradı. Telefon konuşması rahatlıkla dinleniyordu. Ne iyi yapmışlardı. PKK'lıların nerede bulunduğu telefona yerleştirilen cihaz sayesinde helikopterler tarafından kolayca bulunmuştu. Bu takip ve dinlemeler günlerce sürdü. Teröristlerin her faaliyeti yakından izleniyordu.

Korkut Eken'in, terörle mücadelede asker ile polis özel harekât timlerinin eşgüdümünü sağlamak gibi bir görevi vardı. Dönemin kolordu komutanına, koordinatlarını belirttiği alanda teröristlerin bulunduğunu, bunların günlük faaliyetlerini ayrıntılı olarak anlattı. Operasyon için düğmeye basılması gerekiyordu.

Korkut Eken'in, operasyonun gecikmesinin aleyhlerine olabileceği yolunda kuşku vardı. Teröristlere gönderilen telefonun içine GPS yerleştirildiği teröristler tarafından öğrenilirse, her şey yatabilirdi. Korkut Eken, dönemin Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Çevik Bir'e telefon etti. Bu konuşmanın ardından, operasyon hazırlıkları yoğunlaştı. Korkut Eken, bu kadar çok askerle değil, uçar birlik harekâtıyla operasyon yapılmasından yanaydı. Eln önde kendisi ve yetiştirdiği öğrencileri olacaktı.

**Teröristin telefonu çaldı,
"O, casus telefon" deyip kapattı**

O günlerde müthiş bir olay yaşandı. Terörist G. M. ile bağlantılı olan Diyarbakır'da PKK'nın cephe örgütünün önde gelen militanının ev telefonu çaldı. Arayan kişi "Lice kırsalında bulunan grubunuzun uydu telefonu dinleniyor. İçine cihaz takıldı. Haber verin telefonu kullanmasın" dedi. Telefonu aranan Diyarbakırlı militan, "Aloo, sen kimsin kardeşimmm. Ne telefonuu?" derken karşı taraf telefonu kapattı.

Teröristler telefonlarının dinlenebileceğini tahmin ediyorlardı. Ama, telefondan dolayı bugüne kadar başlarından olumsuz bir şey geçmemişti. "Casus telefonu" kullanmaya devam ettiler. Telefona, yerlerinin belirlenmesi için GPS yerleştirildiğinin hiç farkında olmadılar.

PKK'lılardan çok, telefonun içine yerlerini belirleyici cihaz yerleştiren Korkut Eken'in canını sıkıyordu bu habere "Olamaz, aramızda böyle bir hain bulunamaz" diye söyleniyordu. Telefon eden kişinin bir güvenlik mensubu olması, ilgili birimleri ayağa kaldırmıştı. Bundan sonra zaman aleyhlerine işleyecek, içine GPS yerleştirilmiş telefonu götüren kişinin telefona böyle bir alet yerleştirildiğini bilmemesine rağmen örgüt içinde infazı bile gündeme gelecekti. Bekleyecek zaman kalmamıştı. Grup yer değiştirirse, onlara ulaşması da zorlaşacaktı.

O gün hava biraz da sisliydi. Operasyon başladı. Çatışma saatlerce sürmüştü. O gün tam yüz on PKK'lının cesedi bulundu. Operasyon sırasında yirmi iki asker şehit olmuştu. PKK'ya en büyük darbe o gün indirilmişti. Teröristlerin yerinin belirlenmesi, konuşmalarının dinlenmesi, telefona yerleştirilen GPS ile mümkün olmuştu.

Bu büyük operasyona kimse sevinemedi. Çünkü, yirmi iki askerimizin şehit edilmesi başarıya gölge düşürmüştü. Korkut Eken, koridorda yürürken "Büyük bir hata yapıldı. Tüm ısranma rağmen uçar birlik harekâtı yapılmadı. Eğer yapılmış olsaydı, yirmi iki askerimiz şehit edilmez, o gün yüz on değil, belki bütün PKK'lıları öldürmüş olurduk" diye düşündü.

Ya telefona cihaz yerleştirildiğini söyleyen kişi. O belirlendi. Haberi Güneydoğu'da görevli bir astsubay ulaştırmıştı. Hemen hakkında işlem başlatıldı. Telefon mu? Telefon, öldürülen bir teröristin yanında bulundu. Uydu telefonu alındığı daireye teslim edildi.

Adımlarını biraz daha sıklaştırdı. "Ben neredeyim, nereye gidiyorum, ne oluyor"un cevabını bulmaya çalıştı. Son kapının gıcırması kendine gelmesini sağladı. O Ankara Ulucanlar Cezaevi'nin 12/2 numaralı koğuşuna adım atarken, az önce onu ölüm sessizliği içinde izleyenler, birden alkışlamaya, "Hoş geldin, Komutanım" diye bağırmaya başladılar.

Koğuş sorumlusu dönemin Bayındırlık Bakanı Koray Aydın'ın danışmanı Sedrettin Dinçer'di. Mahkûmlar, saygı ve hayranlık duydukları emekli Yarbay Korkut Eken'e hürmette kusur etmek **istemiyorlardı.**

"Ben de Susurluk Davası çetebaşı Korkut Eken'im"

Daha önce planladıkları ve provasını yaptıkları gibi tek sıra olmuşlardı. Başta koğuş sorumlusu Sedrettin Dinçer duruyordu. Herkes kendisini tanıtmaya, hangi davanın sanığı olduğunu söylemeye başladı. Eken hepsinin elini sıktı. Konuştuğu kişi ile karşılıklı olarak birbirlerine "geçmiş olsun" dileklerinde bulunuyor, sözleri "Allah kurtarsın" cümlesiyle bitiyordu.

Eken, o günlerin en flaş operasyonlarının sanıklarıyla bir arada olacağını hiç aklından geçirmemişti. Kimisi "Vurgun Davası", kinlisi "Örümcek Ağı Davası", kimisi "Buffalo Davası" sanığı olduğunu söylemişti. Eken, kendisine saygılarından dolayı ayakta karşılayan mahkûmların kendilerini tanıtmışından sonra, o da kendisini tanıttı:

"Arkadaşlar, ben de Susurluk Davası'nda çetebaşı olarak hüküm giyen Korkut Eken'im. Koğuşun kuralları neyse ben de aynı-sına uyacağım."

Ona istediği yatağı seçebileceği söylendi. Onun yakında başka bir cezaevine gideceğini biliyorlardı. Eken'i rahat ettirmek için ellerinden geleni yapacaklardı. İsraili David, Korkut Eken'in ne söylediğini merak ediyordu. Erol Maks Kohen söylediklerini tercüme ediyordu. Arada bir Eken'in nasıl bir kahraman olduğunu vurguluyordu. O anlattıkça, David bir yandan Eken'e bakıyor, bir yandan "ya... yaaa" diye hayretini dile getiriyordu.

İsraili yamandı. Ülkesinde marketler zinciri sahibi olduğunu söylüyordu. Ama herkes ona "İsrail ajanı" gözüyle bakıyordu. "Çok şey bilen, çok şey yaşayan" Korkut Eken'in bulunduğu bir koğuşa israilinin konulmasını yadırgayanlar vardı. Ama orası cezaeviydi, kime ne söylenebilirdi ki...

İsraili David Hıhmashvili, Ankara Karum İş Merkezi'nde İngiliz asıllı Alan Solagan'a ait kuyumcуда bir adet pırlanta yüzük için para vermiş, ama dört adet pırlanta yüzüğü de "el çabukluğuyla cebine atmıştı. Kuyumcu, pırlanta taşlı yüzüklerin kaybolduğunu öğrendiğinde iş işten geçmişti. Durumu polise bildirdi. Çok ilginçtir, İsraili Hıhmashvili, polise ait bir otomobille dolaşırken, başka bir ekip tarafından yakalandı. Üzerinden 35 bin dolar ile 122 milyon Türk lirası çıktı.

İsraili "tırnakçı" niçin o koğuşa konulmuştu? Üstelik cezaevinde on yedi gün kaldıktan sonra ülkesine gönderildi. Onun yakalanışı da, sınırdışı edilmesi de hep soru işaretleriyle dolu olarak kaldı. İsraili "tırnakçı" el çabukluğunu sergiliyordu. Koğuş arkadaşla-

rına "Hepinize yaptığım işlerin inceliklerini öğreteceğim" diyordu. Sözlerini Erol Maks Kohen tercüme ediyordu. Başka biri "Ben hayali ihracat ve naylon fatura konusunda sizleri bilgilendireceğim" derken, bir başkası da "devlet ihalelerinde vurgun çarkının nasıl işlediğinden" söz edeceğini belirtiyor, Korkut Eken'e "Üzülmeysin Komutanım, bugünler de gelip geçer" diyorlardı.

Korkut Eken için ilk gece bir türlü bitmiyordu

O ilk çayı içerken hiç konuşmadı. Koğuştaki on iki kişi de sessizce ona bakıyorlardı. Başını kaldırdı, "Arkadaşlar, kurallarınız neyse ben de onlara uyacağım" dedi. Birisi "Estağfurullah Komutanım, kuralları siz koyun, siz bizim büyüğümüzsünüz" dedi. Diğerleri "doğru" deyip ona destek verdiler.

Ranzasına uzandı. Koğuşta sessizlik devam ediyordu. Koğuşa gelmeden kimin hangi suçtan yattığını öğrenmişti. En çok "Örümcek Ağı" sanığı Erol Maks Kohen'i merak ediyordu. Hatta cezaevine girmeden önce arkadaşlarına, "Orada hayali ihracatı, naylon faturacılığı, ihalelere nasıl fesat karıştırıldığını öğreneceğim" diye espri bile yapmıştı.

Ranzada yatmaya alıştı. Ama gözüne uyku girmeyeceğini de biliyordu. Başına gelenlere bir türlü inanamıyor, hele cezaevinde oluşuna akıl erdiremiyordu. O geceler, gündüzle gecenin karıştığı o uzun geceler nasıl geçecekti? İlk gece gözüne uyku girmediydi. Uyumaya çalışıyor, biraz sonra kalkıyordu. Bazı mahkûmlar da Korkut Eken'in ne yapacağını merak ediyordu. Sessizce onun ne yaptığını, niçin kalktığını yarı aralık gözlerle izliyorlardı. Koğuşun havası Eken geldikten sonra tümünden değişmişti.

Eken, sabahı zor etti. Erkenden kalktı. Tıraşını oldu. Giyindi. Kokusunu sürdü. Bir süre soma koğuştakiler de birer ikişer uyanmaya, giyinmeye başladılar. Eken, neşeli görünmeye çalıştı. Erol Maks Kohen'in uyandığını görünce "O, Erol Beyler de uyanmış" dedi. O gün koğuşu sabunlu suyla yıkama sırası Kohen'e gelmişti. Orada iyi bir düzen kurmuşlar, yemek yapmayı, bulaşık yıkamayı, koğuşun temizliğini kimse eski durumuna bakmadan üstlenmişti. Korkut Eken'e ise "Siz bizim büyüğümüzsünüz. Size görev yok" diyorlardı.

Ziyaretten dönen perdeyi çekip ağlıyordu

Cezaevinin kuralıdır, koğuşların lambaları gece gündüz yanar. Yani yatılacağı zaman koğuşun lambası söndürülmez. Mahpuslar,

gözlerine ışık gelmesin diye ranzanın çevresini siyah perdeyle kapatırlar. İşte gözyaşları, hıçkırıklar hep o perdenin arkasından yükselirdi.

Hele o ziyaret günleri yok mu, o ziyaret günleri... O gün ziyaretçisi gelen de, gelmeyen de ağlardı. Kimse kimseye niçin ağladığını sormaz. Herkes kendi dünyasını yaşar. Gözyaşları yastığa doğru süzülür. Bazen yüzüstü yatarlar, hıçkırıkları yastığın içinde yok olup gitsin diye, ağladığı duyulmasın diye...

Korkut Eken demir parmaklıkların arkasında kimseyle görüşmemeye kararlıydı. Cam bölmenin arkasından ziyaretçisiyle telefonla konuşmayı asla kabul etmeyecekti. Ziyaretçilerinin hiçbirleriyle gerçekten görüşmedi. Haftada bir aileyle yapılabilen açık görüşe çıkacaktı.

Daha cezaevine girişinin ilk haftasıydı. Eşi Tülay Eken, beş yaşındaki torunu Korkut ile birlikte cezaevine geldi. Cezaevinin kuralları işliyordu. Küçük Korkut önce jandarma, daha soma infaz koruma memuru tarafından arandı. Arama ki ne arama. Çocuğun külotunun içine bile bakıldı. İlk kez böyle bir olayla karşılaşan küçük Korkut, fena korkmuştu. Babaannesine sarıldı, ağlamaya başladı...

Dedesinin yanına girdiğinde daha da çok ağlıyordu. "Dede... dede" diyor, gerisini getiremiyordu. Dede Korkut, torununu susturabilmek için öpüyor, kokluyor, konuşuyordu. Eşi, torununun jandarma ve infaz koruma memurları tarafından arandığı için korktuğunu anlattı. Eken, "Bir daha Korkut'u getirmeyin" dedi.

Bu olay hem dedenin, hem torunun üzerinde derin izler bıraktı. Korkut, anaokulunda resim yaparken demir parmaklık çizmeye başladı. Hemen her resimde mutlaka demir parmaklık yapıyor, annesine ve babasına "Dedem niçin orada? Dedemi niçin bırakmıyorlar?" diye soruyordu.

Kim ne diyecekti... Hep "Gelecek, orada işleri var" diyorlardı. Eken, o günden sonra torununu cezaevine getirtmedi. Eken, adasını göremedi ama kendisi cezaevindeyken bir torunu daha olduğunu öğrendiğinde inanılmaz mutluluk yaşadı. Küçük toruna Kutay adı verildi. Küçük torunuyla cezaevinin demir parmaklıkları arasında tanıştı...

Tülay Eken'i ve torununu cezaevine, koruma görevlisi Medet götürmüştü. O da "Ben yakınıyım, ben akrabasıyım" dedi ama içeri girmeyi bir türlü başaramadı. Ama cezaevine girmeyi, Eken'in karşısına çıkmayı kafasına koymuştu.

Korkut Eken ile eşinin açık görüş yaptığı yer adeta bir mezbelelikti. Duvarların bırakın boyasını, sıvaları da dökülmüştü. Kor

kut Eken, eşini böyle bir ortamda karşıladığı için utanmıştı. Ancak ikinci görüşmede bu böyle olmayacaktı. Koğuşta arkadaşlarına "Ziyaretçi yerini adam edelim" diyecekti.

Tülay Eken, eşini ziyaret edip evine döndüğünde karmaşık duygular içindeydi. O hep "bekleyen kadın" rolündeydi. Eşi bazen aylarca giderdi. Hiç haber alamazdı. En azından artık cezaevinde olduğunu biliyordu. İçini böyle rahatlatmaya çalıştı.

Hepsi boştu; bir yanda Özal'ın, bir yanda Evren'in armağanları vardı

Eken, cezaevine giderken, sevenlerinin gözü yaşlıydı, ama ne kendisinin, ne onun otuz beş yıllık hayat arkadaşı Tülay Hanım'ın gözlerinden damla yaş akı. İkisnin de gözleri doldu ama bir damla yaş inmedi...

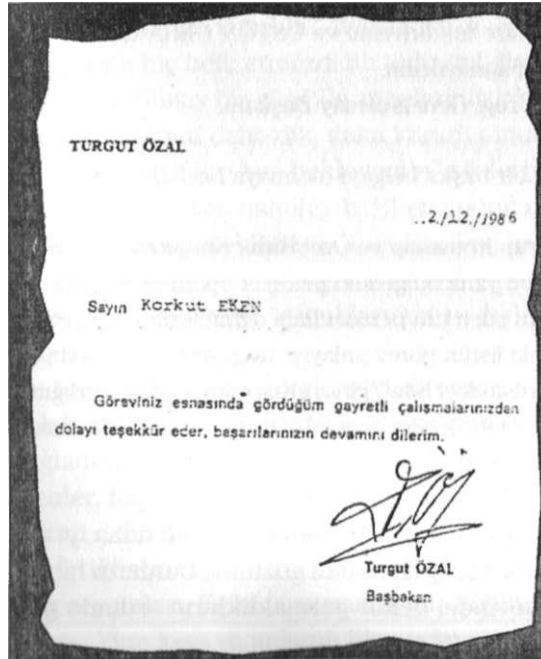
Tülay Hanım, eşinin cezaevine girmesinden sonra evin şeklini değiştirmişti. Eken'e verilen madalyaları, plaketleri, rozetleri, cezaevine girdikten sonra verilenleri yeni bir büfeye özenle yerleştirmişti. Turgut Özal'ın başbakanlığı döneminde Eken'e gönderdiği kutlama mektubu da büfedeki yerini almıştı. Onun üstün başarılarına Özal da teşekkür ediyordu. Bir kol saati vardı.

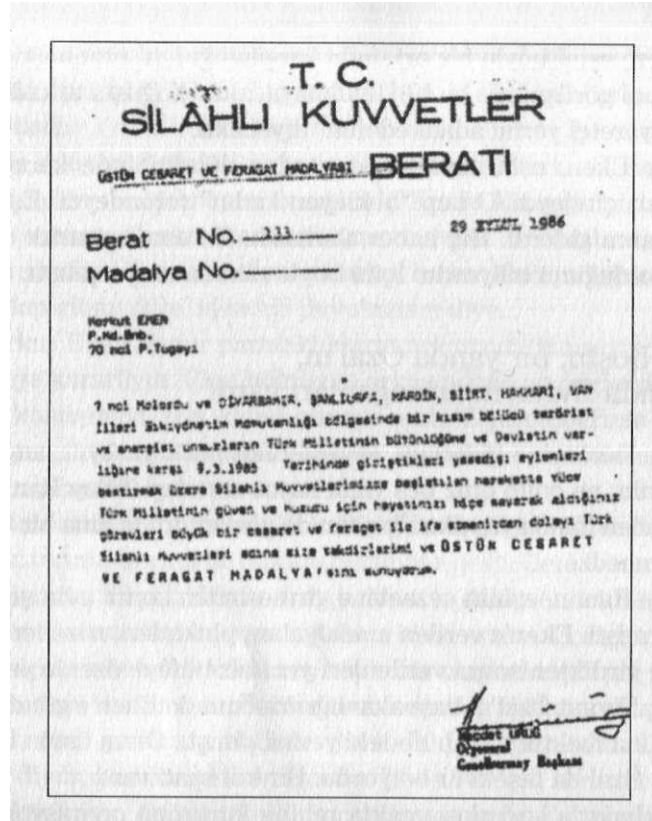
Diyarbakır'a kaçırılan uçakta rehine kurtarma operasyonunu

başarıyla gerçekleştirdiği için Devlet Başkanı Kenan Evren tarafından verilmiş.

Eşinin hep gurur duyduğu "Türk Silahlı Kuvvetleri Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası"nın beratını kim bilir kaçınıcı okuyuşuydu. Orada şunlar yazılıydı:

Yüce Türk milletinin güven ve huzuru için hayatınızı hiçe sayarak, aldığınız gö-

revleri büyük bir cesaret ve feragat ile ifa etmenizden dolayı Türk Silahlı Kuvvetleri adına size takdirlerimi ve ÜSTÜN CESARET VE FERAGAT MADALYASINI sunuyorum.

Orgeneral Necdet Üruğ, Genelkurmay Başkanı.

Büfeyi düzeltirken bir başka belgeyi okumaya başladı:

Özel Birlik 1'inci Grup Komutanı ve Özel Birlik Komutan Yardımcısı olarak Eylül 1984'ten bu yana bölgedeki pek çok operasyonda önemli ve başarılı görevler icra eden tim personelinin eğitimlerinde ve yetiştirilmesinde gösterdiğiniz üstün görev anlayışı ve gayret ile; timlerin ve personelin sevk ve idaresindeki liderliğiniz, cesaretiniz ve fedakârlığınız dolayısıyla sizi takdir ve tebrik eder, başarılarınızın devamını dilerim.

Tuğgeneral Cumhur Evcil.

İçinden "Sana niçin efsane subay dediklerini şimdi daha iyi anlıyorum" dedi. Ama artık Tülay Hanım'ın gözünde bunların hiçbir anlamı yoktu. Eşi cezaevinde, demir parmaklıkların ardında gün sayacaktı...

Tülay Hanımı, Ankara Ulucanlar Cezaevi'nde eşini bir kez ziyaret etti. Ziyaretine torunu Korkut Eken'i de götürmüştü. Ziyaret boyunca çok az konuştular. Dede Korkut, dört yaşındaki torunu Korkut'la konuştu, öptü, sevdi, şakalaştı. Ayrılık vakti geldiğinde, Eken şunları söylüyordu:

"Tülay, bir daha gelmeni istemiyorum. Kıbrıs'a gönderirken, operasyonlara gönderirken sağ salim dönmemiz, başarılı olmamız için hep dualarla uğurladın. Aylarca süren yokluğumu çocuklarımıza hiç hissettirmedin. Eğer sen etkilenirsen, çocuklarımız çok kötü olur. Her zamanki gibi dimdik ayakta olmanı, acını yüreğine gömmeni istiyorum."

Eşi hiç cevap vermedi, içinden "Ne demek gelmemek?" dedi. Ayrılırken iki adım attı, eşine döndü. Bir an oradan ayrılmamayı düşündü. Korkut Eken, eşine el salladı. Oysa ona el sallamayan yıllar olmuştu. Bir an duygusallaştı. Cezaevinde ziyaretten sonra insanların niçin ağladığını şimdi daha iyi anlıyordu...

**"Korkut, devlete sadakat yemini etti;
konuşamadığı için mahkûm oldu"**

Tülay Hanım eşinin görevleri nedeniyle gidişlerinden, Güneydoğu'dan gelen haberlerden çocuklarının etkilenmemesi için elinden geleni yapıyordu. Kapının her vuruluşunda, telefonun her çalışında "Komutanım vuruldu" diyecekler diye yüreği ağzına gelirdi. Çocuklarına hiç belli etmezdi bu tedirginliğini. Oğulları Koray, Güray ve kızları Sonay bir gün bile annelerinin gözyaşı döktüğünü görmemişlerdi. Şimdi daha dik, daha kararlı olması gerekiyordu...

Kendisini "Ben hep bekleyenim" sözleriyle anlatıyor. Eşini Kıbrıs'a gönderirken hamileydi. Eken çocuğunu bir yaşına geldikten sonra ancak görebilmişti. Kaç gün, kaç hafta, kaç ay süreceği bilinmeyen görevlere onu gönderirken yine ağlamamıştı. Tülay Hanım "Eğer ağlarsam çocuklarımın ne hale düşeceğini biliyorum" diyordu.

Eşini cezaevine gönderdikten sonra o Şehit Aileleri Derneği plaketiyle evine dönmüştü. Yeğeni Emel Hanım'm, yakınlarının ağladıklarını görünce onları yatıştırmaya çalışmıştı. Evlerine gelenler, hiç tanımadıkları kişilerden gelen telefonlar, dayanma gücünü daha da artırmıştı.

içtiği sigarayı artırması ve eşinin yokluğunun dışında değişen bir şey yoktu. Eşini cezaevinde gördüğünde neler hissettiğini sordum. Yine kısa ve anlamlı bir cevap verdi:

"Nereye koyarlarsa koysunlar her zaman içimizdeki Korkut Eken'dir. Onu beklemeye alışığım. Otuz yedi yıldır nasıl bekledimse, yine öyle bekliyorum. Ben bekleyen kadınıym."

O "bekleyen", acısını, özlemini yüreğine gömen kadın artık dayanamıyordu. Ankara İş Kadınları Derneği, Korkut Eken'i "yılın efsanevi kahramanı" ödülüne layık görmüştü. Tülay Eken, eşine verilen bu ödülü alırken konuşmasını gözyaşlarıyla yapıyor, "Eşim, devlete sadakat ve bağlılık yemini etti. İşte bu yüzden konuşmuyor. Konuşmadığı, konuşamadığı için mahkûm edildi. Ama şuna inanıyorum ki, Korkut Eken, vicdanlarda beraat etmiştir" diyor-du.

Tülay Eken'in konuşmasını gözyaşı dökerek yapması, salonda bulunan herkesi duygulandırmıştı. Hemen herkes ağlıyordu. Plaketi veren emekli Korgeneral Hasan Kundakçı ise, "Korkut Eken'le komutanı olarak gurur duyuyorum. Altın nasıl yere düşmekle değer kaybetmezse, Korkut Eken de değer kaybetmemiştir" diyebilirdi.

Evlerde benzer sıkıntılar yaşanırken, cezaevindekiler için daha zor günlerdi. Hele hele ziyaretçilerinin geldiği gün... O daracık, sıvası, boyası dökülmüş görüş odasında eşleriyle, çocuklarıyla görüşmek çok ağırlarına gidiyordu. Cezaevi yönetiminin onayı alındıktan sonra görüş odasını "adam etmek" için el ele verdiler. Usta bulunması, ölçü alınması işlerini de Eken'in koruması Medet yapacaktı...

Komutanını çok özlemişti, cezaevine fayansçı diye girdi

Medet, yıllarca Korkut Eken'le birlikte çalışmıştı. Eken'in cezaevine girmesi çok ağna gitmişti. Cezaevinin kapısında ondan ayrılırken, gözyaşlarını tutamıyordu. O, cezaevinin kapısı örtüldükten sonra demir parmaklıklara, kalın duvarlara el sallamaya devam ediyordu.

Bir kez cezaevine gitti, komutanını görebilmek için. Soyadı tutmadığı için görüştürülmüyordu. Ama o bir yolunu bulup, komutanının karşısına çıkacaktı, işte aradığı fırsatı bulmuştu.

Cezaevinin görüş odasına döşenecek fayanslar için ölçü almayla gelecek ustaların arasına o da katıldı. Onların giydiği tulumlardan birisini giydi. Cezaevine usta gibi girdi. Gerçek ustalar ölçü alırken, o Eken'in bulunduğu koğuşa girdi.

Eken, eski korumasını tulumla görünce şaşırdı. Birbirlerine sa-

rıldılar. "Sen nasıl girdin?" diye sorduğunda "Orasını karıştırma, Komutanım" karşılığım verdi. Medet, hocasının koğuş arkadaşlarıyla tanıştı. Onlardan ayrılırken "Bir isteğiniz var mı?" diye sordu. Çünkü, ustalar fayansları döşemeye geleceği zaman yine onlarla aynı yöntemle cezaevine girebileceğini düşünüyordu.

Ancak öyle olmadı. Medet'ten bir jandarma şüphelenmişti. Girişte kendisine verilen kartı uzatıp nüfus cüzdanının verilmesini beklerken, eli boş kaldı. Etrafını saran üç jandarma "Gel bakalım" deyip onu bir odaya götürdüler. "Sen fayansçı değilsin, niye bizi kandırdın?" diye bağıryorlardı. Medet, boynunu büktü, "Korkut Eken'le yıllardır birlikteydik. Çok özledim, gözümde tütüyordu. Böyle bir fırsat çıkınca usta gibi girdim" karşılığını verdi.

iki gün sonra ustalar cezaevine gideceği zaman, Medet yine onlar gibi tulum giymişti. Cezaevinin kapısında, onu sorgulayan astsubay Medet'i görünce tanıdı. Güldü. "Bu defa usta olduğunu yutturamazsın" dedi. Medet, boyun büktü, ancak asker "Olmaz" karşılığını verdi. Koruma Medet, giremeyeceğini anlayınca, içeriye girecek ustalara "Komutanıma selam söyleyin" diyebildi...

Leyla Zana haber gönderdi: buyursun kahve içelim

Kader bu ki, Korkut Eken, yıllardır mücadele ettiği PKK'lılarla aynı cezaevine konuldu. Eken'in konulduğu Ankara Ulucanlar Kapalı Cezaevi'nde, kapatılan DEP'in eski milletvekilleri Leyla Zana, Hatip Dicle, Orhan Doğan, Selim Sadak da var. Bu cezaevinde on dokuz PKK'lı da bulunuyor. Eken, cezaevine girmeden önce, "Eğer benim cezaevime girişimi DEP'liler, PKK'lılar görse-ler sevinç çılgınlıkları atarlar. Ellerinden gelse beni cezaevine girişimde davul zurnayla karşılarlar" diyordu.

Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Ali Suat Ertosun, cezaevlerinde devlet otoritesinin sağlanması için büyük çaba gösterdi. Başarısından dolayı Adalet Bakanlığı'nın "Devlet Nişanı" ile ödüllendirilen ilk ve tek mensubu oldu. Eken'le PKK'lıların aynı cezaevinde olmasının sorun olmayacağına inanıyordu. Ama yine de yetkilileri bu konuda uyarıyordu. Cezaevi yetkilileri kendisine, PKK'lıların bulunduğu koğuş ile Korkut Eken'in bulunduğu bölüm arasında bir bağlantı bulunmadığını, o yüzden Eken'in can güvenliğini etkileyecek bir durumun söz konusu olmadığını bildirdi.

PKK ile mücadele eden timlerin önemli bir bölümünü Korkut

Eken eğitti. Korkut Eken, Ankara Ulucanlar Kapalı Cezaevi'nin 12. koğuşunda yatarken, birkaç koğuş ötesinde ise onun mücadele ettiği insanlar vardı.

Korkut Eken'e bir haber ulaştı, "Bizimle uğraştı da ne oldu? Tutuklanmamızın en büyük nedenlerinden birisi olmasına rağmen, aynı kaderi paylaştık. Tanışıp konuşmak, birlikte çay kahve içmek istiyoruz" deniliyordu.

Korkut Eken, DEP'li eski milletvekillerinin neler yaptığını en yakından bilen isimlerden biriydi. Onların telefonlarını dinlemiş, attığı adımlardan haberdar olmuştu. Eken "Ben de konuşmak isterim" dedi. PKK olayını, şehitleri, kandırılan gençleri, her şeyi tartışmak istiyordu. Ancak cezaevi yönetimi onların bir araya gelmesine izin vermedi. Cezaevinde bu buluşma gerçekleşmedi.

Aslında Korkut Eken'in onlara, onların Korkut Eken'e anlatacakları çok şey vardı. DEP'liler belki Eken'e cezaevine konulduğu için güleceklerdi, belki de onun devlete kırgın ve kızgın olduğuna ilişkin sözler söyleyeceğini sanıyorlardı. Eken'e sordum, "Asla ve asla devletimin aleyhine konuşmam. Kimseye bugün de kırgın ve kızgın değilim. Kaderimizde varmış" karşılığını verdi.

O gün çok kızmıştı, söylenerek yürüyordu

Bazı günler hüznün çöker koğuşlara... O gün ziyaretçi günüydü. O gün ağlama günüydü. Ziyaretten dönen perdesini çekiyordu. Korkut Eken de perdesini çekti. Ranzanın tavanına gözlerini dikti. Yatağın altında bir ip gördü. İşaretparmağıyla onu sallamaya başladı. Biraz sonra ipe doğru üfledi... Biraz daha iple oynadı. Sonra hıçkırıklar arasında dalıp gitti...

Akşamüzeri Korkut Eken, gözleri ağlamaktan kızarmış olan cezaevi arkadaşlarına "Arkadaşlar bu böyle olmaz. Yakınlarınız geliyor diye ağlamayı bırakın, sevinin. Ne mutlu ki, gelenimiz gidenimiz var" dedi.

Birisi "Korkut Bey kendimizi unuttuk, sizin durumunuza daha çok üzülüyoruz" deyince, Eken, "Benim burada olmama sevinenler çok. Ama bilsinler ki, Korkut Eken'i cezaevine atmakla yıldıracaklarını sananlar aldanır. Yıkamadılar, yıkamazlar. Dimdik ayaktayım. Mücadele ettiğimiz kişilerden bugün çok ciddi görevlerde olanlar var. Biz boşa mücadele etmişiz. 'Korkut Eken serbest bırakılmasın' diye açıklama yapan AKP genel başkan yardımcısı Apo için af çıkartılmasın' diyebilirse, beş yıl daha yatmaya hazırım" dedi.

Koğuş ölüm sessizliğine bürünmüştü. Onun "Korkut'u yıldıra-

mazlar" deyişi öfke doluydu. Eken, yerinden kalktı, ranzalar arasında gidip gelmeye başladı. "Bazen isyan ediyorum. Bazen demir parmaklıkları yerinden söküp kaçmak istiyorum. Bazen 'Ben niye çalışmışım, niye bazıları gibi yan gelip yatmamışım' diye kafama vurmak istiyorum. Bazen, 'Niye bana görev verenler susuyor. Ne yaptırdıklarını, benim ne yaptığımı en iyi bilenler onlar olmasına rağmen niçin kamuoyuna konuşmuyorlar'" diye söyleniyordu....

Sonra ses tonu birden değişti. Ağlamaklı oldu. Birisi, Korkut Eken'in yanındaki masada duran kolonyasının kapağını açıp "Buyur Komutanım" diyerek eline dökmeye hazırlandı... Eken avucunu açtı, dökülen kolonyayı yüzüne sürdü, elini burnuna götürdü. Derin bir nefes çekti. Yanındaki kitabın gelişigüzel bir sayfasını açtı. Okuyordu ama kafası başka yerdeydi...

Koğuştaki kolonya kokusu bazılarının başını döndürdü. Mütahhidin aklına akşam saatlerinde bürosunda içtiği buzlu viskiler geldi. Yanında kuruyemişler, meyveler. Kolonyanın kokusu sarhoş ediyordu... Korkut Eken bir ara havalandırmaya çıksa, ne yapacaklarını biliyorlardı...

Viski içmeye alışık müteahhit, şimdi kolonya peşindeydi

Eken, cezaevine girerken yanına kolonya almıştı. Arama yapan görevli, Eken'in kolonya getirmesine ses çıkartmamış, cezaevine sokulmasının yasak olduğunu da söylememişti

Eken'in havalandırmaya çıktığı bir sırada, elinde çay bardağıyla koşarak Eken'in ranzasına yaklaşan işadamı, plastik şişe içindeki kolonyayı bardağa boşaltmaya çalışıyordu. 0 sırada koğuşa gelen bir başka mahkûm "Ne yapıyorsun?" diye sorduğunda, parmağım ağzına götürüp "sus" işareti yaptı...

İşadamı sulandırdığı kolonyayı büyük bir keyifle içmeye başladı. Onun ne yaptığını gören mahkûm da içti. İki mahkûm kolonya ile "kafa'ları buldu... Bunu birkaç gün sonra yine yaptılar. Korkut Eken onların kolonyasını içtiğinin farkındaydı. Bir gün kolonyasına bakıp ortaya konuştu, "Arkadaşlar, kolonyayı kim isterse kullanabilir" dedi. Eken, koridorda yürüyüşe çıkarken, kolonya elden ele dolaştırılıyordu.

Eken döndüğünde kolonyanın damlası bile kalmamıştı. Boş kolonya şişesini görünce güldü. O gülünce diğerleri de güldü. Mütahhit "Her şey aklıma gelirdi de, bir gün kolonya içeceğim hiç aklıma gelmezdi" dedi...

Komutanlar konuşuyor: Korkut Eken bir kahramandır

Ne Korkut Eken'in kendisi, ne de onun silah arkadaşları, komutanları, cezaevine gireceğini düşünmüşlerdi. İstanbul DGM'de Susurluk Davası başladığında, Eken duruşmalardan varestede tutulmuştu. Eken gibi, komutanları da şaşırmıştı.

Korkut Eken'e destek vermek amacıyla şehit aileleri imza kampanyası yürütürken, komutanlar da açıklama yapmaya başladı. Bazıları "Şimdiye kadar komutanları niye konuşmadı da, cezaevine girdikten sonra konuşuyor" diye tepki gösterdi.

Cezaevine getirilen o günkü iki gazetede manşetler hep Korkut Eken'le ilgiliydi. Korkut Eken yakın gözlüğünü taktı, komutanlarının kendisi için neler söylediğini okumaya başladı.

Susurluk Davası'nda altı yıl ceza alan 'Efsane Yarbay' Korkut Eken için başlatılan destek kampanyası çığ gibi büyüyor. Genelkurmay eski başkanı Orgeneral Doğan Güreş, 3'üncü Ordu eski komutanı Orgeneral Necati Özgen, Kara Kuvvetleri eski lojistik komutanı Korgeneral Hasan Kundakçı, emekli Tümgeneral Cumhuri Evcil'den sonra dün de emekli iki orgeneral ve bir korgeneral, Eken ile ilgili görüşlerini açıkladı.

İşte komutanları ve silah arkadaşlarının Korkut Eken ile ilgili övgü dolu düşünceleri:

Emekli Orgeneral DOĞAN GÜREŞ (4 aralık 1990'dan 30 mart 1994'e kadar Genelkurmay başkanı olarak görev yaptı): Korkut Eken, terörle mücadelede disiplini, bilgisi ve kahramanlığı ile öne çıkmış bir subaydır. Özellikle onun etkin bir şekilde görev aldığı 1993-1996 döneminde terörle mücadelede büyük başarı kazanılmış, PKK'ya büyük darbe vurulmuştur. Bu dönemde tüm çalışmaları ve faaliyetleri yakın takibimiz altında geçmiştir. Bu haliyle Korkut Eken her türlü övgüyü hak etmiş lider bir askerdir. Komutanı olarak yüksek görev anlayışını, fedakârlığını, ülkesine hizmet aşkını biliyorum. Hiçbir zaman kontrolden çıkmamış ve yüksek bir disiplin anlayışıyla aldığı emirleri eksiksiz olarak yerine getirmiştir.

Emekli Orgeneral NECATİ ÖZGEN (Jandarma Asayiş Kolordu Komutanlığı görevinde bulundu. 1995-96 tarihleri arasında 3'üncü Ordu Komutanlığı yaptıktan sonra Harp Akademileri Komutanlığı'na atan-

di ve buradan emekliye ayrıldı): Korkut Eken için söylenecek söz bulamıyorum. Yargının kararını tartışmak istemiyorum, ancak, mahkûmiyetinin bilgi eksikliğinden kaynaklandığını ya da Korkut Eken'in üstün yurt sevgisi nedeniyle mahkemede konuşmadığını ve kendini yeterince savunmadığını düşünüyorum. Bu durum da Korkut Eken'in kendinden ne kadar emin olduğunun göstergesidir. Korkut Eken, TSK'nın terörle mücadelesinde bir simge olmuştur. Onun fedakârca sürdürdüğü üstün gayreti diğer silah arkadaşlarına da örnek olup, onları da aynı şekilde hizmete yöneltmiştir. Kendisini teğmenliğinden beri tanırım. Korkut Eken görevinde şahin, özel yaşamında ise fark edilmeyecek kadar mütevazı bir subaydır. Hiçbir şekilde görevini kötüye kullanmış olacağını sanmıyorum. Esasen onda gördüğüm ve yakinen tanık olduğum üstün disiplin anlayışı ve yurt sevgisi böyle bir kanaatle bağdaşmaz.

Emekli Korgeneral HASAN KUNDAKÇI (1992 yılından itibaren 70'inci Piyade Tugay Komutanlığı, Özel Harp Daire Başkanlığı, 33'üncü ve 2'nci Piyade Tümen komutanlıkları, Jandarma Asayiş Komutanlığı görevlerinde bulundu. 1996'da Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanlığı'na atandı): Korkut Eken, TSK'nın yetiştirdiği değerli subaylardan biridir. Gerçek bir kahramandır. TSK'nın en yüksek onur ödülü olan üstün cesaret ve feragat madalyasını tam anlamıyla hak etmiş bir subaydır. Yaptığı hizmetler nedeniyle, mahkûmiyetini büyük teessürle karşılıyorum. Ancak tüm mütevazı kişiliğine rağmen Türk halkının şahsına gösterdiği teveccühü büyük bir memnuniyetle izliyorum, bunu milletimizin kadirşinashğının bir göstergesi olarak görüyorum. Korkut Eken, verilen emirlerin dışına çıkmayacak kadar disiplinli, vatanını canından aziz bilecek kadar fedakâr ve gözünü budaktan esirgemeyecek kadar kahraman bir subaydır. Sessiz sedasız cezaevine girmesi ve cezaevine girerken dahi, devletine küskün olmadığını söylemesi tam kendisinden beklediğim bir davranış olmuştur.

Emekli Tümgeneral CUMHUR EVCİL (Özel Harp Dairesi'nde Korkut Eken'in komutanlığını yaptı. 12 Eylül döneminde albay rütbesiyle Milli Güvenlik Konseyi bünyesinde görevliydi. 1986 yılında tümgenerallik rütbesine yükseldi. 1990 yılında Adapazarı'nda tümen komutanlığı görevinden emekliye ayrıldı): İkisi de büyük bir başarı ile sonuçlanan, biri Kıbrıs Barış Harekâtı, diğeri de ülkeyi uzunca bir süre kasıp kavuran terörle mücadelede görev alan Korkut Eken'e; pek çok ödül ve takdirname yanında, her iki harekâtta da üstün başarı, cesaret, fedakârlık, feragat ve liderlik konularında

temayüz ettiğimden, Kıbrıs Başarı Madalyası ve ayrıca Üstün Cesa-
ret ve Feragat Madalyası tevcih edilmiştir. Korkut Eken'in bu başa-
rılarının ve ülkesine yaptığı unutulmaz hizmetlerin tanığı oldum.
Hem Kıbrıs Barış Harekâtı'nda, hem de terörle mücadelenin başlan-
gıcında beraber çalıştık. Daima kanunlara, nizamlara saygılı ve yü-
rekten bağlı olarak tanıdığım ve takdir ettiğim Korkut Eken'in me-
rak etmeme rağmen suçunu anlamış da değilim. Hakkında yapılan
yayınlar ve verilen halk desteği bu kanaatimin ne kadar yaygın ol-
duğunu göstermektedir. Bu sessiz, utangaç ve vakur, kahraman si-
lah arkadaşına, bu ciddi ve samimi halk desteğinin devam etmesi
bizleri hiç değilse teselli edecektir.

Emekli Orgeneral ADNAN DOĞU (Jandarma eski genel komutanı):
Korkut Eken 1974 yılında gerçekleştirilen Kıbrıs Barış Harekâtı'nın
kahramanlarından biridir. Hava indirme tugay komutanı olarak katıldı-
ğım Barış Harekâtı'nda Korkut'un kahramanlık, liderlik ve üstün cesa-
ret özelliklerine yakinen tanık oldum. En iyi subaylarımdan biriydi.

Ben Korkut Eken'in uzun yıllar komutanlığını yaptığım gibi, loj-
manda karşı karşıya oturmamız münasebetiyle aynı zamanda onunla
ve değerli ailesiyle komşuluk da yaptım. Bu nedenle kendisini ve ai-
lesini de görev dışında yakinen tanırım.

Görevinde fedakâr, cesur ve lider bir subay olan Korkut, özel ha-
yatında çok sade ve mazbut bir aile reisidir.

Bu subay, Türkiye'nin terörle mücadelesinde fedakârlığı, kahra-
manlığı ve bitmez tükenmez azmiyle bir simgedir. Korkut'un hiçbir
şekilde verilen emirler dışına çıkmadığına tanık olan bir komutanı ve
dünya malında gözü olmadığına tanık bir komşusu olarak, hiçbir şe-
kilde bir suiistimale karıştığına inanmıyorum. Korkut yaptığı hizmet-
leri anlatmayacak kadar mert bir subaydır. Böyle bir mahkûmiyeti
hiçbir zaman düşünmediği için kendisini yeterince savunmamış ola-
bilir diye düşünüyorum.

Emekli Orgeneral TEOMAN KOMAN (Jandarma eski genel komu-
tanı, MİT eski müsteşarı): Ben Korkut Eken'le birlikte çalışmadım.
MİT müsteşarlığına atandığımda Korkut Eken MİT'ten ayrılmıştı. An-
cak bu subayın kahramanlığı, disiplini, liderliği konusunda komutan
arkadaşlarımdan çok övgü dolu sözler duydum.

Kendisi hakkında kanaatim fevkalade müspettir. Hatta bu nedenle
kendisini tekrar Milli İstihbarat Teşkilatımıza almayı düşündüm ve
planladım. Ancak gerçekleştirmek kısmet olmadı.

Bütün komutanlarının takdirine mazhar olmuş bu subayın kötü bir

işe karışmış olabileceğine katiyen ihtimal vermiyorum.

Bu düşüncelerimi ifade ederken, bunun yargıya bir müdahale veya yargı kararının tartışılması şeklinde anlaşılmaması gerektiğini özellikle ifade etmek istiyorum. Yargı, varsa hukuki hataları kendi bağımsız sistemi içerisinde zaten düzeltecektir.

Emekli Korgeneral ATILLA KURTARAN (Harp Akademileri eski komutan yardımcısı): Öncelikle Korkut Eken'in silah arkadaşıyım. Özel Harp Daire Başkanlığı'nda uzun yıllar birlikte çalıştık. Daha sonra komutanlık dönemlerimde de kendisiyle birlikte çalıştım.

Korkut Eken, kendisini ülkesine adanmış, TSK'nın çok değerli bir subayıdır. Ülkesine hizmet aşkıyla hiçbir fedakârlıktan kaçınmadığına, hatta eşi ve çocuklarından da aynı fedakârlığı istediğine ve ülkesine hizmet ederken, ailesini ihmal ettiğine yakinen tanıyorum.

Korkut Eken 1984 Eruh ve Şemdinli olayları ile su yüzüne çıkan bölücü PKK terörüne karşı ilk görevlendirilen özel harekât subayıdır. Uzunca bir süre Güneydoğu ve Doğu Anadolu'yu adım adım, karakol karakol gezerek terörle mücadeleyi disiplin altına almış ve birliklerin derlenip toparlanmasında ve eğitiminde gece gündüz demeden çalışmıştır.

Daha sonra general olarak Siirt ve Mardin'de bulunduğum 1990-1992 yılları arasında yine Korkut'un bitmeyen bir azimle, fedakârca ve üstün bir disiplin anlayışı içinde çalışmalarına tanık oldum. Bu çalışmaları sırasında hiçbir zaman emirlerin dışına çıkmamış, ancak aldığı emirleri tam olarak yerine getirmiştir.

Gerek aynı birlikte omuz omuza görev yaptığım, gerekse kendisine komuta ettiğim Korkut Eken gibi bir kahraman, fedakâr ve cesur subayı tanıdığım için bahtıyarım. Korkut Eken'e halkımızın gösterdiği ilgi ve alakadan çok duygulandığımı, bunun milletimizin ülkesine bağlılığının ve kendisine hizmet edenlere vefa duygusunun bir işareti olarak gördüğümü ifade etmek istiyorum.

Bu durum aynı zamanda, TSK'nın terörle mücadeledeki başarısının Türk milletince de takdir edildiğinin göstergesidir.

**Koğuşun bir telefonu olmuştu,
herkes haftada bir kez konuşacaktı**

Eken gazeteyi okurken masasına bir kahve bıraktılar. Komutanlarının bu açıklamaları Eken'i alabildiğine mutlu etmişti. İçi içine sığmıyordu. Ulaşabildiklerine telefon etmeyi, teşekkür etmeyi ne kadar istiyordu. Cezaevinde telefonun kıymetini, telefon

sokabilmek için niçin bu kadar uğraşıldığını şimdi daha iyi anladı.

Ortaya konuştu:

“Arkadaşlar, telefon bulabilir miyiz?”

Kimseden ses çıkmadı. Aslında, onlar da telefon için umutlarını Korkut Eken’e bağlamışlardı. Eken’in cezaevine girişi sırasında yanında telefon getirdiğini sanıyorlardı. Eken, telefonun bu kadar gerekli olacağını hiç düşünmemişti.

Bir gün sonra, koğuştaki fısıltı halinde telefonla konuşuluyordu. Biri telefonda “Anne ben şimdi seni cezaevinden arıyorum. Biliyorsun yasak telefonla konuşmak. Herkese selam söyle” diyordu. Sıra bir başkasına gelmişti. O da alt ranzada yüzüstü uyuyormuş gibi yapıp “Hanım, ben iyiyim. Avukata söyle, görüş günü mutlaka gelsin.” Birisi konuşmayı uzatıyor, eşini, çocuğunu, dayısını, amcasını tek tek soruyordu. Koğuştaki bir ses yükseldi, “Selamı sabahı kısa kes” dedi. Sıra Korkut Eken’e gelmişti. Konuşuyordu:

“Komutanım, benim hakkımdaki düşüncelerinize çok teşekkür ederim. Açıklamalarınız beni çok duygulandırdı. Telefon etme imkânımız kısıtlı. Diğer komutanlarıma da saygılarımı iletebilirseniz sevinirim.”

Eken, karşısındaki komutanının sözleri karşısında sıkça “Sağ olun, Komutanım”, “Biliyorum, inanıyorum, Komutanım” diyordu. Konuşmayı yaptıktan sonra rahatlamıştı.

Koğuşun artık bir telefonu vardı. Onun da bir sorumlusu. Herkes haftada bir gün ancak bir yakınına telefon edebilecekti. Koğuşlarda arama yapılırken, “en zula yer”e saklanan telefon oluyordu. Bu da cezaevi gerçeği idi...

Aklına, PKK’nın dağ kadrosuna gönderdikleri ve içine GPS yerleştirdikleri uydu telefonları geldi. Helikopterle uçarken, GPS “uykudan uyandırılıyor” ve cihazdan yükselen sinyaller helikopterdeki cihaza yansıyor. Teröristlerin yerleri böylece belirleniyordu.

Eken’in aklına “yanarım da o telefona yanarım” dediği bir olay geldi. Yine içine GPS yerleştirilmiş uydu telefonu PKK’nın lider kadrosundan birisine götürülüyordu. Bu kişinin böyle bir telefon kullanması işlerine gelecekti. Hem konuşmaları dinlenecek, örgüte verdiği talimatların neler olduğu öğrenilecek, hem de Abdullah Öcalan’la yaptığı konuşmalardan haberdar olunacaktı.

Bunlar kolay olmuyordu. Teröristlere malzeme götürecek olanları belirlemek, onlarla temas kurmak, istedikleri cihazları bulup içine dinleme aygıtları yerleştirip teslim etmek, hepsi ayrı ayrı sorundu. Bunun için yüreklice çalışan, kimisi hâlâ benzer görevlerde bulunanların hayatlarının tehlikeye düşmemesi için

bunları açıklamıyoruz. Her birinin ayrı kahramanlıkları, terörle mücadelede unutulmaz çabaları var.

Terör örgütünün önde gelen liderlerinden birisine gönderilecek olan, içine yerlerini belirleyecek cihaz yerleştirilen telefon hazır olduğunda Korkut Eken de, bu konuyu yakından bilen “Tarık Bey” de son derece sevinçliydi. Sıra, telefonun örgütün önde geleninin eline geçmesine gelmişti.

Ama bu hiç gerçekleşmedi. Büyük bir aksilik yaşanmıştı. Terör örgütüne telefonu ve istenen diğer malzemeleri götürün dört kişi, bir uçurumun kenarından geçerken beklenmedik bir olay meydana geldi. Önce birkaç kaya yuvarlandı. Sonra büyüdü, büyüdü... Dört kişinin her biri bir tarafa kaçmaya çalışıyordu. Dağlar sanki üzerlerine geliyordu. Büyük bir gürültüyle kayalar yerinden kopuyordu.

Teröristlerden üçü çığ altında kaldı. Birisi canını zor kurtardı. Terör örgütünün lider kadrosuna götürülen içine cihaz yerleştirilmiş telefon da çığ altında kalmıştı. Eken, telefonun lider kadrodaki kişiye ulaşamamasına, üstelik çığ altında kalmasına çok üzül-müştü. Ama yine boş durmayacak, onlara GPS yerleştirilmiş telefonu mutlaka gönderecekti. Yalnız bunlar mı? İçi açılmayacak diğer gereçlere de dinleme aygıtları yerleştirme işine girişmişlerdi.

Açıklama yapan komutanlara suç duyurusu

Susurluk Davası hükümlüsü, emekli Yarbay Korkut Eken’e açıklamalarıyla destek veren emekli generaller hakkında ÖDP Genel Başkanı Ufuk Uras, İzmir Baro Başkanlığı, Çağdaş Hukukçular Derneği ile 1994 yılında Diyarbakır’da öldürülen DEP İl Başkanı Vedat Aydın’ın eşi ve çoğu avukat elliye yakın kişi suç duyurusunda bulundu. Şikâyet dilekçesinde emekli generallerin “suç” işledikleri belirtildi ve “çeteye iştirakten” yargılanmaları istendi.

İlk incelemeyi İstanbul Bağcılar Cumhuriyet Başsavcılığı başlattı. Daha sonra başka yerlerde de yapılan suç duyuruları üzerine, soruşturma Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı’na verildi ve dosya burada toplandı.

Soruşturma, daha önce siyasilerle ilgili yaptığı titiz soruştur-malar sonucunda haklarında “fezleke” düzenleyerek yargılanmalarına karar veren Başsavcı Vekili Bekir Selçuk’a verildi.

Başsavcı Vekili Bekir Selçuk, PKK terörünün en yoğun olduğu 1992-1993 döneminde Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Başsavcılığı görevinde bulunmuştu. Güneydoğu’da ne olup bittiğini çok iyi biliyor, komutanların açıklamalarını, şikâyet

dilekçelerini gerçek bir hukuk adamı titizliğiyle inceliyordu.

Korkut Eken adının Güneydoğu'da askerler ve polis özel harekât timleri arasında bir efsane olduğunu o da biliyordu. Eken'in bu ülke için yaptığı unutulmaz hizmetleri, kahramanlıkları da çok dinlemişti. Paşaların Korkut Eken'e destek açıklamaları yaptığı günlerde, bazı gazetelerin yazarları da Eken'i hedef alan yazılarını sürdürüyordu.

Siyasetçiler, "Eken'e destek verenler, vermeyenler" diye ayrıldı

Dönemin Genelkurmay başkanı dahil, emekli paşaların Eken'e sahip çıkması ve "Her şey bilgimiz dahilinde yapıldı" açıklaması ortalığı karıştırdı. Siyaset dünyası paşaların açıklamasından sonra Korkut Eken'in yeniden yargılanması konusunda ikiye bölündü. Birçok siyasetçi, paşaların açıklamasından sonra "yeniden yargılamanın" zorunlu hale geldiğini dile getirirken, bazı siyasetçiler ise paşaların açıklama konusunda geç kaldıklarını ve yargıya müdahale ettikleri görüşündeydi.

Korkut Eken'in yeniden yargılanması gerekip gerekmediği tartışmalarına Başbakan Bülent Ecevit de katıldı. Yeniden yargılanma tartışmalarına girmek istemediğini vurgulayan Ecevit, "Bu tartışmalara ben, hükümet başkanı olarak karışamam. Bu bir yargı sorunudur. Yargı bakımından birtakım yeni girişimlerde bulunulacak mıdır, yeni adımlar atılacak mıdır, bunu bilemiyorum. Bu konuda bizim söyleyebileceğimiz herhangi bir şey yok" dedi.

Emekli paşaların açıklamalarıyla yargıya müdahale ettikleri tartışmasını da değerlendiren Ecevit, "Artık bu herkesin kendi yorumuna bağlı. Nihayet bazı konularda vatandaşlarımız elbette görüşlerini açıklarlar. Yargıyla ilgili konularda yargıya müdahale etmeksizin –burada yargıya müdahale söz konusu değildir– herkes görüşünü açıklayabilir" uyarısında bulundu.

Emekli paşaların Eken'e sahip çıkması ve yeniden yargılanma konusunda diğer politikacıların görüşleri şöyleydi:

TBMM Başkanı ÖMER İZGİ: Korkut Eken gibi birtakım üst komuta kademesinde görev yapmış kahramanların içeriye atılıp vatan düşmanlarının dışarıya çıkarılması diye bir politika Türkiye'de mevcut değildir. Son zamanlarda görüyoruz ki, Sayın Korkut Eken'in yapmış olduğu işlerin hepsi daha üst düzeydeki komutanlar tarafından emirle verilmiş. O halde Sayın Korkut Eken'in daha alt zincirinde bulunan

emir komuta içindeki kişiler tarafından yapılanlar da o emre uyularak yapılmış oluyor. Kimi konular dolayısıyla özel emirler verilmişse, o zaman suç da belki ortadan kalkabilecektir.

MHP Grup Başkanvekili MEHMET ŞANDİR: Yargının kararına saygı duyuyorum. Yanlış yapılmış ise hukuki yollardan düzeltilmesi mümkün olabilir. Ancak Sayın Korkut Eken'in Türkiye'nin düşmanları karşısında yaptığı hizmetleri yargının kararı önleyemez, gölgeleyemez. Onun için Sayın Korkut Eken'e, onun silah arkadaşlarına ve onun gibi PKK karşısında savaşan tüm insanlarımıza şükranlarımı sunuyorum.

DYP Grup Başkanvekili ALİ RIZA GÖNÜL: Komutanlar, terör mücadelesinin bilgileri dahilinde yapıldığını söylüyorlar, yoksa Korkut Eken'in mahkûmiyetiyle sonuçlanan suçlamalara ilişkin fiillerin bilgileri dahilinde yapıldığını söylemiyorlar. Komutanlar eğer yargı üzerinde baskı kurmak isteselerdi, bu açıklamalarını mahkûmiyet kararından önce yaparlardı. Yargı kararına saygılı olmak zorundayız, ama unutmamak gerekir ki, ülkeye büyük hizmetlerde bulunmuş insanların sonlarının böyle olması vicdanları mustarip ediyor. Bu insanların çete suçlamasıyla mahkûm edilmeleri toplumun büyük kesimince vefasızlık olarak değerlendiriliyor.

İçişleri Bakanı RÜŞTÜ KAZIM YÜCELEN: Bu konuda hangi dönemde görev almışsa o kişilerin açıklama yapması doğaldır. Bu konuda benim elimde bir bilgi yok, ama ben de sizin gibi gazeteden ve açıklamalardan duyuyorum. Yalnız merak ediyorum; bunları mahkeme safhasında niye söylemediler diye? Ben yargı kararlarını değerlendiremem. Siz de değerlendirmeyin. Hukuk hepimize lazım.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı YAŞAR OKUYAN: Mahkemenin verdiği kararda, devletin âli menfaatleri için çaba sarf ettiğinden dolayı bir mahkûmiyet yok. Bazı emekli paşaların ortaya koyduğu tavrı, cidden ibret verici buluyorum. Yani Türkiye ya hukuk devletidir, ya değildir. Eğer hukuk devletiyse, her şey hukuk devletinin kuralları içerisinde cereyan edecektir. "Bizden talimat alarak yaptı" deniliyorsa, o zaman bu açıklamaların da herhalde dikkate alınması lazım. Eğer, o emekli olan paşalardan talimat alarak, mahkemenin suç fiilini tespit edip, mahkûm ettiği fiilin talimatını da onlar vermişlerse, bu bir suç itirafıdır. Herhalde yargı bunu da dikkate alacaktır.

SP Genel Başkanı RECAİ KUTAN: Paşaların şimdi konuşmasını yadırgıyorum. Karar Yargıtay'da da kesinleşmiş. Ondan sonra söyleniyor.

Halbuki paşaların görüşleriyle kamuoyunu önceden aydınlatmalarında yarar vardı. Mahkemeler millet adına karar veriyor. Millet in bu konuda hissiyatı son derece önemlidir. Bu görüşlerin karardan önce açıklanmasında fayda vardı.

Kesinleşmiş yargı kararlarının iadei muhakeme yolu vardır. Bu da Yargıtay başsavcısının bir görüş ifade etmesi halinde olur. Ancak Yargıtay Cumhuriyet başsavcısı bu konuda nasıl bir görüş ifade eder? Paşaların ifade ettikleri bir temennidir, bir netice ortaya koymaz. Esas kararı verecek olan yargıdır.

TDP Genel Başkanı SEMA PİŞKİNSÜT: Bu ifadelerin yargıda hesabı verilmelidir. Son günlerde yaşanan bunca olumsuzluklara karşın yapılabilen sınırlı yargılama sonucunda mahkûm olanları kahraman ilan etme, böylece Susurluk olayını aklama girişimleri hız kazanmış ve çok yönlü bir kampanya yürütölmeye başlanmıştır. Ciddi bir demokrasi ve hukuk düşmanlığına başlanmıştır. Bunu yapanlar da dokunulmazlık zırhına bürünmüşlerdir.

ANAP Grup Başkanvekili NİHAT GÖKBULUT: Emekli paşaların beyanı, gecikmiş bir beyanattır. Bu beyanlarını yargı sürecinde vermiş olsalardı, şu anda mahkûm olan ve hapse giren Sayın Korkut Eken'e karşı görevlerini daha olumlu bir şekilde yapmış olabilirlerdi. Mahkûmiyet kesinleştikten sonra, yargılanmanın yenilenmesi de söz konusu olmadığından, bu konuyla ilgili beyanlar gecikmiş ve fayda temin etmeyen beyanlardır.

AKP Genel Başkanı RECEP TAYYİP ERDOĞAN: Yargıyı tesir altına alacak açıklamalarda bulunacak siyasetçi yaklaşımını doğru bulmuyorum.

AKP Grup Başkanı BÜLENT ARINÇ: Türkiye'de yargıya açıkça müdahale yapılmaktadır. Türkiye'de hiç kimseye suç işleme imtiyazı tanınmamıştır. Türkiye bir hukuk devleti ise, bu yapılanlar ve söylenenler yargıya açıkça müdahaledir.

Cezaevinden bir gazeteciyi aradı ve söze rica ile başladı

Kendisiyle ilgili açıklama yapan komutanları hakkında suç duyurusunda bulunulmasına Korkut Eken şaşırmamıştı. Komutanlarının tartışma konusu olmasına üzülyordu. Kendisi yüzünden onların hedef alınmaya başlanmasına karşı söyleyecekleri vardı. Ama

nasıl? Koğuş arkadaşlarına “Kusura bakmazsanız telefonla ilgili kuralı bugün bozacağım. Komutanlarıma yönelik eleştirilere benim de söyleyeceklerim var” dedi.

Bir gazetecinin cep telefonunu aradı. Gazeteci, karşısında Korkut Eken olduğunu anlayınca “Telefon edebildiğinize göre cezaevinde rahatınız yerinde. Telefonu nasıl soktunuz?” dedi. Eken, “Benimle ilgili açıklama yapan komutanlarımın eleştirilmesi karşısında benim de söyleyeceklerim var. Sizden ricam, bu konuşmayı telefonla yaptığımı yazmayın. Avukatım aracılığıyla açıklama yaptığımı söylerseniz memnun olurum. Çünkü cezaevinde olduğumu, buranın da kuralları olduğunu dikkate alın lütfen” dedi.

Komutanların kendisi hakkında açıklama yapması, daha sonra bu komutanlar hakkında suç duyurusunda bulunulması karşısında Korkut Eken’in söyleyecekleri gazeteci için iyi bir haberdi.

Eken: Komutanlarımızı Susurluk’un içine çekmek istiyorlar

Korkut Eken, bir gün sonra, gazetelerin sayfalarını hızla çeviriyordu. Gazetelerden birinden bir yazarın o günkü yazısını okumaya başladı. İçinden bir süre okuduktan sonra, ara verdi. Sigarasını yaktı. Yazı şöyle sürüyordu:

Bir emekli subaydan gelen elektronik postada, “Bugünlerde teröristlere Pişmanlık Yasası çıkaracaklar. Bu yasaya bizlerin, yani devlet için savaşmış, devlet için terörist öldürmüş, hizmet etmiş bizlerin de dahil edilmesi için konuyu gündeme getirmenizi rica ediyorum” cümlelerini okuduğumda, komutan şaka yapıyor sandım. Yazısının devamında bunu şaka olarak belirtmediğini de özellikle vurguluyor.

“Bazı emekli generaller, Korkut Eken’i tanıdıkları kadarıyla haklarında açıklama yapınca kıyamet koparıldı. Konuşan komutanları ‘çetenin bir elemanı’ gibi gösterme gayretlerine girişildi. Bu insanların Güneydoğu’da yaptıkları ne çabuk unutuldu? Kıyameti koparanlardan kaç, çocuğunu Güneydoğu’ya gönderdi? Çocuklarını askere göndermemek için yaptıklarını ne çabuk unuttular? Ne çabuk unutuldu Güneydoğu’da, Kuzey Irak’ta şehit düşen subaylar, astsubaylar, uzman çavuşlar, çavuşlar, onbaşılar, erler?”

Yargıyı baskı altına almak isteyenler, gerçekleri tersyüz etme gayretinde olanlar, Eken’in asker kişiliği hakkında görüşlerini açıklayanlara, ‘O iyi bir asker, terörle mücadelenin simgesi’ denilmesine niçin bu kadar alınıyorlar? Mahkeme aşamasında yazılmayanlar, yasal bir

hakkın kullanılması sırasında niçin ortaya dökülmeye çalışılıyor?”

Emekli subay ismini de yazıyor ve yazısını şöyle sürdürüyor:

“Komutanımın ve arkadaşlarının ceza alması için Susurluk Davası sürecinde kampanya yürüten-kalemler, bugün de, idamın kalkması, asker polis öldüren PKK’lıların, Pişmanlık Yasası’ndan yararlanarak affedilmesine uğraşıyorlar. Merak ediyorum, yasal bir hakkın kullanılmasına karşı çıkanların akrabaları, nerede askerlik yaptı? Terörle mücadele savaşına katıldılar mı? Yoksa, mevki makam gücü kullanılarak rahat yerlerde mi askerlik yaptılar?”

Bizler de yaptıklarımızı anlatalım, aftan yararlanalım. Yoksa yarınların neler getireceği belli değil. HADEP meclise girer, hükümet ortağı olursa, bu devlet bizleri de yargılar. O zaman iktidara yaranmak için tetikçi gazeteciler bizleri de hedef alır, mahkûm ettirirler. Şimdiden bizler de ‘itirafçı’ olalım. Memleketi yönetenler teröristlere tanıdıkları bu hakkı bizlere çok görmesinler... Bunu sizden cidden rica ediyorum.”

KOMUTAN HAKSIZ MI? Emekli bazı generaller Korkut Eken hakkında verilen cezayı değil, Eken’in asker kişiliğini ortaya koydular. Konuşan komutanlar, “yasadışı emir veren” kişiler olarak gösterilmeye çalışılıyor. Hepsi “çetenin bir elemanı” gibi gösterilmek isteniyor. Yargıya saygılı olduğunu belirtenlerin, yargı aşamasında gündeme gelen ve o konularda işlem yapılmasına gerek olmayan meseleleri yeniden gündeme getirmeleri de yargıya müdahale olmuyor mu?

Estirilen fırtına gösteriyor ki, terörün en azgın döneminde Güneydoğu’da görev yapan askerler hakkında da emekli subayın dediği gibi “Pişmanlık Yasası” çıkarılmalı. Emekli generaller neredeyse bir çetenin mensubu gibi gösterilmek isteniyor.

Türkbank olayında, Çakıcı’yla görüşmesi için kimler aramıyordu ki...

Korkut Eken’e, hakkındaki kararı nasıl değerlendirdiğini sordum. İşte Eken’in anlattıklarından satır başları:

* Yargının üzerinde büyük bir baskı kuruldu. Bu kadar baskıdan sonra böyle bir sonuç bekliyordum. Karar, benim için sürpriz olmadı. Hazırlıklıydım. Reddedileceğini de tahmin ediyordum. Ancak, yasal hakkımı kullanmamdan bile rahatsız olanlar var.

* Yargısız infazı bana ve Susurluk kazasında mahkûm olan diğer kişilere yaptılar. Benim idam edilmemi bekliyorlardı. İdam edilmediğim için hukuk adına üzülenler var.

* Komutanlarımızı ve askerleri Susurluk olayının içine çekmek istiyorlar. Oysa ben 1987 yılında Türk Silahlı Kuvvetleri’nden

kendi isteğimle emekliye ayrıldım ve başka bir kuruma geçtim. Komutanlarımız açıklamalarında yargıya saygılı olduklarını, suçluysam cezamı çekmemi zaten söylüyorlardı. Bu sözlerden bile bazıları rahatsız oldu.

* Beni aldığım ceza değil, görüşlerini açıklayan komutanlarımızın Susurluk'la irtibatlandırılmak istenmesi üzdü. Oysa emekli komutanlarımız beni tanıdıkları şekliyle anlattılar.

* Susurluk Davası bitti. Ama bazıları bu davayı kan davasına dönüştürmüş durumda.

* Bir gazetede benim Kıbrıs'ta Hakkı Yaman Namı ile ortak bir bankam olduğu yazıldı. Eğer ben Hakkı Yaman Namı denilen kişiyi tanıyorsam şerefsizim. Tanımadığım bir kişiyle nasıl ortak olurum? Ben bu adamın adını basından öğrendim.

* Türkbank'ın satışı sırasında Çakıcı'nın bazı kişilere baskıyı kaldırması ve onunla görüşmem için seksen tane adam araya girdi. Karışmadım. Arayanlardan birisi Hayyam Gariboğlu'nun şirketinde çalışan ve belki otuz yıldır görmediğim bir akrabamdı. Evimi aradı. Çakıcı ile görüşmemi istedi.

* Başıma bunların niçin geldiğini anlamış değilim? Eğer suçlu olsam bunu açıklamazsam da şerefsizim. "Evet ben suçluyum. Hepinizden özür diliyorum" derim. Ama özür dileyecek hiçbir suç işlemediğime inanıyorum. Kaderimizde otuz beş yıllık devlet hizmetinden sonra bu varmış.

Paşalar için "takipsizlik" kararı Eken'i sevindirdi

Cezaevindeki Korkut Eken, cezaevinden hukuk mücadelesini sürdürmeye çalışıyordu. O gün avukatı Armağan Güner gelip "Gözünüz aydın, sizinle ilgili açıklama yapan komutanlarla ilgili inceleme bitti" dedi.

Ankara Başsavcı Vekili Bekir Selçuk, tam iki ay süren delil toplama ve şikâyet incelemeleri sonucunda haklarında TCK'nın 313. maddesinde yer alan "Cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak" ve TCK'nın 312/1. fıkrasındaki "kanunun suç saydığı fiili övmek" iddiaları yer alan paşalar hakkında "takipsizlik" kararı verdi.

Başsavcı Vekili Bekir Selçuk, oluşturulan "bilirkişi" heyetinin incelemelerini de dikkate alarak Doğan Güreş, Adnan Doğu, Hasan Kundakçı, Teoman Koman, Necati Özgen, Atilla Kurtaran ve Cumhur Evcil'in açıklamalarıyla, soruşturmaya neden olan "suçun unsurlarının oluşmadığı" kanaatine vardı. Başsavcı Vekili Selçuk, İstanbul 6 No'lu DGM'de sonuçlanan "Susurluk Dava-

sı'nın iddianamesinde, sanıkların gerek hazırlık soruşturmalarında, gerekse de duruşma sürecinde adı geçen paşaların hiçbirinin ismini "suç ortağı" olarak belirtmediklerinin de göz önüne alındığını belirtti.

Takipsizlik kararında ayrıca, adı geçen paşaların bir dönem görev yaptıkları Korkut Eken'in, askerliği döneminde başarılı bir komutan olduğunu belirttikleri, daha sonra hakkında ileri sürülen iddialar nedeniyle "mahkûmiyet" almasına şaşırdıkları belirtilerek "açıklamalar suç ortaklığını değil, çok iyi bir asker olarak tanıdıkları kişinin bu duruma düşmesine ilişkin şaşkınlığın ve bundan duyulan üzüntünün ifadesidir" denildi.

Doğan Güreş, önceden mahkemeye neden gitmediğini açıklıyor

Emekli Orgeneral Doğan Güreş'e ve Eken hakkında konuşan diğer komutanlara "mahkeme safhasında niye konuşmadılar" diye eleştiriler yöneltildi. Bu durumu Güreş'e sordum. Güreş, Korkut Eken hakkında şunları söyledi:

"Ben Korkut Eken'i şahsen görmüş değilim. Çünkü rütbe farkı çok fazla. Onu, yaptıklarıyla tanıyorum. Fakat askerlikte Genelkurmay başkanının küçük rütbeli bir subayı yaptıklarıyla tanıması çok önemli bir şeydir. Demek ki, bu çok iyi bir subaydır. Tabii dikkatimi çektiği için o, onun üzerinde durdum, konuştum.

Kenan Evren'in ve konsey üyelerinin Diyarbakır'da bulunduğu sırada kaçırılan yolcu uçağı buraya indirilmişti. Korkut Eken'i, Ankara'dan özel olarak timiyle birlikte getirttiler. Kurtarma operasyonunu gayet iyi yaptı. Ondan sonra polisleri yetiştirdi. Polislerin askerlerle işbirliğinde koordinasyon gücünü çıkıyordu. O zamanın Emniyet genel müdürü benden yer istemişti. Ben de ona İzmir'de bir yer verdim. Orada özel timleri yetiştirdi. Böyle değerli bir insan.

Ordudayken onu benden herkes istedi. MİT'e, istek ve ısrar üzerine geçti. Oradan ayrılmak zorunda kaldı. Zamanın Emniyet genel müdürü bana da gelip, 'Ben bu emekli subayı almak istiyorum. Ama gelmek istemiyor' dedi. Ben de onun hakkında olur verdim. Polis özel harekâtçıları yetiştirdi. Öyle bir subay. Sonradan Susurluk'la onu bağdaştırdılar. Üzüldüm tabii.

Mahkeme safhasındayken bir emekli genelkurmay başkanı oraya giderse, bu mahkemeye ters tepki olarak gözükmez mi? Gözükür tabii. Ben gidiyorum şimdi, onun mahkeme safhasında ona tanıklık yapacağım... Tanık olarak ne söyleyeceğim? İyi biri,

ne kadar çalışkan olduğunu söyleyeceğim. Görevdeyken ve görev dışındayken, 1992-1994'e kadar polislerle beraber Güneydoğu'da bulundu. Sonra çok fevkalade görevler yaptı diyeceğim. Bunu söyleyeceğim."

Eken'e her an bir saldırın olabilir beklentisi vardı

Eski görevleri nedeniyle Korkut Eken'in düşmanı da çoktu. Çok şey yaşamış, çok şey bilen Korkut Eken'in cezaevinde öldürüleceği yolunda yaygın söylentiler dolaşıyordu. Cezaevi yönetimine ulaşan bu bilgilerden sonra, Eken'in kaldığı koğuşta sürekli infaz koruma memuru bulundurulmaya başlandı.

Aslında Korkut Eken de, cezaevinde saldırıya uğrayabileceğini düşünüyordu. O sadece "kalles" bir saldırıdan çekiniyordu. Yoksa beş on kişinin üzerine saldırmasına aldırmazdı. Onlar için "Evvel Allah onların hakkından gelirim" diyordu. Eken'in koğuş arkadaşları ona bir zarar gelmemesi için tetikteydi. Bakan danışmanı Sedrettin Dinçer'den hayali ihracatla suçlanan Erol Maks Kohen'e, müteahhit Mustafa Eriş'e kadar hepsi Eken'in kılına zarar gelmemesi için kendi çaplarında önlem alıyorlardı. Havalandırmada onu yalnız bırakmıyor, çevresinde en küçük bir olumsuzluk olup olmadığını gözlüyorlardı.

Diğer koğuşlardan Korkut Eken'le tanışmak için gelenler vardı. Bunlar arasında Bangladeş büyükelçisinin eşi ve askeri ataşeyi öldürdüğü gerekçesiyle tutuklanan Bangladeşli Hafızar Rahman da bulunuyordu. Türkçeyi yeni yeni öğrenen Bangladeşli, boncuklardan yaptığı elişini Korkut Eken'e armağan etti. Hafızar Rahman, büyükelçinin eşini ve askeri ataşeyi kendisinin öldürmediğini, ancak üzerine yıkıldığını anlatıyor, anlattıkça da ağlıyordu... Hafızar, kendisine yakın ilgi gösteren Eken'i hiç unutmadı. Eken de onu...

Koğuş arkadaşları, yan koğuşa gününbirlik gelenlerden birilerinin Eken'e suikast yapabileceğinden kuşku duyuyorlardı. O yüzden kendilerince önlem alıyor, bunu Korkut Eken'e hissettirmeden yapmaya çalışıyorlardı. Koğuşta inanılmaz bir dayanışma vardı. Ancak Korkut Eken'in oradan ayrılması gerekiyordu. Ankara Ulucanlar Kapalı Cezaevi'nde DEP eski milletvekilleri dışında sadece tutuklular bulunuyordu. Hüküm giyenler başka cezaevlerine naklediliyordu. Eken için cezaevi arayışı başladı.

Korkut Eken'in asker arkadaşları, MİT ve Emniyet'teki dostları "uygun" cezaevi arıyorlardı. Önce Beypazarı Cezaevi'nde karar kıl-

dılar. Ancak, orada araştırma yapan bir istihbarat subayı "burası tehlikeli" dedi. Yola yakın olduğunu, bomba atılabileceğini belirtti. Haymana Cezaevi için hiç "iyi" diyen yoktu. Orada terör suçlularının da kalmasının Eken'in can güvenliğini tehlikeye düşüreceği sonucuna varıldı. Emekli Binbaşı Zahit Akman ile emekli Albay Zeki Önal birlikte Ayaş Cezaevi'ne gittiler. Oranın yapısı ve mahkûmların durumu hakkında bilgi edindiler. Eski Bakan Hasan Celal Güzel'in cezasını çektiği tek kişilik oda Korkut Eken için en uygun yerdi.

Eken, akşamüzeri Ayaş Cezaevi'ne götürülecekti. Bir aksilik oldu. Bir gece daha orada kalması gerekti. "Örümcek Ağı" sanığı Erol Maks Kohen, temiz çarşafını çıkardı, Korkut Bey'in yatağına serdi. Ertesi gün veda vaktiydi.

Suçlan ne olursa olsun cezaevlerinde insanlar arasında yakın dostluklar kuruluyor. Korkut Eken, "Hilton koğuşu"nun mahkûmlarıyla vedalaşırken gözleri yağmur yüklü bulut gibi olmuştu... Hele Erol Maks Kohen'in "Komutanım, cezaevine girdiğime şimdi seviniyorum. Yoksa ben sizi nasıl tanıyacaktım" diyordu. Eken, onlara "Allah kurtarsın" diyor, onlar da Korkut Eken için aynı dileklerde bulunuyorlardı. Eken onları, onlar Eken'i unutmadı. Ulucanlar Cezaevi'nden tahliye olanlar, evlerinden önce Ayaş'a gidip Eken'i ziyaret etti... Eken de cezaevinden izinli çıktığı zaman Ankara Ulucanlar Kapalı Cezaevi'ne onların ziyaretine gitmişti...

Hasan Celal Güzel'in "fareli oda"sının yeni konuğu Korkut Eken oldu

Korkut Eken, Ankara Ulucanlar Kapalı Cezaevi'nde bir ay kaldı. 30 mart 2003'te Eken'in Ayaş Cezaevi'ne nakledilmesine ilişkin Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün yazısı geç saatlerde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına ulaştı.

Eken'in, ailesiyle daha rahat koşullarda görüşmek amacıyla Ayaş Cezaevi'ni tercih ettiğini belirten Avukat Armağan Güner, "Biz naklini talep etmeseydik, zaten nakledilecekti. Ailesiyle rahatlıkla görüşebileceği bir cezaevi olmasına önem verdi" dedi.

Korkut Eken, Ayaş Cezaevi'ne götürüldüğü günlerde Şehit Aileleri Derneği'nin öncülüğünde büyük bir kampanya başlatılmıştı. Kampanyanın gerekçesi ise "Türk milletine ve Türk devletine yaptığı büyük hizmetlerden dolayı 'Efsane Subay' adıyla anılan ve Türk Silahlı Kuwetleri'nin büyük nişan, madalya ve bröveleriyle ödüllendirilen Sayın Korkut Eken'e minnet duyuyoruz. Her hal ve şart altında onu saygı üe anacağız" diye açıklanmıştı. Bu kampanyanın

hiçbir siyasi yönü yoktu. Kendiliğinden gelişen bir kampanyaydı.

Türk siyasi hayatında ayrı bir yeri ve değeri olan, “dürüst” kişiliğiyle tanınan, artık politikayı bırakıp kendini araştırmalara veren Milli Eğitim eski bakanı Hasan Celal Güzel’in Ayaş’ta kaldığı odada artık Korkut Eken kalıyordu. Cezaevini en iyi anlatacak da Güzel’di.

Hasan Celal Güzel, cezaevi günlerini, odasını ve Ayaş Cezaevi’ni anlattı. Odasının yeni konluğu Korkut Eken’e de “sabır” diledi. Hasan Celal Güzel’in anlatımıyla Eken’in konulduğu cezaevi ve odası:

50 YILLIK CEZAEVİ: 1960’lı yıllarda yapılmış, dört koğuşu olan küçük bir cezaevi. Kapasitesi de yaklaşık yirmi kişi civarında. Ben tek olarak kalmayı talep ettim. Çünkü cezaevi buna müsait. Cezaevinde mahkûmlar tarafından parası ödenmek şartıyla çeşitli imkânlar olabiliyor. Tabii bu asla cep telefonu, içki, uyuşturucu maddeler olmuyor. Her koğuşta olduğu gibi benim de bir çalışma masam vardı. Televizyon vardı. İstedığınız yatağı getirebiliyordunuz. Herkes zaten yatağıyla gelir gider. Bunun gibi imkânlar vardı.

BAHÇESİ GÜZEL: Odam sekiz metrekare civarındaydı. Arkadaşların araştırmaları sonucu en uygun cezaevinin Ayaş olduğu ortaya çıkmıştı. İç ve dış bahçeleri çok güzeldi. Tabii her ikisinde de geniş güvenlik tedbirleri alınmıştı. Ben gitmeden bir yıl önce bir hırsız kaçtığı için, özellikle güvenlik tedbirleri sıklaştırılmıştı. Küçük bir cezaevi olduğu için diğer cezaevlerindeki gibi yemek falan verilemiyor. Ya dışarıdan ziyaretçileriniz getiriyor ya da kendiniz yapıyorsunuz. Demir kapı geceleri kapanıyor, güneş doğmasından batıncaya kadar açık kalıyordu.

EKEN DE SIKINTI ÇEKMEZ: Ben cezaevinde çok fazla sıkıntı çekmedim. Çünkü çok ziyaretçim geliyordu. Okuyan yazan bir insanım. Zaten onun için tek kişilik koğuş olmasını çok istemiştim. F tipi cezaevlerine tecrit olarak bakılmıştır. Belki bu söylemlerin hakkı tarafları da vardır, ama ben diğer insanlarla da beraber olabilirdim. O zaman çalışamazdım, okuyamazdım. Çok çalıştım. Mesela bizim bir Osmanlı araştırması vardı. Çıkardığımız dergiye onun İngilizce nüshasının dört bin sayfalık redaksiyonunu hapisanede yaptım. Bol kitap okudum, kendimle hesaplaştım, televizyon izledim. Eken’in de geleni gideni çok olacaktır. O yüzden sıkıntı çekmez.

FAREYE ALIŞMIŞTİM: Odamın müdavimleri arasında küçük bir tarlafaresi vardı. Bir metre kalınlığındaki duvarın içinde taş-

,<>

lar arasındaki sıvalar açılınca içine haliyle fare girebiliyordu. Ne kadar uğrassak da mani olamadık. Ortalıkta dolaşıyordu. Evvela çok sinirlenmiştim, ama sonra alıştım doğrusu.

Cezaevi odasında insan kendisi ve Allah'la baş başa. Cezaevi yakınında bir cami var. Beş vakit ezan sesini duyabiliyorsunuz. İnsan kendi muhasebesini yapabiliyor. Hayatını düşünebiliyor. Olan biteni daha tarafsız, objektif görebiliyor. Bir de benim Korkut Eken'le hiçbir benzerliğim yok. Çünkü ben aksine Susurluk gibi konulara karşı çıktım. Kendime göre demokrasiyi savundum, onun için içeri girdim. **scanned by darkmalt1**

EKEN'LE BENZERLİĞİMİZ: Ama bir benzerliğimiz var. Bu konu dışında, yani içeriye girmemiz tamamen farklı ama benzerliğimiz şu: İkimiz de ömrümüzü devlet memuru olarak sürdürmüşüz. Dolayısıyla zaman zaman şunu düşünüyor oluyordum: Ben bu kadar uğraştım didindim, gece gündüz hiç izin bile yapmadım. Nasıl çalıştığımı sen Milli Eğitim Bakanlığım döneminden çok iyi bilen en yakın şahitlerden birisin. Buna rağmen dışarıda bir sürü hırsız dolaşırken, bu kadar devlet hizmetimden sonra götürülüp Ayaş'a tıkıldım. "Bu ne biçim iş? Bu ne biçim nankörlük" diye isyan ettiğim zaman zaman oldu. Ama sonunda bunun bir mücadele olduğunu ve tabii olduğunu, siyasette bunların olacağını düşündüm. Zannediyorum, Korkut Eken'in de böyle düşüncelere kapılması mümkün. Bundan üzüntü duyabilecektir. O zaman yanlış neydi, doğrusu neydi, baştan itibaren muhasebe etme fırsatı var. Onları düşünebilir, kendini dinleyebilir. Bence belli bir süre sonra çıktığında da bunların faydasını görecek.

DİKKAT ETMELİ: Tabii şuna dikkat etmesi lazım, çok zor ısınan bir koğuştı. Birtakım imkânları da yoktu. Mesela cezaevinde çıktıktan sonra bende astım başladı. Kapalı kalmanın da verdiği bir sıkıntı ve psikolojik duygu da olabilir. Bunlara gayet tabii dikkat etmesi lazım. Ama ne kadar dikkat ederse etsin, sonuçta Ayaş da olsa, orası bir cezaevi. Allah kurtarsın...

Tinerci Orhan, Korkut Eken'in odasından bir türlü çıkmıyordu

İşte o "fareli oda", "demir kapılı", "kör pencere"li odanın bir bölümünde küçük bir boya işi vardı. Silah tutmaktan, boya işlerini öğrenmeye fırsat bile bulamamıştı Korkut Eken. Cezaevi yöne

timi boya işini hükümlülerden Orhan'ın yapabileceğini söyledi. Eken, Orhan'a "Birazcık boya işi var, yapar mısın?" deyince, Orhan ceketinin bir düğmesini daha ilikledi. Saygı duyduğu Eken'in karşısında hazır ol vaziyetinde duruyordu. "Ne demek, Komutanım. Size hizmet etmek benim için şereftir. Boya işlerinde elim biraz ağırdır, ama temiz iş yaparım" dedi.

Orhan, kendisine verilen boya ve diğer malzemeleri incelediğinde sevindi. Boyayı inceltmesi için tiner de bulunuyordu. Eken, boyanacak yeri gösterdi ve bahçeye çıktı. Bir ara "boya işi bitmiştir" deyip odaya döndüğünde, Orhan "Komutanım, iş temiz olsun diye özenle yapıyorum" diyebildi. Akşam saati yaklaşmıştı. Orhan bir türlü işini bitirmiyordu. Canı sıkıldı, "Bu ne biçim boya işi anlayamadım" diye söylendi.

Cumhuriyet Savcısı Mustafa Peker geldi. Eken, "Savcım odada ufak bir boya işi var. Sağ olsun Orhan sabahtan beri orayı bitiremiyor" dedi. Savcı, "Ne, Orhan mı boya yapıyor? O zaman boya işi bitmez, Korkut Bey" deyip gülmeye başladı. Eken şaşırды. "Ne oldu Savcım? Niçin bitmezmiş?" dediğinde savcı açıkladı:

"Orhan tam istediği işi bulmuş. Niçin boya işini bitirsin? Çocuk tinerci, balici. Orhan'a kalırsa o boya işi bir haftada bile bitmez."

Korkut Eken, odasına geçtiğinde Orhan'a baktı. O son derece mutluydu. Korkut Eken'in kendisinin tinerci olduğunu anladığını bakışından sezmişti. Eken, Orhan'a bakıp gülümsedi. Orhan da ona... "Komutanım, az bir işim kaldı, ona da yarın devam ederim" dedi. Eken'in odasından mahcup bir biçimde ayrıldı. Sabah erkenden boya için yine gelmişti...

Bürokrat tembihliyordu: Korkut Eken'in kızı olduğunu söyleme

Korkut Eken, Ayaş Cezaevi'ne nakledildiği günlerde, mühendis olan kızı Sonay da bir kamu kuruluşunda işe başlıyordu. Onun Korkut Eken'in kızı olduğunu bazıları biliyordu. Eken'in kızının işe yerleşmesinde yardımcı olan bürokrat bir gün Sonay Eken'i makamına çağırdı, "Kızım senden ricam, kimseye Korkut Eken'in kızı olduğunu söyleme. Soyadının ise benzerlik olduğunu söylersin" dedi.

Bu sözler genç kıza hayli dokunmuştu. Küçüklüğünden beri babasını zaten doğru dürüst görememişti. Başkaları babalarıyla sinemalara, tiyatrolara, gezilere giderken, o hep babasızdı. Babası ya Güneydoğu'nun dağlarında, ya özel harekâtçı polislerin yetiştirildiği kamplarda bulunuyordu. Kendisi de ağabeyleri de ba-

balalarını bulunduğu eğitim kamplarına gittiklerinde görebiliyorlardı. Onlar da babalarının yanında silah, bomba, yakın dövüş eğitimi alıyorlardı.

Korkut Eken, çocuklarını birer "cesur yürek" gibi yetiştiriyordu. Oğullarının eline birer elma veriyor, onların tuttuğu elmaya ateş ediyordu. Çocuklarının aklından babalarının elmayı vuramayacağı hiç geçmezdi bile.

Eken'in kızı bürokrata "Korkut Eken'in kızı olduğumu hiçbir zaman gizlemem ve onun kızı olduğumu onurla söylerim" dedi. Sonay, o gün işinden ayrılmak istedi. Çok üzölmüş, çok kırılmıştı. Mahkemeler yüzünden kaç yıldır aile olarak sıkıntı çekiyorlardı. Ailenin en küçüğü olan Sonay bu olaylardan en çok etkilenenlerden biriydi.

Korkut Eken, yakından tanıdığı bürokratin, kızına "Korkut Eken'in kızı olduğunu kimseye söyleme. Soyadı benzerliği olduğunu söyle" önerisine çok üzöldü. Bu haberi öğrendiğinde yıkılmıştı. **www.cizgiliforum.com**

Bürokrat da söylediklerinden pişman olmuştu. Korkut Eken'i ziyarete gidip hem özür dilemek, hem de gönlünü almak istiyordu. Ayaş Cezaevi'nin demir parmaklıklarının arasından cezaevi kapısının önünde Korkut Eken'i gördü.

Az sonra görevliler, "Korkut Bey sizinle görüşmek istemiyor" dedi. Bürokrat son derece üzgün bir biçimde otomobiline bindi... Dairesine gider gitmez Korkut Eken'e mektup yazmaya başladı. O mektubu aynı gün postaladı. Eken, o bürokrata hiç affetmedi...

Adına düzenlenen turnuvaya isim bulundu: Derin turnuva

Ayaş Cezaevi'nin bahçesinde ağaçlar, toprak bahar coşkusunu yaşıyordu. Korkut Eken, odasının havalandırmasını çiçeklerle donattı. Bir fidan dikti üzerine serçeler konsun diye. Serçeler Eken'in yiyeceğine ortak olmuşlardı. Serçeler öylesine alışmış ki, yuva bile yapmışlardı. Hele bir seferinde Eken, yuvasından düşen yavruyu yerine koyabilmek için çok uğraşmıştı.

O cezaevindeyken, hemen yanı başında adına "Korkut Eken Halı Saha Futbol Turnuvası" düzenlenmişti. Bu turnuvaya "Derin Turnuva" diyenler oldu. Turnuva, 23 nisan 2002'de, Mehmet Ağar'ın vuruşuyla başlıyordu. O gün sanatçılar, ünlü futbolcular, bazı emekli generaller de oradaydı.

O dönem Elazığ bağımsız milletvekili olan Mehmet Ağar, "Türk

milletinin karakterindeki vefa ve bağlılık bu turnuvayla bir kez daha perçinlenmişim Ayaşlılar, böyle büyük bir arkadaşı onurlandırmış ve gururlandırmıştır. Evlatları gibi bağrılarına basmışlardır. Bu turnuva hayatımızın unutulmaz bir parçası olmuştur" dedi.

Ağar, taş duvarlar arkasındaki Korkut Eken'i düşündü. Emniyet Genel Müdürlüğü döneminde Korkut Eken'e görev vermemiş olsa, belki bunlar onun başına gelmeyecekti. Terörle mücadele için polis özel harekât timlerini yetiştirmekle Korkut Eken'i görevlendirmişti. Çünkü, Türkiye'nin sayılı eğitimcilerinden birinin Eken olduğunu bu işlerle ilgilenenlerden bilmeyen yoktu.

Korkut Eken, mikrofondan yükselen sesleri duyuyordu. "Sayın Ayaşlılar, değerli misafirler" diye söze başlayan kişiyi sesinden tanımıştı. Askerler ona kullandığı tamburalı silahtan dolayı "Tamburan Paşa" diyordu. Aslında bu lakabı onun için ilk kullanan Türkiye'nin en saygın gazetecilerden Celalettin Çetin'di. Güneydoğu'da terör olaylarının en yoğun olduğu dönemde, Güneydoğu'ya sıkça gidip gelen ve unutulmaz röportajlar yapan Çetin, bir helikopter yolculuğu sırasında bile silahını yanından ayırmayan Hasan Paşa'nın silahıyla çok ilgilenmişti. Hasan Paşa, silahının özelliklerini anlatmıştı. Kullanılan silah tamburalıydı.

Celalettin Çetin, Jandarma Asayiş Kolordu Komutanı Korgeneral Hasan Kundakçı'yla yaptığı röportajın başlığını "Tamburalı Paşa" diye atmıştı. Çetin'in röportajı *Hürriyet* manşetten yayımlanmış, Hasan Kundakçı o günden sonra "Tamburalı Paşa" diye anılmaya başlanmıştı.

Eken, "Komutanım konuşuyor" dedi. Komutanın sesi taş duvarların ötesinden duyuluyordu. Kundakçı, "O bir kahramandır" diyor ve sözlerini şöyle sürdürüyordu:

"Kendisinin büyük kahramanlıkları vardır. Herkes onu çok sevmiştir. Ayaşlıları kutluyorum. O benim de kader ve silah arkadaşım. O bir kahraman. Güneydoğu'daki olayları unutmak mümkün değil."

Korkut Eken Futbol Turnuvası'nda "Deliyürek" dizisinde Korkut Eken'i canlandırdığı iddia edilen, dizideki adı "Ağabey" olan sanatçı Demir Karahan da bulunuyordu. Karahan "Bu ülkede kim suçlu, kim suçsuz birbirine karıştı" diyordu.

Milli güçleşçi Şeref Eroğlu, Fenerbahçe'nin eski futbolcusu Bülent Uygun, Gençlerbirliği futbolcuları Okan, kaleci Hasan, Ankaragücü'nden Hakan Keleş, sanatçılar Cengiz Kurtoğlu, Bülent Serttaş da Eken adına düzenlenen turnuvaya destek verenler arasındaydı...

Komutan, cezaevinin "bahçe sorumlusu" olmuştu

Belki hiçbir cezaevinin bahçesinde Atatürk büstü yoktur. 1960 yılında yapılan Ayaş Cezaevi'nin bahçesinde de o güne kadar büst bulunmuyordu. Ayaş Başsavcısı Mustafa Peker, Korkut Eken'e duyulan sevgiyi, onunla görüşmek isteyenleri öğrendikçe daha iyi anladı. Korkut Eken'in kahramanlıklarının da yer aldığı *Devletin Derinliklerinde...* adlı kitabı okuduğunda ona olan sevgisi ve hayranlığı arttı.

Savcı Peker, basın ilgisinin cezaevinde olduğunu bilmesine rağmen, Korkut Eken'i "bahçe sorumlusu" yaptı. Eken, gündüzleri odasından çıkıyor, bahçe işleriyle uğraşıyordu. Ayaş'ın ünlü domateslerini cezaevi bahçesinde yetiştiriyor, kendi eliyle salata yapıyordu. Dut mevsiminde dut topluyor, kiraz topluyor, mahkûmlara götürüyordu.

Cezaevi bahçesinin görünümü değişmeye başladı. Eken'in dostları, bahçeye kameriye ve havuz yaptırdılar. Ancak Eken'in istediği başka bir şey vardı. Cezaevinin taş duvarlarından içeriye girmeden önce, onun karşısında saygı duruşunda bulunulması için Atatürk büstü yaptırılmalıydı. Hem öyle bir büst olmalıydı ki, kaidesi aya benzemeliydi. Beyaz mermerden ay ise çiçeklerin arasında görünmeliydi...

Atatürk büstünün kaidesinde, büyük önderin cezaevleriyle ilgili bir sözü yer almalıydı. Öyle de oldu. Büst yapıldı, Korkut Eken, büstün çevresine çiçekler ekti. Büstün kaidesine Atatürk'ün şu sözünü yazdırttı:

"Efendiler,

Cezaevleri sorunu çok önemlidir. Kişisel özgürlüğü kaldırılan vatan evladının, ceza süresi sonunda topluma yararlı olacak bir eleman olarak yetiştirilmesi, gereğinin sağlanması."

O günlerde mahkûmlar arasında "Atatürk büstü önünde saygı duruşunda bulunmayı Korkut Eken dövecekmiş" diye bir söylenti çıkarıldı. Gerçekten de tahliye olan ya da başka cezaevine nakledilen mahkûmlar önce büstün önünde Atatürk'e saygı duruşunda bulunuyordu. Ulusal bayramlarda cezaevinin dört bir yanına on altı bayrak asılıyor, bayraklar günlerce dalgalanıyordu.

Bayrakları her asışında Eken'in aklına Çankaya'da yaşadığı olay geliyordu. Çankaya'da büyük bir firmanın önünden geçerken, kapısının önündeki direkte asılı bayrağı görünce nasıl da kızmıştı. O firmanın telefonunu öğrenip "Koca bir firmasınız. Utanmıyor mu-

sunuz yırtılmış, rengi solmuş bayrak asmaya. Yarın o bayrak değiştirilmezse, binanız bombalanacak" deyip telefonu kapatmıştı.

Ertesi gün o şirketin önünden geçerken, bayrağa baktı. O yırtılmış, rengi solmuş bayrak indirilmiş, yerine yeni bir bayrak asılmıştı. Sevindi. "İyi ki telefon etmişim. Vatandaş, olarak da yapacaklarımız olabiliyormuş" dedi içinden...

Cezaevi üzerinde helikopterle "saygı turu" atılıyordu

O gün kalktığında gözlerini açamadı. Ağrıları artmıştı. Görev yeri olan bahçeye çıkamamış, domatesleri sulayamamıştı. Ona hep "Bırak şu cezaevinde yatmayı da hastanede yat" diyenlere kıızıyordu:

"Ben kimseye, Korkut Eken cezasını hastanede yatarak çekti, dedirtmem. Cezaevinde aslanlar gibi yatar, cezam bittikten sonra da aslanlar gibi buradan giderim."

Cezaevi koşulları hayli ağırdı. O taş duvar yok mu o taş duvar. Sanki Ayaş'ın bütün soğuşunu içeriye geçiriyordu. Gözündeki ağrılar da yine soğuşun eseri idi. Paraşütle gökyüzünden süzülerek inerdi. Her türlü "zor eğitim" in acısı çıkmaya başlamıştı. Boynu da ağrıyordu.

Göz ameliyatı olmaya karar verdi. İstanbul'dan yakın dostları olan doktorlar, ameliyat için Ayaş'a geldiler. Eken, Ayaş Hastanesi'ne kaldırıldı. Gelen ekip ameliyatı yaptı. Onlar hastaneden ayrılırken, az soma da Korkut Eken, cezaevinin yolunu tutuyordu. Ona "Hastanede kalman lazım. Dinlenmen lazım" dedikleri zaman "Ben cezasını hastanede çekti dedirtmem. Ben cezaevinden ayrılmam. Beni cezaevine götürün" diyordu.

Bu ameliyattan kimsenin haberi olmadı. Gözleri bantlı olarak cezaevine döndüğünde, "Hıncır Ali" heyecanlandı, "Ne oldu Komutanım, ne oldu sana?" diye heyecanlı heyecanlı soruyordu. Eken, "Ortalığı velveleye verme. Sus be oğlum" dedi. Kimse inanmadı onun göz ameliyatı olduğuna.

Ayaş Cezaevi personeli, hep onun gelmesini istemişti. Hakkında çok şeyler duydukları Korkut Eken'in bu kadar beyefendi bir insan olabileceğini hiç düşünmemişlerdi. Korkut Eken'i bir mahkûmdan çok "baba" gibi görüyorlardı. Görevliler Eken'e "komutanım" diye hitap ediyor, cezaevinde görevli askerler ona selam duruyorlardı.

Hele, askeri helikopterlerin eğitim uçuşları sırasında Ayaş Cezaevi üzerine gelip, tur atması, "Komutanım saygı sunarız" diye anons

etmeleri Korkut Eken'i hem duygulandırıyor, hem de "Ben niye buradayım?" diye üzüyordu. Onlara el sallıyordu. Sonra içini bir sıkıntı kaplıyor, sigarasını yakıyordu. Çok değil, üç beş nefes çekip hızla kültablasına bastırıyordu.

Cezaevinden de sorumlu olan *Ayaş* Cumhuriyet Savcısı Mustafa Peker'e, yaşının genç olmasına rağmen mahkûmlar "Savcı Baba" diyordu. Onun, Korkut Eken'e özel ilgi göstermesi onları da mutlu ediyordu. Eken, cezaevinde bir efsaneydi. Kendisine gelen sigarayı, yiyeceği mahkûmlarla paylaşırdı, işte böyle bir gün cezaevinde isyan etti...

Vatandaş dolandırmak suçundan cezaevine giren zengin bir işadamı, hemen her gün kendisine ziyafetler çekiyordu. Bir gün Korkut Eken, işadaminin bulunduğu koğuşa geldi:

"Yok kardeşim burada yalnız yemek. Ne geliyorsa onu buradakilerle paylaşacaksın. Ne hakkın var bu insanların yanında türlü türlü yemekler yiyip onları baktırmaya..."

O günden sonra cezaevinde her şey değişti. Ne geliyorsa ortak yeniliyor, içiliyordu. Bazı mahkûmların ailelerine yardım gönderiliyordu. Eken, mahkûmların durumunu şöyle anlatıyor:

"Cezaevine bir kuruş parası gelmeyen mahkûmlar tanıdım. Bazen bunlara harçlık veriyorduk. Onlar, bu parayı cezaevinde harcamıyor, gelen eşine, çocuğuna ekmek parası olarak veriyordu. Çok yoksul insanlar tanıdım. Beş kuruşa muhtaç olanlar vardı. Bunun yanı sıra halkın kanını emmiş, yolsuzluk yapmış olanları da tanıdım."

Bunlardan birisinin eski bir asker olması Korkut Eken'i hayli üzmüştü. Koğuştaki, "O paradan buradaki yoksul insanlara yardım edeceksin" deyip odasına geçti. Eken, çalanlara çırpınlara hiç iyi bakmadı. Onlara söylendi, bazen isyan etti. Onlar, yoksul mahkûmlara yardım ederek, bakımını üstlenerek Korkut Eken'in kendilerine kızmasını önlemeye çalışıyordu.

"Yarım adam"ları görünce üzüntüden kahroluyordu

Korkut Eken'in geleni gideni eksik olmazdı. Cezaevine ilk girdiği günlerde değişik illerden şehit aileleri, gaziler onu görmeye geliyordu. Bazıları görüşmelerine izin verilmeyeceğini bile bile *Ayaş* yollarına düşüyordu. "Göremezsem bile yattığı yeri görürüm" diyenler vardı.

İstanbul Şehit Aileleri Derneği'nin başkan ve üyeleri iki **otobüs**

dolusu Ayaş'a geldiler. Korkut Eken'i ziyaret etmek istiyorlardı. Ancak toplu ziyarete izin verilmedi, aralarından dört temsilcinin cezaevine girmesine izin verildi.

Onlar, cezaevinden ayrılırken Korkut Eken'e sarılmışlardı. Onun yanından ağlayarak çıkmışlardı. Aslında kimse bilmez ama, Korkut Eken'in de duygulanıp ağladığı oluyordu. Hele hele kendisini ziyaret eden gazileri gördükçe, o aslan gibi gençlerin şimdi "yarım adam" olduğunu gördükçe kahroluyordu.

PKK ile mücadelede simge isimler, gerçek kahramanlar var. PKK'nın başı Abdullah Öcalan hakkında verilen idam kararının uygulanmayacağına ilişkin yasanın TBMM'de kabul edildiğini öğrenince sevinç gözyaşı dökenler, ilerde, PKK ile mücadele eden bu gerçek kahramanların yargılanması için çaba gösterenlerin başında olacak.

Korkut Eken de hep "silahın patladığı" yerlerde görev yapmış bir subay. Kıbrıs'a çıkarma yapılmadan önce gizlice adaya çıkan, orada mücahitleri eğiten, onları birer asker gibi yetiştiren birisi. Kıbrıs Barış Harekâtı sırasında 20 temmuz 1974 sabahı Beşparmak Dağları'na paraşütüyle süzülerek inen, orada arkadaşlarıyla birlikte destan yazan bir isim. Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından Amerika'ya özel eğitim almak için gönderilen, öğrendiklerini burada uygulayan ve çok sayıda askeri eğiten bir komutan.

Eruh-Şemdinli baskınının hemen ardından özel birliğiyle yöreye giden, ömrünün önemli kısmını o günden sonra dağlarda geçiren bir asker. Kucağında son nefesini veren askerlerinin alnından öpüp onları son yolculuğuna uğurlayan komutan... İnsanların so-kağa çıkamadığı günlerde, dağların zirvelerinde... Gözün gözü görmediği o toz koparan fırtınalarda, iki adım ötesinin görülmediği sisli dağlarda pusuda bekleyen bir komutan. Özel harekâtçı polisleri yetiştiren, onları keskin nişancı olarak eğiten bir hoca...

Yaptığı çalışmalardan dolayı Türk Silahlı Kuvvetleri'nin en yüksek nişanı olan Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası'yla taçlandırılan kişi. Şehit askerlerin, bebelerin, çocukların, yaşlıların ölümünden sorumlu tuttuğu Abdullah Öcalan'a en büyük kin duyan emekli asker...

Korkut Eken, ziyaretçilerine "Her şey boşunaymış" diyor. Sık sık başım sallayıp, "Çalışmakla ne büyük hata etmişim" diye yakmıyor. Gözleri doluyor. Onlara göstermemek için başım çeviriyor. Kendisine "çete lideri" damgası vurulmasına inanılmaz ölçüde üzülüyordu. Bu üzüntünün kendisini cezaevinden sağ çıkartmayacağına inanıyor, bazılarını sevindirmemek için yaşama sarılıyordu. Bazen gök-

yüzüne bakıyor, dalıp gidiyordu.

Kendisini kimi zaman Sason'un Maraton Dağları'nda, kimi zaman Gabar Boğazı'nda, kimi zaman Cudi'nin zirvesinde buluyordu. Bir an, Aktaş köyünde kurulan karakolda seyyar fırında yapılan boş pideyi yerken, kendisini uzaktan izleyen çocuğu görür gibi oldu. Yanında hep şeker götürürdü. Köylerden geçerken onları çocuklara dağıtırdı. O gün boş pideyi de çocuğa uzatmıştı. Çocuk, pideyi alıp koşarak yanından uzaklaştı.

Düşmanın da "yiğidini" hep takdir ederdi. PKK'nın silahlı eylemleri başlattığı 15 ağustos 1984 Eruh-Şemdinli baskınından hemen sonra özel birliğin başında yöreye gelmişti. Şemdinli'yi basan Mustafa Çimen'in yiğitliğini, Abdullah Öcalan'ın korkaklığını hep anlattı.

Mustafa Çimen, PKK'ya karşı tutumu ile bilinen ağanın evine geldi. Eve girmeden önce, birlikle geldiği silahlı üç kişiye "Eğer on beş dakika içinde evden çıkmazsam, içeriye tarayın" dedi. Mustafa Çimen, ölümü göze almıştı. Odada bulunanlarla aralarında tartışma başladı. Köylülerden birkaçı bıçaklarını çekip Mustafa'yı yaraladı. Mustafa, pencereden bağırıyordu: "Tarayın bizi, tarayın bizi..."

Mustafa Çimen, bir operasyonda yaralı olarak ele geçirildi. Yakalanmamak, teslim olmamak için her şeyi yaptı. Korkut Eken, Mustafa Çimen'i hep takdir etti. Onu kazanmak için uğraştı. PKK'nın ilk silahlı eyleminde başrolde bulunan Mustafa Çimen, Korkut Eken'in itirafçısı olmuştu. Ondan aldığı bilgilerle PKK'ya önemli darbeler indiriliyordu.

Üç gazi, sarılmış ağlıyordu,
onların bu hali yürek yakıyordu

Ayaş'a Korkut Eken'i görmeye gelenler arasında gaziler de bulunuyordu. O gözünü, kolunu, bacağı kaybetmiş gençler. Onların Korkut Eken'i görmeye geldiğini öğrenenler bir anda donup kalıyor. Onların, komutanlarını görmek için geldiğini öğrenenler sarsıntı geçiriyor.

Bu gazilerden birisi Korkut Eken'e soruyor: "Siz niçin cezaevindesiniz, Komutanım?"

Korkut Eken ne diyeceğini bilemiyor. Kendi sıkıntısını unutmuş, takma kollu gencin elini tutuyor. Gazi, "Komutanım, sizin sıcaqlığınızı duymuyorum. Elime değil, yüzüme değin" diyor. Gazi birden ağlamaya başlıyor. Diğeri de... Cezaevinin o küçük odasında gaziler ağlarken, Korkut Eken onları teselli etmeye çalışıyor-

du... Birden **ayağa** kalktı, "Yapmayın çocuklar, ne olur ağlamayın" derken, o da ağlamaya başladı. Onu daha önce ağlarken kimse görmemişti. Korkut Eken, ellerini iki gazinin omuzlarına koymuştu. Öylece kalakaldılar.

İnfaz koruma memuru girdi. Onları öyle görünce "ziyaret bitti" diyemedi. Sessizce odadan dışarıya çıktı. Gazilere birer çay daha ikram etmek istedi. Çayları geldiğinde, gazinin biri, Sason'daki operasyonda nasıl yaralandığını, diğeri Kuzey Irak'ta mayına bastığı günü, Diyarbakır'a helikopterle götürülüşünü anlatıyordu.

Birisi "Komutanım buna da şükür" diyordu. Yanında Yozgatlı Hasan'ın nasıl şehit olduğunun öyküsünü anlatırken, işaretparmağını boynuna koyup "işte buradan vurdular Hasan gardaşımlı, Komutanım. Cenazesinde bile bulunamadım Hasan'ın. Keşke cenazesini gönderdikten sonra, tabutuna selam verdikten sonra yaralansaydım" diyordu.

Gazi ağlamaya başladı. "Şu halimize bak Komutanım. Şu perişanlığımıza bak Komutanım. Bizler böyle mi olacaktık, siz burada mı olacaktınız... Nedir bu başımıza gelenler Komutanım?"

Hıçkırıklar Ayaş Cezaevi'nin taş duvarlarına çarptı, eriyip kaybolup gitti. Sonra bir sessizlik çöktü. Bir serçe geldi, yanlarına kondu. Korkuyor, ürküyordu. Gagasını bir yere değdiriyor, bir yandan da uçmaya hazırlanıyordu. "Hınzır Ali" o gün yemek hazırlamadan önce Korkut Eken'e istediği bir şey olup olmadığını sordu. Eken, o gün hiç yemek yemedi. Odasına çekildi. Yorganı başına çekti... Yorganın altından hıçkırıklar yükseliyordu...

O gün hep üst üste gelmişti. Gazetede bir gazi arkadaşının kendisiyle ilgili mektubu yayımlanmıştı. Eken, yazıyı okuyunca hayli duygulanmıştı. Korkut Eken ile yüzbaşı rütbesindeyken gazi olan emekli Albay Zeki Önal'ın fotoğrafı yan yanaydı. Madalyalarını boyunlarına gururla takmışlar. O gün ne kadar mutluydular. Emekli Albay Zeki Önal, Korkut Eken'le röportaj yapan ve bunu o dönemde çalıştığı *Star* gazetesinde yayımlayan Saygı Öztürk'e şunları yazıyordu:

GURUR DUYDUM: Ben emekli bir subayım. Güneydoğu gazi-siyim. 1975 yılından beri hep o "efsane subay"ın yanındaydım. Onun emrinde görev yapmaktan hep gurur duydum. Verdiği kararlar hep destekleyerek gözünün içine bakıp "Acaba bir emri var mı?" dedim. Yine onun yanında 1986 yılında çatışmada yaralandım. Bugün de emekli albay olarak onun yanındayım.

M)

ONU VE AİLESİNİ ÖRNEK ALDIK: Bizler komutanımızın yanışını hiç görmedik. Silahlı Kuvvetler'de onu tanıyan herkes bunu böyle bilir ve şahadet eder. Paraya pula tenezzül etmez. Aksine, elinden geldikçe ihtiyaç sahiplerine yardımcı olurdu. Açlıktan ölür, kimseye belli etmezdi. Aile yapısı bize hep örnek olmuştur. Çocuklarımızı onun çocukları gibi yetiştirmeye gayret ettik. Ailelerimizi kurarken hep Korkut Eken ve eşini örnek alırdık.

MAHKEME HEYETİ SON ANDA DEĞİŞTİ: "Efsane subay"ın Haluk Kırıcı'yla, Sami Hoştan'la beraberliği olmaz. Yargı makamları bu kişiyi nasıl olur da bunlar ile beraber yargılar? Bu nasıl adalettir? Duruşmalara bile sokma, vareste tut, sonuçta cezalandır. Hepimizin malumu, son anda mahkeme heyeti değişmişti.

PARMAĞINIZ HIÇ DONDU MU? Güneydoğu'da görev yapan birliklerin gündüz operasyon yaptıkları dönemi bitiren ve gece operasyonlarını başlatan Korkut Eken'dir. Özel timlerin başında birçok operasyona bizzat katılan "efsane subay"ın şahidi bizleriz. "Geceler bizim" diyen PKK'ya en büyük şok bu uygulama ile olmuştur. Gece-leri teröriste zindan eden, dar eden bu subayı nasıl olur da Türk adaleti hapishane karanlığına gömmek ister. Hapis karanna imza atan hâkimlerin vicdanları rahat mıdır? Onların imza atan parmakları, benim komutanımın Gürvil Dağı'ndaki operasyondaki gibi hiç dondu mu? Operasyondan operasyona koşan, hem TSK, hem MİT, hem Emniyet'te çalışan, temayüz eden başka birisi var mıdır?

O BİR KAHRAMAN: Onun emrinde çalışan binlerce kişi hep yanında olacağız. Onu hep bir kahraman olarak göreceğiz. Aldığı ceza hiçbir şeyi değiştirmez. Zaten son beş yıldır benim komutanımı her gün öldürdüler. Yargılanma safhasında onun nasıl ıstırap çektiğini hep gördüm. Mutlaka adalet yerini bulacak diye bekledim. Sonuç yine de içimizdeki şüpheyi doğruladı. Acaba bir terslik olur da suçsuz olan komutanımız cezalandırılır mı diye hep şüphe duyduk. Maalesef cezayı da kesinleştirdiler. Bu tip kahramanlara ceza verilmesi ne ilk, ne son olacaktır. Tarihimiz böyle yanılığarla doludur.

GÖNLÜMÜZDE OLACAK: Sizin çok sayıda telefon ve faks aldığınızı tahmin ediyorum. Onu sevenler ve takdir edenler çoktur. Efsane subay özel kuvvetlerde iz bırakmıştır. Onunla birlikte görev yapanlar üzerinde iz bırakmıştır. Örnek olmuştur. Gerçek bir

eğiticidir. Öğretip “Hadi yapın” demez. “Beraber yapacağız” der. Sevk ve idare eder.

Komutanımızın her zaman yanında olacağız. İyi günde, kötü günde, hapiste de, dışarıda da... O bizim gönlümüzde. İnaniyorum sağduyulu vatandaşlarımızın da gönlünde olacaktır.

Dala Serçe kondu; Eken “mektubu sen de duy” dedi

Cezaevinin bulunduğu yerin üstündeki Ayaş Tepesi sanki üzerine üzerine geliyordu. Odasından havalandırmaya geçti. Kendisi için şu taş duvarı aşmak hiç de zor olmazdı. Bunalmıştı. Ziyaretçileri gelse de, teselli etmeye çalışsa da, cezaevinde olduğu gerçeğini ortadan kaldırmıyordu. Bank üzerine uzandı. Gökyüzüne baktı. Uzun süre öylece kaldı. Güneş vurdukça uyku çökmeye başladı. Az sonra gözleri kapandı.

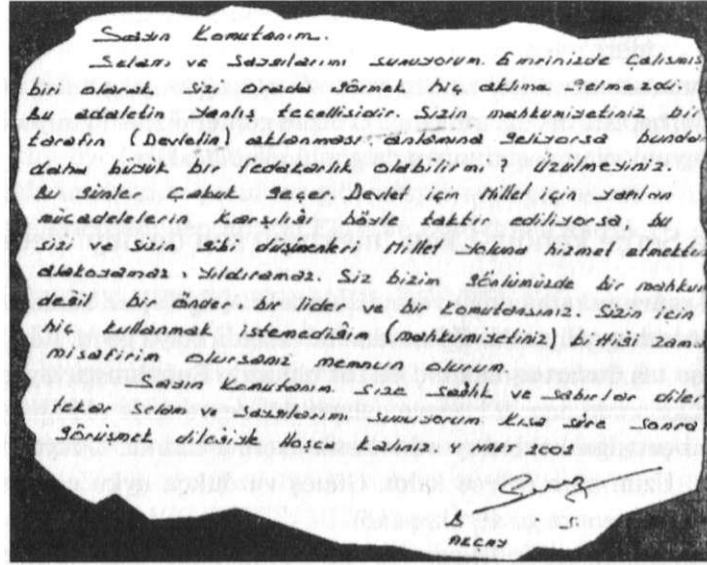
Demir kapı açıldı. “Hınzır Ali” elinde mektuplarla içeriye girdi. Kapının gıcirtısı Eken’i uyandırmıştı. “Komutanım, yine dolu mektubunuz var” dedi. Zarfları açtı. Cezaevi idaresi gelen mektupları tek tek okuyor, “görölmüşür” damgasını vuruyordu.

Eken’e her gün onlarca mektup geliyordu. Uzandığı yerden kalktı. Ali’nin getirdiği mektupları okumaya başladı. Bu mektuplar onu ayakta tutuyor, moral oluyordu. Kim bilir yine neler yazılmıştı kendisiyle ilgili. Gelen mektuplara matbu bir cevap gönderiyordu. Adresleri ayrı bir kâğıda geçiriyor, onları il il ayırıyordu. Cezaevinden çıkınca kendisine mektup yazanları ziyaret etmek, teşekkürlerini bizzat iletmek istiyordu.

Gelen mektuplar sevgi yüklüydü. Bugün sakat kalmış gazileri görmesi, aralarındaki konuşmalar onu hayli etkilemişti. O gün gelen mektupların hepsini tek tek okumaya karar verdi. İyice yerleşti. İlk zarfın içinden çıkan mektuba baktı. Mektup “*Sayın Komutanım*” diye başlıyordu. Mektubun altına geçmeden, yanında duran sudan bir yudum içti. Her zaman mektupları içinden okurken, bu kez sesli okumak istedi. Havalandırmada bulunan küçük dalın üstüne bir serçe kondu. “Serçe, serçe sen de duy. Bak bana gönderilen mektupta neler yazılmış” dedi. Serçe uçtu. Korkut Eken sesli olarak mektubu okumaya başladı:

Sayın Komutanım,

Selam ve saygılarımı sunuyorum. Emrinizde çalışmış biri olarak sizi orada görmek hiç aklıma gelmezdi. Bu, adaletin yanlış tecellisidir. Sizin mahkûmiyetiniz bir tarafın (devletin) aklanması anlamına geli-

yorsa, bundan daha büyük fedakârlık olabilir mi?

Üzölmeyiniz. Bugünler çabuk geçer. Devlet için, millet için yapılan mücadelelerin karşılığı böyle takdir ediliyorsa, bu sizi ve sizin gibi düşünenleri millet yolunda hizmet etmekten alıkoyamaz, yıldırılmaz.

Siz, bizim gönlümüzde bir mahkûm değil, bir önder, bir lider ve bir komutanınız. Sizin için hiç kullanmak istemediğim (mahkûmiyetiniz) bittiği zaman misafirim olursanız memnun olurum.

Sayın Komutanım; size sağlık ve sabırlar diler, tekrar selam ve saygılarımı sunarım. Kısa sürede görüşmek üzere hoşça kalınız.

Mektubu Akçay'dan B. S. yazmıştı.

Mektubun arka sayfasını çevirdi. Orası boştu. Mektubu özenle katlarken "İnşallah bir gün misafirin olurum" dedi.

İkinci mektup Kayseri'den geliyordu. Mektup "Sayın Korkut Eken, Değerli Komutanım" diye başlıyordu. Eken, bir mahkûm olmasına, üniformayı üzerinden yıllar önce çıkarmasına rağmen, kendisine "komutanım" denilmesinden hoşlanıyordu. Bazen "Ben asıl hatayı Türk Silahlı Kuvvetleri'nden ayrılmakla yaptım" diyordu. Hatta "Belki askerde kalsam bu işler başıma gelmezdi" dediği de oluyordu. Çok iyi bir sicili vardı. Belki bugün devreleri gibi yüksek rütbeli bir komutan olarak görev yapacaktı...

Mektubun sonuna baktı, kimden geldiğini görmek istiyordu. Kayseri Kocasinan'dan yazan S. D., imzasının üstüne "Şehit Babası" diye yazmıştı. Kim bilir oğlu hangi dağın yamacında şehit olmuştu. Teröristler onu da parçalamışlar mıydı? Şehit ettiklerine

yapmadıklarını bırakmıyorlardı. Kollarını, bacaklarını kesiyor, burnunu, kulağını dilim dilim ediyorlardı. Bağır-saklarını çıkarıyorlardı. Birçok komutan, yerden askerlerin vücudundan ayrılmış uzuvlarını toplayıp diktiriyor, memleketlerine öyle göndermek zorunda kalıyordu.

Eken, daldı. Gözlerinin önünde parçalanmış askerler canlandı. Gözlerini havaya dikti. Bir

top bulut tepesindeydi. Sanki yağmur olup üstüne düşmek istiyordu. Bakalım şehit babası kendisine ne yazmıştı. Sigarasından bir nefes çekti. Okumaya başladı:

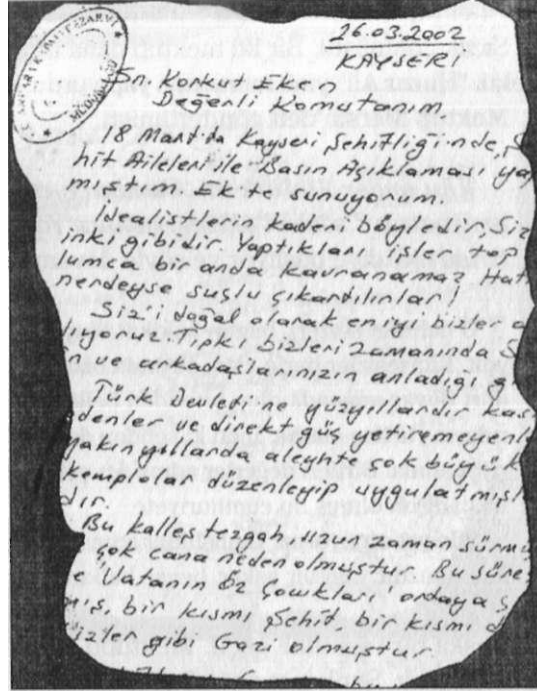
İdealistlerin kaderi böyledir, sizinki gibidir. Yaptıkları işler toplumca bir anda kavranamaz. Hatta neredeyse suçlu çıkartılırlar. Sizi doğal olarak en iyi bizler anlıyoruz. Tıpkı bizleri zamanında sizin ve arkadaşlarınızın anladığı gibi.

Türk devletine yüzyıllardır kastedenler ve direkt güç yetiremeyenler, yakın yıllarda aleyhte çok büyük komplolar düzenleyip uygulamışlardır. Bu kalles tezgâh, uzun zaman sürmüş ve çok cana neden olmuştur. Bu süreçte vatanın öz çocukları ortaya çıkmış, bir kısmı şehit olmuş, bir kısmı da sizler gibi gazi olmuştur.

Şehitler ve gaziler bu yolda eşittirler. Gaziler, yani sizler şehit çocuklarımızın hatırasıdır. Bizler, sizlerin, yani çocuklarımızın ahret arkadaşlarının varlıklarıyla teselli bulmaktayız.

Sizi, sizleri çok seviyoruz. Hiçbir zaman unutmayacağız. En derin saygılarımla.

Korkut Eken içinden "Biliyorum, bu mektubu yazdıktan sonra şehit babasının gözünden yaşlar süzölmüştür" dedi. Onların yal-

nuz mektup yazarken değil, yıllardır ağladığını biliyordu...

Sıcak çökmüştü. Bir iki mektup daha okuduktan sonra ara verecekti. "Hınzır Ali" yine menemen yapıyordu. Kokusundan anlamıştı. Mektup Mersin'den gönderilmişti.

"Ulu önder Atatürk'ün 'Cumhuriyet kimsesizlerin eseri ve teminatıdır' sözleri aklıma gelince Yarbay Korkut Eken'i hatırladım" diye başlıyor ve şöyle devam ediyordu:

O dahinin sözleri, bugün hakikat oluyor. Cumhuriyete sahip çıkan yok. Kimsesizler hariç. Sen, şu anda bizlerden daha özgürsün. Çünkü dört duvar arasında olup bitenden belki de haberin yok. Bizler dışarıdayız yurttaş olarak. İnan ki senden daha çok acı çekiyoruz cumhuriyet adına. Birileri değerler adına acı çekerken, bazıları değerler adına padişah olmuş bu cumhuriyete.

Şikâyet etmiyoruz. Yanlışlıklar adına haykırıyoruz. Bu da Anayasal hakkımızdır. Sen bir asker, bense halkım. Saygılarımı arz ederim...

Başka bir mektuba geçti. Mektubu gönderen emekli deniz hâkim albaydı. Şunları yazıyordu:

Değerli Yarbayım,

Gazeteci Saygı Öztürk'ün *Devletin Derinliklerinde...* adlı kitabını okuduktan sonra size olan hayranlığım ve sevgim kat kat artmıştır.

Siz orada cezaevine değil, göğsü vatan ve millet sevgisiyle dolu insanların yüreğine girdiniz. Bir gün gelecek kıymet ve fedakârlığınız tüm milletçe layık olduğu şekilde değerlendirilecektir.

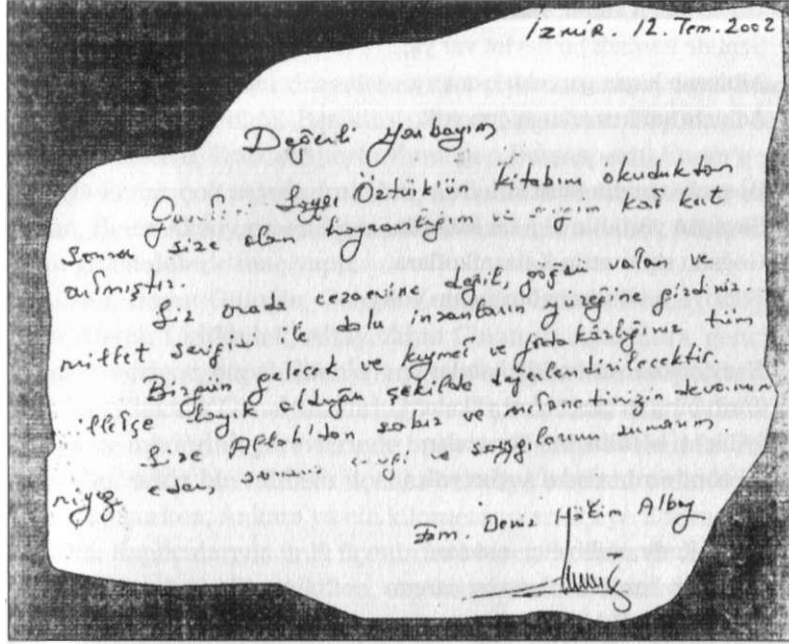
Size, Allah'tan sabır ve metanetinizin devamını niyaz eder, sonsuz sevgi ve saygılarımı sunarım.

Emekli hâkim albayın mektubu, Korkut Eken'i hayli mutlu etmişti. Bir mektup daha okumaya karar verdi.

Mektup yurtdışından, Belçika'dan geliyordu. *"Değerli Büyüğüm"* diye başlayan mektup ilgisini çekmişti. Belçika'dan kendisi için ne yazılmıştı acaba? Hızlı hızlı okumaya başladı:

Ben Belçika'dan yazıyorum. Elektronik mühendisliği son sınıf öğrencisiyim. Sonunda adresinize ulaştım. Ne mutlu...

Sizi tanımak beni hem çok sevindirdi, hem de çok üzdü. Sevindim; çünkü sizin gibi insanların bu ülkede var olması bana ve benim gibi düşünenlere mutluluk, güven ve cesaret veriyor. Bu ülkenin sahipsiz olmadığından eminim.

Beni üzen nokta ise şu an içinde bulunduğunuz durum. Evet, sizin gibi bir insanın cezaevinde bulunması aklı selim bir kişi tarafından anlaşılır gibi değil. Ben de ülkem için hem candan, hem maldan kaçmam. Ama sizin seviyenize ulaşmam imkânsız. Size bile bu durumunuzda böyle muamele yapanlar bize kim bilir ne yaparlar.

Sizi seviyorum. Hem de çok. İnşallah bir gün tanışma fırsatımız olur. Allah yardımcımız olsun ve sizi çocuklarınıza bağışlasın. Bana yazacağınız her cevap, ömür boyu saklanacak ve pahası biçilemeyecek bir hatıra olarak saklanacaktır. Alnunuzdan ve mübarek ellerinizden öpiyorum.

Belçika'dan mektup gönderen kişi "ne olur ne olmaz" düşünceyle mektubun altına bir "not" yazmış. Orada "Bu mektup başka birinin eline geçerse, Sayın Korkut Eken'e mümkünse vermesini istirham ediyorum" diyor.

Eken, kendisine yurtdışından mektup gönderilmesine memnun olmuştu. Hınzır Ali, "Komutanım soframız hazır" dedi... Eken başını salladı. Canı sıkılmaya başladı. "Ben niye buradayım?" diye aklından geçirdi... Kahırlandı, öfkeleni, zarfından çıkardığı diğer mektupları okumadı, ortasından yırtıp yere attı. Sonra pişman oldu yırttığına. Elini başının arasına aldı. Yere baktı. Gözünün tam önünde şiir vardı. Biraz daha eğildi, iki parçayı birleştirdi. Okumaya çalıştı:

Vallah yalan vatan, millet, Sakarya
 Seni de harcadı bu devlet var ya,
 Altı sene hapis gerçekten zor ya,
 Adaletle saldırmadın suçun yok.

Boşuna inandın kuru laflara
 Savaşın yürüdün hep ön saflarda,
 Göğsün siper ettin Kalashnikoflara,
 Türkiye'yi böldürmedin suçun yok.

Her devirde vardır adli hatalar
 Tarih bir gün gerçekleri yakalar,
 İyilik et, kötülük bul der atalar,
 İşi zora verdirmedin suçun yok.

Adım Kadir, milliyetçi insanım,
 Sana bin kez feda olsun bu canım,
 Sayende kurtuldu güzel vatanım,
 Bir çakıl taşı verdirmedin suçun yok.

Öylece kalakaldı. Bir karınca geldi. Kâğıdın üstüne çıkmaya çalışıyordu. Geri döndü. Eken, gözünü karıncaya dikti. Onun gidişini izliyordu.

Hınzır Ali Eken'i yeniden yemek için çağırmaya cesaret edemedi. Zaman zaman böyle dalıp gittiğini biliyor, onu dünyasıyla baş başa bırakıyordu. Böyle günlerde yemek yemezdi. En yakını gelse bile görüşmezdi... Hınzır Ali, yemekten sonra ona kahve ikram ederdi. Sessizce kahveyi getirdi, bırakıp gitti. O da yemek yemedi. Daha cezaevinden çıkmasına dokuz günü vardı. Nasıl geçecekti o günler? Kendisini yatağın üstüne attı. Bir türkü tutturmak istedi. Ama "komutana ayıp olacağını" düşündüğü için hiç türkü söyleyemiyordu...

Belediye başkanı "iç turizm patlamasına" ve Ayaşspor'a seviniyordu

"Efsane Yarbay" Korkut Eken'in, Ayaş Cezaevi'ne getirilmesinden sonra Türkiye'nin dört bir yanından onu sevenler geliyordu. Bu durumdan DYP'li Ayaş Belediye Başkanı Rifat Mavioğlu çok memnundu. (28 mart 2004'te başkanlık seçimini kaybetti.) Mavioğlu, "Komutanımız sayesinde ilçemizde iç turizm patladı. Yattığı

cezaevinin duvarlarını görmek için gelenler var. Cezaevi adeta türbe gibi oldu" diyordu.

"Korkut Eken adına düzenlenen futbol turnuvasının final maçı da hayli görkemli oldu. Beşiktaşlı Sinan Engin'den Beşiktaşlı futbolcu Ali Eren'e, Trabzonsporlu Hami'den Bursasporlu Ender'e varıncaya kadar çok sayıda futbolcu, aralarında Mehmet Ağar, Ünal Erkan, Bekir Aksoy, emekli generaller Hasan Kundakçı, Atilla Kurtaran gibi ünlülerle maç yaptı.

Alişan, Davut Güloğlu, Cengiz Kurtoğlu, Bülent Sertaç, Küçük Onur, Demir Çelikkilek, Altay, Zihni Cinan da Ayaşlılara 'gençlik konseri' veriyor, hepsi Eken'e saygı ve sevgilerini sunuyordu."

Yol Su Elektrik Genel Müdürlüğü ve Toprak Mahsulleri Ofisi'nde uzun süre müdürlük görevlerinde bulunan Makine Mühendisi Rifat Mavioğlu, sekiz bin nüfuslu ilçenin belediye başkam oldu. Sorunlarla boğuşurken, Ankara'ya elli kilometre olan ilçeye Korkut Eken getirildi. Kaplıcalarıyla ünlü ilçenin ünü bir anda daha da arttı, ilçe ye eski bakanlar, milletvekilleri, emekli generaller, Emniyet müdürleri gelmeye başladı. Türkiye'nin dört bir yanından Korkut Eken'in eski askerleri, yetiştirdiği özel harekâtçılar Ayaş'ta komutanlarıyla görüşmeseler bile yattığı cezaevini uzaktan görüyorlardı.

Korkut Eken için gelenler, ilçede ünlü kaplıcaların bulunduğunu öğrenince, birkaç gün de burada kalıyordu. Belediye Başkanı Rifat Mavioğlu, Korkut Eken'in gelişiyle birlikte ilçede büyük bir canlılık başladığını belirtiyor, "Komutanımızın hapis cezasına üzülüyoruz. Ancak cezasını da ilçemizde çektiği için seviniyoruz" diyordu..

Korkut Eken'i görmek için gelenler yanlarında sarmalar, dolmalar, börekler, çörekler, tatlılar getiriyorlardı. Eken'e gelen yiyeceklerden cezaevine alınmasında sakınca olmayanlar cezaevinde bulunan mahkûmlarla birlikte yeniliyordu. Gelen yiyecek ve gıda maddelerinin bir kısmı ise ilçede bulunan yoksullara, cezaevinde bulunanların evlerine gönderiliyordu.

İlçelerine büyük hareketlilik kazandıran Korkut Eken'e, "hemşehrilik beratı" verilmesini daha ilk günden kararlaştırmışlardı. Belediye Başkanı Mavioğlu ile konuşurken "Korkut Eken'i görebilmek için gelenlerin bir kısmının cezaevi dışında, 'Vatanın için bu kadar çalıştın, sonun böyle mi olacaktı?' diye ağladıklarına tanık oldum" diyor.

Ayaşspor Kulübü'nün başkanı, belediye memuru Mehmet Kirazdibi, Eken'i cezaevinde ziyaret etti, "Kulübümüzün fahri başkanı olmanızı rica ediyoruz" dedi. Eken, "Bilmem ki" dedi ama

kendisine böyle bir öneri geldiği için de inanılmaz bir mutluluk duydu.

Korkut Eken'i sevenler, onun fahri başkanı olduğu Ayaşspor için seferber oldu. Lise öğrencilerinden oluşan takımın formaları, ayakkabıları geliyor, soyunma odaları, banyoları yapıyordu. Futbol Federasyonu'nun kendilerine verdiği desteğe Eken hep teşekkür ediyordu. Futbolcular da Eken'i mahcup etmedi ve takım şampiyon oldu. Öğrenciler kupayı cezaevine getirdi.

Takımın oyuncuları lise öğrencileri, kupayı cezaevine getirdikleri gibi karnelerini de önce Korkut Eken'e getiriyorlardı. Eken, karnelerini inceliyor, arasına harçlık koyup tebrik ediyordu. Onlara bir keresinde kendi elleriyle bahçedeki ağaçtan topladığı dut ikram etti...

Sedat Bucak, koyunlarla cezaevine geldi

Korkut Eken'in ziyaretçilerinden birisi de Şanlıurfa eski milletvekili Sedat Bucak'tı. Susurluk'ta meydana gelen trafik kazasında aynı otomobilde bulunan Abdullah Çatlı, kız arkadaşı Gonca Us, İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Hüseyin Kocadağ ölmüştü. Sedat Bucak ise otomobilden yaralı olarak çıkarılmıştı.

Memleketi Siverek'te, PKK'lılara karşı mücadele etmesi ve bunun için devletin yanında yer almaları için terörün azgın olduğu 1992-1993 yıllarında kimler devreye girmemişti ki. Bucak, "Babam 'Osmanlı'ya güvenilmez' derdi. Devletin yanında yer almamıza rağmen 12 Eylül 1980'de PKK'lılardan önce aşiretimiz mensuplarını gözaltına aldılar" diyordu.

Eken, "Sedat Bucak, vatanını, milletini, bayrağını çok seven bir insandır. O zor günlerde PKK ile mücadeleye başladı" diyor ve o günleri şöyle anlatıyor:

"Ben aylarca Sedat Bucak'ın köyünde kaldım. Korucuları eğitimimizden sonra PKK'ya karşı etkili bir mücadele başladı. PKK oradan tamamen sökülüp atıldı. O günlerde Abdullah Öcalan'dan bizzat Sedat Bucak'a teklif gelmiştir. 'Bizden taraf olmanı istemiyoruz, sadece tarafsız kal, bizim için yeter' diyordu. Bunların hep kayıtları falan var. Sedat tabii ki, normal olarak devletin yanında yer alarak büyük mücadeleler vermiş bir insandır. Aşireti silahlandırılmıştır; ben yanlış hatırlamıyorsam dört beş bine yakın da silah dağıtmıştık. Ben kimsenin avukatlığını yapmak istemiyorum, ama Güneydoğu halkı silaha meraklıdır. Bacak kadar çocuk da silah taşır. Aşın bir silah merakı var halkta. Susurluk'ta Bu-

cak'ın otomobilinin bagajında dört tane silah çıktı diye yargılanma safhasında. Oysa sadece biz aşiretine dört beş bin tane silah dağıtmışız."

Korkut Eken, cezaevinin bahçesinde Sedat Bucak'ı gördü. Hemen ardından gelenlerin sırtında iki koyun vardı. Korkut Eken'in aklından "Sedat'ın sofrasından kalkmayan, Abdullah Çatlı ile birlikte olabilmek için çaba gösterenlerin çoğu, Susurluk kazasından sonra Sedat'ı bir defa bile arayıp sormamışlardı" diye geçti.

Sedat Bucak o günlerde yargılanıyordu. Korkut Eken esprili bir biçimde "Sedat artık milletvekili dokunulmazlığın yok. Belki yakında sen de buraya gelirsin" dedi. Bucak güldü, "Canın sağ olsun Korkut Amca. Senin yanında olmaktan şeref duyarım" dedi. Eken, duygulanmıştı. Bucak'a "İnşallah senin için bir terslik olmaz" diye ekledi.

Sedat Bucak ilk kez açıklıyor: takipten kurtulmak için kaçtık

Görünüşte terslik yoktu. Sedat Bucak, sohbetin başında "Korkut Amca, benim suçum günahım olmadığını, nasıl bir mücadele verdiğimi siz biliyorsunuz" dedi. Korkut Eken, başıyla söylediklerini onaylıyordu.

Sedat Bucak, "Susurluk kazası"nın tek tanığı. Interpol tarafından çıkarılan "uluslararası yakalama ve tutuklama müzekkeresi" niteliğindeki "kırmızı bülten"le aranan Abdullah Çatlı, polis müdürü Hüseyin Kocadağ ile en son konuşan kişi. Sedat Bucak'a "Kazadan önceki son saatleri" soruyorum. Önce "Hatırlamıyorum" diyor. Elindeki televizyon kumandasıyla kanalları değiştiriyor.

Öylesine çayını karıştırıyor. "Susurluk kazası" ile ilgili soruları bugüne kadar hep "unuttum" diye "es" geçmişti. Konuyu değiştirdim. "Siverek'te ekinler nasıl?" diye sordum. İyi olduğunu söyledi. 1979 yılında dönemin içişleri Bakanı Hasan Fehmi Güneş'le Siverek'e geldiğimi anlatıyorum. "Yaa, o zaman sen de gelmiş iniydin?" diyor. Bakan, kaymakamlık binası önündeki bahçede Sivereklilerle sohbet etmişti. 0 gün, alınan tüm önlemlere rağmen PKK, Bucak aşiretinden bir kişiyi çarşıda öldürmüştü...

Sedat Bucak, "Ben o günü çok iyi hatırlıyorum. O zaman on dokuz yaşındaydım. Babam, amcam bakanın kaymakamlık binasında yaptığı toplantıya gitmişti. Biz onları bahçede beklemiştik" diyor. Çekmeden purosunu çıkanyor, "Buyur" diyor.

"Sedal Bey, Susurluk kazasından önceki saatler" diyorum. Pu-

rosundan bir nefes daha çekiyor, deri kolluğa iyice yaslanıyor, "Hatırladığım kadarıyla anlatayım" diyor. "İstanbul'da bulduğum günlerde çok yorulmuştum" diye sürdürüyordu ki, telefonu çaldı. Baktı, telefondakine "Ben seni sonra ararım" dedi. Telefonu kapattı, konuşmaya devam etti:

"İstanbul'dan, Mehmet Özbay'la (Abdullah Çatlı) birlikte Yalova'ya gittik. Kaplıcalarda dinlendik. Orada bulunduğumuz sırada İzmir'de bir arkadaşımın oğlunun kafasına kurşun sıktığını, ağır yaralandığını öğrendim. Mehmet Özbay'la birlikte bu kez İzmir'e gittik. İzmir'deyken, Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ'ı da çağırdık. Uçakla geldi."

Abdullah Çatlı'nın iş ortağı Baysa Anonim Şirketi hissedarı Ahmet Baydar, Gonca Us'un ablasıyla evlilik hazırlıkları içindeydi. Ortağının sayesinde, Çatlı da Gonca Us'la arkadaşlık kurmuştu. İşte İzmir'de yine birlikteydiler.

Sedat Bucak, Emniyet Müdür Yardımcısı Hüseyin Kocadağ, Abdullah Çatlı, Gonca Us ve korumalar 30 ekim 1996'da Rıdvan Kocamanoglu'na ait Pusat Kafeteryası'nda bir araya geldiler. Öğle yemeğini Smirma Lokantası'nda yiyip, yeniden kafeteryaya döndüler. Abdullah Çatlı ve Hüseyin Kocadağ kendilerini maç izlemeye kapı tırmışlardı. Heyecanlanıyor, ayağa fırlıyorlardı. Sedat Bucak ve Gonca Us ise kendi aralarında sohbet ediyorlardı. O sırada yanlarına Kocadağ'ın arkadaşları emekli Emniyet Müdürü Tamer Kırklar ile İzmir Devlet Korosu ses sanatçısı Erhan Parlat geldi.

Rıdvan Kocamanoglu, onlara Princess Otel'de yer ayırtmıştı. Maç bittikten sonra Sedat Bucak, korumalarıyla birlikte bir arazi paftasını inceliyordu. Daha sonra hep birlikte kafeteryadan ayrıldılar. Otel ücretini Ali Oto ödedi. Fatura "Lena İnşaat" adına kesilmişti. Adres olarak "De Gol Caddesi-Ankara" yazıldı.

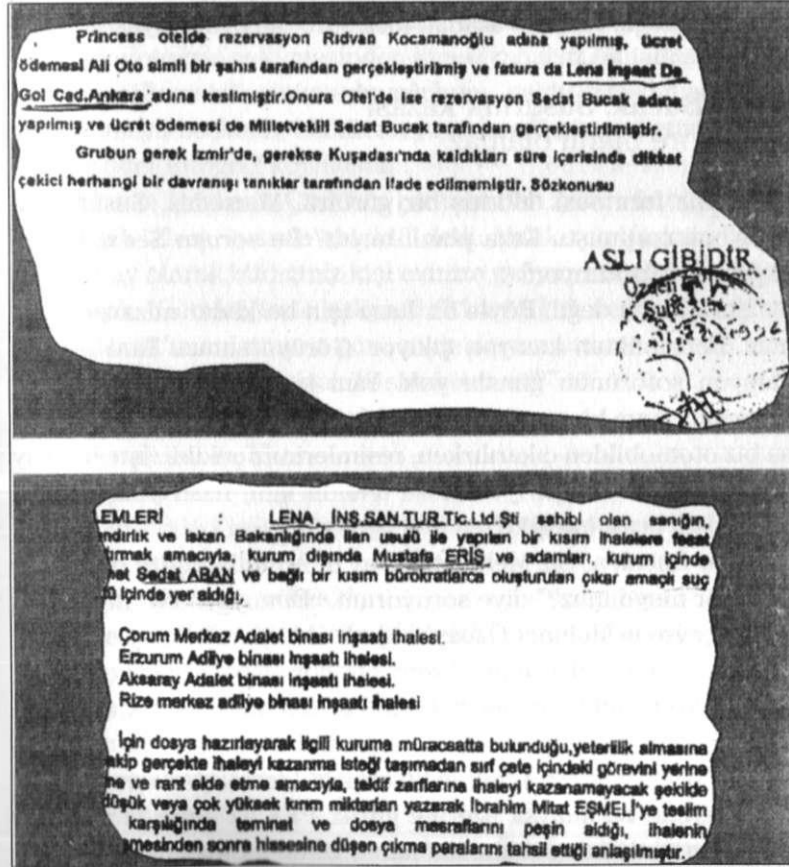
"Lena İnşaat" adı Bayındırlık Bakanlığındaki "Vurgun Operasyonu" dosyasında da geçmişti. Bu şirketin sahibi Mustafa Eriş gözükmüyordu. O da uzun süre Ankara Kapalı Cezaevi'nde yatmıştı, iddianamede şöyle deniliyordu:

"Lena İnşaat Sanayi Limited Şirketi sahibi olan sanığın, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nda ilan usulüyle yapılan bir kısım ihalelere fesat karıştırmak amacıyla, kurum dışında Mustafa Eriş ve adamları, kurum içinde Mehmet Sedat Aban ve bağlı bir kısım bürokratlarca oluşturulan çıkar amaçlı suç örgütü içinde yer almıştır. Çorum, Erzurum, Aksaray ve Rize adliye binası inşaat ihalesi için dosya hazırlayarak ilgili kuruma müracaatta bulunduğu, yerlilik almasının ardından gerçekte ihaleyi kazanma isteği taşı-

madan sırf çete içindeki görevini yerine getirme ve rant elde etme amacıyla, teklif zarflarına ihaleyi kazanamayacak şekilde çok düşük veya çok yüksek kırım miktarları yazarak İbrahim Mithat Eşmeli'ye tebliğ edildiği, karşılığında teminat ve dosya masraflarını peşin aldığı, ihalenin kesinleşmesinden sonra hissesine düşen çıkma paralarını tahsil ettiği anlaşılmıştır."

Tarih 1 kasım 1996. Korumalar dikkatli. Bazı şeyler onların gözünden kaçmıyor. İyice emin olduktan sonra kendi aralarında "Biz söyleyelim" diye karar verdiler. Bundan sonra Bucak'ı dinliyorum.

Bucak, "İşte İzmir'de olduğumuz günlerde bir şey oldu. Benim korumalarımın birisi 'Sedat Bey, hep takip altındayız. Bizi takip ediyorlar. Aynı adamı üç dört defadır görüyorum. Sanki bir şey olacak' dediğinde aklımdan 'Ne olabilir ki?' diye geçti. Onun aynı şeyleri sık sık söylemesi beni de rahatsız etti. Bunlar istihbarat ve terörle mücadele konusunda eğitim almış kişiler. Neyin ne oldu-

ğunu bilir. Arkadaşlar tedirgin olmasın diye 'Benim 1987'de girdiğim bir yazlık kooperatifim vardı. Bakalım ne durumda' deyip onları Kuşadası'na götürdüm. Mehmet Özbay, aniden Kuşadası'na gitmeye karar vermemizin altında başka bir şey olduğunu anlamıştı. Bana 'Takipten kurtulmak için mi gidiyoruz?' diye sordu. Ben başımı salladım. Güldü. 'Bir şey olmaz' dedi. Ancak ben iyice tedirgin olmuştum. Sanki bir şeyler olacaktı. Korumam, İzmir'de peşimizde olanlardan ikisini yine Kuşadası'nda da gördüğünü, takibin devam ettiğini söyledi" diyor.

Sedat Bucak, Kuşadası'ndan Ankara'ya doğru yola çıktığında, aynı otomobilde Hüseyin Kocadağ, Abdullah Çatlı ve bayan arkadaşı Gonca Us vardı. O gece sabaha doğru yatmışlardı. Geç uyanıdılar. Yola çıktıklarında uzun süre konuşmadılar. Arada bir telefonla konuşuyorlardı. Otomobili Hüseyin Kocadağ kullanıyordu. Otomobil hızla yol alırken, Sedat Bucak "Biraz yavaş git" diyordu.

Bucak, "Kazadan önce bir yerde mola verdik. Bir yerin ikinci katına çıktık. Çay içtik. Ama bugün neresi olduğunu hatırlamam mümkün değil. Ancak kazadan kısa süre önceydi" diyor.

Sedat Bucak: Susurluk kazası bana göre planlı olamaz

Acı bir fren sesi. Müthiş bir gürültü. Mercedes, Susurluk'ta kamyonu çarpmıştı. Kaza planlı mıydı? Bu soruyu Sedat; Bucak şöyle cevaplandırıyor:

"Kaza planlı değil. Böyle bir kaza için bu kadar mizansen olmaz. Benzinlikten kamyon çıkıyor. Görüyorsunuz. Yani bu işte kamyon şoförünün günahı yok. Yani kazanın planlı olduğuna inanmam. Ama bir şey dikkatimi çekti. Kazadan hemen sonra daha biz otomobilden çıkarılırken, resimlerimiz çekildi. İşte bu olay benim kafamı karıştırıyor. Kaza anında kim, nasıl yetişti, nasıl çekti? İşte orası karışık."

Sedat Bucak'a "Siz Mehmet Özbay'ın Abdullah Çatlı olduğunu bilmiyor muydunuz?" diye soruyorum. "Bilmiyordum" diyor. Ancak, o çevrede Mehmet Özbay'ın Çatlı olduğunu bilmeyen yoktu. Bucak, Çatlı için "Devletin verdiği her görevi başarıyla yerine getirdi" görüşünde. Kendilerinin de PKK'ya karşı büyük mücadelelerinin olduğunu ifade ediyor ve şunları söylüyor:

"PKK 1989 yılından itibaren Siverek bölgesine yerleşmeye başladı. Nerede barındıysa üzerine gittik. PKK'ya karşı tarafsız olmam için Abdullah Öcalan'dan haber geldi, ilk mesaj **milletvekili**

Leyla Zana aracılığıyla ulaştı. Lojmanlardaki lokantada buluştuk. Bizden istediği devletin yanında yer almamamızı. Tarafsız kalmamızı istiyorlardı. Ancak biz PKK'yı buradan atmak için şehitler verdik. Ben de devletimizin verdiği her görevi başarıyla yerine getirdim ve PKK'yı Siverek'ten attık."

Elini ceketinin cebine attı; parmakları fotoğraflara değişiyordu

Korkut Eken, PKK'ya karşı mücadelede Bucak aşiretinin desteklenmesi gerektiğine inanıyordu. Korucuların eğitimini bizzat Korkut Eken veriyordu. Abdullah Çatlı da zaman zaman Sedat Bucak'ın köyüne gidiyordu. Evde birlikte resimler çektirmişlerdi. Susurluk kazasında bu fotoğraflardan bazıları Çatlı'nın çantasından çıkmıştı. Sedat Bucak, "O fotoğrafı çektirdiğimizi hatırlıyorum. Ama bende o fotoğraftan yoktu" diyor.

İşte o evde çekilen fotoğraflardan birisi de sadece Sedat Bucak'ta bulunuyordu. O gün evinde önemli bir "tanışma yemeği" vermişti. Fotoğraf çekilmesinden kimse rahatsız olmamıştı. Sedat Bucak, milletvekili dokunulmazlığının kaldırılmasından sonra yargılanmaya başlandı. Mahkemeye gideceği gün ceketinin iç cebine üç adet fotoğraf koymuştu.

Mahkeme Başkanı, Çatlı'nın çantasından çıkan fotoğrafı sordu. Bucak "Evet, evimde çekildi" dedi. Mahkeme başkanı "Mehmet Özbay olarak bildiğiniz kişi evinize geliyor muydu?" dediğinde, Bucak "Gerektiğinde geliyordu" karşılığını verdi. Konuşma, Sedat Bucak'ın anlatımına göre şöyle devam etti:

"Fotoğraftakiler komiser, başkomiser mi?"

"Hayır daha üstlerden."

"Asker de var mı?"

"Askerlerin de fotoğrafı var."

"Fotoğraftaki kişiler yüzbaşı, binbaşı rütbesinde mi?"

"Çıkın çıkın efendim."

"Yarbay, albay mı yoksa?"

"Çıkın çıkın efendim. Daha yüksek."

"Fotoğraf çekilirken paşa var mı?"

"İki üç tane vardı. Efendim, siz bana ne sorarsanız burada onun cevabını vereceğim."

"Sadece sorduğum sorulara cevap verin. Evinize gelen kişi resim çekebilir mi?"

"Resim çekmek yasak değil. Mehmet Özbay da devletin üst dü-

zey görevlileriyle Siverek'e gelip gidiyordu."

Sedat Bucak, elini ceketinin iç cebine attı. Parmakları cebindeki fotoğraflara değiyordu. Çıkarıp çıkarmamakta tereddüt ediyordu. Öylece kaldı. Sonra fotoğraf konusu değişti. Bucak savunmasını yapıyordu:

"Kanunların dışına çıkmadım. Devletimiz benden ne istediye ben onu yaptım. Devletin güvenlikle ilgili tüm yetkilileri PKK'ya karşı nasıl bir mücadele verdiğimizi biliyor. Benden mücadeleye katkı istediler. Ben de elimden geleni yaptım. PKK'yla mücadele etmenin dışında bana kimse suç isnat edemez. Devletin örtülü ödeneği, diğer bilgiler yetkililerin elindedir. Korucularımızın tamamı gönüllü korucuydu. Hükümetin örtülü ödeneğinden bana bir kuruş verildiğini ispatlayan birisi varsa Kızılay'da kendini asmayan namerttir."

Sedat Bucak'a sorular yöneltiyorum. Davasının Yargıtay'da olduğunu belirtiyor ve daha fazla konuşmak istemiyordu. İstanbul 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi, Sedat Bucak hakkında "Abdullah Çath'nın yerini bildirmemesini ve otomobilde vahim nitelikli silah bulundurulmasını" af kapsamında değerlendirdi, çete suçlamasından ise "delil yetersizliğinden beraat karar verdi. Savcı Orhan Erbay mütalaasında şunları söylemişti:

"Sanığın mensubu olduğu Bucak aşireti, Şeyh Sait İsyanı'nda devletin yanında yer almış, terör örgütlerine karşı korucularla mücadele etmiştir. 12 Eylül 1980 öncesi aşiret çatışmalarında düşman sahibi olan sanık, belli kesimin hedefi olmuştur. Abdullah Çath'nın 'üst düzey kişiler' tarafından saygı görmesi, takdir edilmesi nedeniyle aranan biri olduğuna ihtimal verememiştir."

Sedat Bucak'a "Peki parmaklarınızın değdiği o fotoğraflar niçin çıkarıp mahkemeye sunmadınız?" diye soruyorum. Gülümsüyor, "Terörle mücadele eden insanları rencide etmemek için vermedim. Ama ileriki savunmalarında gerekli olursa göstereceğim" diyor.

Bucak, fotoğrafta yer alan emniyet ve askeri yetkililerin "yüksek rütbeli" olduğunu söylüyor. Israr ediyorum, "Gerçekten çok önemli görevlerde olan kişilerin Çatlı ile birlikte fotoğrafı var. O fotoğraf çekildiği zaman evimizde tanışma merasimi vardı, işte o fotoğraflar tanışma merasimi sırasında çekildi" demekle yetiniyor.

işte Yargıtay'ın Sedat Bucak'ı şok eden karar

Bucak'la bürosunda yaptığımız görüşmeden iki gün sonra, davasıyla ilgili önemli bir gelişme oldu. Bucak hakkında verilen

beraat kararı istanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından temyiz edilmişti. Yargıtay başsavcısı da "Birlikte olduğu kişiler ile otomobilindeki silahlar dikkate alındığında suç sübuta ermiştir" diyerek Bucak'ın cezalandırılmasını istedi. Zeki Aslan'ın başkanlığında toplanan Yargıtay 8'irtci Ceza Dairesi, Sedat Bucak hakkında verilen beraat kararını bozdu. Bu karar Bucak'ı şoke etmişti.

Yargıtay 8'inci Ceza Dairesi'nin 27 şubat 2004 tarihli kararında Susurluk'un bilinmeyen bazı gerçekleri yazılıydı. Kararın bir örneğini aldığı gün Sedat Bucak hızlı hızlı okumaya başladı:

Kaza olduğu gün

3 kasım 1996 günü, Hüseyin Kocadağ yönetimindeki, Sedat Bucak'a ait 06 AC 600 plakalı otomobilin; Susurluk ilçesi yakınlarında bir kamyonu çarpması sonucunda, araçta bulunan Mehmet Özbay sahte kimlikli Abdullah Çatlı, Hüseyin Kocadağ ve Gonca Us ölmüş, sanık Sedat Edip Bucak ise yaralanmıştır. Olay tarihinde, Sedat Edip Bucak Şanlıurfa Milletvekili, Hüseyin Kocadağ Polis Okulu Müdürü, Abdullah Çatlı ise uyuşturucu madde kaçakçılığı hükümlüsü, cezaevi firarisi ve katliam sanığı olarak aranmakla olan bir kişidir.

Çatlı'da kokain

Araçta Jandarma tarafından yapılan aramada, ön ve arka koltuklarda iki adet MP-5 marka ruhsatsız makineli tabanca, bir adet "Saddam" tabir edilen 9 mm. çaplı ruhsatsız tabanca, araçta bulunan kişilere ait üç adet ruhsatlı tabanca, bu silahlara ait şarjör ve çok sayıda mermi, arka koltuk kol dayama bölmesinin içinde bulunan sürgülü çekmece içinde bir adet Beratta marka 22 kalibreli ruhsatsız tabanca, iki adet şarjörü, on iki adet mermisi ve iki adet susturucusu, bagajdaki bond çanta içinde araçta bulunan silahlardan hiçbirisine ait olmayan yüz adet 5.56 ve on üç adet 7.62 mm. çaplarında mermiler ile bagaj içinde iki adet sahte plaka ve Abdullah Çatlı'nın üzerinde kokain maddesi ele geçirilmiştir.

Haberi olmadığı kabul edilemez

Olay sonrası yapılan soruşturmada araç içindeki çekmecede ele geçen Baretta marka tabanca de susturucuların HASPRO firması tarafından Emniyet Genel Müdürlüğü'ne hibe edilen ve daha sonra birçoğu kaybolan silahlardan olduğu ve namlusunun da

T.C.
YARGITAY
Sekizinci Ceza Dairesi

YARGITAY İLAMI

ESAS NO : 2003/12151
KARAR NO : 2004/ 1545
TEBLİĞNAME NO: 8/2003-157901

Cürüm işlemek için teşekkül oluşturmaktan sanık Sedat Edip Bucak'ın yapılan yargılanması sonunda; Beraatine ve emanette kayıtlı ruhsatlı silahın sanığa iadesine dair (İSTANBUL) 2. Ağır Ceza Mahkemesinden verilen 26.6.2003 gün ve 9 esas, 138 karar sayılı hükmün süresi içinde Yargıtay'ca duruşmalı olarak incelenmesi O Yer C. Savcısı tarafından istenilmiş olduğundan dava evrakı C.Başsavcılığından tebliğname ile 4.11.2003 günü daireye gönderilmekle incelenip gereği düşünüldü;

Sanık hakkında kurulan hükmün "beraat" olması karşısında, vekilinin yasa süresinde de olmayan duruşmalı inceleme isteminin CMUK.nun 318. maddesi uyarınca istem gibi oybirliğiyle (REDDİNE),

Dosya üzerinde yapılan incelemede;

3.11.1996 günü, Hüseyin KOCADAĞ yönetimindeki, sanığa ait 06 AC 600 plaka sayılı otomobilin, Susurluk yakınlarında bir kamyonu çarpması sonucunda araçta bulunan Mehmet Özbay sahte kimlikli Abdullah Çatlı, Hüseyin Kocadağ ve Gonca Us ölmüş, sanık Sedat Edip Bucak ise yaralanmıştır. Olay tarihinde sanık Şanlıurfa milletvekili, araç sürücüsü Hüseyin Kocadağ polis okulu müdürü Abdullah Çatlı ise uyuşturucu madde kaçakçılığı hükmü, cezaevi firarisi ve katliam sanığı olarak aranmakta olan bir kişidir.

Bütün bu açıklamalar ile dosyadaki diğer bilgi ve belgeler karşısında, sanık Sedat Edip Bucak'ın, cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak suçundan mahkum olan ve haklarındaki mahkumiyet kararları kesinleşen diğer sanıklar ile birlikte aynı teşekkül içinde yer aldığı ve konumu itibarıyla yönetici durumunda bulunduğu gözetilerek, TCK.nun 313/2-3-4. madde ve fıkraları uyarınca mahkumiyeti gerekirken dosya içeriğine uygun olmayan gerekçeyle yazılı biçimde beraatine karar verilmesi,

Bozmayı gerektirmiş O Yer C.Savcısının temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmesi olduğundan hükmün bu sebeplerden dolayı istem gibi (BOZULMASINA), 27.2.2004 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Z.Aslan	H.Y.Aktan	M.H.Özek	A.E.Özgenç	N.Yılmaz

Başkan

değiştirilmiş **bulunduğu** anlaşılmıştır. Kazanın hemen ardından olay yerinde bulunan benzinlik çalışanları ile Bucak'ın korumalarının, kısa bir süre sonra da güvenlik güçlerinin aracın yanına gelmesi, kazanın oluş biçimi, silah ve malzemelerin araç içerisinde bulundukları yerler göz önüne alındığında," bunların araca sonradan konulduğunu ya da araç sahibi Sedat Bucak'ın bunlardan haberi olmadığını kabul etmek mümkün değildir.

Bu polisleri özellikle istedi

İstanbul 6 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi taraafından verilen ve dairemiz tarafından da onaylanarak kesinleşen teşekkülün diğer elemanları ile ilgili karardan da anlaşılacağı üzere mahkûm olan sanıklardan Abdülgani Kızılkaya, Bucak'ın özel şoförü ve koruması, Ercan Ersoy, Mustafa Altınok, Enver Ulu, Ayhan Çarkın ve Oğuz Yorulmaz ise resmi korumaları olup bu şahısların Sedat Bucak'ın koruması olarak atanmalarından çok önce Bucak ile tanıştıkları ve resmi görevleri dışında uzun yıllardır sanık ile görüştükleri sabittir.

Nitekim, çeşitli örgütler tarafından tehdit edildiğinden ve suikast tehlikesine maruz kaldığından bahisle Bucak'ın Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından koruma altına alınması gerektiği önerildiğinde, Bucak bizzat dönemin İçişleri bakanı ile görüşerek isim vermek suretiyle bu kişilerin kendisine koruma olarak alınmasını sağladığı anlaşılmaktadır.

Savcıdan bile gizlenmiş

Yine bu polis memurlarından Ercan Ersoy, Ayhan Çarkın ve Oğuz Yorulmaz, Abdullah Çath'nın da karıştığına dair bulgu bulunan Ömer Lütfü Topal cinayeti nedeniyle İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından gözaltına alındıklarında, henüz koruma görevine başlamadıkları halde, Sedat Bucak, dönemin İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu'nu birçok kez telefonla arayarak, durumları ile yakın bir şekilde ilgilendi. Bu üç kişi aynı gün, İçişleri Bakanlığı'ndan gelen talimat üzerine İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından, Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Harekât Daire Başkanı olan İbrahim Şahin'e teslim edildi. Topal cinayeti soruşturmasını yürüten Cumhuriyet Başsavcılığına hiçbir şekilde bilgi verilmeyen bu süreç sonucunda serbest bırakıldı.

Yeni korumaları istemedi

Nihayet, Susurluk kazasından sonra yaşanan süreçte, adı geçen polis memurları görevden alındı. Bucak'a başka üç polis me-

murı koruma olarak atandı. Ancak Sedat Bucak, aynı gün Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gönderdiği yazıda görevlendirilen polisleri yakın koruma olarak istemediğini belirtti.

Özbay'ın Çatlı olduğunu biliyordu

Sedat Bucak, giyabi tutuklu olarak Interpol tarafından kırmızı bültenle aranan ve gerçekleştirdiği yasadışı birçok eylem nedeniyle kamuoyu tarafından ismi çok iyi bilinen Abdullah Çatlı ile en az iki yıldan beri tanışlıyordu. Gerçek kimliğini biliyor ve sürekli olarak samimi bir şekilde görüşüyordu. Abdullah Çatlı, devamlı Sedat Bucak'a ait büroya gidip geliyor, hatta Ankara'ya gelişlerinde bazen bu büroda kalıyordu. Diğer sanıkların bir kısmı ile bu büroda tanıştı, buluştu. Çatlı, Bucak tarafından gerek Ankara'da, gerekse Siverek'te birçok kez ağırlandı. Susurluk kazası öncesinde de yaklaşık bir haftalık bir süreyi İstanbul, Yalova, İzmir, Kuşadası'nda birlikte geçirdiler.

Yine çete üyesi olmak suçundan haklarındaki mahkûmiyet hükümleri kesinleşen emekli Yarbay Korkut Eken, Emniyet Müdürü İbrahim Şahin, polis memurları Ziya Bandırmalıoğlu ve Ayhan Akça, kumarhane işletmecileri Sami Hoştan, Ali Fevzi Bir ile katliam hükümlüsü Haluk Kırcı da Bucak ile yakın ilişki içindeydiler. Korkut Eken, İbrahim Şahin, Sami Hoştan ve Haluk Kırcı'nın, Bucak ve yakınları tarafından Siverek'te ağırlandıkları bilgi ve belgelerle sabit. Olağan yaşam koşullarında bir araya gelmeleri, tanışmaları bile olanaksız olan bu kişiler ile Bucak arasındaki ilişkiler ağı yasal bir zeminde gerçekleşip, resmi birtakım gerekçelerden kaynaklandığını, rastlantısal ve meşru olduğunu kabul etmek mümkün değil.

Mesut Yılmaz 'ın iddiası

ANAP eski genel başkanı Mesut Yılmaz, 24 aralık 1996'da Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede "Gaziantep'te Mehmet Ali Yaprak (Yaprak TV'nin sahibi Captagon kaçakçılığıyla ilgili tutuklandı. 2004'te İstanbul'da cezaevinde şeker komasından vefat etti) bir süre önce bize başvurup, kendisinin bir akşam üç sivil şahıs tarafından yolu kesilmek suretiyle kaçırıldığını, gözleri bağlandıktan sonra uzun bir mesafeye götürüldüğünü, yolda çeşitli arama noktaları olduğu halde hiçbir zorlukla karşılaşmadan geçtiklerini; bunlardan yanındaki şahısların polis oldukları sonucunu çıkardığım, Siverek'te bir hafta Sedat Bucak'm köyünde ve onun aşiretine mensup kişiler tarafından tutulduğunu, bu konuyu

la ilgili Emniyet e ifade vermesine rağmen faillerin ortaya çıkarılmadığını bize söyledi" dedi.

MIT'e verilen ifade

Mesut Yılmaz, ifadesinde Sedat Bucak'ın amcasının oğlu olan Fatih Bucak'ın, MİT'e başvurarak ifade vermek istediğini ve ifadesinin alındığını söyledi. Mesut Yılmaz, okuduğunu, ancak kendisine zaptın verilmediğini belirttiği ifadede, şunların yazılı olduğunu öne sürdü:

"Sedat Bucak, Ömer Lütfü Topal cinayetini azmettirdi. Bu cinayetin arkasında altı milyon dolarlık bir haraç etkili oldu. Sedat Bucak'ın tanıdığı, şu anda korumasını yapan tim mensupları bu işle görevlendirildi. Abdullah Çatlı bizzat bu olayın içindeydi. Sedat Bucak, Ankara'daki milletvekili lojmanında, özel bürosunda yüzden fazla Kalaşnikof marka silah bulunduruyor. Milletvekili dokunulmazlığından istifade ederek bu mahalleri silah deposu haline getirdi."

Beraat kararının bozulmasına

Bütün bu açıklamalar ile dosyadaki diğer bilgi ve belgeler karşısında, sanık Sedat Edip Bucak'ın, cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak suçundan mahkûm olan ve haklarındaki mahkûmiyet kararları kesinleşen diğer sanıklar ile birlikte, aynı teşekkül içinde yer aldığı ve konumu itibarıyla yönetici durumunda bulunduğu gözetilerek mahkûmiyeti gerekirken, dosya içeriğine uygun olmayan gerekçeyle yazılı biçimde beraatine karar verilmiştir. Bozmayı gerektirmiş o yer cumhuriyet savcısının temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan hükmün bu sebeplerden dolayı istem gibi (bozulmasına) 27 şubat 2004'te oybirliğiyle karar verildi...

Bu karardan sonra Sedat Bucak'la konuşmak istedim. Ancak kendisine ulaşmak o günlerde mümkün olmuyordu.

Susurluk'un asıl bombası kayıp defterde

Sedat Bucak, bir yalnız adam... Oysa PKK'nın Güneydoğu'da gücünü artırmaya başladığı, insanların evinden tarlasına gidemediği dönemlerde, PKK'nın yol kesip, ilçeleri bastığı günlerde devletin ileri gelen güvenlikle ilgili yetkilileri Sedat Bucak'ın yanında daydı...

Sedat Bucak, 12 Eylül 1980 askeri harekâtından önce başlarına gelen olayı anımsadığı için devletin yanında olduğunu açıkça

ortaya koymadan PKK'ya karşı mücadele veriyordu. Dönemin Şanlıurfa jandarma komutanı, "Ya bizden olacaksın, ya PKK'dan yana tavrını açıkça ortaya koymalısın" diyordu.

Aynı günlerde, PKK'nın başı Abdullah Öcalan, milletvekili olan Leyla Zana'yı, Bucak'a aracı olarak gönderiyordu. Abdullah Öcalan'dan getirilen **mesajlar** Ankara'da "gizli" bir buluşmada iletildi. Öcalan, Sedat Bucak'tan "Bizim yanımızda olma. Ama devletin de yanında olma. Tarafsız kal, size hiçbir zararımız olmayacak" diyordu.

O, tarafsız kalmayacağını, devletin yanında olacağını bildirdi. O günlerin koşullarında devletin yanında olmak "ölüm, zulüm" demekti... İl jandarma komutanına gitti, "Geçmişte devletin yanında olduğumuz dönemde ihtilal oldu, önce babamla annemi gözaltına almışlardı" diye yakındı. Gülümsediler, "artık olmaz" diyorlardı. Sedat Bucak, örgütün karşısında olmanın bedelinin kendileri için ağır olacağını bile bile safını belirledi. Aslında, hiçbir dönemde aile olarak devletin karşısında olmamışlardı.

Bucakları devlet silahlandırdı

Bucak aşiretinin, PKK'ya karşı mücadele etmesinde Korkut Eken'in büyük katkıları olduğu, Bucak aşiretinin korucularının ilk eğitimini Korkut Eken'in verdiği anlatılır. İşte bu eğitimden sonra, PKK ile mücadelede kullanılmak amacıyla Bucak aşiretine devlet beş bin adet silah dağıttı.

Siverek ve Hilvan, PKK'nın doğduğu yer. Dönemin İçişleri Bakanı Hasan Fehmi Güneş ile birlikte *Hürriyet* muhabiri olarak Siverek ve Hilvan'a gitmiştim. İlçede olağanüstü önlemler alınmıştı. "Bakana suikast yapılacak" haberleri nedeniyle önlemler inanılmaz boyuttaydı. Bakan, kaymakamlıkta toplantı yaparken, iki yüz metre ötesinde Bucak aşiretine mensup bir kişi PKK'lılar tarafından öldürüldü.

Hasan Fehmi Güneş, Hilvan Kaymakamlığına giderken, yolun iki yanında kadın ve çocuklar dizilmişti. Doğrusu, onların bakanı karşılamak, alkışlamak için yol boyu dizildiğini sanıyordum. O kalabalık, Kürtçe bağırıyor, bakanın bulunduğu otomobile doğru tükürüyorlardı. PKK'nın kalesi 12 Eylül 1980 harekâtından önce Siverek ve Hilvan'dı.

12 Eylül 1980 harekâtından sonra yürütülen operasyonla "temizlik" gerçekleştirilmiş, sonraki yıllarda Bucak aşiretinin de devreye sokulmasıyla birlikte PKK'nın bu yörelere yerleşmesine izin verilmemişti. Bunda, Bucak aşiretinin büyük payı **olduğunu**

konuştuğum her yetkili söyledi. Hepsi, Bucak aşiretinin mücadelesinden övgüyle söz etti.

Haluk Kırıcı "Rahmetli hep yazardı"

Kırıcı 5-6-2 Tamam Reis kitabımı yazarken, cezaevinde Haluk Kırıcı ile konuştum. Kırıcı, arkadaşı Abdullah Çatlı'nın "kayıp çantası"ndan sıkça söz ediyordu. O çantanın içinde Çatlı'nın notlarını yazdığı bir defter olduğunu belirtti. İşte o defterin Susurluk kazasından sonra bulunamadığını söyledi. Kırıcı kayıp çantanın içinde başka nelerin bulunduğunu da anlatıyordu.

Haluk Kırıcı'nın, "sır çantası" ya da "sır defteri"nin kimler tarafından alındığı konusunda bazı tahminleri vardı. Şimdi, o tahminler ya vaş yavaş yerine oturuyor. Ancak, Susurluk'un "asıl bomba"sı patlatılmış değil. Sedat Bucak'ın mahkemeye sunduğu fotoğraflar ve yazılar tamamen "savunma" amaçlıdır. Yazıların içeriğinin "çok büyük sırlar" içermediğini o raporu okuyanlardan öğrendim.

Niçin sekiz yıl sonra verdi?

Aradan sekiz yıl geçtikten sonra Sedat Bucak, niçin mahkemeye Susurluk olayı ile ilgili belge verme gereği duydu. İşte bunu uzmanlarla konuştuğumda şöyle değerlendiriyorlar:

"Sedat Bucak, her aşamada Abdullah Çatlı'yı tanımadığını, sonradan Abdullah Çatlı olduğunu öğrendiği kişiyi Mehmet Özbay olarak bildiğini söylüyordu. Korkut Eken, Mehmet Özbay kimliğini kullanan kişinin Abdullah Çatlı olduğunu bildiğini, bu kişiye yurtdışında istihbarat görevleri verdiğini söyledi. Aranan bir kişiye görev verdiği için mahkûm oldu. Susurluk olayında ifadesine başvuru yapanlardan Korkut Eken dışındakilerin tamamı Mehmet Özbay kimlikli kişinin Abdullah Çatlı olmadığını söyledi. Sedat Bucak da, Mehmet Özbay'ın Abdullah Çatlı olmadığını belirtiyor. Mahkemeye sunduğu fotoğraflarda 'eğer Mehmet Özbay'ın gerçekten Çatlı olduğunu bilselerdi askerler, Emniyet mensupları aranan bir kişiyle birlikte fotoğraf çektirirler miydi? Ben de Çatlı olduğunu bilmiyordum. Devlet görevlilerinin yanında kendisini sık sık gördüm ve bu kişi o günlerde önemli görevler yaptığı için ben de arkadaşlık yaptım' demek istiyor. Fotoğraf ve belgelerin verilmesi tamamen savunmaya dönük."

Fotoğrafları vereceğini söylemişti

Sedat Bucak, Susurluk Davası'ndan beraat etmişti. Basından bucak bucak kaçan Sedat Bucak'ın, cep telefonunun numarasını

öğrenmiştim. O dönem yazmakta olduğum *Madalyalı Mahkûm* kitabım için kendisiyle konuşmak istiyordum. Artık numaramı tanıdığı için telefonu aradığımda açmıyordu. Ben de her arayışında farklı numaralar kullanıyordum.

Görüşmeyi kabul ettiğinde, duruşmaya üç fotoğrafla gittiğini, ancak mahkeme başkam fotoğrafı istemediği için bunları o zaman vermediğini belirtti. Fotoğrafta kimlerin bulunduğu adını vermemişti ama rütbelerinin albaydan büyük olanlar, olduğunu da söylemişti. Ya Emniyet mensupları? Onların da Emniyet müdürü rütbesinde olduğunu kaydetti.

Bucak'a, "Yeniden yargılanırsanız bunları mahkemeye verecek misiniz?" diye sorduğumda, "Savunma amaçlı olarak vereceğim" demişti. Şimdiye kadar bu fotoğrafları ve belgeleri ilgili makamlara neden vermediğini sorduğumda, "Terörle mücadele eden insanları rencide etmemek için vermedim. Ama ileriki savunmalarımda gerekli olursa ilgili makama vereceğim" dedi.

Bucak: Susurluk denilince gülüyorum

Türkiye'nin gündeminden "Susurluk" hiçbir zaman inmedi. Siyasiler "karanlık" bulduğu her olay için "Susurluk" dedi.

Yargıtay'ın, Bucak hakkında verilen beraat kararını bozmasından sonra her şey değişti. Asıl "Susurluk Davası şimdi başlıyor" deniliyordu. "Susurluk" döneminin kilit isimleri "tanık" olarak dinlenecekti.

Sedat Bucak, mahkemeye bir fotoğraf vermişti. O fotoğraf bir ağaç altında kurulan yer sofrasında on üç kişiyi gösteriyordu. O fotoğrafta Korgeneral Hasan Kundakçı, Diyarbakır İl Jandarma Alay Komutanı Eşref Hatipoğlu, Şanlıurfa İl Jandarma Alay Komutanı Seral Saral, emekli Yarbay Korkut Eken, Siverek jandarma komutanı, kaymakam, o dönem milletvekili olan Sedat Bucak da vardı. Asıl ilginç isim ise Abdullah Çatlı'ydı. "Drej Ali" olarak tanınan Ali Yasak da fotoğraf karesindeki isimlerden biriydi.

İstanbul 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi'nin, "Susurluk Davası" sanığı eski milletvekili Sedat Bucak'ın başvurusu üzerine aralarında 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, eski başbakan Tansu Çiller, Genelkurmay eski başkam Doğan Güreş, Asayiş Kolordu eski komutanı Korgeneral Hasan Kundakçı, Diyarbakır Jandarma Alay eski komutanı Eşref Hatipoğlu, Şanlıurfa Jandarma Alay eski komutanı Seral Saral ile MİT'e Bucak aleyhinde ifade verdiği Mesut Yılmaz tarafından öne sürülen Fatih Bucak'ın dinlenmesini kararlaştırdı.

Davanın sanığı Sedat Bucak, "Ben, devletin verdiği **görevler**

neyse onu yerine getirdim. Bundan soma da istense kanunsuz olmadıkça her zaman yardım etmeye hazırım" diyor ve "beni ben-den değil, Devletin o dönem üst düzey yetkililerinden sorun. Ben onların dediklerinin dışına çıkmadım" demek istiyordu.

Başbakanın makam otomobiliyle Genelkurmay

Bucak'ın avukatı Çınar Bacanlı'yla konuşuyoruz. Bacanlı, "Devlet yetkililerinin o dönemde Sedat Bucak'a verdiği önemli görevler vardı. Onların ne olduğunun da, Bucak'ın PKK ile müca-deledeki yerinin de sorulmasını istiyoruz" diyor. Bacanlı, dö-ne-min DEP milletvekili Leyla Zana ile halen PKK'nın siyasi kanadı-nın liderliğini yapan eski milletvekili Zübeyir Aydar'ın, Bucak'la görüşüp tarafsız kalmasını istediğini, bu görüşmeden sonra Bu-cak'ın görüşmeyi Başbakan Demirel'e anlattığını, Demirel'in de makam otomobiliyle Bucak'ı Genelkurmay Başkanlığı'na gönder-diğini de öne sürdü. **scanned by darkmalt1**

Davası devam ederken, eski milletvekili Sedat Bucak'a ulaştım ve yönelttiğim sorulara şu karşılığı aldım:

Devlete kırgınlık olmaz

Bana "PKK'ya karşı mücadele ettiğiniz için yargılanıyorsunuz. Devlete bir kırgınlığınız var mı?" diye soruluyor. Hayır, devlete kırgınlığım diye bir şey olamaz. Olması da mümkün değil. Ben hiçbir zaman kanunsuz bir şey yapmadım, istenirse yine aynı şey-leri yaparım. Kanunsuz olmayan, devletimizle beraber her şeyi yapmaya hazırım. Benim için önemli olan kanunsuz olmaması.

Pişmanlık duymam

Bugüne kadar yaptığımız mücadele kesinlikle yasal bir müca-deleydi. Yasadışı olan hiçbir şey yapmadım. Yasadışı bir şey yap-madığım o dönemin en yetkili konumunda olan kişilerin açıkla-malarıyla da ortadadır. Yakın bir zamanda Milli Güvenlik Kuru-lu'ndan çıkan bir kararda halkla beraber halkın devlete taraf ol-ması, halkın devlete yardımcı olması öngörüldü. Eğer ben devle-te yardımcı olabiliyorsam her zaman yaparım ve bundan da hiç pişmanlık duymam.

Siyasi çıkarı olanlar

Susurluk Davası'yla ilgili olarak yargılanabilirim. Bundan ra-hatsız değilim. Çünkü bana isnat edilen bir suç yok. Ben daha ön-ce beraat kararı aldım. Ama maalesef o dönemde basının yaptığı

yayınlar oldu. Ne diyelim, basın canı sağ olsun. Olmayan bir şeylerle suçlandım. Bunu gündeme getirenler de siyasi çıkan olanlardır.

Rahatsız olmam

Susurluk olayı denilince hep ben işaret ediliyorum. Bundan rahatsız olmuyorum. Çünkü insanlar bilmeden konuştuğu için onlara gülüyorum. Güneydoğu'da bugünkü durum herkesçe malum. PKK ile mücadele kolay olmadı. Yüz yetmiş yakınım öldürüldü. PKK ve onun sözcülerinin hiçbir istediğini tek başıma da kalsam yapmam.

Yeni talep gelmedi

Benim bulunduğum bölgede terör yok. Orada korucularımız da her zaman güvenlik güçlerimizin yanında ve emrinde görev yapıyor. İnsanlar ne yaparsa devletiyle beraber yapar. Devletine yardımcı olmak da mecburiyetindedir. Ama bazılan yardımcı olmaz, onlar da onlann bileceği bir şey.

Adresleri gizli tutulacak

İfade için çağrılacak emekli askerlerden Doğan Güreş, Hasan Kundakçı, Eşref Hatipoğlu, Seral Saral'ın adresleri güvenlik nedeniyle mahkeme tutanaklarında yer almayacak ve bu kişilere gönderilecek sorgu davetiyesi de askeri makamlar tarafından ulaştırılacaktı.

9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, eski başbakan Tansu Çiller, DYP Genel Başkanı Mehmet Ağar'ın yanı sıra Güreş'in de ifadeleri, istemeleri halinde evlerinde ya da belirttikleri adreste alınacaktı. Sorgu sırasında, Sedat Bucak'ın avukatının da bulunacağı, tanıklara bazı olayların hatırlatılması ve sorulması için söz alacaktı.

Çath'nın defterinden yirmi üç politikacı

Sedat Bucak, kendisini kurtarmak için mahkemeye fotoğraflar, Abdullah Çath'nın kaleminden çıkma notlar sunduğunu, hatta hepimizin "kayıp" diye bildiği Çatlı'ya ait telefon fihristini de mahkemeye "kanıt" olarak verdiğini öğreniyoruz. Ancak, bunlar hakkında "gizlilik" karan alınıyor ve kasadan hiç çıkarılmıyor.

İstanbul 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava görülürken, Bucak'ın avukatı Çınar Bacanlı, 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, eski başbakan Tansu Çiller, Genelkurmay eski başkanı Doğan

Güreş, Asayiş kolordu eski komutanı Hasan Kundakçı, Adalet ve içişleri eski bakanı Mehmet Ağar, Diyarbakır Jandarma eski komutan Eşref Hatipoğlu'nun tanık olarak dinlenmesi için başvurdu.

Çiller ve Hatipoğlu'na 5 ekim 2006'da istanbul 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi'nde bulunmaları tebliğ edilirken, Demirel, Ağar, Güreş ve Kundakçı'ya ise 20 ekim 2006'da Ankara 9'uncu Ağır Ceza Mahkemesi'nde talimatla ifadesi alınacağı bildirildi. Tanıkların ifadesi alınırken, Bucak'ın avukatı Çınar Bacanlı da, mahkemenin belirlediği soruların yanı sıra, tanıklara bazı sorular yöneltecekti.

Çatlı'nın kaza yaptığı sırada çantasında bulunan telefon numaralarını yazdığı fihrist de mahkemeye belge olarak sunuldu. Çatlı'nın defterinde yirmi üç siyasetçinin adı yer aldı. Bunlar arasında halen aktif siyasetin içinde yer alanlar da bulunuyor. Ayrıca o dönem etkili konumda olan asker, Emniyetçi ve istihbaratçıların isimleri de yer alıyor.

Kazadan sonra kaybolduğu belirtilen defterin, Bucak'ın eline nasıl geçtiği ise bilinmiyor. Mahkemeye sunulan belgeler arasında, Çatlı'nın bazı komutanlarla birlikte yemek yerken çekilen fotoğrafı da Siverek'te çekilmiş. Yer sofrasında Asayiş Kolordu Komutanı Hasan Kundakçı, Albay Eşref Hatipoğlu, Albay Seral Saral'ın da bulunduğu yemektekilerden biri de Abdullah Çatlı'dan başkası değildi.

Mahkemeye sunulan belgeler arasında, Abdullah Çatlı'nın 1992 yılında ANAP Genel kuruluna katıldığına ilişkin bazı belgeler de yer alıyordu. Çatlı, genel kurula istanbul'dan büyük bir konvoyla gelmişti. Ankara'da bulunduğu dönemde TBMM'ye sıkça gider, TBMM kulislerinde otururdu. Ancak onun gerçekten Çatlı olduğunu bilenlerin dışında, hep "Mehmet Özbay" diye tanınırdı...

"Susurluk Davası"sıyla ilgili olarak Bucak'ın yargılamasının sonuna gelinirken, ilginç iddialar, gün görmemiş belgeler gündeme geliyordu.

Davanın zaman aşımından düşmesine kala kala on beş gün kalmıştı. Tanıkların mahkemeye getirilmesi hayli zor görünüyordu. Mahkeme, "Davanın zamanaşımına uğramaması için tanıkların dinlenmemesini" öngördü ve böylece "VİP tanıklar" dinlenememiş oldu. Ancak, bazüarının Korkut Eken'le ilgili verdiği ifadelerde, Sedat Bucak'la ilgili "önemli hizmetlerde bulundu" sözleri yer alıyordu...

Son duruşmada Bucak'ın savunması

Zaman daralıyordu. Susurluk Davası'nın "zamanaşımına" uğraması toplumda hayli tepki yaratabilirdi, istanbul 2'nci Ağır Ceza

sl,

Mahkemesi adeta zamana karşı yaşıyordu. Başkan Salih Öztürk, üyeler Naşid Gürel, Nuran Yalınbaş duruşma salonunda yerlerini aldığı anda, iddia makamında Cumhuriyet Savcısı Orhan Erbay bulunuyordu.

Bucak, "cürüm işlemek için teşekkül meydana getirmek, gıyabi tutuklu sanık Abdullah Çatlı'nın gizlenmesine yardımcı olmakla" suçlanıyordu. Son duruşmada, Sedat Bucak'm savunması şöyle oldu:

Görüşleri hoşuma gidiyordu

Milletvekiliydim. 1994 yılında İstanbul'da çoğunluğu MİT ve Emniyet görevlileri olan kalabalık bir yemekte Abdullah Çatlı, bana Mehmet Özbay diye tanıştıldı. Bu kişinin, PKK ile mücadele hakkındaki görüşleri hoşuma gitti. PKK ile yapılan mücadelede yaramda yer alacağımı söyledi. Bana, değişik kurumlara ait bir sürü belge gösterdi. Bundan sonra kendisini Abdullah Çatlı olarak tanıdım.

Korkut Eken baba dostu

İbrahim Şahin'i, Özel Harekat Dairesi başkanı olduğu için tanıyorum. Kendisinden özel olarak koruma istedim. Korkut Eken ise baba dostumdur. Mehmet Eymür ile birlikte gelmişlerdi.

Yaşar Öz'ü tanımam

Susurluk olayında adı geçenlerden Abdülğani Kızılkaya, 1993 yılından bu yana benim şoförüm. Susurluk döneminde adı geçen Yaşar Öz'ü tanımam. Sami Hoştan ile kardeşi Sedat Hoştan, Siverek'e geldiklerinde Abdullah Çatlı'nın da bulunduğu bir sırada fotoğraf çektirdik.

Çatlı'nın yanında

Haluk Kırcı'yı tanımam. Bir kez Abdullah Çatlı'nın yanında gördüm. Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ'ı ise Siverek'te ilçe Emniyet Amirliği görevinde bulunduğu için tanıyorum.

"Burada tehlikedeyiz"

Abdullah Çatlı ile İstanbul Hilton Otel'i'nde buluşmuştuk. Çay bahçesinde Hüseyin Kocadağ ile görüştük. Daha sonra Çatlı ile aynılıp otomobille Yalova'da kaplıcalara gittik. Oradan da İzmir'e geçtik, Princess Otel'e yerleştik. Ertesi gün Hüseyin Kocadağ da geldi. Otelde Abdullah Çatlı'nın yanında Gonca Us'u gördüm. Buradan da aynılıp Kuşadası Onur Otel'e yerleştik. Korumaların "bu

rada **tehlikedeyiz**" demeleri üzerine İstanbul'a hareket ettik. Otomobili Hüseyin Kocadağ kullanıyordu.

Silahlar bizim değil

Susurluk denilen yerde kaza yaptık. Otomobilde bir adet ruhsatlı silah vardı. Sahte plaka, silah, mermi ve susturucu ile ilgimiz yok. Otomobilden çıkan silahların da kime ait olduğunu bilmiyorum. Siverek'te, devlet tarafından bize yeteri kadar silah verilmişti. Bunları daha önce ifademde ayrıntılı olarak açıklamıştım.

Mahkemeye, Bucak'la ilgili suç kanıtları sunulduğunda, Susurluk'ta kazadan sonra otomobilde silahlar, susturucularla ilgili rapor yer aldı. Gaziantep Yaprak TV Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Ali Yaprak'ın kaçınması ile ilgili olarak yargılanan Mehmet Yahya Efe, Turgay Maraşlı, Müfit Samet, Haluk Kırıcı, Hüseyin Efe, Yaşar Efe, Ali Maraşlı, Ali Aydın, Salih Özdağ'ın beraat ettiklerine ilişkin mahkeme kararının yanı sıra, Ömer Lütfi Topal'm tasarlayarak öldürülmesi ve bu suça azmettirmekten sanıklar Ayhan Çarkın, Oğuz Yorulmaz, Ercan Ersoy, Serdar Özdağ, Mustafa Altınok, Ali Fevzi Bir, Sami Hoştan ve Haluk Kırıcı'nın beraat ettiklerine ilişkin Beyoğlu 1'inci Ağır Ceza Mahkemesi'nin karar da sunuldu.

Eski MİT yöneticilerinden Mehmet Eymür, Cemalettin Ümit, İstihbarat Dairesi eski başkan yardımcısı Hanifi Avcı, Hande Birinci, Safiye Belli, Haluk Yaman Namlı, Ahmet Altıntaş, Afşar Kaderoğlu, Ekrem Maraloğlu, Ali Durmuş, Halil Altıntaş, Tarkan Dikici, Baha Şen, Abdullah Çath'nın eşi Meral Çatlı, Emniyet eski müdürü Kemal Yazıcıoğlu'nun İstanbul 6 No'lu DGM'de verdikleri yeminli beyanlarının yanı sıra, Asayiş Kolordu eski komutanı emekli Korgeneral Hasan Kundakçı, emekli albaylar Eşref Hatipoğlu, Seral Saral ile Bucak'ın akrabası Fatih Bucak'ın yeminli anlatımdan önemli deliller arasındaydı.

Değerlendirme ve karar gerekçesi

Artık, davanın sonuna gelinmişti. Abdullah Çatlı ile sanık Sedat Edip Bucak'ın arkadaş olduğu, Abdullah Çath'nın zaman zaman sanığın Ankara'da yanına gittiği, Abdullah Çath'nın TBMM'ye rahatlıkla girip çıktığı anlaşılmıştı. Dahası, Meral Çatlı, eşi Abdullah Çath'nın 1992 yılında bir siyasi partinin kongresine katıldığını da belirtiyordu.

Ve mahkeme kararını verdi. Bir yıl on beş gün hapis cezasına çarptırılan Susurluk sanığı eski milletvekili Sedat Bucak için verilen kararda şöyle deniliyordu:

"Sanığın örgüt üyesi olduğu ve suç işlemek amacıyla kurulan örgüt içerisindeki hiyerarşik yapıya dahil olduğuna dair yeterli delil bulunamamakla birlikte örgüte bilerek ve isteyerek yardım ettiği kabul ve kanaatine varılmıştır. Sanığın geçmiş hali esas alınarak, ileride bir daha suç işlemeyeceği hususunda mahkemeye vicdani kanaat geldiğinden sanığa verilen hapis cezası da ertelenmiştir." **www.cizgiliforum.com**

İşte 13 kasım 2006 tarihinde Susurluk Davası da son bulmuş oluyor. Bucak'ın cezası bir yıldan fazla olduğu için bu durumda milletvekili adayı olamayacak, işte o yüzden avukatı kararı temyiz ederken, cezanın yanlış maddeden verildiğini öne sürdü, işte, Susurluk dosyasında son durum böyle...

Bucak için durum böyleyken, Korkut Eken, Ayaş Cezaevi'ndeydi. O dışarıda olduğu dönemde de Bucak'ın davasını hep yakından izledi, "Onun hizmetleri unutulmaz" dedi.

"Korkut Eken'i cezaevinden helikopterle alıp götürdüler"

Sedat Bucak'ın cezaevine getirdiği iki koyun kesildi. Etlerin bir bölümü her zaman olduğu gibi Ayaş'ta yoksullara dağıtılmak üzere paketlenildi. Korkut Eken'e gelen ihtiyaç fazlası yardımlar her zaman olduğu gibi ilçedeki yoksullara gönderiliyordu. Tanımadığı bu insanların hayır dualarını alıyor, onlar da Eken'e dut pekmezi, turşu, yufka ekmek gönderiyorlardı. Paylaşıyorlardı yiyeceklerini.

Eken'in ünü öylesine yayılmıştı ki, Ayaş'ta bir caminin imamı Korkut Eken'i ziyarete geldi. Sohbet ettikten sonra "Komutanım, sizden bir ricamız var. Camimizi duvardan duvara halı yaptırmak istiyoruz. Bize yardımcı olun" dedi. Eken'in dostları imamın bu isteğini yerine getirdi. Günde beş kez camiden yükselen ezan sesi, Korkut Eken'e huzur veriyordu. Caminin imamı sıkça ziyaretine geliyor, Eken'den bir ihtiyacı olup olmadığını soruyordu. Bugün, Eken'den yeni bir ricada bulundu. Görevli olarak hacca gitmek istiyordu. İşte bu iş zordu. Ama Korkut Eken, üzerine düşeni yine yaptı. Ancak sonuçtan haberi yoktu.

Perşembe günü hocanın sesi hoparlörden daha bir gür çıkıyordu. Korkut Eken'in, imam için ricada bulunduğunu bilen bir mahkûm, "Komutanım, herhalde imamın işi oldu. Ben ezan okuyuşundan onun son derece mutlu olduğunu anladım" dedi.

Çok geçmedi, imam geldi. Yüzü gülüyordu. Yıllar sonra da ol

sa hacca gitmek kismet olacaktı. Korkut Eken'e "Komutanım, sizin için dua etmekten başka elimden bir şey gelmez. Dualarımı hiç esirgemeyeceğim" diyebildi.

Cezaevi personeli ve mahkûmların saygı duyduğu Korkut Eken için ilçede inanılmaz söylentiler de dolaşıyordu. Amerika'nın Irak'a saldırdığı günlerde Korkut Eken ile ilgili söylentiler daha da yaygınlaştı. Bazılarına göre Korkut Eken, cezaevinde değil, Kuzey Irak'ta bulunuyordu, ilçenin sevilen Cumhuriyet Savcısı Mustafa Peker, cezaevinde inceleme yapıp evine giderken, komşusu şunları anlattı:

"Bugün cezaevinin oraya bir askeri helikopter gelmiş. Korkut Eken duvarı aşp askerlerin koruması altında helikoptere binmiş. Kuzey Irak'a götürülmüş. Başlarına çuval geçirilen askerlerimizin intikamını alacakmış."

Savcı Mustafa Peker ne diyeceğini şaşırıldı. Buna benzer çok söylenti duymuştu. Hatta bir keresinde, böyle bir söylenti üzerine gece cezaevine gitmek zorunda kaldı. Herhangi bir olumsuzluk olup olmadığına baktı. Korkut Eken, koşusunda kitap okuyordu.

Aslında benzer söylentiler sıkça çıkıyordu. Korkut Eken'in cezaevinde yatmadığı, yurtdışına "çok gizli" bir görev için gönderildiği de konuşulanlar arasındaydı. Korkut Eken'in, Ayaş Cezaevi'nden çıkarıldığı günler oldu. Gözünden ameliyat oldu, fizik tedavi gördü. Ancak hiçbir zaman hastanede yatıp cezasını çekmeyi düşünmedi.

MHP'lilerin yaptığı, Eken'in ağına gitti

TBMM'de çıkan arbedede bir milletvekilinin ölümüne neden olduğu gerekçesiyle MHP'li Cahit Tekelioğlu hüküm giymiş ve Ayaş Cezaevi'ne konulmuştu. Tekelioğlu, Korkut Eken'le konuşmak istedi, ancak Eken onunla konuşmak istemedi. Tekelioğlu'nu ziyarete gelen MHP milletvekilleri "Gelmişken Korkut Eken'i ziyaret etmek" istedi. Eken, MHP'li eski milletvekilleriyle görüşmedi. Birisi hariç. O da, cezaevine girdiği ilk günlerde kendisini ziyaret eden Orhan Bıçakçıoğlu idi.

O günlerde hükümetin hazırladığı "Pişmanlık Yasa Tasarısı" konuşuluyordu. Dönemin Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, MHP'li milletvekillerinin ilgi odağıydı. MHP'li milletvekilleri cezaevine konulan Korkut Eken'in hazırlanan pişmanlık yasasından yararlanıp yararlanmayacağı sorusunu yönelttiler. Bakan Türk, kamuoyunda Eken konusunda yanlış değerlendirmelerin yapıldığını belirtti, "Eken'i cumhurbaşkanı affedemez. Çünkü

cumhurbaşkanının af yetkisinin belirli kriterleri var. **Hazırladığımız** pişmanlık yasasından da faydalanması mümkün değil. Eken'in durumu çok farklı. Eken'i sadece meclis affedebilir. Onun için de özel af çıkarmak gerekir" dedi.

Bakan Türk'ten bu yanıtı alan MHP Trabzon Milletvekili Orhan Bıçakçioğlu ise, "TSK'nın şerefli bir mensubunun cezaevine konulmasından hicap duyuyorum. Terör örgütlerine pişmanlık yasasını hazırlayanların, Eken için de süratle af yasası hazırlamaları gerekir" dedi. Eken'in serbest bırakılmasını savunan Bıçakçioğlu duygusallaştı ve şunları söyledi:

"Eğer kabul ederlerse, ben Korkut Eken'in aldığı cezayı iki katı ile yatmaktan şeref duyarım."

Bıçakçioğlu, Ulucanlar Cezaevi'nde Korkut Eken'i ziyareti sırasında af meselesini gündeme getirmeye cesaret edemedi. Bu ülkede devlet için kurşun sıkanların sahibinin olmadığını belirten Bıçakçioğlu şunları söyledi:

"Eken'in affıyla ilgili bir an önce bir çözüm bulunmalı. Eken, cezaevinde olduğu sürece terör örgütü yandaşları ve destekleyicileri ellerini ovuştururken, şehit yakınları kan ağlayacaktır. Bunu cezaevinde bir daha yaşadım. Ben kimlerin Adalet Bakanlığı'nda üç kapı için kulis yaptıklarını biliyorum. Açılması gereken tek kapı Korkut Eken'in kapısıdır. Ben Eken'i görünce 'Ulu bir canın, Ulucanlar'a sığmadığını' gördüm."

Eken, kendisi hakkında verilen karara saygı duyduğunu belirtiyordu. Görüşme sırasında Eken, milletvekiline "Ben görev yaptığım sürece, her gün öleceğimi, öldürüleceğimi düşündüm. Ama hiçbir gün aklıma buraya gireceğim gelmedi" dediğinde, Bıçakçioğlu da bu sözleri başını sallayarak onaylıyordu.

"Biz Korkut Eken'in adamlarıyız" deyip haraç topluyorlardı

Ayaş Cezaevi'ne gelen bir kişi, ısrarla Korkut Eken'le görüşmek istiyordu. Bu görüşmenin hem kendisi, hem de Korkut Eken için çok önemli olduğunu söylüyordu. Eken, genelde tanımadığı kişilerle görüşmek istemiyordu. Çünkü kimin ne olduğunu bilmiyor, böyle bir görüşmenin kendisine zarar vereceğini düşünüyordu.

Kendisiyle ısrarla görüşmek isteyen kişi, gelir gelmez, "Komitanim, mutlaka bir yanlışlık vardır diye düşündüm. Emin olmak için yanınıza geldim. Benden bir çek istiyorlar. Sizin istediğinizi söylüyorlar" dedi.

Korkut Eken şaşırdı. "Ne çeki?" diye sordu. Ziyaretçi, kendisinden zorla çek alınmak istendiğini belirtti. Eken'in şaşkınlığı daha da arttı. Gelen kişi, kendisinden çek almak isteyenlerin "Biz Korkut Eken'in adamlarıyız" dediklerini söylüyordu.

Canı sıkılmıştı. Cezaevine "çete lideri" olduğu iddiasıyla sokulmuştu. O hep "Ne çetesi, neyin çetesi?" diye sormuştu. Kimi kaçırmış, kimi yaralamış, kime çek senet imzalatırmıştı? Ortada bu konuda ne bir suç, ne de şikâyetçi vardı. Şimdi, adı kullanılarak çek senet işine girilmesine alabildiğine sinirlendi.

Aynı gün Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne bir dilekçe gönderdi. Dilekçede olup bitenleri anlattı, çete elemanlarının yakalanması için ayrıca bazı Emniyet yetkililerinden özel ricada da bulundu. O olaydan sonra, Korkut Eken'in MİT'te, Emniyet'te olan dostları onun adının kullanılıp kullanılmadığının üzerinde önemle durmaya başladılar. Sincan'da bu işe kalkışanlar yakalandı. O kişilerin Ayaş Cezaevi'ne getirilmesini çok istemişti. Onlara söyleyecek bir çift sözü vardı. Ama olmadı...

İzinli çıktığında üzerinde "hükümlü izin kâğıdı" yazılı belge vardı

Korkut Eken, kapalı cezaevinden açık cezaevine geçme hakkı elde etti. Yılda üç hafta izinli çıkabilecekti. Bir bahar mevsiminde girdiği cezaevinde, mevsimler dönmüştü. 1 eylül 2003'te Korkut Eken cezaevinden izinli olarak çıkıyordu.

Korkut Eken, cezaevinden izinli çıkarken heyecanlanıyordu. Cezaevinden izinli çıkış yapabileceğine ilişkin fotoğraflı belgeyi aldığı zaman, içinden "Tıpkı bizim askerde izne çıkanlara verdiğimiz kâğıt gibi" diye düşündü. Üzerinde "hükümlü izin belgesi" yazıyordu. Yolda birileri çevirirse "işte izin kâğıdım" diyebilecekti... İzin kâğıdını özenle katlayıp cüzdanının içine koydu.

Cüzdanını açınca torunları Korkut ve Kutay'ın fotoğraflarını gördü. Onların babaları Güray ile birlikte kendisini beklemekte olduklarını tahmin ediyordu. Cezaevinin kapısından çıkarken dedenin torunlarıyla kucaklaşmaları görülmeye değerdi... Onların sarmaş dolaş olmasını gören Nevşehirli erin gözleri doldu. Aklına kendi çocuğu geldi. Daha tezkeresine çoktu. Daha dün telefonla konuşmuştu. Oğlunun "baba... baba" sözleri kulaklarında yankılandı...

Korkut Eken, otomobil kullanmayı çok severdi. Görevde olduğu günler 1.200 kilometre otomobil kullandığı olurdu. Şimdi, Anka-

ra'dan Antalya'ya giderken yoruldu. Onu Antalya'da emekli General Muammer Ünal, emekli Albay Erol Dereli bekliyordu. Legolarıyla "Burası dedemin yattığı yer" deyip cezaevi yapan, resim yaparken demir parmaklıklar çizen küçük Korkut, dedesiyle alabildiğine mutlu bir hafta geçirdi.

Ayrılık saati yaklaşıyordu. Eken'le Kuğulu Park'ta oturduk. Terörle mücadele konusunda "simge" isim olan emekli yarbay, MİT'çi, Emniyetçi Korkut Eken'e, Irak'taki gelişmeleri, "Eve Dönüş Yasası"nı sordum. "Hah, işte bana bunları sor" dedi. Ömrünün önemli bir bölümünü terörle mücadeleye vermiş Korkut Eken, ilginç şeyler anlatıyordu.

Gazetemizin bürosundan birlikte çıkıp Tunalı Hilmi Caddesi'nde yürüdük. Eken, kalabalık yerlerde yürümeyi unutmuş. Kuğulu Park'ta herkes kendi âlemindeydi. Kimisi kuğuların, ördeklerin narin narin yüzüşlerini, kimileri güvercinleri, serçeleri, kimileri de sadece fiskiyelerden yükselen suyu izliyordu. Bir bankın üstüne oturduk.

Güvenliğimiz zedelendi

Eken, "Türkiye Irak konusunda askeri bir adım atarken, olaya birkaç açıdan yaklaşmak zorundadır. Bunlar Türkiye'nin güvenirliliği, gelecekteki milli menfaatleri ve en başta düşünülmesi gereken, bu işin Türkiye'ye maliyetinin ne olacağıdır. İlk Körfez Krizi'nin Türkiye'ye ekonomik maliyeti hayli yüksekti" dedi. Sesi, fiskiyelerden yükselen suların sesine karışıyor ve şunları duyuyordum:

"O ortamda PKK ile yürütülen mücadelenin başarıya ulaşmasında gecikmeye neden olundu, daha fazla şehit kanı döküldüğü, daha fazla bedel ödediğimiz açıktır.

Ancak bu işin siyasi maliyeti, güvenilirlik maliyeti, bölgenin en güçlü devletinin siyasi tavrı bugüne kadar hiç tartışılmadı. Güvenirliliğimiz zedelendi. Bu ikinci kriz, birinciden ders çıkarıp çıkarmadığımızın test edileceği yeni bir sınav özelliğini taşıyor. En azından ben öyle bakıyorum. Büyük devletler tarihlerindeki hatalarından ders çıkararak geleceklerini kurarlar. Bu işte pek başarılı olduğumuzu düşünmüyorum."

Sohbetimizi bir çocuk böldü. Kuşlara atılmak için yem satıyordu. Eken, yem alıp saçı. Kuşlar neredeyse başına konacaktı. Onların özgürce kanat çırpmalarına, inip kalkmalarına özendi. Aklına cezaevi odasının havalandırmasının ziyaretçisi serçeler geldi. Onları özlemişti. Saatine baktı, "Saatim dolmadan çok önce gide-

ceğim. Ne yapayım buralarda?" dedi. Kuşlar yem kalmayınca uzaklaştılar. Eken, Irak konusunda kaldığı yerden devam etti:

"Amerika'nın Irak'a müdahale edeceği, çok çok önce belliydi. Ancak bizim devletimizin bu konuda bir stratejisinin olmadığı, bu müdahale gerçekleştiğinde ne yapacağını planlamadığı belli oldu. Bu tezkerenin reddi sonrasında oluşan panik ortamı, Musul ve Kerkük'teki olaylar, Süleymaniye'de on bir askerimizin rencide edici şekilde derdest edilmesi, Barzani ve Talabani'nin demeçlerine gereken cevabın verilememesi de açık şekilde görüldü."

Önceliğimiz Kuzey Irak

Önemli görevde olduğu dönemde Talabani ve Barzani'nin Hapur'dan nasıl getirildiğini anımsadı. Onları sınırda bir yüzbaşı karşıladı. Ne olduysa, karşılayanların rütbesi büyüdü. Kuzey Irak'ta ilginç gelişmeler yaşanıyor. İşte Eken de sözü oraya getiriyor:

"Kuzey Irak'ta kontrolün elimizden çıkması Türkiye'de önemli güvenlik zafiyetleri yaratacaktır. Çünkü bu kontrolsüz bölge Türkiye'ye her zaman terör ihraç etme potansiyeline sahip olacaktır. Şimdi Irak'a asker gönderilmesi gündemde. Gönder de nereye; Bağdat'a, Tikrit'e, yani Irak'ın Amerikalılar için problemli bölgesine. Oysa bizim önceliğimiz Türkiye'nin güvenliğidir. Ne Bağdat, ne Tikrit, Türkiye'nin güvenliğini Kuzey Irak kadar tehdit etmemektedir. Türkiye önce kendi güvenliği için yakın tehdit oluşturan Kuzey Irak'ta var olmak zorundadır."

Eken'e "Niçin?" diyorum. Sigarasını yakıyor. Birkaç nefes çektikten sonra anlatıyor:

"Türkiye şehit kanı dökecekse, kendi güvenliği için bu kanı Kuzey Irak'ta dökmek zorundadır. Türkiye Tikrit'te, Bağdat'ta Amerikalılar ölmesin diye şehit kanı ile ne için bedel ödeyecek, bunun hesabını yapmak zorundayız. Eğer bunun cevabı gelecek 8,5 milyar dolar ise bu bedel yetmez. Çünkü biz yeniden bir terör ortamına girersek, içerideki istikrarı sağlamak için bunun kat kat fazlasını harcayacağımızın ispatı on sene öncesidir. Eğer bu bedel Türkiye'nin geleceğinde bir daha Irak kaynaklı güvenlik sorunu yaşanmamasına yönelikse bu bedel tabii ki ödenir. Ancak Türkiye'nin güvenliği Bağdat, Tikrit sokaklarında aranmasın, Irak'ta Türkiye'nin güvenliğini ilgilendiren öncelikli bölge Kuzey Irak'tır. Türk askeri Türkiye'nin güvenliği açısından Irak'a girecekse, bunun için öncelikli bölge Irak'ın ortası değil, kuzeyidir."

Eken, daha sigarasının sonuna gelmemiştir. Cebinden bir kâğıt çıkarıp çizerek anlatıyordu:

"Türkiye bu bölgeyi yüzyıllarca bir manga asker ve bir bayrakla yönetmiş bir imparatorluğun vârisidir. Yani burada yaşayan insanlar için Türkiye bir **hamidir**. Türkiye bu tarihi misyonuna ihanet etme hakkına sahip değildir. Türkiye burada yaşayan insanlar için bir imdat kıysisıdır. Başları sıkıştığında yardım edecek bir el, sığınacakları bir çatıdır. Türkiye bölgeye adalet götürmek için gidebilir. Türkiye Irak'ta kendi adaletini, kendi düzenini tesis etmek için yer alabilir. Ancak başkalarının kuracağı adaletin, düzenin kolluk gücüne asla soyunamaz. Buna soyunduğu zaman, güvenilirliğini yitireceği gibi, hayal kırıklığı nedeniyle daha sert tepkilere de maruz kalır. Tarihi sorumluluğunu görmezden gelen bir Türkiye, sadece bugününü değil, geleceğini de kaybeder. Musul ve Kerkük'teki insanlarına karşı da tarihi borçlarını yerine getirmeyecek güvenilmez ülke konumuna düşer ki, bu Türkiye'nin güvenilirliği açısından son derece risklidir."

Şehitler getirilince

"Bu işin maddi ve manevi maliyeti Türkiye'nin kaldırabileceği bir maliyet mi?" diye sordu. Sonra kucağında şehit olanlar aklına geldi. Mayına basan, kurşun yiyenler gözlerinin önünden geçti. Sesi değişti:

"Şehit cenazeleri Manisa'ya, Samsun'a, Urfa'ya geldiğinde ne denilecek: 'Çocuğunuz vatanın bütünlüğü için şehit oldu, kanı yerde kalmayacak' mı, yoksa 'ekonomimiz biraz düzelsin diye aldığımız kredinin bedeli için şehit oldu, kan bedeli alınacak' mı?"

1 800 dolardır Türkiye bu bedeli aldığı kredinin faizi olarak ödeme hakkına sahip değildir. Bu bedel kendi güvenliğimiz ve geleceğimiz için tabii ki ödenebilir, ancak başka bir adalet, başka bir düzen ve bilmediğimiz bir gelecek için asla" dedi.

"Topluma değil, örgüte"

Kalemi, kâğıdı cebine koydu. Saatine yine baktı, "Ben cezaevine gideyim" dedi... "Mücadele ettiğiniz teröristler evlerine dönerken, sizin cezaevinde olmanıza şaşıyorum" dedim. O da çıkarılan "Topluma Kazandırma Yasası"yla terörün belinin kırılacağı yolundaki açıklamalara güldüğünü belirtti ve şunları söyledi:

"Şimdi devlet kendisi suçlu imiş gibi 'eve dönün' diye yalvarıyor. Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en büyük silahlı kalkışması olan bu yaygın terör ortamının üzerinden asırlar falan geçmedi. Bu yaşa

nanların hepsi hepimizin hafızalarında capcanlı duruyor. Bu yasa çıkarılınca terör örgütünün dışarıdaki militanları silah bırakmamış, cezaevinde yatanlar gün saymayı bırakmıştır. Bu yasa ile aslında devlet bir nevi bölücü hareketle mücadele ettiği için özür dilemiştir. Affetmemiş, af dilemiştir." -

Eken, Türkiye ve Kuzey Irak kırsalındaki PKK'nın önde gelen teröristlerinin isimlerini kod adlarıyla birlikte sıralıyor, "Bunların hiçbirini inmedi, inmez. Dağdaki terörist duruyor, içerdeki eğitilmiş terörist dışarı çıkıyor. Bu topluma kazandırma değil, örgüte kazandırma yasasına dönmüştür. Bu yasa, örgütün hareket kabiliyetini genişletmekten başka bir işe yaramamıştır, ister siyasi mücadele yapar, ister yeni bir terör dalgası için fiilen örgüte dönme imkânını yakalayan elemanlarıyla harekete geçer" diyor.

Ya toprağın altındakiler

Ya unutulunanlar... Terörle mücadelenin taraflarından biri ise toprağın altında unutulmuş. Eken'in belki en duygusal olduğu an. O ne yerde dolaşan kuşlara, ne fiskiyeye, ne de kuğulara, ördeklerle bakıyor. O kucaklarında şehit olanları düşünüyor. Sesi titreyerek konuşuyor:

"Kütahya'nın Tavşanlı'sından, Denizli'den, Ankara'dan, Çankırı'dan, Antalya'dan bu ülkenin ve bayrağın geleceği için toprağa düşen canlar, toprağın altında topluma kazandırılmamaktadır. Onların eve dönüşü artık imkânsız. Eve dönüşü imkânsız olan bu canların, şehitlerin haklı mücadelesini görmezden gelmeye kimse hakkı olmamalı. Pahalı ödenen bedelin karşılığında kazanılan mücadelelerin, yeni bedeller ödenmek üzere canlandırılmaya çalışılmasına yol açacak bu yasaya neden ihtiyaç duyuldu, anlamak güç. İnşallah bizim tespitlerimiz yanlış çıkar, inşallah benim ülkem aynı günleri yeniden yaşamaz."

Eken'in eleştirdiği "Eve Dönüş Yasası"nın sonuçlarını Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ramazan Er'e soruyorum. Çarpıcı rakamları sıralarken, Eken'in bu konuda haklılığı da ortaya çıkıyordu.

Yasa, 6 ağustos 2003 tarihinde yürürlüğe girmişti. Dağlardan ellerinde silahlarıyla, bombalarıyla PKK'lıların geleceği sanılıyordu. Onun için toplama merkezleri oluşturuldu. Aranan teröristlerden altı yüz otuzu teslim oldu. Bunlardan beş yüz yirmi dokuzu aynı gün serbest bırakıldı. Serbest bırakılanlardan iki yüz biri PKK'lıydı. Cezaevinde bulunan PKK'lılardan bin iki yüz altmış dört kişi yasadaki yararlanmak için başvurdu. Bunlardan

76

dört yüz altmış ikisi tahliye edildi.

Cezaevinde bulunan altı yüz altmış bir Hizbullahçı da yasadan yararlanmak için başvurdu, bunlardan üç yüz dokuzu tahliye edildi. Aranan Hizbullahçılardan üç yüz kırk yedisi teslim oldu, üç yüz ikisi aynı gün serbest kaldı. Aynı şekilde diğer örgüt elemanlarından da yasadan yararlananlar oldu.

Korkut Eken'in "ayrılık saati" gelmişti... Cezaevinde olması gerekenden iki saat önce yeniden cezaevine döndü. Gördükleri, duydukları onu hayli rahatsız etmişti. Bazı şeyler kimsenin umurunda değildi. O duyarsızlık onu daha da kahretti. Ayrılırken, "Boşa çalışmışım, hep boşa çalışmışım" diyordu. O yürürken arkasından baktım. Dağlarda şahin gibi uçan komutan, kalabalık arasında yürümeyi beceremiyordu...

O yürürken cezaevinde ne kadar daha kalacağını hesapladım. Arkasından "Dayan efsane yarbay, şurada ne kaldı ki" diye söyledim... **scanned by darkmalt1**

Yargıtay'ın önünden geçerken adalet terazisini gördü

Cezaevine dönerken Yargıtay binası önünden geçiyordu. Bir heykel gördü. Heykelin elinde, adaleti temsil eden terazi vardı. Eken, mahkûm olduğuna hâlâ inanamıyordu. Dosya Yargıtay'a gitmiş, 8'inci Ceza Dairesi "eksik soruşturma" yapıldığı gerekçeyle davayı bozmuştu. Karara, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Sabih Kanadoğlu itiraz etti. Yargıtay Genel Kurulu da itirazı yerinde bulmuş, aralarında Korkut Eken ve İbrahim Şahin'in de bulunduğu on dört sanık hakkındaki mahkûmiyet kararını oybirliğiyle onamıştı.

Yargıtay'ın kararı Susurluk'çuların "çete" olduklarının onaylanması anlamına geldi. Bu kararla, sanıklardan İbrahim Şahin ve Korkut Eken, "Cürüm işlemek amacıyla teşekkül oluşturmak ve bu teşekkülü yönetmek" suçundan altışar yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı. Şahin ve Eken, ömür boyu kamu hizmetlerinden men edilerek, haklarında yurtdışına çıkış yasağı konuldu.

Davanın diğer sanıkları olan özel timci eski polis memurları Ayhan Çarkın, Ayhan Akça, Oğuz Yorulmaz, Enver Ulu, Mustafa Altınok, Ercan Ersoy ve Ziya Bandırmalıoğlu ile Şanlıurfa Milletvekili Sedat Edip Bucak'ın şoförü Abdülgani Kızılkaya, "katliam hükümlüsü" Haluk Kırcı, "uluslararası uyuşturucu kaçakçısı" Yaşar Öz, Sarıyer'de öldürülen Ömer Lütfü Topal'ın iş ortakları Sami Hoştan ve Ali Fevzi Bir de, "cürüm işlemek amacıyla teşekkül

oluşturmak" .suçundan dörder yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı. Bu sanıklar da üç yıl süreyle geçici olarak kamu hizmetlerinden men edildi.

Korkut Eken'den yüz elli bin dolar isteyen, ve "ben aracıyım" diyen adam

Eken'in aklına, davasının devam ettiği günlerde kendisinden para isteyen adam geldi. Kendisini galerici olarak tanıtan kişi "Korkut Bey, yüz elli bin dolar verirsiniz, size müjdeli haber getireceğim. Ben bu işte sadece aracıyım" dedi. Eken, böyle dönemlerde birle-
rinin çıkabileceğini zaten tahmin etmişti. Eğer dava lehine sonuç-
lanırsa "Para verdim yaptırđım", lehine sonuçlanmazsa "Uğraştım ama olmadı" denileceğini biliyordu. Bazı işadamlarının kaçırıldığı ve öldürüldüğü günlerde de kendi adlarını kullananlar olduğunu öğrenmişti. Bu tür kişilerin, uyguladığı taktiklerden biriydi... 0 da Korkut Eken'de çok para olduğunu sanıyordu...

Korkut Eken hâlâ, "Ben suç işlemedim, hatadan dönülür" di-
yordu. Kendisinden para isteyen adamı da bir daha kendisine gel-
memesi için uyardı. O günlerde "olağanüstü bir yasa yolu" olan
"karar düzeltme" için başvurmuştu.

Yargıtay, istemi yerinde bulmadı ve reddetti. Ret kararında, sa-
nık vekillerinin karar düzeltme başvurusundaki gerekçelerin
temyiz başvurularında da yer aldığını hatırlattı. Temyiz başvuru-
sundaki istemlerin 8'inci Ceza Dairesi'nce ayrıntılı olarak değer-
lendirildiğini belirtti, temyiz istemindeki hususların dairece dik-
kate alındığını ve kararda bunların karşılandığı kaydedildi. Ceza
Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 322. maddesinde sayılan hu-
susların bulunmadığı gerekçesiyle tashihi karar (karar düzeltme)
istemi reddedildi. Eken hakkındaki hukuk süreci tamamlanmış
oluyordu.

Buna göre Eken, "cürüm işlemek amacıyla teşekkül oluşturmak
ve bu teşekkülü yönetmek" suçundan altı yıl ağır hapis cezasına
maliküm edilmişti. İnfaz yasası hükümleri gereği, altı yıllık ağır ha-
pis cezası olan ve dava kapsamında hiç tutuklanmayan Korkut
Eken, iki yıl dört ay yirmi dokuz gün cezaevinde kalacak, 28 temmuz
2004 tarihinde tahliye olacaktı.

Korkut Eken'den hep "Yüz elli bin dolar isteyen adam"ı öğren-
mek istedim. İsim vermedi. Ancak galerici olduğunu söylemekle
yetindi. O kişinin "Parayı kasaya koyacağım. İşiniz olmazsa iade
edeceğim. Bunda benim bir çıkarım yok" dediğini anımsadı.

Eken, yargı mensuplarının böyle bir olaydan haberlerinin hile olmayacağına yürekten inanıyordu. Nasıl cezaevinde olduğu günlerde kendi adını kullanıp haraç toplayanlar oluyorsa, yargı mensuplarının adını kullanıp para isteyenler de çıkabiliyordu.

O cezaevinde bitmek, geçmek bilmeyen günler de birer tespih tanesi gibi ilerliyordu. 6 şubat 2004 cuma günü cezaevinin hemen yakınındaki camide hoparlör sonuna kadar açılmış, cuma hutbesi okunuyordu. Bütün camilerde okunan hutbede şöyle deniliyordu: **www.cizgiliforum.com**

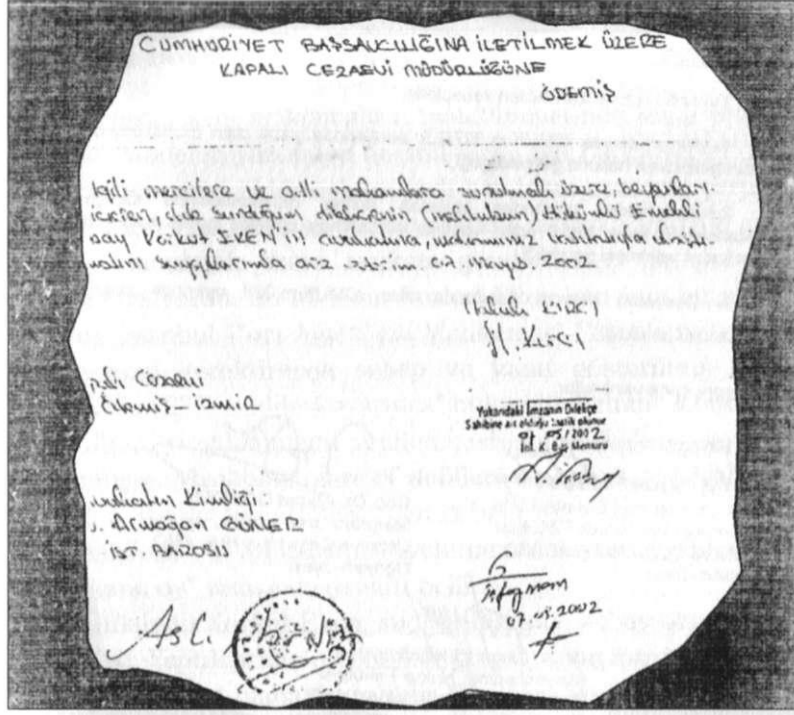
"Aranızda birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını, bile bile günaha girerek yemek için onları hâkimlere rüşvet olarak vermeyin."

Aynı hutbe, Yargıtay mescidinde de okunmuştu. Yargıtay üyelerinden Diyanet İşleri Başkanlığı'nı arayanlar tepkilerini dile getiriyordu. Yargıtay Başkanı Eraslan Özkaya, Diyanet İşleri Başkanlığına gönderdiği yazıda "Yargı, az sayıda da olsa belirlediği kendi içerisindeki olumsuz unsurları süratle temizlemekte, yasal gereğine derhal tevessül etmektedir. Ancak bir süredir yazılı ve görsel basında; yargıya yönelik olarak kamuoyunun güvenini sarsan, yargı ve yargı kurumunun saygınlığını yok eden yayınlar adeta sistematik biçimde sürdürülmektedir. Anılan hutbeyle, bu hassas dönemde adeta saldırılara destek verildiği; dahası yargının açıkça hedef gösterilerek, sistematik saldırılara bir yenisinin eklendiği sonucuna varılmıştır" deniyordu.

Cezaevindeyken yeni bir umut ışığı doğdu

Eken cezaevine girmişti. İşte o günlerde emekli generallerin Eken lehine açıklamalar yapması yargıda ilginç bir tartışma başlattı. Bu açıklamalar yargıyı adeta ikiye bölmüştü. Yüksek yargının bazı mensupları paşaların suç işlediğini savunurken, bir kısmı da Eken'in yeniden yargılanma hakkının doğduğunu söylüyordu.

DGM yasasında yapılan değişiklik, emekli generallerin açıklamaları, Eken'in mahkûm olmasında daha önce verdiği ifadeleri etkili olan Haluk Kırıcı ile Hakkı Yaman Namlı ve İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Sedat Demir'in Eken'in avukatına verdiği dilekçeler olaya yeni bir boyut getiriyordu. Korkut Eken'in avukatı Armağan Güner, 7 haziran 2002'de İstanbul 7'nci Ağır Ceza Mahkemesi'ne başvurup Eken'in mahkûm edildiği Türk Ceza Kanunu'nun 313'üncü maddesinin DGM suçları kapsamından çıktı-

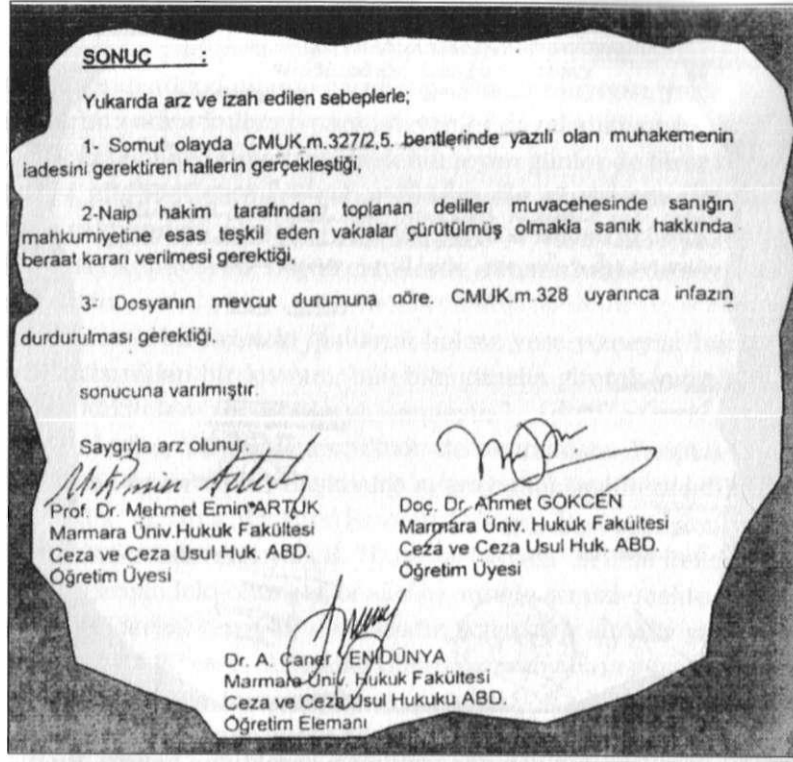
ğını ve yargılamanın yeniden yapılması gerektiğini belirtti. Bu dilekçeden sonra şu gelişmeler oldu:

- İstanbul 7'nci Ağır Ceza Mahkemesi, herhangi bir karar alınmaksızın, Mahkeme Başkanı Adil Güreşçi imzasıyla talebin kabul edilip edilmemesi konusunda karar vermek, kabul edilmesi halinde, iadeyi muhakeme işlemlerini yapmak ve esasa ilişkin karar vermek üzere dosyanın İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderilmesi istemiyle dilekçeyi 16 haziran 2002 tarihinde İstanbul 6 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne gönderdi.

- İstanbul 6 No.lu DGM, İstanbul 7'nci Ağır Ceza Mahkemesi'nin, herhangi bir karar verilmeksizin dilekçeyi 6 No'lu DGM'ye göndermesini usule aykırı buldu. DGM, 17 haziran 2002 tarihinde "herhangi bir karar verilmesine yer olmadığı" karar ile dilekçeyi ve dava dosyalarını İstanbul 7'nci Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderdi.

- İstanbul 7'nci Ağır Ceza Mahkemesi, 13 ağustos 2002 tarihinde, "suçun İstanbul'da işlenmediği, teşekkül merkezinin Ankara'da olduğu, Ankara'dan yönetilip, yönlendirildiği" gerekçesiyle "yetkisizlik" kararı verdi.

- Mahkemenin bu kararına, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı itiraz etti.

- Nöbetçi 1'inci Ağır Ceza Mahkemesi, itirazın kabulüne ve 7'nci Ağır Ceza Mahkemesi'nin yetkisizlik kararının kaldırılmasına karar verdi.

- Otuz yedi klasörden oluşan dava dosyasının incelenmesine başlandı. Ancak, 7'nci Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Adil Güreşçi, milletvekili aday adayı olmak üzere görevinden ayrıldı.

- İadeyi muhakeme isteminin kabul edilip edilmemesi konusunda karar verebilmek için dosyalar 7'nci Ağır Ceza Mahkemesi üyeleri tarafından incelendi.

İstanbul 7'nci Ağır Ceza Mahkemesi, toplanan deliller ışığında Korkut Eken'in dosyasını incelemeye aldı. Ord. Prof. Dr. Sulhi Dönmezer'in, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyeleri Prof. Dr. Mehmet Emin Artuk, Doç. Dr. Ahmet Gökçen, öğretim elemanı Dr. Caner Yenidünya'nın görüşleri mahkemeye ulaştı. Eken'in mahkûmiyetinde önemli rolü bulunan Haluk Kırıcı ile Kıbrıslı bankacı Hakkı Yaman Namılı'nın verdiği ifadeler ise o günkü söylediklerinin tam tersiydi.

Yeniden yargılamaya karşı çıkıyor,
"olmaz böyle şey" diyordu

Komutanların açıklamaları, mahkûmiyetinde; daha önce verdikleri ifadeler, yüzünden önemli payı olan Bahçelievler'de yedi TİP'li öğrenciyi öldürmekten yedi kez idam cezasına çarptırılan Haluk Kırcı'nın, Kıbrıslı bankacı Hakkı Yaman Namlı'nın mahkemeye sunulmak üzere avukata gönderdikleri ifadeler büyük önem taşıyordu. Bu ifadeler, Korkut Eken için yeni bir umut ışığıydı. İstanbul 7'nci Ağır Ceza Mahkemesi "Yargılanmanın yenilenmesini gerektirecek sebep ve kanıt gösterilmiş olmakla CMUK'un 335. maddesi uyarınca" hükümlü Mehmet Korkut Eken vekilinin, yargılanmanın yenilenmesi istemi "kabule şayan" bulunmuştu. Mahkeme, gerekli delilleri toplamak için üye Fatma Nilgün Uçar'ı "Naip Hâkim" olarak belirledi.

Mahkemenin bu kararına üyelerden Mehmet Uysal karşı çıktı ve "karşı oy" yazısında şunları belirtti:

"Hükümlü Korkut Eken, suç tarihlerinde subay olarak görevli değildir. Yaptıklarının o dönemde görev yapan üst düzey generallerce bilinmesi olanaklı değildir. 'Emirleri yerine getirdi' iddiası da kanunsuz emrin yerine getirilemeyeceğiyle ilgili kanunlarda düzenlenmiştir. Basında beyanları yer alan şahısların beyanlarını bir üzüntünün ifadesi olarak değerlendirmek gerekir. Basında yer alan demeçlerin kanıt olarak hukuki bir değeri yoktur."

Hâkim Mehmet Uysal, ifade sahiplerinden Mehmet Ağar'ın bu dosyada "sanık sıfatı" bulunduğunu, yasama dokunulmazlığı nedeniyle yargılanamadığını belirtiyor. Haluk Kırcı'nın dosyanın sanığı olduğunu anımsatıyor. Dolayısıyla Ağar ve Kırcı'nın sözlerinin kanıt olarak değerlendirilemeyeceğini vurguluyor. Hâkim Uysal, Hakkı Yaman Namlı'nın, Asayiş Müdürü Sedat Demir'in, Avukat Fatih Volkan'ın konumları nedeniyle gerçeği ifade edemeyeceklerini öne sürüyor ve şu değerlendirmeyi yapıyordu:

"Hukuka ve yargıya güvenin sağlanması yargının işlevselliğinin yanında tutarlı olmasına da bağlıdır. Olağan tüm süreçleri tamamlayan yargı kararlarının doğruluğu ve isabetiyle ilgili kuşku ya yer verecek davranışların yargı kurumlarını ve devletin diğer kurumlarını da yıpratacağı tabiidir. Korkut Eken hakkında karar, tüm yasal denetim yollarından geçerek kesin hüküm haline gelmesine rağmen, avukatının ileri sürdüğü hususlar ve kanıtları, kanıt kırıntısı dahi sayılması söz konusu değilken, yasa yolları tükenen ve isabetinde hiçbir şüphe bulunmayan mahkûmiyet kara-

T.C.
İSTANBUL
AĞIR CEZA MAHKEMESİ

GEÇİŞİK İŞ NO : 2002/179

MÜTEFERİK KARAR

BAŞKAN	: SELAHATTİN ÇETİN	22955
YE	: F. NİLGÜN UÇAR	24414
UYE	: MEHMET UYSAL	27867
KATİP	: ZEYNEP DAĞ	

İstanbul 6.Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesinin 12.2.2001
gün ve 1997/180 esas, 2001/36 karar sayılı ilamı ile TOK'nun 313.maddesi
muhtelif suçundan hükümlü olan Mehmet Kerkut EKEN vekili Av. Armağan Gü-
ler'in 07.06.2002 tarihli dilekçesi ile yargılamanın yenilenmesi iste-
minde bulunmuş olmakla,
C.Bavcısından görüş alınarak dosya incelendi.
GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ :

1- Yargılamanın yenilenmesine gerektirecek sebep ve kana-
tlanmamış olmakla CMUK'un 335. maddesi uyarınca hükümlü Mehmet Kerkut
EKEN vekilinin yargılamanın yenilenmesi isteminin KABULE SAYAN BULUNDU-
RUNA

2- CMUK'un 337. maddesi uyarınca yargılamanın yenilenmes-
ine sebebi ile ilgili kanıtları toplamak ve inceleme yapmak için Mahkmemiz
kurulu Üyesi F. NİLGÜN UÇAR(24414)'ın Naip Hakim tayinine,
Dosya Üzerinde isteme aykırı olarak ay çekluğu ile karar
verildi. 23.08.2002

BAŞKAN 22955 UYE 24414 UYE 27867 KATİP
(K.O.)

KARŞI OY YAZISI

Hükümlü vekilinin mahkememize tevzii sonucu düzenlenen 7.6.2001
tarihli dilekçesinde; müvekkili Kerkut EKEN'in İstanbul DGM.C.Başsavcılığına
1997 gün ve 1997/294 esas ve 1997/261 iddia sayılı iddiası ile İsten-
ilen 6 Nolu DGM'de yargılanarak 12.2.2001 tarih ve 1997/180, 2001/36 karar
sayılı ilamıyla TOK'nun 313/2-3-4 maddeleri uyarınca 6 Yıl Ağır Hapis ceza-
sıyla cezalandırıldığını, kararın yargıtsayca da onayarak Aysık Kapalı Cezaev-
ine infaz edildiğini,
Verilen kararda "..... sanığın dosyasının bütün sivil sanık

rının güvenilirliğine şüpheyile bakılmasına yol açmak, hukuka olan inancı ve yargı kurumlarına olan güveni örseleyecektir. Bu itibarla talebin kabule şayan olmadığı yolunda karar verilmesi gerekirken yasal ve hukuki dayanaktan yoksun oy çokluğuyla verilen kabul kararına katılmadım.”

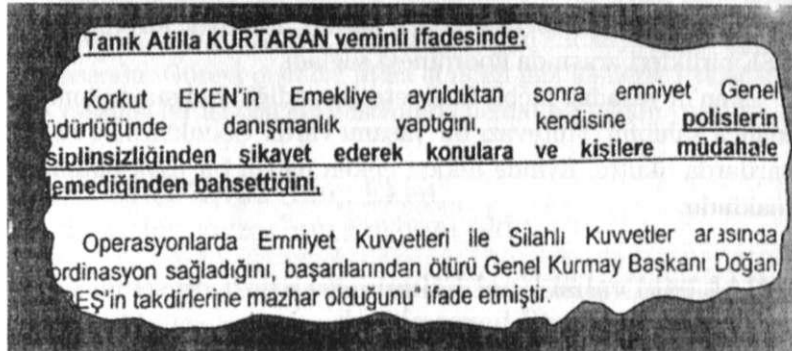
İşte o günlerde ilginç bir gelişme daha yaşandı. Mahkeme Başkanı Adil Güreşçi, milletvekili aday adayı olduğu için davaya girmedi. Mahkeme başkanlığını başka bir mahkemenin başkanı yürüttü.

Emekli generaller, OHAL eski valisi, Emniyet eski genel müdürü, Emniyet genel müdür yardımcısı, eski MİT mensubunun Naip Hâkim Nilgün Uçar’a verdiği ifadelerde çarpıcı bilgiler yer alıyordu. İşte Eken için verilen ifadelerden bölümler:

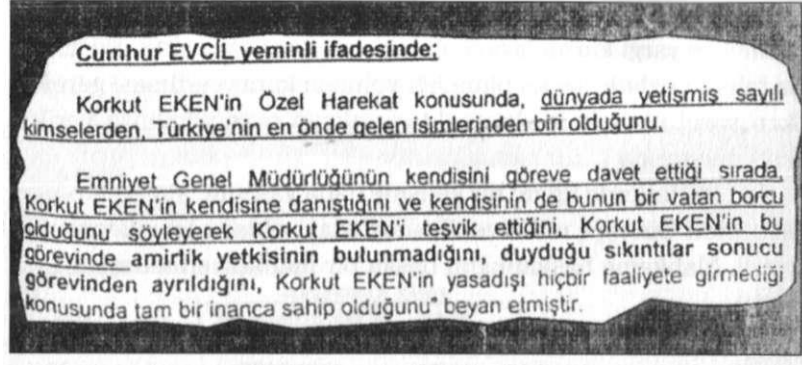
Emekli General Atilla Kurtaran:

Şikâyeti polisin disiplinsizliği idi

Korkut Eken'i 1978 yılından beri tanıyorum. Özel Kuvvetler komutanı olarak kendisinin komutanlığını yaptım. Titiz, fedakâr ve çalışkan bir subaydır. Emekliye ayrıldıktan sonra Emniyet Genel Müdürlüğü'nde danışmanlık yaptığı dönemde kimlerle ilişkisi olduğunu bilmiyorum. Ancak bana bazı sıkıntılarını anlattı ve polislerin disiplinsizliğinden şikâyet ederek konulara ve kişilere müdahale edemediğinden bahsetti.

Eken resmi görevi dışında Abdullah Çatlı ve Haluk Kırıcı ile ilişkisi kurarak suç işleyecek bir kimse değil. Kendisini ve ailesini yakinen tanıyan bir kimse olarak böyle bir şey olacağına inanmıyorum. Operasyonlarda Emniyet kuvvetleri ile Silahlı Kuvvetler arasında koordinasyon sağlıyordu. Başarılarından ötürü Genel Kurmay Başkanı Doğan Güreş'in takdirlerine mazhar oldu. Eşi ve üç çocuğu ile mütevazı bir yaşam sürüyordu.

Emekli General Cumhuriyet Evcil: Korkut Eken bir kahramandır

Korkut Eken'i 1966 yılından beri tanıyorum. Özel Harp Daire başkanı olduğu sırada da emrimde çalışıyordu. Eken, özel harekât konusunda, dünyada yetişmiş sayılı kimselerden, Türkiye'nin en önde gelen isimlerinden birisidir. Ülkenin bölünmez bütünlüğü ve cumhuriyeti korumak için birçok operasyona katıldı. Kahramanca, fedakârca büyük özveri ile hizmet etti.

Askerlikten ayrıldıktan sonra MİT bünyesinde çalıştı. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün kendisini göreve davet ettiği sırada, Eken bana da danıştı. Ona böyle bir görevin vatan borcu olduğunu söyledim ve Eken'i görevi kabul etmesi için teşvik ettim. Danışman olmasına rağmen operasyonlara katıldı. Emniyet kuvvetleri ile TSK birlikleri arasında koordineyi sağladı.

Eken'in yasadışı hiçbir faaliyete girmedeği konusunda tam bir inanca sahibim. Mütevazı bir yaşamı vardı. Çocuklarını çok zor şartlarda okuttu. Evinde dikkat çeken pahalı bir eşya bulunmamaktadır.

OHAL eski valisi Ünal Erkan: Korkut Eken'e istihbarat akardı

Korkut Eken'i geçmişe yönelik olarak, gıyabında bildiğim kadarıyla bölücü terörün devam ettiği ve bununla ilgili mücadelenin etkin olarak başlatıldığı PKK'nın Eruh-Şemdinli baskınlarını takip eden yıllarda, terörle mücadelenin içerisinde olduğu yıllarda isim olarak duymuştum. Kendisinin bu görevinde başarılı, azimli, sözünden şaşmayan bir kişi olduğunu işitmiştim.

Korkut Eken'le beraber çalışmamız olmadı. 1992 yılından son-

ra benim Olağanüstü Hal Bölge valisi, Mehmet Ağar'ın Emniyet genel müdürü olduğu dönemde, Korkut Eken de özel harekât timlerini yetiştiriyordu. Emniyet genel müdürü ile bölgeye gelişlerinde kendisini şahsen tanıdım. Tanıdığım kadarıyla mükemmel bir insandı.

Kendisiyle görüştüğüm dönemlerde Emniyet Genel Müdürlüğü'nde görev yapıyordu. Terörle mücadelede istihbarat faaliyeti öncelikle MİT tarafından yürütülür. Ayrıca Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi tarafından da bazı istihbarat hizmetlerinin yapıldığını biliyorum. Hatta vatandaşların kendiliğinden getirdiği istihbarat bilgileri de bu hizmetleri kapsar.

Bu tür istihbarat faaliyeti yürüten birimlerde örneğin terörle mücadele faaliyetinde çalışmış vatandaşlar ya da diğer ilgililer tarafından bu tür istihbarat bilgileri verilmiş olabilir. Bu tür bilgiler kime verilirse, öncelikle bağlı bulunduğu makama iletir. Daha sonra hiyerarşik sıra içinde üst birimlere bu bilgiler verilir.

Hep olumlu şeyler

Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde özellikle özel harekât timi olarak görevlendirilenlerin, daha doğrusu özel harekât kursundan geçenlerin eğitmenliğini yaptığı için işinde ne derece deneyimli, titiz, başanlı olduğunu biliyoruz. Örneğin benim güvenliğim için görevlendirilen Emniyet mensuplarının bazıları da kendisini bu kurslar aracılığıyla tanırlar. Onlardan da Korkut Eken hakkında hep olumlu şeyler duydum. Benim tanıdığım kadarıyla mükemmel bir insandır. Görevi dışında, iddia edildiği gibi kişilerle irtibat kurup yasadışı bir işi olacağı hususunda benim bir bilgim yoktur.

**Eski MİT'çi Yavuz Ataç: Eken,
"mehmetler savaşı"nın kurbanı oldu**

Korkut Eken'i 1970'li yıllardan beri tanıyorum. Özel Harp Dairesi'nde birlikte görev yaptım. Daha sonra 1986 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Harekât timlerinin eğitilmesinde birlikte çalıştık. Kendisi 1988 yılında MİT Müsteşarlığı bünyesinden ayrılmaya geçmiştikten gelen arkadaşlığımız devam etti.

MİT'in Eken'e teklifi

Korkut Eken'in, Haluk Kırcı'yı tanıyıp tanımadığını bilmiyorum. Eken'in, Kırcı'nın İstanbul Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şubesi'nden firarına zemin hazırlaması gibi yasadışı faaliyeti olduğuna

TANIK:YAVUZ ATAÇ :Osman 'dan olma 1946 doğ.

Olsay

da bilgi vge görgüsü soruldu.

TANIK İFADESİNDE : Korkut Eken'in 1970 yıllardan itibaren kendisi ile birlikte Genel Kurmay Özel Kuvvetlerde görev yaptım.Daha sonra 1986 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Kerehat T lerinin Eğitilmesinde birlikte görev aldık.Mit Müsteşerlığı bünyesinde daha sonra yine birlikte görev yaptık.Kendisi 1988 yılında Mit Müsteşerlığı bünyesinden ayrılınca geçmişten gelen arkadaşlığımız devam etti Korkut Eken'in Haluk Kırca'yı taşıyıp taşımadığını bilmiyorum bu konuda bilgim yoktur.Ancak kişiliğini biliyorum Korkut Eken'in Haluk Kırca'nın firarına zemin hazırlanması veya herhangi bir kişinin kaçırılmasını hazırlanması gibi yasa dışı faaliyetleri olduğunu ihtimal vermiyorum böyle birşey söz konusu etmez.Özel Harp Dairesesinde sınırlı sayıda askerele görev yaptığımızdan birbirimizin tüm ilişkilerini biliriz.Özel Harp Dairesinde 1987 yılına kadar Abdullah Çatlı ve benzeri kişilerle herhangi bir tanışıklığı olmadığını biliyorum.1987 'den sonra Mit Bünyesine beraber katıldığımızda yererşik verilen emirler de#rultusunda bazı sivil surlarla çalışmak zorunyeti ortaya çıkmıştır.Birlikte Mitte çalışırken dösen içerisinde Korkut Eken Abdullah Çatlı ile tanışıyor ve herhangi ilişkisi vaktu."Bu hususu gayetiyi biliyorum.

Soruldu:Özel Harp Dairesine seçilmek için 3,5 yılı kaps bir kurs gördük."Bu görevi alabilmek için bu şekilde kurs görmek gereki "u dairede Korkut Eken ile birlikte 2 subay olarak biz görev 'aldık. Yaklaşık 40 kişi kederdik."u dairede çalışırken hatırladığım kederiyle "iyarlıkır'da rehin alınan bir uçak kaçırma olayında yapılan operasyon başarı ile sonuçlandı."XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXizildi. Bu operasyonun başar da bir fiil görev alan Korkut Eken idi.Bu başarı üzerine İçişleri Bakan ne bağlı polislerin Özel Harekat Tımlerinin kurulması ve eğitim ile Korkut Eken görevlendirildi.Ayrıca de#dski PKK olayları 1984 yılında başlayınca Güney De#uys giden Özel Tımlerin başında da Korkut Eken görevlendirilmiştir.Güney De#uda bu olaylar devam ederken yine Polis Harekat Tımlerinin geliştirilmesine kararverildi.ve bu amaçla 1986 yılında Korkut Eken ben ve bir yüzbaşı arkadaşımız 3 kişilik bireşitici grup halinde 1 yılıyakın bir süre ile bu tımleri eğittik.Bu eğitim sırasında Terörl Mücadelede duyulan ihtiyaca binsen Mit Müsteşerlığında kendi bünyesinde yurt dışında istihberet ihtiyacalarını gidermek üzere Korkut Eken ve ben görev teklifinde bulundu.1987 yılının ilk yarısında Mit Müsteşerlığı bünyesinde birlikte göreve başladık.Sivil şahıslarla ilk münasebetimiz burada başlamıştır.Mit Teşkilatı bünyesinde Yurt Dışında Özel Güvenlik Dairesi daha sonra Özel Güvenlik Daire Başkanlığı oluşturuldu.Bu bünyede

ihtimal vermiyorum. Böyle bir şey söz konusu olamaz. Özel Harp Dairesi'nde sınırlı sayıda asker olarak görev yaptığımızdan birbirimizin tüm ilişkilerini biliriz. Özel Harp Dairesi'nde 1987 yılına kadar Abdullah Çatlı ve benzer kişilerle herhangi bir tanışıklığı olmadığını biliyorum. 1987'den sonra MİT bünyesine beraber katıldığımızda hiyerarşik verilen emirler doğrultusunda bazı sivil unsurlarla çalışmak zarureti ortaya çıkmıştır. Birlikte, MİT'te çalıştığımız dönem içerisinde Korkut Eken, Abdullah Çatlı ile tanışmıyor ve herhangi bir ilişkisi yoktu. Bu hususu gayet iyi biliyorum.

Güneydoğu'da PKK olayları başlayınca bölgeye giden özel timlerin başında Korkut Eken görevlendirilmişti. Güneydoğu'da bu olaylar devam ederken yine polis özel harekât timlerinin geliştirilmesine karar verildi. Bu amaçla 1986 yılında Korkut Eken, ben ve bir yüzbaşı arkadaşımız bir yıla yakın bu timleri eğittik. Bu eğitim sırasında terörle mücadelede duyulan ihtiyaç üzerine MİT Müsteşarlığı da kendi bünyesinde yurtdışında istihbarat ihtiyacını gidermek üzere Korkut Eken ve bana görev teklifinde bulundu. 1987 yılının ilk yarısında MİT Müsteşarlığı bünyesinde birlikte göreve başladık. Sivil şahıslarla ilk münasebetimiz burada başlamıştır. MİT bünyesinde Güvenlik Dairesi Başkanlığı oluşturuldu, başına daha önce MİT'ten çıkarılan Mehmet Eymür getirildi.

MİT, Emniyet'i izliyordu

Mehmet Eymür'ün göreve dönüşünün ardından, Tarık Ümit kendisiyle irtibata geçti. Tekrar MİT'te çalışmaya başladı. Genellikle bu teşkilattan ayrılan kişi tekrar MİT Müsteşarlığına alınmazdı. Tarık Ümit şaibeli bir kişi idi. Tekrar Mehmet Eymür'le birlikte MİT'te çalışmaya başlayınca yine bu şaibeli kişiliğini korudu. Benim yürüttüğüm dairenin, görev kapsamında bulunmasına rağmen Mehmet Eymür ile birlikte Emniyetin bazı iç ilişkilerini, faaliyetlerini izlemeye başladılar. Bunun gerçek amacını ben bilmiyorum. O tarihte Korkut Eken, Emniyet'te eğitmendi. Tank Ümit de hem Emniyetle, hem MİT'le birlikte çalışan, hatta başka yerlerde de irtibatı olabilecek kişiydi.

Bildiğim kadarıyla Mehmet Eymür, Emniyet'in faaliyetlerini izleme konusunda bir görevimiz olmamasına rağmen izleme konusunda özel bir çaba içine girdi. Bu amaçla Tank Ümit'i ne şekilde kullandığı incelenmesi gerekli bir husustur.

MİT'çi Eymür yönlendirdi

Tarık Ümit 1995 yılının mart ayında meçhul bir biçimde orta-

dan kaybolunca, Mehmet Eymür onunla ilgili aşırı bir çaba içerisine girdi. Bu arada Tarık Ümit'in ailesini özellikle Korku! Eken'e yönlendirdi. Kanaatimce, Tank Ümit'in kaybolmasından Korkut Eken'i sorumlu tutuyordu. Hatta yine görev ve yetkisi dahilinde olmamasına rağmen, Mehmet Eymür "koordine yapıyorum" adı altında sonuçturmayı yürüten jandarma astsubayına kendi seçtiği bilgileri aktarıyor ve yönlendiriyordu. Aslında Korkut Eken'in, Tarık Ümit'e yönelik bir şey yapmasını gerektirecek hiçbir bağlantısı yoktur. Sırf Mehmet Eymür'ün yönlendirmesi ile bu işe karıştırılmıştır.

İki Mehmet'in Mücadelesi

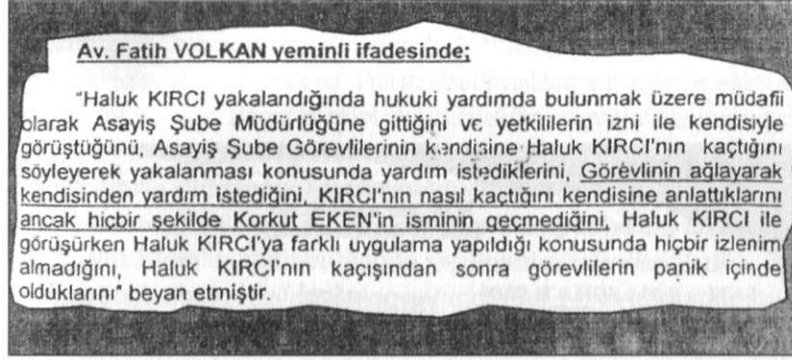
Daha doğrusu, Mehmet Eymür, Tarık Ümit'in kaybolması olayını Emniyet teşkilatı ile ilişkilendirmeye çalıştı. Kontrolsüz hareket eden Eymür, kendi amaçları doğrultusunda Tarık Ümit'le ilgili konuyu yönlendirmeye çalışmıştır. Yine bu bağlamda Mehmet Eymür'ün amacı, Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar ile olan husumetinden dolayı Mehmet Ağar'ı suçlamak, onu zayıf düşürmek, başarısını engellemek için Korkut Eken vasıtasıyla onu yıpratmaya yönelik davranışlarda, faaliyetlerde bulunmasından kaynaklanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda Korkut Eken'e yönelinmiştir. Bu olayla hiçbir irtibatı olmayan Korkut Eken mağdur edilmiştir.

Eken'in, Abdullah Çatlı'ya silah vermesi mümkün değil. Kaldı ki Eken, Emniyet Genel Müdürlüğü'nde görevli iken bunu yapması olanaksızdır. Bu bir yakıştırmadır. Hakkı Yaman Namı olayında da, Eken olaya yakıştırdı. Zira Eken'in, Namı'yı korkutmasına gerek yoktu. Eken, Emniyet'teki görevinden kendisi ayrıldı.

Kırcı'nın avukatı Fatih Volkan: Kırcı kaçınca polis ağladı

Haluk Kırcı yakalandığında hukuki yardımda bulunmak üzere müdafii olarak Asayiş Şube Müdürlüğü'ne gittim. Bu sırada Kırcı İnfaz Bürosu'nda nezaretteydi. Cumhuriyet Başsavcılığına sevk edildiği, ancak infaz evraklarının eksikliği nedeniyle geri gönderildiğini öğrendim. Yetkililerin izni ile kendisiyle görüştüm. Aynıldıktan sonra Asayiş Şubesi yetkilileri tarafından telefonla arandım. Kırcı'nın kaçtığını söyleyip, yakalanması konusunda yardım istediler. Görevli ağlayarak benden yardım istedi.

Kırcı'nın nasıl kaçtığını anlattılar. Ancak hiçbir şekilde Eken'in

ismi geçmedi. Kırıcı'yı ziyaret esnasında Asayiş Şube Müdürü'nün odasına gitmedim. Eken'le telefon görüşmesi yapıldığı konusunda bilgim yok. Kırıcı ile görüşürken kendisine farklı uygulama yapıldığı konusunda hiçbir izlenim edinmedim. Kırıcı'nın kaçışından sonra görevliler panik içindeydi.

Mehmet Açar: Eken talimat alır, gözünü kırpmadan yerine getirir

Korkut Eken'i yakinen tanırım. Kendisiyle 1984-1988 yılları arası İstanbul Emniyet müdür yardımcısı olduğum dönemde tanıştım. Daha önceden de özel harekât timlerini yetiştirmesinden dolayı personelimiz arasında saygın bir yeri olduğunu duyardım. Ben, İstanbul Emniyet müdür yardımcısı görevinde iken kendisi MİT'te çalışıyordu. İş ile ilgili bir konuda görüşmek üzere bana gelmişti. Bu şekilde tanıştık.

Uzun yıllar kendisini görmedim. 1993 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü'ne atandığımda istihbaratı toparlamak, özel harekât timlerini geliştirmek ve büyütmek için yeni organizasyonlara ihtiyaç duyduk. PKK ile mücadele için öncelikle bu tür bir organizasyon gerekiyordu. O tarihlerde Türkiye'nin tek gündemi terörle mücadele idi. Emniyet genel müdürü olarak öncelikle daha önce MİT'te çalışan, buradan ayrılarak BOTAŞ'ta görev alan Korkut Eken'i çağırıp özel harekât personeline eğitim vermek için kendisine görev teklif ettim ve bunu kabul etmesi için ısrarcı oldum. Kendisinin bu tür eğitimdeki başarısını, belirttiğim gibi 1984 yılından hatırlıyor ve biliyordum. O dönem özel harekât kursuna gelen timlere gerekli eğitimi Korkut Eken vermişti.

Bu organizasyonlar çerçevesinde zamanın Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş Bey'le görüştüm. Bu iş için çok adama ihtiya-

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

5.4/3

SAYI : B.05.1.EGM.0.71.02.04
KONU : M.Korkut EKEN

ÇOK GİZLİ

ANKAR

.../.../19

BAKANLIK MAKAMINA

İLGİ : a) 08.06.1994 tarih ve B.05.1.EGM.0.71.02.04/503064 sayılı yazımız.
b) Ener.ve Tabii Kayn.Bak. 05.07.1994 tarih ve B.15.0.PER.0.00.00.02/241/1657 sayılı yazısı.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı BOTAŞ Genel Müdürlüğünde görev yapan (a) yazımızla Bakanlığınızda bir göreve atanmak için muvafakat istenen ve aynı Bakanlığın ilgi (b) yazısıyla muvafakat edilen M.Korkut EKEN'in, Genel Müdürlüğümüz kadro dereceli Şube Müdürlüğü görevini 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun Maddesi gereğince vekaleten yürütmesini ve "Emniyet Genel Müdürü Danışmanı" olarak çalıştırılması hususunu arz ederim.

Tasviplerinize arz olunur.

Bekir AKSOY
Vali
Müsteşar

Mehmet AÇAR
Vali
Emniyet Genel Müdürü

OLUR
02/08/1994

Nahit MENTEŞE
İçişleri Bakanı

Kom.Yrd. : A.ERGÜN
Büro Amiri : R.BÜYÜKAKGÜL
Brl.Amiri : H.KÜÇÜKSAGRICIOĞLU
Şb.Md. : T.TURAN
Dai.Bşk. : K.DURMUŞ
Gu.Md.Yrd. : A.C.SERHADLI

cimiz olduğunu, özel harekât timlerini eğitmek için Menteş Askeri Kampı'na ihtiyacımız olduğunu belirttim. Kendileri askeri kampı bu iş için bize tahsis etti. Hatta özel harekât timlerinin eğitmeni olarak Korkut Eken'in görevlendirildiğini duyunca bunun çok isabetli bir seçim olduğunu, Korkut Eken'in deneyimli ve son derece başarılı olduğunu, hatta emekli askerlerden eğitmen görevlendirebileceğimi söyledi. Tahsis edilen kampta bu tür faaliyetleri Korkut Eken'in eğitmenliğinde ve denetiminde sürdürdük. Zamanın başbakanı, İçişleri Bakanı, Jandarma genel komutanı, bizzat Genelkurmay başkanı gelerek kapanış törenini izlediler ve çok memnun kalıp tebrik ettiler.

Eken'e gizli bilgiler gelirdi

OHAL bölgesine yaptığım ziyaretlerde Korkut Eken yanımda bulunurdu. İyi münasebetleri olduğu için kendisinin bölge halkına güven telkin ettiğini, kendisini iyi tanıdıklarını biliyorum. Zira 1984 yılı ilk PKK hareketlerinde henüz Silahlı Kuvvetler'de muvazzafsubay iken, özel kuvvetlerde tim komutanı olarak teröre karşı çok başarılı bir mücadeleye girişmiştir. Bölgedeki geniş münasebeti nedeniyle kendisine yoğun istihbarat geldiğini müşahade ettim. Bu bilgileri bana ve İstihbarat Daire başkanına aktarıyordu. Bu yönüyle de eğitmenliğinin dışında kendisinden yararlandık.

Terörle mücadelede istihbarat birinci derecede önemlidir. Kendisine istihbarat görevi verilme dahi yapılan herhangi bir faaliyette elde edilen istihbarat bilgisi ilgili birimlere anında aktardır. O dönemde tehdit çok olduğu için bazı kimseler hüviyetleri gizli kalsın diye kimseye güvenmeyip bizzat bana bu bilgileri direkt iletirlerdi. Aynı şekilde bu bilgiler Korkut Eken'e de iletilmiştir. Kendisi de almış olduğu istihbari bilgileri bana ve yetkili birimlere iletmiştir. Bu durumu teşvik ederdi. Personelimiz, bu teşvik sonucu en ufak bilgi kırıntısına dahi ulaşmak için azami hizmet sarf ederdi. O dönemde bu konudaki başarının en önemli etkeni istihbaratın yeniden organizasyonu ve çok yaygınlaştırılmasıydı. Korkut Eken, hizmet yaptığı alanda genelde geri planda kalmayı, görüntü vermemeyi tercih ederdi. Buna özellikle dikkat ederdi. Bu özellikleri ile genelde Silahlı Kuvvetler ve Emniyet personeline sevgi, saygı görürdü.

Özellikle teröre karşı yapılan operasyonlarda denetleme görevi yaparken planlama safhasında Emniyet'e, tecrübelerinden dolayı, Eken çok yararlı olmuştur. Askeri birliklerin talebi üzerine yapılan müşterek operasyonlarda her iki tarafla iyi ilişkileri nedeniyle fevkalade faydalı koordinesi oldu.

Ayrılmadan önce bana geldi

Ben 1995'te Emniyet Genel Müdürlüğü'nden istifa ettim. Siyasete atıldım, milletvekili oldum. 1996 yılının şubat veya mart ayında Korkut Eken bana geldi. "Kızınızın rahatsızlığı yüzünden yurtdışındaydınız, size gelemedim. Dönüşünüzü bekledim. Görevden ayrılmak istiyorum. Çünkü beni göreve siz getirdiniz, ayrılmak için de sizden müsaade almak istiyorum" dedi. Sebebinin sorduğumda, "Disiplin zafiyeti var. Bu tür faaliyetlerle mücadele eden birliklerde disiplin zafiyeti her zaman olur, bunu biliyorum. Ancak bundan rahatsızlık duyuyorum. Bu nedenle ayrılmak istiyorum" dedi. Hatta olayların da eskisi kadar yoğun olmadığını, işlerin rahatladığını belirtti. Ben de kararı kendisine bıraktım. Yapmış olduğu önemli hizmetlerden dolayı teşekkürlerimi bildirdim.

ESAS NO: DURUŞMA TUTANAĞI SAYFA NO: 1

T.T. NOY 2022/179 ZK: 1

TARİHİ: MEHMET AĞAR: ZULFİ oğlu, 1951 Ankara B.İ.Ü., TBBB
İlçmanları, Ören B.İ.Ü. adresinde oturur. Olay ne ile ilgili ve ne ile ilgili soruldu.

TANIK İFADESİNDE:
Korkut Eken'i yakinen tanırım. Kendisi ile 1984 ve 1988
arası İst. Emniyet Müdür Müavini olarak görevli olduğum dönemde tanıştım.
Beni önceden de özel hareket timlerini yetiştirmesinden dolayı pers-
nelimiz arasında saygın bir yeri olduğunu duyardım. İstanbul Emniyet
Müdür Müavini görevinde iken kendisi Milli İstihbarat Teşkilatında ça-
lışıyordu. İki ile ilgili bir konuda görüşmek üzere bana gelmişti bu
zamanlarda tanıştık. Uzun yıllar kendisini görmedim. 1993 yılında Emniyet
Genel Müdürlüğüne standında Terörle Mücadele nin temel unsurlarında
olan İstihbarat birimlerini derinleştirmek için Özel Hareket Tim-
lerini geliştirmek ve büyütmek için yeni organizasyonlara ihtiyaç oldu.
Özellikle bu tür organizasyonlar PKK ile mücadele içinde gerekiyordu.
Türkiye'nin o günlerde tek gündemi buydu. Emniyet Genel Müdürü olarak
özellikle daha önce Milli İstihbarat teşkilatında çalışan buradan ayrı-
larak BÖLGE'de görev alan Korkut Eken'i çağırıp bu Özel Hareket Fa-
soneline gerekli eğitimi vermek için kendisine görev teklif ettim ve
görevi ettim. Kendisinin bu tür eğitimde ki başarısını belirttiği gibi
1984 yılından itibaren ve biliyordum. O dönem Özel Hareket Kursuna
gelen Tim'lere gerekli eğitimi Korkut Eken vermiştir. Bu organizasyon-
lar çerçevesinde zamanın Genel Kurmay Başkanı Doğan GÜREŞ beyde görev
tutmuştu. Bu iş için çok adama ihtiyacımız olduğunu, Özel Hareket timlerini
eğitmek için Menteş "askeri Kapına ihtiyacımız olduğunu ilettim. Kendisi
bu "askeri kapı bu iş için bize tahsis etti. Hatta "zel Hareket timle-
ni eğitmeni olarak Korkut Eken'i görevlendirildiğini duyduğum bunun ça-
ırsabekli bir seçim olduğunu kendisinin bu konuda yani Korkut Eken'in
deneyimli ve başarılı olduğunu hatta emekli askeri eğitmenleri de gö-
revlendirebileceğimizi söyledi. ve tahsis edilen askeri kapıda bu tür
faaliyetleri Korkut Eken'in eğitmenliğinde ve emrinde sürdürdük.
Bakanın başbakanı, "işleri bakanı, Jandarma genel komutanı, bizzat
genel kurmay başkanı gelerek kapanış törenini kıldılar ve çok zaman

İSTANBUL (7) AĞIR CEZA MAHKEMESİ

Hayat boyu dost kalacağımızı, görüşeceğimizi ilettim. O tarihten bu yana dostluğumuz halen devam etmektedir.

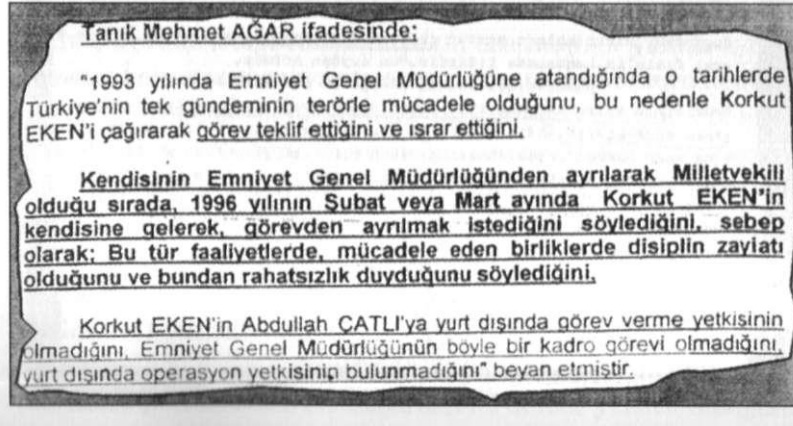
Korkut Eken, asker bir ailenin çocuğu. Kardeşi de subay. Çocukluğundan beri askeri bir disiplinle büyümüş. O yüzden kendisini yakından tanıdığım için biliyorum, ailesine bile katı davranırdı. Şahsi çıkar gözetmedi, kural ve kaidelere azami riayet eden, dayanıklı ve eğitimlik vasfı örnek bir kimse. Kendisinin, devletin verdiği görev dışında hiçbir faaliyeti olacağına inanmıyorum. Devletle ilgili her türlü faaliyeti yapar. Talimatı alır, gözünü kırpmadan yerine getirir.

Çatlı'ya yurtdışı görevi veremez

İddia edildiği gibi Haluk Kırcı'nın gözetim altındayken onun talimatıyla kaçırıldığına ihtimal vermiyorum. Çünkü ben Emniyet Genel Müdürlüğü görevindeyken bazı personelin kendisine iletilen tayin taleplerini benden müsaade almadan personel dairelerine götürmezdi. Hayatı gerçekten disiplin üzerine inşa edilmişti. Dolayısıyla buna ihtimal vermiyorum. Ben zaten bu olay sırasında Amerika'daydım. Benimle, bu olayla ilgili hiçbir teması olmadı.

Korkut Eken'in Abdullah Çatlı'ya yurtdışında görev verme yetkisi yoktu. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün böyle bir kadro görevi ve yurtdışında operasyon yetkisi bulunmamaktadır. Korkut Eken'e de bu konuda bir talimatım olmadı.

Mazbut bir yaşamı vardı. Silahlı Kuvvetler'den emekli olan iki üç kişi ve görevde bulunan arkadaşları, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün üst düzey bazı yetkilileri dışında kimseyle görüşmezdi. Bar, pavyon, gece kulübü gibi yerlere gittiğine hiç şahit olmadım. Mütevazı bir yaşam sürüyordu.

**İstihbarat Daire Başkanı Emin Arslan:
Eken ve Şahin'in arası açıldı**

Korkut Eken, Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde görev yaparken ben de İstihbarat Daire başkanıydım. Korkut Eken'in çok başarılı çalışmalarını biliyorum. İbrahim Şahin de Eken'in talebesiydi. İbrahim, daire başkanı olduktan sonra Korkut Eken de, Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde eğitimden sorumlu olarak göreve başladı. Dört beş ay kadar sonra aralarında huzursuzluk oldu. Akabinde Korkut Eken buradan ayrılarak danışmanlık yapmaya başladı.

Mehmet Ağar'ın siyasete atılmasından sonra Korkut Eken de ayrıldı. Görevi dışında yasadışı hiçbir faaliyetinin olmadığını biliyorum. Abdullah Çatlı, Haluk Kırıcı, Hakkı Yaman Namı ve Tank Ümit

DURUŞMA TUTANAĞI SAYFA NO:

SORUŞ NO:

Soruldu: Ben 1993-1997 yılları arasında Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı idim. Hanifi Avcı'nın olay ile ilgili beyanlarını gerek susurluk komisyonundan gerekse medyadan öğrendim. Hatta kendisi bu beyanlarını Diyarbakır ve İstanbul'da görev yaptığım zamanlarda duyduğum diye açıklamıştır. Ben görev yaptığım süre içerisinde Hanifi Avcı'dan da bu beyanları duymadım. Hanifi Avcı'nın beyanlarında belirttiği şekilde PKK'yı çözmek için asker polis ve mit bünyesinde yeni bir oluşumun daha doğrusu dışı yöntemler uygulayacak bir oluşumun meydana getirildiğini duymadım. Benim genelde böyle bir oluşumdan bilgi sahibi olmam lazım. Ancak bu görüş dışı yöntemler kullanan bir oluşumdan ve Korkut Eken'in bunun içerisinde olduğundan duyduğum ve bilgin olmamıştır. Zaten yasa dışı yöntemle kullanılabilecek bir tür bir yoğunlukta özel hareketçilere ihtiyac yoktur. Bu tür bir oluşumun uzun zaman almaktadır ve masraflıdır. Böyle bir yola başvurulduğuna dair bilgin yoktur.

Soruldu: Korkut Eken'in Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde çalıştığı teşkilat mensupları ile ilişkileri iyi idi. Sadece İbrahim Şahin arasında bir gerginlik yaşandı mı mesleki hiyerarsiden kaynaklı olduğunu duyduğum. Zira Korkut Eken'in kendisi öğrencisi olan İbrahim Şahin konumunda idi. Sorunda bundan kaynaklanmıştır. Bunun dışında hiçbir teşkilat mensupları ile bir sorun yaşamamıştır. Kendisi üst kademe yöneticisi olduğu için memur konumundaki teşkilat mensupları ile karşılıklı alt üst ilişkilerindeki yakınlıkları yoktur zira kendisi asker kökenlidir. Bu tür hiyerarsik disiplin konusunda titizdir. Bun meydan vermez.

Soruldu: Ben emekli olduğuktan sonra da kendisi ile görüşür. Kendisinin aşırı menfaat ile lükse düşkün olmadığını duydum. Mutevazı yaşam sürdürmektedir. İddia edilen bu tür faaliyetlerden dolayı çıkar edilebilir veya bundan faydalanması gereken bir kişi görüntüsü yoktur. Malla bellidir. Yağantısında bellidir. Tanıdığım kadarıyla herhangi bir gelir artışı yoktur. Ancak olaydan dolayı mağduriyeti söz konusudur. dedi.

Anlatımı okundu, imzası alındı. 4.11.2002

K. HAKİM 24414 KATİP TANIK: EMİN ARSLAN

İSTANBUL (7) AĞIR CEZA MAHKEMESİ

gibi kimseleri MİT'teki görevi nedeniyle taramıştır. Ancak bu kişilerle görevi dışında başka bir irtibatı olduğunu duymadım, görmedim.

Olsa, haberim olurdu

Ben 1993-1997 yılları arasında Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevinde bulundum. Diyarbakır ve İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü görevinde bulunan, daha sonra İstihbarat Dairesi başkan yardımcılığına da getirilen Hanefi Avcı'nın TBBM Susurluk Komisyonu'nda söylediği "PKK'yı çöktürmek için asker, polis, MİT bünyesinde yasadışı yöntemler uygulayacak bir oluşum meydana getirildiğine" ilişkin iddiasını ben bilmiyorum. Böyle bir şey olsa bundan bilgi sahibi olmam gerekirdi. Ancak öne sürüldüğü gibi yasadışı yöntemler kullanan bir oluşumu ve Korkut Eken'in bunun içerisinde olduğunu duymadım, bilgim olmadı. Zaten yasadışı yöntemler kullanılacaksa bu tür bir yoğunlukta özel harekâtçıya ihtiyaç yoktur. Bunların eğitimleri oldukça uzun zaman almaktadır ve masraflıdır. Böyle bir yola başvurulduğuna dair bilgim yoktur.

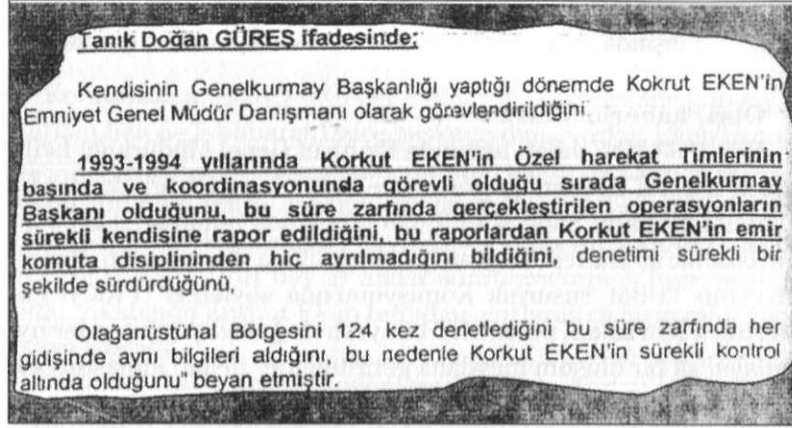
Genelkurmay eski başkanı Güreş: Eken'i cezaevinden ziyaret ettim

Ben Korkut Eken'i şahsen tanıımıyordum. Ancak 1980 yıllarında Genelkurmay Özel Harp Dairesi'nde görevliyken henüz daha yüzbaşı rütbesindeyken emsallerinden farklı şekilde çalışmaları, disiplini ve gayretiyle öne çıkmıştı. Adını Genelkurmay personel başkanı olduğum dönemde duymuştum. Maddi çıkarları gözetmeyen, çok katı disiplinli insanlardan oluşan bölümde onun adı bulunuyordu. Diyarbakır'a kaçırılan uçağa ilk operasyonu yapan timin komutanı olarak da ismen tanımıştım.

Bu görevinden MİT'ten gelen teklif üzerine 1987 yılında ayrıldığını duydum. Kendisini vazifesine adanmış bir kişi olduğu hep söyleniyordu. Benim Genelkurmay başkanlığı yaptığım dönemde Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın danışmanı olarak görevlendirildiğini, özel harekât timlerini eğittiğini, polis ve askerlerin ortak düzenlediği operasyonlarda koordineyi sağladığını ve bu görevinde de başarılı olduğunu duydum.

Kendini vatana adanmış:

Güneydoğu'da PKK ile savaşta Türkiye'nin bu konudaki mücadelesinde performansın ve başarının ne derece yüksek olduğunu

iyi biliyorum. Bu konuda aldığı başarı madalyaları mevcuttur. Hatta İzmir'deki Harp Okulu arazisi, polislerin eğitimi için geçici olarak benim dönemimde tahsis edildi. Menteş Kampı'nda polis özel harekât timlerinin eğitimini başarıyla yerine getirmiştir. Kendisi danışman olmasına rağmen operasyonlara fiilen katılmış, bu faaliyetleri sırasında da hiçbir şekilde maddi çıkar gözetmeyen, cesur, vatanına ve milletine çok bağlı, çok disiplinli bir kişiliği olduğunu, kendisini vatanına adanmış bir kişi olduğunu duymuştum. Benim bu duyumlarım, genelde Güneydoğu'ya yaptığım ziyaretlerde görüştüğüm kuvvet komutanları, birlik komutanları ve diğer yetkililerle yapmış olduğum istişareler sonucu duyduğum ve edindiğim tespitlerdir. Kendisi de karakter olarak asker kökenli olduğu için yasadışı faaliyeti olacağına hiç ihtimal vermiyorum. Cezaevine girdikten sonra orada ziyaret ederek üzüntülerimi bildirdim. Rahatsız olduğunu, ancak bu rahatsızlığı nedeniyle tedavisi için hastaneye gidip yatmayı kabul etmediğini, bunu kendisine gurur meselesi yaptığını bizzat gözümle gördüm.

Bir an kuşkuya düştüm

1993-1994 yıllarında Korkut Eken özel harekât timlerinin başında ve koordinasyonunda görevliydi. O sırada Genelkurmay başkanıydım. Bu süre zarfında gerçekleştirilen operasyonlar bana rapor ediliyordu. Bu raporlardan Korkut Eken'in emir-komuta disiplininden hiç ayrılmadığını biliyorum. OHAL bölge valisinden aldığı bilgiler çerçevesinde de görevini layıkıyla yerine getirdiğini biliyorum. Korkut Eken'in tüm çalışmaları yakın takibim altında geçti.

OHAL bölgesini yüz yirmi dört kez denetledim. Bu süre zarfın

da her gidişimde aynı bilgileri aldım. Korkut Eken'le ilgili iddiaların ortaya atılmasından sonra, "acaba yanlış bir insana mı güvendik ve sahip çıktık" diye kuşkuya düştüm. Korkut Eken'in mesai arkadaşları, yakın komutanları ve mülki amirlerden bilgi aldım. Ancak aksi yönde hiçbir tespitim olmadı. '

Asayiş Şube Müdürü Sedat Demir: Kırcı'nın nasıl kaçtığını anlatayım

Haluk Kırcı'nın yakalanıp Asayiş Şube Müdürlüğü'nden kaçtığı dönemde Asayiş Şube müdürü idim. Kırcı, Emniyet Müdürlüğü'müzün yaptığı bir rutin uygulamada aranan şahıslardan olması nedeniyle Asayiş Şube Müdürlüğü'ne getirilmişti. Kendisinin GBT sorgulaması yapıldı. Küçükçekmece Cumhuriyet Savcılığı tarafından arandığı tespit edildi. Bunun üzerine kendisini Küçükçekmece Cumhuriyet Savcılığı'na gönderdik.

Cezasının infazına ilişkin evraklar ve bazı belgeler eksik olduğundan Küçükçekmece Cumhuriyet Savcılığı'nca teslim alınarak infazına başlanamadı. İlgili savcılıklara faksler çekildi ve eksikliği gidermemiz için savcılık Haluk Kırcı'yı müdürlüğümüze "Evrakları tamamlanıncaya kadar Asayiş Şube Müdürlüğü'nde muhafaza edilsin" diye geri gönderdi. Benzer durumda olanlar için uygulanan prosedür Haluk Kırcı için de uygulandı.

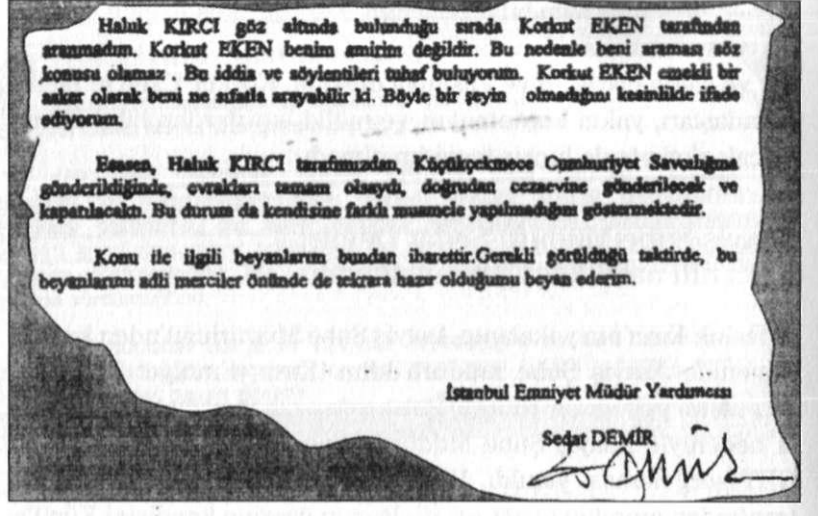
Polis aptes alırken

İnfaz Bürosu, Asayiş Şubesi'nin giriş katında bulunuyor. O tarihlerde şubede tadilat yapılıyordu. Ramazan ayıydı. Haluk Kırcı, diğer gözetim altındaki kişilerin de bulunduğu gözetim yerinden polis memuru Cevat Yanar'ın tam iftar- saatinde aptes almak için lavobaya gittiği sırada bir anlık dalgınlığı sonucu kaçmış.

Genelde Asayiş Şube'ye girenlerin kimlik kontrolleri yapılır. Ancak çıkarken böyle bir uygulama yok. Giren kişi, çıkar. Zira serbest kalmıştır. Başka türlü bırakılması söz konusu olamaz. Çıkıştaki memurların kendisini tanıması mümkün değildir. Haluk Kırcı'nın kaçışı ile ilgili olarak personel hakkında dava açıldı. Beraatla sonuçlandı. Benim hakkımda da daha sonra dava açıldı. Beraatla sonuçlandı.

Eken beni aramadı

Korkut Eken'in Susurluk olayı ile ilgili yargılandığını televizyondan duymuştum. Ancak, dava sonucu gerekçeli karar basında yer

alınca, "Korkut Eken'in, Haluk Kırıcı'nın Emniyetten kaçışına zemin hazırladığı ve bunun için bana telefonla talimat verdiği, bu suçtan dolayı cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak, teşekkülün yöneticiliğini yapmak suçundan mahkûm olduğunu" öğrendim.

Korkut Eken'in hiçbir şekilde Haluk Kırıcı'nın bırakılması için bana telefon etmesi, talimat vermesi, telkinde bulunması söz konusu değildir. Böyle bir şey mümkün de değildir. Zira, kendisini tanıdığım kadarıyla eski Özel Harekât Dairesi'nde hoca olup eğitim veren bir kişidir. Görevinden dolayı kendisini gıyaben tanıyım, törenlerde de görmüşümdür. Korkut Eken'in gerek amirim olmaması, gerekse teşkilat mensubu olarak üstüm olmaması nedeniyle böyle bir telefon etmesi, hele konusu suç teşkil eden böyle bir eylemi istemesi söz konusu değildir.

Korkut Eken adı hiç geçmedi

Haluk Kırıcı'nın avukatı Fatih Volkan'ı hiç tanımam, kendisiyle hiçbir şekilde yüz yüze gelmedim. Kırıcı'nın Asayiş Şubesi'nde bulunduğu sırada, avukatının yanında olması mümkün değildir. Çünkü Haluk Kırıcı nezarettedir. Avukatı olarak görüşme yapmak için gelmiş olabilir. Avukat, benim yanıma kesinlikle gelmedi.

Haluk Kırıcı'nın Emniyet'ten kaçması olayı ile ilgili olarak gerek benim, gerekse diğer görevlilerin yargılanması sırasında Korkut Eken ismi hiçbir şekilde geçmedi. Adı gündeme bile gelmedi. Kırıcı'nın kaçış olayından soma hemen soruşturma başlatıldı, polis Cevat Yanar tutuklandı. Kırıcı'nın kaçışma Korkut Eken'in zemin hazırladığı, talimat verdiği ya da telkinde bulunduğu kesinlikle yalandır.

Bankacı Hakkı Yaman Namı: Telefonda Korkut Eken vardı

Tank Ümit'i 1987 yılından beri tanıyorum. 1994 yılında Korkut Eken'i, Tank Ümit'in ofisinde gördüm. Beni "Korkut Abi" diyerek tanıştırdı. Gayet samimiydiler. Hatta Tank Ümit'in zırlı Ford marka bir otomobili vardı. Bunu, benim yanımda Korkut Eken'e "Al kullan" diye tahsis etti. Hediye ettiği konusunda bir şey söylemedi. Ben de bu konuda bir yorum yapmıyorum. Yaşar Öz'ü de yine Tank Ümit'in vasıtasıyla tanıdım. Sanıyorum köylüsüydü. Birkaç kez ofisinde gördüm. Sık sık yurtdışına çıktığım için bana ait yabancı plakalı Mercedes marka otomobili, kullansın diye Tank Ümit'e ödünç vermiştim.

Bir süre yurtdışında kaldım. 1991'de döndüğümde Tank Ümit'in Cihangir'deki ofisini kullanmaya başladım. Tank Ümit'e verdiğim otomobile güvenlik nedeniyle Mehmet Ağar'ın onayıyla başka bir plaka takabilmemiz için yetki belgesi verilmişti.

Otomobilim bana Tank Ümit tarafından daha sonra iade edildi. Mehmet Ağar imzalı yazının fotokopisi de otomobildeydi. Aracın orijinal plakaları çıkarılmıştı. Tank Ümit tarafından kullanıldığı dönemde 34 AEN 26 plakası takılmıştı. Bana iade edildiğinde ise yine yabancı plaka bulunuyordu. Özel izinle kullanılan plaka ise bagajda duruyordu.

Tank Ümit'in mart 1995'te kaybolmasından sonra plakayı iade etmek için kızı Hande Birinci ile görüştüm. Ancak kendisinin almayacağını, bunu yetkili makama vermemi söyledi.

Devletin plakası ne geziyor?

Bu olaydan yaklaşık iki ay sonra Holiday Inn Oteli önünde Yaşar Öz ile karşılaştım. Yaşar Öz, benden Tank Ümit'in benim otomobilim içinde bıraktığı plaka ve bununla ilgili yazıyı istedi. O anda cep telefonundan bir numarayı aradı ve telefonu bana uzattı. Cep telefonuyla konuştuğum Korkut Eken bana "Devletin plakaları sende ne arıyor, sen devlet görevlisi misin?" diye sitem etti. Ben de plaka ve bununla ilgili fotokopiyi verebileceğimi kendisine söyledim. Tehdit söz konusu olmadı. Tehdit için sebep de bulunmuyordu. Ses biraz yüksekti. Ben de yüksek sesle konuşmuş olabilirim. Zira sokakta cep telefonuyla konuşuyorduk.

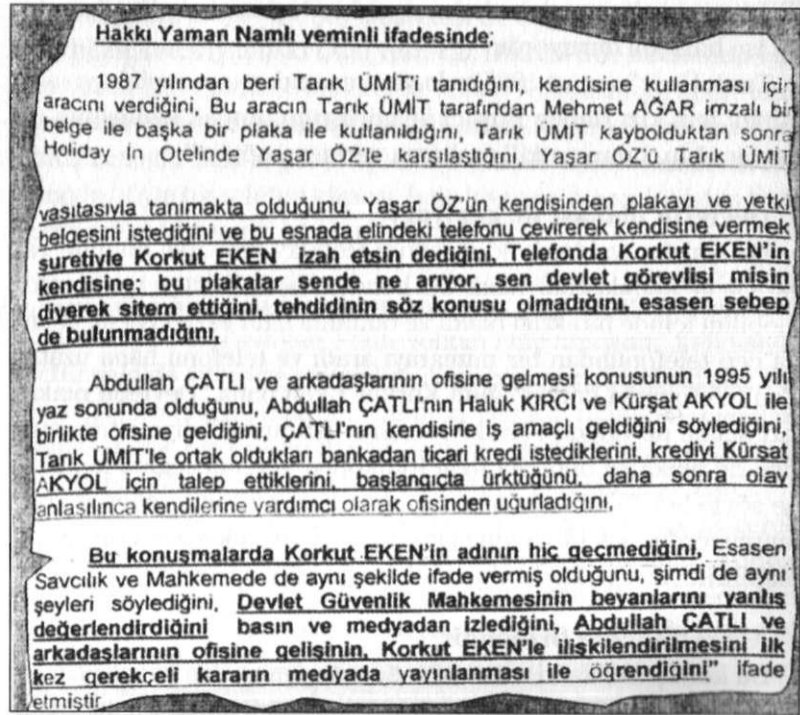
Ağar: "Korkut bizdendir"

Bu konuşmadan iki saat kadar soma evime gelen kişiye plakayı ve fotokopiyi teslim ettim. Gelen kişi, kendisini kimin gönderdiğini

söylemedi. Sadece plaka ve belgeyi istedi. Gelen kişiyi önceki görüşmemiz nedeniyle Yaşar Öz'ün gönderdiğini zannediyordum. Evi mi bilen de odur; Plaka ve belgeyi iade ettikten birkaç gün sonra Samanyolu TV'de pazar günü Mehmet Ağar Bey'e ulaştım ve kendisinden randevu istedim. Ağar'a olayı izah ettim. Korkut Eken'in isteği üzerine plaka ve belgeyi iade ettiğimi anlattım. Kendisi de bana "iyi yaptın. Korkut bizden" dedi. Daha önceden Korkut Eken'i fazla tanımadığım için, yetki belgesi fotokopisinde Mehmet Ağar'ın imzası bulunduğu için olayı ona anlatmak ihtiyacı duydum.

Çatlı ve Kırıcı geldi

1995 yılının yaz ayında Abdullah Çatlı, yanında Haluk Kırıcı ve Kürşat Akyol'la birlikte ofisime geldi. Yanında birkaç kişi daha vardı. Bunların bir kısmının giriş katında, bir kısmının otoparkta olduğunu daha sonra gördüm. Abdullah Çatlı'da silah olduğunu karşımda oturduğu için görüyordum. Diğerlerinde silah olup olmadığını görmedim. Çatlı, bana iş amaçlı olarak geldiklerini söyledi. Bu iş de, Kıbrıs'ta Tarık Ümit ile ortak olduğumuz bankadan ticari işlem yapmak üzere ticari kredi konusu idi. Bununla ilgili mutabakatı sağlayıp örneklerini bankaya faksla geçtik. Krediyi talep eden ve

kullanacak olan Kürşat Akyol'muş. Abdullah Çatlı, onunla birlikte Haluk Kırıcı ve diğerleri o yüzden ofisime gelmişlerdi. Kalabalık ve silahlı olduklarından başlangıçta ürkmüştüm. Olayı anlatınca kendilerine yardımcı oldum. Kendilerini kapıya kadar uğurladım. Bu sırada diğer arkadaşlarını giriş ve park yerinde gördüm.

Medya'dan öğrendim

Benim yanımdan kalkarken, Abdullah Çatlı, Tarık Ümit'in kaybolmasından dolayı üzüntü duyduğunu söyledi ve beni teselli etti. Hatta "Olay bir gün mutlaka ortaya çıkar" dedi. Tarık Ümit'in kullandığı plaka ve yetki belgesinden hiç söz etmedi. Aramızdaki konuşmada Korkut Eken'in adı geçmedi. Korkut Eken'in adının geçmediğini DGM Savcılığı'nda da söylemiştim. Şimdi de aynı şeyleri söylüyorum. DGM, beyanlarımı yanlış değerlendirmiş. Çatlı ve arkadaşlarının ofisime gelişini Korkut Eken'le ilişkilendirildiğini, Eken hakkındaki gerekçeli karar açıklandığı zaman ilk kez medyadan öğrenmiştim.

Eken ve Çatlı'ya, küfretti

Tarık Ümit şeker hastasıydı. Bu yüzden çabuk sinirlenirdi. Konuşmaları da genellikle kaba ve küfürlü konuşmalardı. Bu, onun normal davranışı olduğu için ve genelde herkese, hatta devlet büyüklerine küfür ettiği için Abdullah Çatlı ve Korkut Eken'e de küfür ettiğini duydum.

Tarık Ümit'in ofisine birkaç kez telefon edip Tarık Ümit'le görüşmek isteyen ve bunun için telefona çıkan çaycı Ali'ye kendisini niye bulamadığını, telefon etmediğini Korkut Eken sormuş. Ben bunu Tarık Ümit'ten duydum. Korkut Eken'in çaycı Ali'yi tehdit etmesini mümkün görmüyorum. Ancak telefon ettiğini haber vermediği, Tarık Ümit'e iletmediği için kendisine sitemde bulunduğu Tarık Ümit söyledi.

Karlı bir gündü, atılan ekmeği yemek için serçeler o gün hiç gelmedi

7'nci Ağır Ceza Mahkemesi, Niyazi Aydın'ın başkanlığında üyeler Nilgün Uçar ve Mehmet Uysal 13 aralık 2003'te toplandı. O saatlerde, Korkut Eken cezaevinin bahçesine çıktı. Kar yağmıştı. Her taraf bembeyazdı. Korkut Eken, bu saatlerde cezaevinin bahçesinde görmeye alışık olduğu serçeleri göremedi.

Odasına gitti. Yarım ekmekle döndü. Yerleri süpürgeyle süpür-

dü. Asfalt görünüyordu. Çömeldi, ekmeği küçük küçük parçalara ayırdı, kuşlar kolay yesin diye. İçinden “Şimdi gelirler” dedi. Uzaklaştı. İnfaz koruma memurlarının oturduğu odanın penceresinin önünde durdu. Gözü, karınlarını doyurmak için serçelerin gelip gelmeyeceğindeydi.

Kar yağıyordu. O gün serçeler hiç gelmedi. O gün hiç ortaya çıkmadılar. Hiç konmadılar daldan dala. Tosyalı hoca Mahmut Kuz, bir gün önce ziyaretine gelmiş, “Komutanım, Allah’ın izniyle senin için bugün çok hayırlı bir haber gelecek. İnşallah yarın seni buradan çıkarken göreceğiz” diyordu. Korkut Eken, “Hiç umudum yok Mahmut Hoca. Beni buradan çıkartmayacaklar” diyebilmişti.

O gün kuşlar gelmedi. Haber de gelmedi. Kimse Korkut Eken’e “Mahkeme lehinizde karar verdi” diyemedi. O haber geciktikçe ne olduğunu anlamıştı. “Ben biliyordum böyle olacağımı” diyebilirdi.

Bir gün sonra, Avukat Armağan Güner cezaevine geldi. Üzgündü. O da söze “Çok umutluydum. Ama olmadı Korkut Bey” dedi. Hemen ardından “Ama daha bitmedi. Yapacağımız bir iş daha var” diye açıklama yapmaya başladı. Eken, “Beni tahliye etmezler Armağan Bey, hiç uğraşma” dediğinde yine de içinde küçük bir umut vardı. Adalet bakanının, mahkeme kararının yazılı emir yoluyla bozulması için başvurma hakkı vardı.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, Korkut Eken’le yıllar önce tanışmıştı. BOTAŞ’ta görev almasında da yardımcı olmuştu. Korkut Eken cezaevine girdiği zaman, cezaevinde ziyaret edenler arasında Cemil Çiçek de bulunuyordu. Ancak, Çiçek Adalet Bakanlığı görevine atanınca konumu gereği Eken’i ziyaret edemedi. Çiçek’i Eken de anlayışla karşılamıştı.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, Eken’in avukatlarının başvurusu üzerine İstanbul 7’nci Ağır Ceza Mahkemesi’nin söz konusu kararının yazılı emir yoluyla bozulması istemiyle Yargıtay’a başvurdu. Naci Ünver, Serpil Çetinkol, Zeki Aslan, Kubilay Özkan, Hamdi Yaver ve Hulusi Özek’ten oluşan 8’inci Ceza Dairesi, bozma istemini oybirliğiyle reddetti. Eken için artık tüm umutlar bitmişti... Bakan Cemil Çiçek de üzülmüştü.

Korkut Eken’in hayranı olan, onun tahliyesi için gece gündüz dualar eden, Tosyalı Mahmut Kuz, Yargıtay’ın son kararını henüz bilmiyordu. Korkut Eken’i ziyarete geldiğinde “Komutanım, Allah’ın izniyle Yargıtay sizin lehinize karar verecek. Bunu rüyamda gördüm” dedi. Korkut Eken, kendisini son derece sevdiğini bildiği Mahmut Hoca’ya baktı. Güldü. “Ne diyorsun sen Mahmut Hoca, Yargıtay lehime değil, aleyhime karar verdi. Rüyanın tersi çıktı” diyebilirdi. Mah-

mut Hoca, "Allah sağlık versin, sabırsın Komutanım. Takdir-i İlahi böyle istemiş" derken son derece mahcup ve üzgündü... Eken, o zor ve sıkı günlerinde kendisini yalnız bırakmayan Mahmut Hoca'yı teselli ederken "Yine de dualarım eksik etme" dedi.

Eken'in yanına, "5 yıldızlı otelde çalışmış aşçı" diye verilmişti

Hınzır Ali tam da ramazan öncesi tahliye olacaktı. Korkut Eken, "Ali sen de gidiyorsun, bu yemek işini ben nasıl halledeceğim?" diye yakınıyordu. Hınzır Ali Korkut Eken'e "Çaresi var Komutanım. Tahliye olmak için ben de sizi beklerim. Çıktığım gün suç işler, yanınıza dönerim" karşılığını verdi.

En fazla yirmi mahkûmun bulunduğu cezaevinde, parası pulu gelmeyen, yapılan yardımları bile ailesine gönderenler olduğunu Korkut Eken de biliyordu. Ramazandan önce onların ailelerine yardım yapılması için bazı dostlarına mektup yazıyordu. Ayaş'ta yüz on aileye gıda ve giyecek yardımı yapılmasını da dostları aracılığıyla sağlamıştı. Ankara Ticaret Odası Başkanı Sinan Aygün de, Korkut Eken'in ricası üzerine Ayaş'ta dağıtılmak üzere gıda maddesi gönderenlerin başında geliyordu.

Hınzır Ali'nin tahliye olduğu günlerde, Cumhuriyet Savcısı Mustafa Peker, "Korkut Bey, size müjdeli bir haberim var. Cezaevine öyle bir aşçı geliyor ki, Antalya bölgesinde 5 yıldızlı otellerde çalışmış" dedi. Korkut Eken, "Çok iyi valla Savcım. İnşallah suçu da ağır değildir" dedi. Savcı güldü. "Suçunu öğrensen, dersin ki tam Kemal Sunal filmi."

Korkut Eken'in can güvenliğine Adalet Bakanlığı büyük önem veriyordu. Cumhuriyet Savcısı Mustafa Peker de, cezaevindeki mahkûmun sıradan bir mahkûm olmadığını biliyor, Eken'in odasına girecek kişiyi çok iyi seçiyordu.

Bu konuşmadan iki saat sonra 5 yıldızlı otellerin aşçısı Sadık cezaevine getirildi. Sadık, Korkut Eken'in odasına götürüldüğü zaman korkudan adeta titriyordu. Korkut Eken'i astığı aslık, kestiği kestik birisi olarak duymuştu. Karşısında hazır ol vaziyetinde duruyordu. Eken, "Oğlum rahat ol. Burası kışla değil, cezaevi" dedi. Aralarında şu konuşma geçti:

"Adın ne senin evladım?"

"Sadık, Komutanım."

"Nerelisin Sadık?"

"İspartalıyım, Komutanım."

"Suçun ne?"

"Sevdiğim kız yerine annesini kaçırmak."

"Ne? Kız yerine annesini mi kaçırdın?"

"Evet Komutanım."

Korkut Eken merak etmişti. Böyle olaylar Cumhuriyet Savcısı Mustafa Peker'in dediği gibi Kemal Sunal'ın filmlerinde oluyordu. Sunal, sevdiği kız diye annesi rolündeki Adile Naşit'i az mı kaçırmıştı.

Korkut Eken, Sadık'ın "Kızı yerine yanlışlıkla annesini kaçırdım" deyişine hayli gülmüştü. Eken gülünce, Sadık da biraz rahatlamıştı. "Nasıl oldu, anlat Sadık?" dediğinde Sadık, "Anlatayım Komutanım" dedi. Başını yere eğdi. Parmaklarını birbirine geçirdi. Anlatmaya başladı:

"Komutanım, ben Ispartalıyım. Köyümüzde bir kızı gönül verdim, işaretleştik. Ben onu, o beni seviyordu. Kızla konuştuğumda 'Beni sana vermezler. Kaçır' diyordu. Kaçır ama, kolay mı kaçırmak? Onun için hazırlıklar yapmak lazım.

Kızı kaçırmaya karar verdim. Bohçasını alıp evin bahçesine inecekti. Heyecanlanmayayım, cesaretim artsın diye üç dört kadeh rakı içmiştim. Ben kız evinde terslik olduğunu ne bileyim. Buluşma yerine elinde bohçasıyla karanlıkta kız indi. Ben de bileğinden tuttuğum gibi götürmeye başladım. Kendisini kaçırmamı isteyen kız buluşma yerine inmesine rağmen 'imdat, beni kaçırıyor' diye bağıırıyordu. Ben aldırmadan sürükleyip götürüyordum. Otomobil eve yakın bir yerdeydi. Otomobile bindirip hemen oradan uzaklaştım.

Köyden biraz uzaklaştıktan sonra arkada bağırان çağırان kızı bakmak istedim. Otomobilin iç aydınlatmasını yaktığımda ne göreyim, benim sevdiğim kız yerine anasını kaçırmışım. Ne yapacağımı şaşırdım."

"Yapma be Sadık, aynen böyle mi oldu? Peki sonra ne oldu?"

"Komutanım, kızın adı çıkmasın diye kızı mahkemede 'Ben bu adamı tanımıyorum bile. Hiçbir ilgim yok' dedirtildi. Ben de zorla evli bir kadını kaçırmaktan dolayı hüküm giydim. Şimdi buradayım."

"Sadık, memleketindeki cezaevinde niye yatmadın da gelip Ayaş'ta cezayı çekmek istedin?"

"Hiç sormayın Komutanım. Mahkeme beni hapis cezasına carptırınca, mahkeme başkanına 'Elinizi ayağınızı öpeyim, beni... cezaevine göndermeyin' dedim. Gitsem başıma kötü şeyler gelebilirdi. Çünkü o cezaevinde görevli infaz koruma **memurunun** ki-

zı diye, eşini kaçırmıştım. Vallahi benim kemiklerimi kırardı. O yüzden buradayım."

Hikâye Korkut Eken'in çok hoşuna gitmişti. Bakalım, Sadık'ın yapacağı iftar yemeği nasıl olacaktı... 5 yıldızlı otellerde aşçı olarak çalışan Sadık'ın hazırlayacağı iftar yemeğini, Korkut Eken gibi Cumhuriyet Savcısı Mustafa Peker de merak ediyordu.

Korkut Eken, artık "açık cezaevi" statüsündeki mahkûm olduğu için bahçeye çıktı. İnfaz koruma memurlarının odasında onlarla sohbet etti. İftar saati yaklaşmıştı. Az sonra hocanın ezan sesi duyulacaktı. Eken, sofrayı görmek için odaya gittiğinde şaşırıldı. Ortada ekmek, zeytin, peynirden başka bir şey yoktu.

Eken, "Sadık, nerede yaptığın yemekler?" diye sorduğunda, Sadık ne diyeceğini bilemedi. Başını eğdi, "Komutanım, yapacağım yemeği beğenmezsiniz diye yapmaya cesaret edemedim" diyebilirdi. Sadık sonunda gerçeği de söyledi. "Komutanım, ben 5 yıldızlı bir otelde çalıştım. Ama orada aşçı değil, bulaşık işlerine bakıyordum" dedi.

O Korkut Eken'i, Korkut Eken de Sadık'ı sevdi. Sadık, tarif üzerine yemekleri iyi kötü yapıyordu. Sonra cezası bitip tahliye olacağı gün o da "Komutanım, siz tahliye olana kadar ben yanınızda kalmak istiyorum. Gidip kızın annesini yine kaçırayım" dedi. Eken "Aman yapma. Ben yemek yaparım" diyordu.

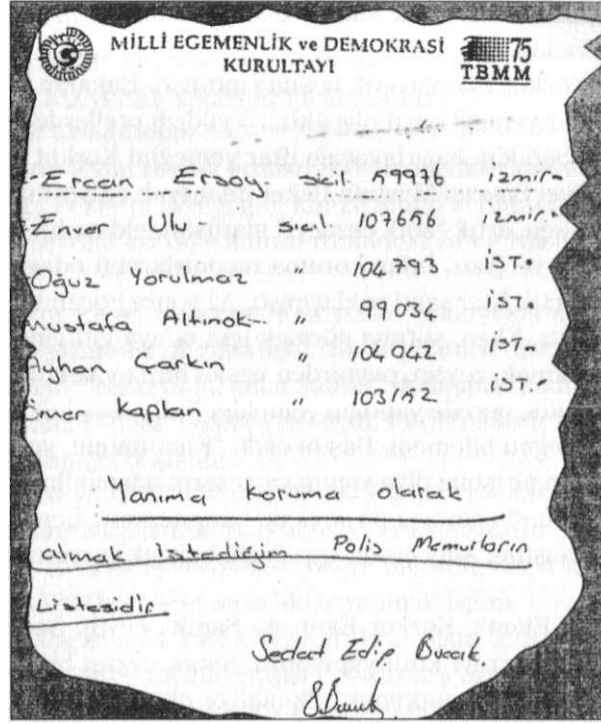
Eken, bir dostu aracılığıyla Sadık'ı 5 yıldızlı bir otelde işe başlattı... Sadık, belki de cezaevinde öğrendiği yemeklerle 5 yıldızlı otelde gerçekten aşçı olabilecekti...

"Siz, Mehmet Özbay'ın, Abdullah Çatlı olduğunu bilmiyor muydunuz?"

Korkut Eken'i o gün eski bir Emniyet mensubu ziyarete gelmişti. Emniyet müdürü, ikram edilen çayı içerken "Ne güzel bir çaymış" dedi. Eken, "Mahkûmun çayından başka neyi var? Cezaevinin çayı iyi olur" karşılığını verdi, iki çay daha söyledi.

Eken, sohbet ettiği Emniyet mensubunu yıllardır tanıyordu. Sevddiği, güvendiği bir kişiydi. Sohbet sırasında Susurluk kazası öncesine kadar gittiler. Korkut Eken çok şey biliyordu. Ancak bunları "birilerini kırıp gücendirmemek için" hiç konuşmadı.

DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Bucak, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün Dikmen binasında Genel Müdürlük Özel Kalem'i'nde beklerken, elinde isim listesi vardı. Eken, listenin ne olduğunu biliyordu. Dahası, böyle bir istek için Emniyet Genel Müdürü'ne ge-

leceğini de önceden öğrenmişti. "Hem Sedat Bucak'a, hem de polisler yazık olacak" diye düşünüyor, istenen polislerin Bucak'a verilmesini engellemeye çalışıyordu.

Genel Müdür Mehmet Ağar, o gün İstanbul'daydı. Ankara'ya döneceği saati biliyordu. Havaalanına gitti. Ağar, Eken'i görünce "Hayırdır" dedi. Korkut Eken, adeta fısıltı halinde Ağar'a şunları söyledi:

"Sedat Bucak sizi makamınızda bekliyor. Size bir liste verecek. Bu polislerin kendisine koruma olarak verilmesini isteyecek. Onun istediklerini vermeyin. Çünkü bu durum ilerde hepimizin başını ağrıttacak. Bize de, o çocuklara da yazık olacak. Ortalık çok karışacak. Yanlış şeyler oluyor. Eğer, önlenemezse hepimize çok yazık olacak."

Ağar sessizce dinledi. "Olmaz öyle şey" dedi. Genel müdürlük binasına geldiğinde, Sedat Bucak bekliyordu. Hemen makama alındı. Bucak, "Mehmet Bey, bu listedeki arkadaşları koruma olarak bana tahsis edin" ricasında bulundu. Bunları söylerken üzerinde "Milli Egemenlik ve Demokrasi Kurultayı" yazan kâğıdı uzattı. Kâğıtta el yazısıyla polis memurları Ercan Ersoy, Enver Ulu, Oğuz Yorulmaz, Mustafa Altınok, Ayhan Çarkın, Ömer Kaplan'ın isimleri.

sicil numaraları ve karşılarında halen görevli oldukları iller yazılıydı. Ercan Ersoy ve Enver Ulu İzmir Emniyet Müdürlüğü, diğerleri ise İstanbul Emniyet Müdürlüğü kadrosundaydı.

Bucak, isimlerin altına "Yanıma koruma olarak almak istediğim polis memurlarının listesidir" diye yazmış, imzalamıştı. Bucak bunların hiçbirini tanımıyordu. İsimleri yazılan polisleri Açar'dan koruma olarak istenmesini kendisinden Abdullah Çatlı ve Özel Harekât Dairesi Başkanı İbrahim Şahin istemişti. O günlerde Eken, Mehmet Açar'ı "Çok yanlış yoldayız. Böyle giderse başımız yakında belaya girer" diye sık sık uyarma gereğini duyuyordu.

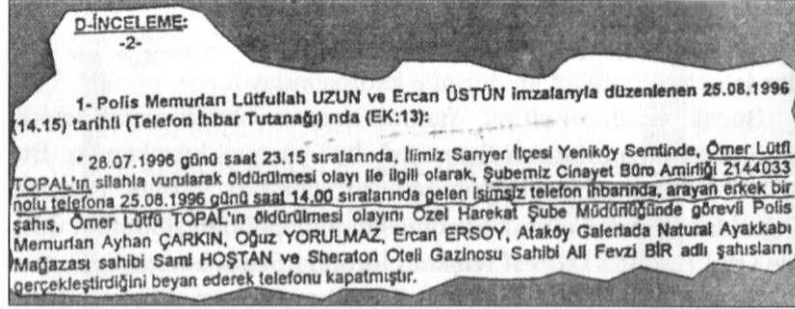
İbrahim Şahin, Korkut Eken'in özel harekâtçı olarak yetiştirdiği ilk öğrencilerinden biriydi. Ancak son dönemlerde ilişkileri iyi değildi. Kulağına gelen bazı olumsuzluklar yüzünden öğrencisinden soğumuştı. Çevresinde toplanan bazı kişilerin, devlet için değil, kendi cepleri için çalıştığını duyuyordu. Abdullah Çatlı da eski Abdullah Çatlı değildi. Kadın, kumar, kokain işine bulaşmış, kontrolden çıkmıştı. Çatlı, bağlı olduğu kişileri yönlendirir hale gelmişti. Bakanlarla görüşüyor, Ankara'ya gelince TBMM'den çıkmıyordu. Sözde aranıyordu...

"Ömer Lütfü Topal'ı öldürenleri ihbar etmek istiyorum"

"Kumarhaneler Kralı" olarak anılan Ömer Lütfü Topal, 28 temmuz 1996 tarihinde İstanbul Sarıyer'de otomobilinde öldürüldü.

Aradan günler geçmiş, en küçük bir ipucu bulunamamıştı. Değişik iddialar ortaya atılıyor, ancak sonuca ulaşmak için bir bulgu elde edilemiyordu. Tarih 25 ağustos 1986. Saat 14.15'i gösteriyordu. Hava alabildiğine nemliydi. Asayiş Şubesi Cinayet Masası'nın 2144033 numaralı telefonu çaldı. Polis Memuru Lütfullah Uzun söylenenleri not alırken heyecanlanıyordu. Telefonun diyaфонunu açtı. Yanındaki polis memuru Ercan Üstün de söylenenleri not alıyordu. Telefona bağlı ses alma cihazı da yavaş yavaş dönüyordu. Polis Memuru Lütfullah, cihazın çalışıp çalışmadığına göz atıyor, söylenenleri "Evet... evet" diye dinliyordu. Telefonda ki kişi şunları söylüyordu:

"Ömer Lütfü Topal'ın öldürülmesi olayını Emniyet Özel Harekât Şube Müdürlüğü'nde görevli polis memurları Ayhan Çarkın, Oğuz Yorulmaz, Ercan Ersoy, Galeria'da ayakkabı mağazası sahibi Sami Hoştan, Shareton Oteli Gazinosu sahibi Ali Fevzi Bir gerçekleştirdi. Benim kimliğimi sormayın. Bir dost, o kadar."

Arayan kişi erkekti. Polislerin kendisine soru sormasına fırsat vermeden telefonu kapattı, ihbar üzerine hemen harekete geçildi. Üç polis memuru ile iki sivil 29 ağustosta gözaltına alındı. Ortalık birden karışmıştı. Milletvekili Sedat Bucak, İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu'nu arıyor, polislerle ilgili neler yapılmak istendiği konusunda bilgiler almak istiyordu. Ancak, Yazıcıoğlu ağzından bir şey kaçırıyor, "Önemli bir şey yok" diye geçiştirmeye çalışıyordu.

Milletvekili Sedat Bucak'ın konuyla bu kadar ilgilenmesi, Yazıcıoğlu'nun canını sıkıyordu. O günlerde canını sıkıyan bazı gelişmeler daha oldu. Polislerin gözaltına alındığını Cumhuriyet Başsavcılığı'na bildirmemişti. Bu olaydan dolayı başının derde girebileceğini tahmin ediyordu. Otuz saat gözaltında tuttukları polisleri, daha sonra Ankara'dan gelen ekibe teslim etmişlerdi.

Özel harekâtçı polislerin, sorgulan yapılmadan serbest bırakılmasının Emniyet içindeki yankısı da farklı oldu.

İlk kez bu kitapta Mülkiye müfettişlerinin özel harekâtçı polisleri ve iki sivil Ankara'ya götürmesi ve ifadeler arasındaki çelişkiler de belgelerde yer alıyor, İçişleri Bakanlığı, polislerle ilgili iddiaları araştırmak üzere Mülkiye başmüfettişleri Hüseyin Önal ve Halil Yılmaz'ı görevlendirdi, inceleme ve soruşturma konusu 10 nisan 1997 tarihli müfettiş raporunda şöyle belirtiliyor:

1- Ömer Lütfi Topal'ın öldürülmesi olayına adı karışan polis memurları ile ilgili yapılan işlemlere ilişkin olarak Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ ile İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu'nun beyanları arasındaki çelişki.

2- Emniyet genel müdürü eski yardımcısı Halil Tuğ, Özel Harekât Dairesi eski başkan vekili İbrahim Şahin, komiser Yusuf Yüksel, polis memurları Uğur Şahin ile Şahin Aslan'ın; dönemin İçişleri Bakanı Mehmet Ağar'ın talimatıyla, Topal cinayetine karıştıkları iddia edilen

3 polis memurunun, Ankara'ya getirilmesini sağlamak ve yapılan soruşturmayı engellemek suretiyle görevlerini kötüye kullandıkları.

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ, Teftiş Kurulu Başkanı Halit Karabulut'a iddia üzerine gönderdiği yazıda şunları belirtti:

"Tarihini hatırlayamadığım bir gün İçişleri Bakanımız Mehmet Ağar telefonla beni arayarak Özel Harekât Dairesi Başkan Vekili İbrahim Şahin'in, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde bulunan bazı polis memurları ile ilgili bir tahkikatı incelemek üzere anılan ile gitmesini söyledi. Ben de adı geçen İbrahim Şahin'i arayıp sayın bakanın söylediği hususları ilettim. Konu hakkında başka bir bilgim bulunmamaktadır."

İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu ise olayı daha farklı anlatıyor ve ifadesinde şunları söylüyor:

Topal cinayetiyle ilgili olarak gözaltına alınan polis memurlarının, Emniyet Genel Müdürlüğü'nden gelen personele teslim edildiği gün öğleye doğru, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ geldi ve kendisini Sayın Bakan Mehmet Ağar'ın gönderdiğini, yakalanan veya alınan bu şahıslarla ilgili ne gibi bilgi olduğunu sordu. Ben de durumu anlattım. Yani bu şahısların bir ihbar neticesi alındıklarını, yapılan araştırmada maddi bir bulguya rastlanılmadığını, beyanlarında olayla ilgilerinin olmadığını söyledim. Halil Tuğ da "Peki" dedi ve ayrıldı.

Emniyet Genel Müdürü Alaattin Yüksel ise müfettişlere verdiği ifadede şunları söyledi:

... bir gün bu Susurluk olayı ile birlikte, bildiğiniz gibi Sayın Mesut Yılmaz'ın birtakım iddiaları gazetelerde çıktı. Ben, derhal Özel Harekât Dairesi başkan vekilini çağırdım. Sorum üzerine bana 'Evet efendim, ben İstanbul'a gittim ve bu arkadaşlarımızı, bizim kadromuzun personeli olması nedeniyle bunları Çamlıca turnikelerinde teslim aldım, getirdim. Zaten suçsuzlardı. Bıraktık' dedi.

Peki bana niye haber vermediniz diye sorduğumda 'Efendim o gün bana önce, Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ, arkasından da Sayın İçişleri bakanımızın böyle bir talimatı oldu. Sizi

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Mülkiye Müfettişliği
Sayı : 70/14 ş 114/10

Mülkiye Müfettişi : Hüseyin ÖHAL
Halil YILMAZ

İNCELEME ve SORUŞTURMA
RAPORU

GÖREV EMRİNİN

Tarih : 03 / 02 / 1997
Numarası : 28 02 1997
34-2/24973,250-1 ş 34-2/446-7,
447-4

RAPORUN

Tarihi : 10 / 04 / 1997

Verildiği yer ve Makam :

Bilgi için : İçişleri B.
(Tef. Ku. Bşk.)

Gereği için : İçişleri Bakan-
lığı (Tef. Ku. Bşk.) na

Eklere adedi : (31) Sara num-
arasında (182) parça evraktır.

İNCELEME ve SORUŞTURMA KONUSLARI

Raporun 1. sayfasında belirtilmiştir.

İLGİLİNİN

ADI ve SOYADI GÖREVİ UYGULANACAK İŞLEM

- 1-Halil TUĞ-Em.Gn.Md.Trd. (eski) -
- 2-İbrahim ŞAHİN-Özel Hrk.D.Bşk.V. -
- 3-Yusuf YÜKSEL- Özel Hrk.D.Bşk.da Başken -
- 4-Uğur ŞAHİN - Özel Hrk.D.Bşk.da Pol.Me. -
- 5-Şahin ASLAN - Özel Hrk.D.Bşk.da Pol.Me. -

Bu işten dolayı başka Rapor düzenlenmiş ise, haklarında inceleme ve soruşturma yapılmamış görüldü.

Ad ve Soyadları :

Düzenlenen

Raporun
Fazlancısı

Tarihi : 10 / 04 / 1997

Numarası

Verildiği yer ve Makam :

aradım, ancak yerinizde bulamadım. Onun için size haber verme imkânımız olmadı. Esasen olay da önemli bir olay değil. Suç da olmadığı için, size konuyu bir daha arz etmedim' karşılığını verdi. Halil Tuğ da yine aynı şekilde, kendisine bakanın talimat verdiğini, bu talimatı İbrahim Şalün'e ilettiğini belirtti. Ancak Kemal Yazıcıoğlu'nun açıklamasıyla Halil Tuğ'un açıklaması arasında tezat var.

Müfettişler konunun peşini bırakmıyordu. Halil Tuğ "Ben emri İbrahim Şahin'e ilettim" demesine karşın, Emniyet Müdürü Yazıcıoğlu, Tuğ'un İstanbul'a gelip kendisiyle görüştüğünü belirtiyordu.

Ağar, Yazıcıoğlu'na sordu:
"nedir bu olayla polislerin ilişkisi?"

içişleri Bakanı Mehmet Ağar'ı, İstanbul Atatürk Hava Limanı'nda Vali Rıdvan Yenişen, Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu ve vali yardımcısı karşılamıştı. Bir odada kısa bir görüşme oldu. Ağar, Vali Yenişen'e "Rıdvan Bey, siz gidebilirsiniz. Biz Kemal Bey'le bazı konuları görüşeceğiz" dedi.

Ağar "Topal cinayetiyle polislerin ilgisi nedir?" diye sordu. Yazıcıoğlu, Halil Tuğ'a anlattıklarını Ağar'a anlattı. Ağar da, "Maddemki bir şey yok, bu şahısları mahzuru yoksa Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönder, ilgili dairesi olan Özel Harekât Dairesi de incelesin, baksınlar" dedi. Yazıcıoğlu "Sakıncası yok. Benim doğrudan göndermem olmaz. Sizin talimatınız olsun" deyince bakan, "halledeceğini" belirtti ve kendisini arayacaklarını kaydetti.

Bu görüşmeden hemen sonra, Yazıcıoğlu, Emniyet Müdür Yardımcısı Bilgi Ünal'ı aradı, "Ankara'dan bir ekip gelecek. Topal cinayetiyle ilgili alınan polisler ve sivilleri onlara teslim edin" dedi.

Ankara'dan ekip çoktan yola çıkmıştı. Özel Harekât Dairesi Başkan Vekili İbrahim Şahin, İstanbul'a geldiğinde, Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu'nu telefonla aradı. "Biz geldik, Müdürüm. Adamları almaya geldik" dedi. Yazıcıoğlu, durumu Bilgi Ünal'a söylediğini bildirdi ve onunla temas kurmasını istedi.

İbrahim Şahin, Bilgi Ünal'ı aradı. Ünal, telefonda "Siz buraya gelmeyin. Gazetecilerin dikkatini çeker. Gözaltındakileri Çamlıca gişelerinde teslim ederiz" dedi. Bu konuşmadan sonra odasına Asayiş Şube Müdürü Fatih Özkan, Şube Müdür Yardımcısı Duran Alp, Emniyet Amiri Refik Baştürk, Cinayet Büro Amir Yardımcısı Başkomiser Şentürk Demiral'ı çağırdı. Müdür yardımcısı Bilgi

Ünal durumu anlattı. Onlara, "Etraf bu saatte gazeteci kaynıyor. Gazeteciler ayrıldıktan sonra gişelerde teslim edelim" dedi. Hepsi de "uygun" olduğunu söyledi.

Çamlıca gişelerinde, polis memurları ile Sami Hoştan ve Ali Fevzi Bir teslim edildi. Bu gizli operasyondan gazetecilerin haberi olmamıştı. Götürülen kişilerle, onları almaya gelen İbrahim Şahin son derece samimiydi. Polislerle aynı otomobile bindiler. Sonra yolda, Ali Fevzi Bir ile Sami Hoştan'ı aldı. Sabaha karşı Ankara'ya gelmişlerdi. Onların "sorgulandığını" ne gören, ne de tanık olan vardı.

Müfettişler, soruşturmayı Mehmet Ağar'a kadar uzattı. Ağar, İstanbul Atatürk Havalimanı'nda, Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu'ndan gözüaltına alınan polislerle ilgili bilgi aldığını, bunların serbest bırakılacağını öğrenince, bağlı oldukları daire tarafından incelenmesi için Ankara'dan gelen ekibe teslim edilmesini istediğini, soruşturmayı engellemediklerini anlattı. Ağar'ın bu ifadesi Halil Tuğ ve diğer görevlileri rahatlattı. Müfettiş raporunda soruşturmayı engelledikleri, görevi kötüye kullandıklarını kanıtlayacak bilgi ve belgeye ulaşamadı.

Halil Tuğ bu olaydan son derece incindi. Türkiye'nin sayılı istihbaratçılarından olan Tuğ, mesleğine adeta küstü. O yüzden erken emekliye ayrıldı. Şimdi politikacı oldu.

O gece inanılmaz bir telefon trafiği yaşandı

Ömer Lütfü Topal müthiş bir güç kazanmıştı. Nereden nereye... Tombalacılık dönemi, "Fındıkzadeli Ömer" derken o, "Kumarhaneler Kralı Ömer" olmuştu. Günlük üç milyon doları aşan geliri-ne karşın, koruma bulundurmuyordu. Koruması olmayan bir evde oturuyordu. Özel şoförü bulunmuyordu. Zırhlı araç kullanmıyordu. Evinde sadece bir telefon vardı. Eşinin de cep telefonu kullanmasına izin vermiyordu.

Sosyal hayatı, karısının kullandığı otomobille pazar günleri yemeğe çıkmaktı. Evinde silah bile bulundurmayan Topal, son dönemlerde çelik yelek almıştı. Yatak odasındaki dolabın üzerinde ise yeni edindiği bir tabanca vardı. Ne tabancayı, ne de çelik yeleği kullanabildi.

Yemeklerini sürekli evinde yiyordu. Evine gece yarısı dönecek olmasına rağmen yemek masasının hazır olmasını istemişti. Son dönemlerde hayli gergindi. Başına bir şeylerin geleceğini de tahmin ediyordu. Doğumuna daha uzun süre olmasına rağmen, eşini adeta zorla hastaneye yatırmıştı.

ŞAHISLAR	A. ÇATLI	A.F.BİR	H.KIRCI	O.YORULMAZ	E.ERSOY	A.ÇARKIN
A.ÇATLI (Beylerbeyi, Levent, Okmeydanı, Laleli arasında seyir halinde)		1 Kez		1 Kez	1 Kez	
A.F.BİR (Taksim)						
H.KIRCI (Ö.L.TOPAL'ı takip ederek Yeşilyurt, Kasımpaşa, Taksim, Beşiktaş, Çeliktepe, Sarıyer, olay yeri, Yeniköy)	2 Kez			10 Kez		
O.YORULMAZ Olay yeri Yeniköy	3 Kez		2 Kez		1 Kez	2 Kez
E.ERSOY Olay yeri Yeniköy	1 Kez			3 Kez		
A. ÇARKIN Olay yeri Yeniköy						

O günlerde *Sabah* gazetesinde yazdığım bir haberde Abdullah Çatlı'nın kod isimlerinden birisinin de "Şahin Ekli" olduğunu duyurmuştum. Bir Emniyet mensubunun dikkatini çekmişti. Topal cinayetinde kullanılan silahın bandının üzerindeki parmak izi Şahin Ekli'nin parmak iziydi. Şahin Ekli ise Abdullah Çatlı'dan başkası değildi.

Topal cinayetinin işlendiği 27 temmuzda kim kiminle konuşmuştu? Emniyet birimleri bunun araştırmasını yaptığında ilginç bir tablo ortaya çıktı. Sarıyer Cumhuriyet Savcılığı bir tablo hazırladı. Bu tabloda Abdullah Çatlı, Ali Fevzi Bir, Haluk Kırıcı, polis memurları Oğuz Yorulmaz, Ercan Ersoy, Ayhan Çarkın isimleri geçiyordu.

O gece müthiş bir telefon trafiği yaşanmıştı. Üstelik ismi geçenlerden dördü "olay yerinde" gösterilmişti. İşte o gecenin telefon trafiğinde kimin, kimi kaç kez aradığı ve cinayet gecesi kimin nerelerde olduğuna ilişkin savcılığın hazırladığı tablo:

O günlerde güvenlik birimlerinde kimin hangi telefonla kimi aradığı araştırılıyordu. Bunlar raporlara dökülüyor, bazı makamlara sunuluyordu. Ömer Lütfü Topal'ın en fazla aradığı kişi, ortağı Ali Fevzi Bir'di. Ortak Ali Fevzi Bir ise polisler Oğuz Yorulmaz, Mustafa Altınok ile Abdullah Çatlı'yla irtibatlıydı.

Ünlü MİT'çi Mehmet Eymür, telefonu ile Meral Akşener'i, DYP Genel Merkezi'ni, bir gazeteciyi, Tolga Şakir Atik'i, Özer Çiller'i,

Mehmet Ağar'ı, Adil Öngen'i aramış.

Sedat Peker ise "Memiş Tavukçu" adına kayıtlı 532 24361... numaralı telefonu ile Jandarma'ya kayıtlı numaraları arıyor. "Ali Yıldız" adına kayıtlı 532 26427... ve 26283... numaralı telefonlardan Sedat Peker aranıyor.

O günlerde ismi dillerden düşmeyen "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'ın telefon trafiği de inceleniyor. "Yeşil" o günlerde Jandarma istihbaratını arıyor. Kullandığı telefonla aradığı kişilerden birisi ise Macaristan'da Mesut Yılmaz'a saldıran kişiydi. "Yeşil"ın aramadığı kimse yok gibiydi.

Susurluk kazasında üç adet telefon bulundu. Telefonlar üzerinde yapılan araştırmanın sonuçları bazıları hayal kınklığına uğratmıştı. Çünkü Mehmet Ağar'ın bu kişilerle konuştuğuna dair bir kayda ulaşılamadı. Korkut Eken'in de bu kişilerle telefonla konuştuğuna ilişkin tek bir bulgu yoktu. Eken'in de, "Bir telefon konuşmamı ortaya çıkarsınlar, kendimi asanın" dediği sıkça duyuldu.

"Sayın Cumhurbaşkanı, aşiret reisi devleti kullanıyor"

Türkiye faili meçhul cinayetlerle çalkalanıyor. Ömer Lütfü Topal'ın öldürülmesinden sonra ortalık iyice karışıyor.

Ana muhalefet partisi lideri Mesut Yılmaz, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'den randevu istedi. 12 kasım için randevu verildi. Yılmaz, muhalefette olmasına rağmen, Emniyet içinden çok iyi haberler alıyordu. Özellikle İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde önemli kaynakları vardı. Bunlar yeri ve zamanı geldiğinde Yılmaz'a aktarılıyordu.

Mesut Yılmaz, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e, Emniyet içindeki gizli örgütlenme konusunda müthiş bilgiler anlatıyordu. Ömer Lütfü Topal cinayetinin kimler tarafından işlendiğine vanna-caya kadar detaylar veriyordu. Cumhurbaşkanı Demirel, konuşurken bazı notlar aldı.

Tarih 13 kasım 1996. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Başbakan Necmettin Erbakan'a "kişiyeye özel" bir mektup gönderiyordu. Mektup "12 kasım 1996 tarihinde ziyaretime gelen ana muhalefet partisi genel başkanı Sayın Mesut Yılmaz bana özette aşağıdaki hususları intikal ettirmiştir" diye başlıyor ve onların neler olduğunu şöyle açıklıyordu:

Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde Özel Harekât Dairesi vardır. Aldığımız duyumlara göre bu dairenin bazı elemanları; 'uyuştur-

cu, kumarhane, haraç ve adam öldürülmesi' gibi işlere karışmaktadır.

Son olay bunun vehim olmadığını, hatta sanıldığından da kötü olduğunu göstermiştir.

Ömer Lütfü Topal'ı öldürenlerin itirafları fevkalade enteresandır. Bu kişiler suçu itiraf ettikleri halde Ankara'ya celbedilmişler, halen serbest gezmektedirler.

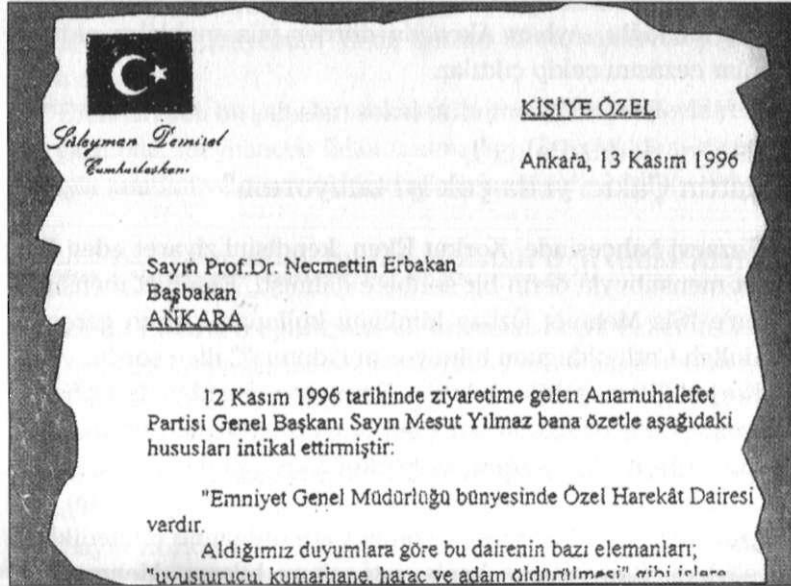
İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nden her türlü doküman hazırdır. Aşiret reisi, devleti kullanmaktadır.

Devlette görevli olan bazı kişilerin Özel Harekât Dairesi Başkanı İbrahim Şahin'den talimat aldıkları ve bunun İçişleri bakanı dahil-birtakım yüksek yerlerin bilgisi dahilinde olduğu söylenmektedir.

Suçla karışan asgari 100-120 kişi vardır. Bunlar, devlet emrinde çalışan katillerdir. Bu işin devlet çapında soruşturulması lazımdır. Buna seyirci kalırsa, demokrasinin işleyebileceğinden şüphe ederim. Normal devlet mekanizmasına güvenim yoktur. Devlet Denetleme Kurulu böyle bir şeyi üstlenebilir.

Mesut Yılmaz'ın bu sözlerine karşılık, Cumhurbaşkanı Demirel neler söylediğini Erbakan'a gönderdiği mektupta şöyle açıklıyor:

Devlet Denetleme Kurulu bu çeşit iddiaları araştırarak bir yapıya ve kadroya sahip değildir. Bunları, hükümete intikal ettireceğim. Bir ülkede birden fazla hükümet varmış gibi bir durum olmaması icap eder. Benim devlet anlayışım gereği bu. Varsa birtakım kötü-

lüklerin çıkması gerekecek. Bu devlete zarar vermez, aksine devle ti güçlendirir.

Cumhurbaşkanı, mektubunun sonunda, Yılmaz tarafından ortaya atılan iddiaların çok ciddi olduğunu belirtiyor, bunların tetkik ve tahkikini istiyordu.

Cumhurbaşkanının mektubunun ekinde bir dosya vardı. İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek tarafından kendisine verilen dosyada Susurluk olayı ile ilgili ilginç bilgiler yer alıyordu.

Başbakan Necmettin Erbakan'ın talimatı üzerine Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Osman Nuri Oduncu harekete geçiyor, Başbakanlık Teftiş Kurulu koordinatörlüğünde Adalet, içişleri bakanlıkları teftiş kurulları müfettişlerince ortak bir çalışma grubu kurulması için Erbakan'dan 18 kasım 1996'da onay alıyordu. Cumhurbaşkanının mektubu ve ekindeki dosya 19 kasımda MİT Müsteşarlığı'na, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderildi.

Korkut Eken, zamanında uyarısını yapmıştı. "Başımız belaya girecek" dediğinde bildiği bazı olaylar vardı. Özel Harekât Dairesi'ndeki öğrencileri, ona kimin ne yaptığını, kiminle ilgili ne gibi iddialar olduğunu tek tek aktarıyorlardı. Hatta, Korkut Eken'den bunların önlenmesi için bir şeyler yapmasını istiyorlardı.

Korkut Eken'in "koruma olarak vermeyin" demesine rağmen, Sedat Bucak'ın ısrarları sonucu Ağar korumaları vermek zorunda kaldı. Susurluk Davası sonucu polis memurları Oğuz Yorulmaz, Ayhan Çarkın, Ercan Ersoy, Enver Ulu, Mustafa Altınok, Ziya Bandırmalıoğlu, Ayhan Akça da dörder yıla mahkûm oldular. Bunlar cezasını çekip çıktılar.

"Çatlı'yı, Sedat Peker'i, Alaattin Çakıcı'yı da çok iyi tanıyorum"

Cezaevi bahçesinde, Korkut Eken, kendisini ziyaret eden Emniyet mensubu ile derin bir sohbete dalmıştı. Emniyet mensubu, Eken'e "Siz Mehmet Özbay kimliğini kullanan kişinin gerçekte Abdullah Çatlı olduğunu bilmiyor muydunuz?" diye sordu.

Korkut Eken güldü. Aslında, Emniyet mensubu da Özbay'ın gerçekte Çatlı olduğunu önceden biliyordu. Soruyu da öylesine "sohbet olsun" diye sormuştu. Korkut Eken, şunları söyledi:

"Mehmet Özbay'ın Abdullah Çatlı olduğunu bilmeyen mi vardı? Ancak vefat edince herkes onun Çatlı olduğunu bilmedikleri ni söyledi. Ben yıllarca hapis yatacağımı bilsem, Mehmet Öz-

bay'ın Abdullah Çatlı olduğunu bildiğimi yine söylerim. Yoksa ben de çoğu kişinin söylediği gibi 'Bu kişinin Abdullah Çatlı olduğunu bilmiyordum' der, davadan yırtardım."

Korkut Eken, Abdullah Çatlı konusunda ilk ve tek açıklamayı bana yapmıştı. *Devletin Derinliklerinde...* adlı ilk kitabımda, Eken'in, Abdullah Çatlı için söyledikleri şöyle yer aldı:

"Tarihini tam olarak hatırlayamıyorum ama İstanbul'da 8-10 kişinin bulunduğu bir yemekte ilk kez Abdullah Çatlı ile karşılaştım. MİT eski daire başkanı Mehmet Eymür kendisini önceden tanıyordu. O yemekte Mehmet Eymür, ben, rahmetli Demir Vural da vardı. O görüşmeden sonra aradan yıllar geçti. Ben Emniyet'te göreve gelince irtibat kurdum. Çünkü Avrupa'da çok gücü ve potansiyeli vardı. Avrupa'daki çok büyük haber alma imkânından faydalanmak için görev teklif ettim ve kabul etti. İki üç defa Avrupa'ya gitti, çok güzel net bilgiler verdi. Özellikle Avrupa'daki PKK liderlerinin yerleri konusunda, faaliyetleri konusunda bilgiler getirdi, raporlar getirdi. Biz de bu raporları ilgili makamlara aktardık."

Mahkeme, Korkut Eken'e "Abdullah Çatlı'yı ya da diğer kimliği olan Mehmet Özbay'ı tanıyor musun?" diye sordu. Eken, bu soruyu şöyle cevaplandırdı:

"Hem Abdullah Çatlı olarak, hem de kod ismi Mehmet Özbay olarak şimdi hatırlamayacağım birkaç kod ismi daha vardı, hepsiyle tanıyorum."

Sedat Peker'i, Alaattin Çakıcı'yı tanıyıp tanımadığı soruldu, "Ben onları da tanıyorum" dedi. Korkut Eken, sözlerine şöyle devam etti:

"Efendim ben bu şahısları sokakta, herhangi bir vesileyle yemekte, gazonoda, meyhanede falan tanımadım. Tanıştırıldım, görev itibarıyla tanıdım ve görev ciddiyetiyle arkadaşlarla birlikte oldum."

Sedat Peker, Korkut Eken'in sözleri için neler dedi?

Korkut Eken'le bir görüşmemiz sırasında, Sedat Peker'in özellikle Türk cumhuriyetlerinde önemli hizmetleri olduğunu söylemişti. Gazeteci yazar Ömer Faruk Günel'le hazırlayıp sunduğumuz *Sisler Bulvarı* programında Sedat Peker vardı. Peker'e "Türk cumhuriyetlerinde etkili görevlerde sizin de isminiz geçiyor" dedim. Peker bu konuda şunları söyledi:

"Sayın Korkut Eken'in görev olarak addettiği, yaptığı konularda eğer benim bir saç teli kadar emeğim geçtiyse, bunu hayatımın

onur tablosu olarak evimin en üst köşesine asıp, çocuklarıma da en büyük miras olarak bırakmaktan zevk duyarım. Ama benim bu yönde bir çalışmam olmadı. Korkut Bey'le sizin yaptığınız röportajda belki konuların yoğunluğundan yanlış anlamalar olmuş olabilir. Belki şöyle demiştir: Devletin duyguları olmaz, devletin dini, rengi olmaz. Devlet kâr etmek üzere programlanmıştır. Devlet tekstilciden de, devlet televizyoncudan da günü gelip devletle ilgili özel güvenlik konularında herkesin yardımına başvurabilir. Bu manada bizim yardım etmeyi istememiz değil, bize bu konuda bir görev verilirse bu bizim onurumuzdur. Yurtdışında bulunma sebebimiz farklı. Güneydoğu'da bulunmuşuz bir süre, o farklı, bir başka yerde bulunmuşuz, o farklı. Ama gene söylüyorum, eğer ki, Korkut Eken gibi insanlarla geçmişte resmi olarak, görevli oldukları zamanlarda, görevleri esnasında bizim de fikrimize başvurup veya bizim yardımcı olabildiğimiz bir konu var ise bu bizim onurumuzdur. Olmamışsa da bir gün inşallah olur."

"Ben Çatlı yüzünden cezaevindeyim,
ya 'Yeşil'i kullananlar?"

Korkut Eken, o kitapta olmayan bazı şeyleri de yeni anlatıyordu. Haksızlığa uğradığına inandığı için isyan ediyordu. Onun isyanını Ayaş Cezaevi'nden şöyle yükseliyordu:

"Bütün dünyada istihbarat birimleri sivil eleman kullanır. Kullanılmazsa bu kadar bilgiyi, belgeyi nereden alacaksın? Dünyada böyleydi, bugün de böyle, yarın da böyle olacak. Önemli olan bu elemanları iyi sevk ve idare etmektir. Abdullah Çatlı, bana bağlı olarak çalıştığı dönemde yanlış yolda değildi. Bunu kesin ve net olarak belirtiyorum. Benim dönemimde Abdullah Çatlı'nın hiç silahlı eylemi olmadı. Tamamen istihbarata dönük olarak çalıştırdım. Çok zeki, cesur ve de son derece ketumdu. Bir şey daha söylemek istiyorum. Ben Abdullah Çatlı'nın aranan bir kişi olmasına rağmen kullandığım, ona görevler verdiğim için cezaevine girdim. Peki 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım'ı kullananlar nerede? Onlar hakkında niçin bir işlem yapılmadı? Çünkü aynı kişiyi hem MİT, hem Jandarma, hem Emniyet kullandı. Üstelik 'Yeşil' de Interpol tarafından aranan birisi."

Korkut Eken, güneş gözlüğünü taktı. Gözünden yıllardır rahatsızdı. Gözünden ameliyat olup aynı gün cezaevine dönmüştü. Eken "Çatlı'lı günler"i anlatmaya devam ediyordu:

"Müdür Bey, siz de bilirsiniz, eleman size verilir. Başka yere la

yininiiz çıkar ya da başarılı olamazsanız eleman sizden alınır, başkasına verilir. Bazen de elemanın bağlı olduğu kişi, elemanını yanlış yolda görür, o bırakır. Bazen ne yaptığımı görmezsiniz ama hissedersiniz. Ben de Abdullah Çatlı'nın yanlış yolda olduğunu hissetmeye başlamıştım. Benden alınmasını istiyordum. Zaten benden alabilmek için uğraşanlar da vardı. Israrlarım sonucu Çatlı benden alındı, İbrahim Şahin'e bağlı olarak çalışmaya başladı, İstanbul DGM'deki duruşmalarda ben bir şey anlatamadım. Yoksa mahkemede kendimi savunurdum. Duruşmalardan varestede tutulunca açıklamadım. Heyetin de bunları bildiğine kani olmuştum.

istihbarat birimleri arasında müthiş bir yarış vardı. 'Sen başarılısın, ben başarılıyım' iddiası neredeyse tarafları silahlı çatışmaya kadar götürüyordu. Bakıyorsunuz aynı 'eleman' hem MIT'e, hem Emniyet'e, hem de Jandarma'ya çalışıyordu. Bunların laftaştırması, devlet görevlilerini birbirine düşürmeye başladı. O yüzden Susurluk kazasının olması ülkemiz için bir şanstır. Yoksa ileride daha büyük şeyler yaşanacaktı. Bu olay, ondan sonra yaşanacakların önünü kesti."

"Kendim için böyle bir son beklemiyordum"

Korkut Eken'in anlatacakları bitmemişti. "Gayri nizami harp" konusunda uzman olan ve bunun için yüzlerce öğrenci yetiştiren Korkut Eken, cezaevine girişi konusunda Emniyet mensubuyla sohbetinde şunları söylüyordu:

"Birinci sınıf bir tiyatro oyunu sekizinci sınıf sanatçılarla oynanırsa böyle olur. Biz de cezaevine gireriz. Oyunlar kuralına göre oynamak. Böyle bir tehlikenin geleceğini görüyorsunuz, ancak bunu düzeltmeye gücünüz yetmiyor. Doğrusunu söylemek gerekirse kendime böyle bir son beklemiyordum. Ben 1982 yılından bu yana en ağır eğitimleri veriyorum. Eğitim verdiğim kişilerin hatalarının cezasını ömrümün sonuna kadar ben mi çekeceğim? Korkut Eken deşifre olmuştu, ideolojik açıdan da benim için bu son hazırlandı."

"Güneydoğu olaylarını teşhiste çok geç kalındı"

Korkut Eken, geriye dönüp baktığında, geçmişte yaşananların bu kadar uzaması ve yüzlerce şehit verilmesinin nedenini şimdi daha iyi görüyor. Emniyet mensubu olan dostuna şunları anlatıyor:

"Aynı elemanı MIT, Jandarma, Emniyet'in kullanması büyük hataydı. Çünkü sadece bir kaynaktan gelen bilgiyle yetiniliyor, o

bilginin teyidi yapılamıyordu. O yüzden geçmişte çok sayıda can kaybımız da oldu. Bilerek bütün kaynaklarına yanıltıcı bilgi verdiler. Bundan çok zarar gördük.

PKK ile mücadele şekli teşhis edilemedi. PKK'nın Eruh-Şemdinli baskınından sonra ne yapılacağına karar verilemedi. Oysa o günden gerilla savaşı olacağı teşhis edilmeli, zaman kaybetmeden buna göre önlemler alınmalıydı.

En büyük hatalardan birisi de, askerimizin gece harekâtı yoktu. Geceleri sadece kendi çevre emniyetini sağlayarak konaklıyordu. Oysa, asıl harekâtı gece yapmalıydı. Bu yıllar sonra uygulanmaya başlandı ve geceler devletin kontrolüne geçti. İşte ondan sonra her şey değişmeye başladı."

"Korkut Eken, Apo'yu öldürseydi belki idam edilirdi"

Korkut Eken, sadece bu satırların yazarı ile görüştü. Silah arkadaşları hariç, Türkiye, Korkut Eken'in bir "efsane" olduğundan habersizdi. Yaptığı açıklamalar, komutanlarının verdiği destekleri o dönemde *Star* gazetesinde yayımlamaya başladığımızda yer yerinden oynamıştı. Yüzlerce faks, elektronik posta, mektup ulaşıyor, her gün onlarca kişinin teşekkür mesajlarına cevap veriyorduk. Şehit babasından üniversite öğrencisine, işadamından devlet memuruna, polis ve askerden her kesime röportaj ile ilgili görüşler ulaşıyordu.

Okuyucular, "tarafsız ve bağımsız" yayın politikası ile konuyu ele almamızdan duydukları mutluluğu dile getiriyor, objektif bir gözle Korkut Eken olayına yaklaşımımızı kutluyorlardı. Korkut Eken, "Apo'yu yakalamak en büyük idealimdi" diyordu. Apo'ya suikast yapacak timi nasıl yetiştirdiğini, Abdullah Çatlı'yı tanıdığını ve ona verdiği görevleri de açıklıyordu. Herkes onun söylediklerinde bir şeyler bulmuştu.

Korkut Eken, cezaevine girmeden önce veda için gelmişti. Bana gelen faks ve elektronik postaların bazılarını birlikte okuduk. Okurken duygulanıyor, "Bana bir sade kahve söyler misiniz?" diyordu. Kahvesi gelmeden sigarasını yakıyordu, işte, Korkut Eken'in okuduğu faks ve elektronik postalardan bazı bölümler:

* Selçuk Sözer: Bu millete böylesine hizmet etmiş kişinin arkasındayız.

* Ümit Gür: Bugünkü vurgun döneminde çok az rastlanan bu kahraman insanımızı bize tanıttığınız için çok teşekkürler.

SAYIN SAYGI ÖZTÜRK,

22.01.2002 tarihli STAR Gazetesinin 1.sayfasındaki yazınızda, T.C. Silahlı Kuvvetlerinin yetiştirilmiş olduğu müesseselerden Sayın Em.Yrb. KORKUT EKEN hakkında yazmış olduğunuz haberde, bazı gerçekleri meydana çıkartmanızdan dolayı sizi içtenlikle kutlarız. Çalışmalarınızda başarılarınızın devamını dileriz. 23.01.2002

ZAFER ÇOLAK

KISMET PELİSTER

İŞİL ÖNDER

BÜLENT NAZLIKAYA

OĞUZ ÖRETMEN

ENGİN DÜMLÜPINAR

MURAT BAYLANAY

ERKAN DOĞAN

MURAT KÖSEBOĞLU

BAYRAM ALTUN

MÜSLÜM ALTUN

SALİH KARABAŞ

ABDULLAH YILMAZ

RAMAZAN AYDIN

TUNÇAY HANÇER

İRFAN ŞAHİN

ORHAN FİNDİK

SAVAŞ KÖÇÜK

SELAHATTİN ÖZKAN

İSMAIL VARNALI

METİN AYDAŞ

FİKRİ YENER

ORHAN EREN

ŞEREF ÇELİK

AHMET ÇELİK

EMRAH DOĞAN

MEHMET İNCİ

MUSTAFA ÖZBEY

HARUN SANKAR

FAZLI ALTUN

MENDERES ALTUN

HACI APAY

LEVENT ŞAHİN

HALİL ERSOY

AYHAN YAZICI

**KUBREALTI GIDA PAZ.TUR.
SAN.LTD.ŞTİ. PERSONELİ**

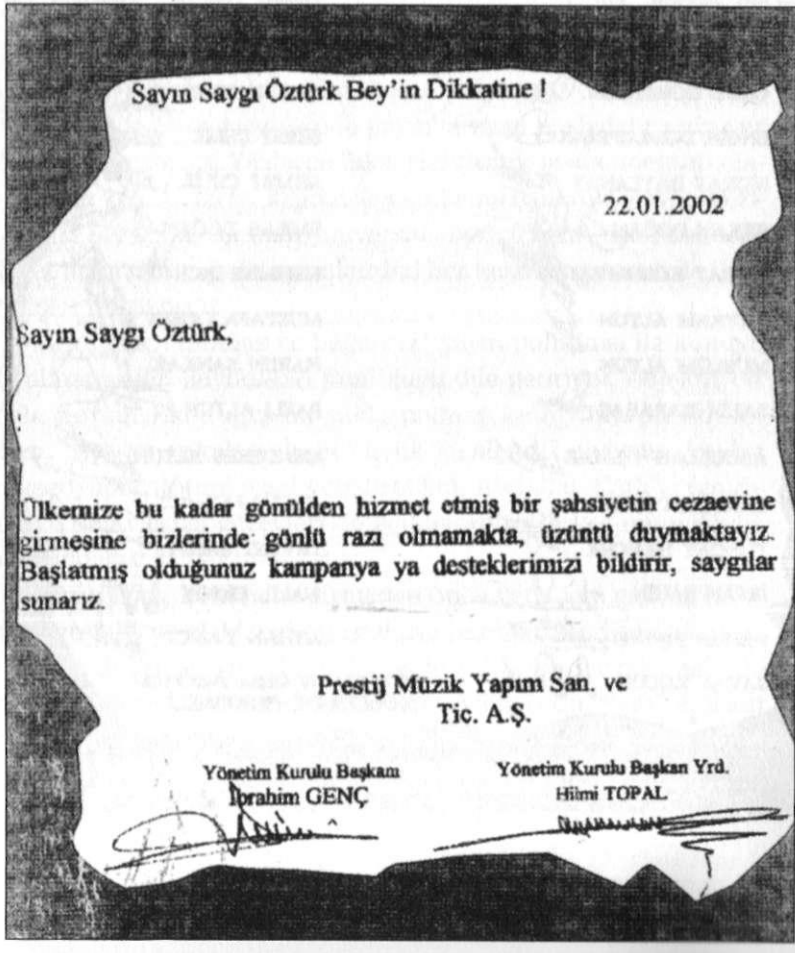
* Haluk Attila: Demek ki Korkut Eken Apo'yu öldürseycli cezası idam olurdu.

* Ayhan Çevik: Bize bilinmeyenleri ve gerçekleri gösterip aydınlattığınız için size teşekkür ederiz. Her zaman toplumumuzun yanında olup bizleri aydınlatacağınıza inanıyoruz ve güveniyoruz.

* Fatih Çatal: Tarafsız gazetecilik anlayışınız bizleri bir kere daha sevindirdi. Ülkemize çeşitli vesilelerle hizmet etmiş olan Korkut Eken'i sonuna kadar destekliyoruz.

* Erkan Tuncer, Halit Şen, Onur Öztürk: Umarız bir gün devlete ve millete hizmetler yapmış bu tür insanların hak ettikleri değerleri almasını bekliyoruz.

* Üzeyir Aykırı: Ülkesi için büyük hizmetler yapanlar hakkında bugüne kadar kamuoyu yanlış bilgilendirilmiştir. Objektif gazeteciliğinizi kutlarız.

* Vahdettin Uğur Şirin: Korkut Eken bu ülkenin yetiştirmiş olduğu ender insanlardan biri. Sayın Eken ile ilgili yazıyı gazetenizde okumak bizleri mutlu etti.

* Bulgurlu Mahallesi sakinlerinden bir grup: Bazı kalemler doğruları yazmaya gayret ediyor.

* Kırk sekiz imzalı faks: Örümcek Ağı soruşturmaları ve Korkut Eken ile ilgili yazılarınızdan dolayı Temiz Toplum adına göstermiş olduğunuz üstün çalışma ve cesarettten ötürü şükranlarımızı sunarız.

* Burhan Taştan: Korkusuzca konuların üstüne gitmek, gerçekleri halka aktarmak yürek ister.

* Prestij Müzik: Ülkemize bugüne kadar gönülden hizmet etmiş bir şahsiyetin cezaevine girmesine gönlümüz razı değil. Üzüntü duymaktayız. Saygılar sunarız.

* Kamuran Erdem: Korkut Eken'i bizlere tanıttığınızdan dolayı size teşekkür ederim. Ülkemizdeki terörün yok edilmesinde büyük emeği olan bir insanın cezalandırılmasından büyük üzüntü duyuyorum.

* Remzi Kösem: Değerli yazılarınızın ve görüşlerinizin Türkiye insanının aydınlatılmasında çok büyük yeri olmuştur.

* Kaşbeyaz Turizm İşletmeleri ve çalışanları adına Murat Besim: Ben ve çalışanlarım adına bilinmeyenleri ve gerçekleri gösterip bizleri aydınlattığınız için size sonsuz teşekkürlerimizi sunarız. Her daim bizleri aydınlatıp toplumumuzun yanında olacağınıza gönülden inanıyoruz.

* Selçuk Vural: Devlet insanlarını portakal gibi sıkıp posasını atıyorsa kimse bu devlet için kılını kıpırdatmaz.

* Eski bir subay: Efsane subay Korkut Eken ile yaptığınız röportajın gazetenizde yayımlanmasının şeffaflık yönünde bir ders olacağını düşünerek, size çok teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

* Bir grup okuyucu: Bizim söylemek istediklerimizi siz yazmışsınız. Maddi imkânsızlıktan dolayı ayrı ayrı faks çekemiyoruz.

* Sedat Tanın: Korkut Eken gibi insanlar mahkûm olursa, kimse kolay kolay elini taşın altına koymaz.

* Sevim Aksu: Bir günah keçisi arandı ve adı Korkut Eken konuldu.

* Nezihe Demirtürk: Ne acı değil mi? Korkut Eken gibi devlet için mücadele edenlerin sonunun eza, hortumculann ise sefa içinde olması...

* Evrim Yıldız: Bu olayın üstüne gitmekten çekinmeyin. Ülke-

22.01.2002

BAYIN, SAYGI ÖZTÜRK BEYE

Ben ve çalışanlarım adına bilinmeyenleri ve gerçekleri gösterip bizi aydınlatmanız için size
sonuza teşekkürlerimi sunarım. Her daim bizi aydınlatıp toplumumuzun yarında olacağınıza
güvenden inanıyorum. Kaşbeyaz Turizm İşletmeleri ve Çalışanları adına.

M.MURAT BEŞİM,

ADEM ÖZCAN	SEDAT DEMİRCİ	BÖLENT ODABAŞ	AHMET SAMPA	VAHİTİN YÖCE
İBRAHİM DEMİR	FERİD BERKAN	İLYAS SONKAYA	HAİF BOZER	BAKİ BEZİN
KARANİ TEZCAN	YAKUP YILMAZ	ABDİ YILMAZ	MUHAMMED HAS	ÇİHAN ÖZBOY
RUSUL OK	CHAN ALTINTOP	SILIM DEMİRTAŞ	RAMAZAN UYBAL	VASİF BELEN
İZZETTİN ATEŞ	UĞUR EKİN	ERGÖN YILMAZ	ORHAN ÇAKMAK	TÖRKER
ERDOĞAN GÖNGÖR	YASİN YAMAN	AHMET YILMAZ	ŞENER KURTOĞLU	ÖZTÜRK ERKULU
CELAL GABBAR	ŞABAN SARACIOĞLU	MEHMET YILMAZ	OLCAY ÖZTÜRK	SAMET YÖCE
KAZIM TUTULMAZ	ERDİM KURT	ZAFER ERGÖNMEZ	METİN ÖZTÜRK	MEHMET ASLAN
MURİ YÖRÖR	MEHMET SATUR	FETİ ÖZTİN	RAMİN ÖZTÜRK	ABDULLAH TAŞMAK
HAMİD YAMAÇ	BERKAN EYÜBMEH	SEBAHATTİN ÇAKIR	SEBAHATTİN AZGİN	EYÜB ZAMAN
ADEM CANIK	ERKAN EYÜBMEH	GÜRSSEL COŞKUN	RECEP ÖZBOY	MİVLÜT İNER
ALİ RIZA BAŞ	İLKER KESERCI	ALTAN KENDİRCİ	İBRAHİM TEKEOĞLU	YILDIRIM KOÇ
MUSTAFA AÇIKÖZ	BARİŞ ŞENTÜRK	BELAMİ BİNGÖL	ERHAN EMRE	HALİL GÖNBAY
MEHMET GÜDER	SABRİ MUTABOĞLU	SATILMIŞ BAŞKAYA	BARİŞ ARSLAN	MUSTAFA TEKKE
ÖZER KARAGÖZ	ÖMER SİHAN	SATILMIŞ DELİ	HABİBE KAHRAMAN	M. MUHAMMED ÇAĞLI
ERDAL KARAGÖZ	KEREM KOSE	MEHMET ÇALIŞKAN	ÖMÜR ÇALIŞKAN	CEBUR BAYDUT
ADİL ALKAN	AYTEKİN NALBANT	HALİL ZENGİN	EMİNE ATEŞ	FİKRET AÇIL
ZALİF KAYA	ALİ PEHLİVAN	SATILMIŞ ŞİMŞEK	AÇMAN ÖZPAMUK	SEYDİ VAKKAS PAYAM
OSMAN AYAN	İBRAHİM YILMAZ	HALİL AÇIL	ÖMER BOZER	ABDURRİHMAN GÖNÜ
MEMİK ŞAHAN	ALİ ARLI	MEHMET YILMAZ	KUŞVET KORKMAZ	BİLAL TEKKE
İLYAS DEVECİ	CAHİT EKREN	İLHAN TORUN	İSMET İNGİZ	ALİ KOCA
ENGİN ÖZKAN	ORHAN GÖL	TALAT AKSOY	HAZAN BALGER	MUSTAFA YILMAZ
KEMAL DEMİRCİ	GÖKAN İREN	BİLAL ARIK	KADİR ALP	BAKİ YILMAZ
İRFAN GÜZELBAĞCI	BERKAN BİNGÖL	ÖMER TEKKE	MUHAMMED ŞEN	HASAN ÖZTÜRK
TEKCAN KIRMAZGÖL	YOLKAN KAYA	MAHMUT AÇIL	HANIFI BÖRMEZ	MUHAMMED ÇIRAK
HARUN EKER	ÖMER BEKTAŞ	ERCAN YÖCE	MUSTAFA BOLCA	MEHMET APKOĞLU
SALİH KESKİN	MURAT SADI	TALİP YÖCE	SEZGİN KARAKOÇ	İBRAHİM AÇAR
SADİ KAYALI	MEHMET ŞİRİNOZ	MEHMET HANLIÇI	ORHAN BÖREKÖĞLÜ	HASAN HÖRTÜRK
YURAN İŞİK	SÜLEYMAN ATAMAH	ÖNAL TAŞ	TURGAY YILMAZ	NAM YILMAZ
CEMİZ ŞEN	ULUK YÜKSEL	SEYİTHAN EMRE	ERDAL AYDOĞAN	SEFER
FATİH ŞAHAN	TÖRKAY MADEN	PEHNAH ALTINTOP	ALİ YILMAZ	HAKKI TOPÇU
MUSTAFA SARI	DEMOL KOLBAŞI	AHMET KARİŞAN	BÖLENT ÇAĞLA	NECATİ TEMİZTAŞ
METİN YILMAZ	ABDİN ATEŞ	HÜSEYİN KARİŞAN	AHMET TEMEL	ÖLKE DURMAN
KERHAT BÖREKCI	ERHAN ÖZ	RAMAZAN KAYA	ZÜLEYHA KOÇKÖKÜLLÜ	MUSTAFA YÜKSEL

sini seven herkes seve seve arkanızda olacaktır. Korkut Ekenler bu ülke için lazım.

* Muhammet Akgün: Korkut Eken'e verilen ceza için ağlıyorum...

* imzasız: Şayet soyguncu, uğursuz olursan el üstünde tutulursun. Vatan için çalışırsan süründürülürsün.

* Bir grup okuyucu: Korkut Eken gibi devlet millet sevdalısı insanların ceza almaları bizleri çok üzmüştür.

* Ali Çukurlu: Teröristlerle savaşmış, ülkemizde huzur ortamının sağlanmasında hizmet vermiş kişilerin haklarını savunduğunuz için gazetenize teşekkür ederiz.

* Mustafa Çulcu: Bu millete ve devlete hizmet edenleri, ihanet içerisinde olanlarla ayırmak gerek. Bu yöndeki hissiyatımızı kaleme alışınızı takdirle karşılıyorum.

* Zeliha Dikmen: Bu insanlara bir teşekkür bile çok görürken bir de mahkûm ediyoruz. Yazık, hem de çok yazık.

* Ali Demirel: Ülkemizin varlığını ve bütünlüğünü, Korkut Eken gibi insanlara sahip çıkarak koruyabiliriz.

* Mustafa Bilgin Gülsevdî: Vatani için sadece bir canı bulunan ve bu canı seve seve feda eden insanların sonu böyle mi olacak?

* Birsan Turan: Soyguncular, hainler gününü gün ederken vatani için ölümüne mücadele edenler hapiste mi yatacak?

* Şevket Ertükel: Bu devlet Korkut Eken gibi bir kahramanı bir daha nasıl bulacak?

* Mihriban Yalçınkaya: Biz böyle yanlışlıkları çocuklarımıza nasıl anlatırız? ileride evlatlarımızın bu ülke için yapacağını nasıl destekleriz?

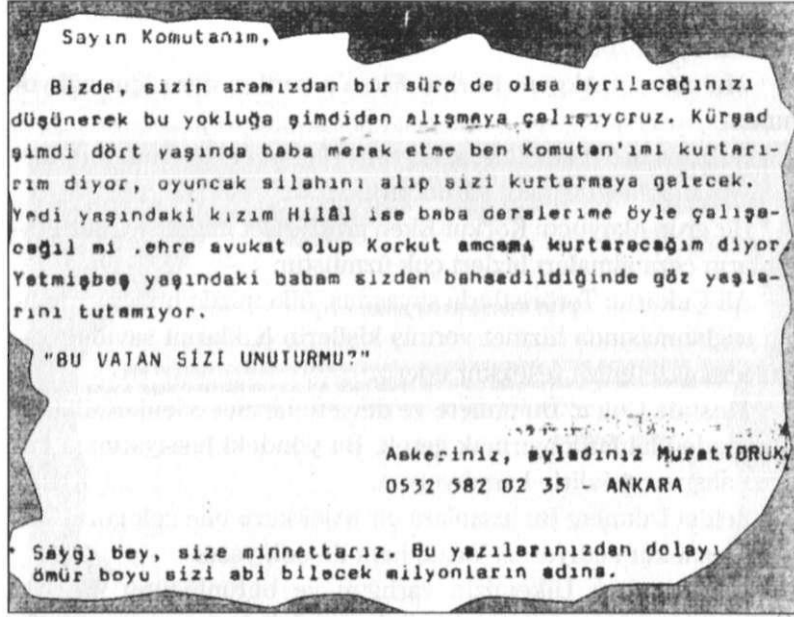
* Ökkeş Doğan: B timlerinde er olarak askerliğini yapmış biri olarak komutanıma yapılan haksızlığı kınıyor, adil bir şekilde yenden yargılanmasını istiyorum.

* Kemal Şenyürek: Bebek katili Apo'yu meclise sokmak isteyenler şimdi bayram ediyorlardır.

* Hamit İltaş (Özel Kuvvetler'den emekli subay): Türkiye'de savaş sanatı konusunda uzman kadroların tamamı Korkut Eken'in öğrencileridir. Sadece komutanımı değil, tüm emeği geçenleri mahkûm ediyorlar.

* Mehmet Bayrak: Bu devlet benim kardeşimin eli kanlı katillerini bir çırpıda affetti. Korkut Eken gibi bir kahramanı ise günah keçisi ilan etti.

* Murat Köyden: Devlete yıllarca hizmet vermiş Korkut Eken'in böyle bir cezaya çarptırılması bizi çok yaraladı.

* Esra Güçler: Bu değerli insanı çok yakından tanıdığını için böyle bir suçlamayı kabul edemiyorum.

* Safiye Öcal: Devleti ve milleti için canı, kanı pahasına savaşan bir kahramanın başına gelen bu olaylar beni çok kötü sarstı.

* Aba Ailesi: Korkut Eken'ler oldukça evlerimizde rahat uyuyoruz.

* Haldan Ailesi: Keşke bu ülkede binlerce Korkut Eken olsaydı.

* Siirt Genç işadamları Derneği Başkanı Kadir Baytur: Devlet büyüğümüz Korkut Eken hakkında yazmış olduğunuz gerçekler için derneğim ve sülalem adına sizi kutluyorum.

* Gülcan Kavacık: Korkut Eken gibi değerlere Türkiye'nin her zaman ihtiyacı vardır.

* Onur Sarıkaya: Artık bu ülkede Türkiye'yi seven ve hizmet edenlere yapılan haksızlıkların son bulmasını isterim.

* Necmettin DüNDAR: Korkut Eken hakkındaki gerçekleri kamuoyuna açıkladığınızdan dolayı ailem ve kendim adına teşekkürler.

* Seda Sevinç: Terörle mücadeleye devam kararını her zeminde açıklayan hükümet, bu mücadele için acaba taşeron vatanseverler mi bulacak?

* Nihan Özyurt: Devlet tarafından TSK Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası ile ödüllendirilen, birçok takdirname alan Korkut Eken aynı devlet tarafından şimdi hapse atılıyor. Bu nasıl anlayıştır?

* Aytül Düzgün: Vatanı için canını siper eden bir insanın mükafatı bu olmamalıydı.

* Vedat Çetinkaya: Ülkemizin kanayan yarası terörün yok edilmesinde büyük emeği olan, böyle değerli bir insanın cezalandırılması beni çok derinden üzdü.

* Mahmut Güven, Ercan Keremoğlu: Yüce Türk adaletinin bu davayı tekrar gözden geçirip değerli komutanımız Korkut Eken'in suçsuz olduğuna dair vereceği karar bekliyoruz.

* Davut Güloğlu (Sanatçı): Yapmış olduğunuz tarafsız ve doğru habercilikten dolayı şahsım adına teşekkür ederim.

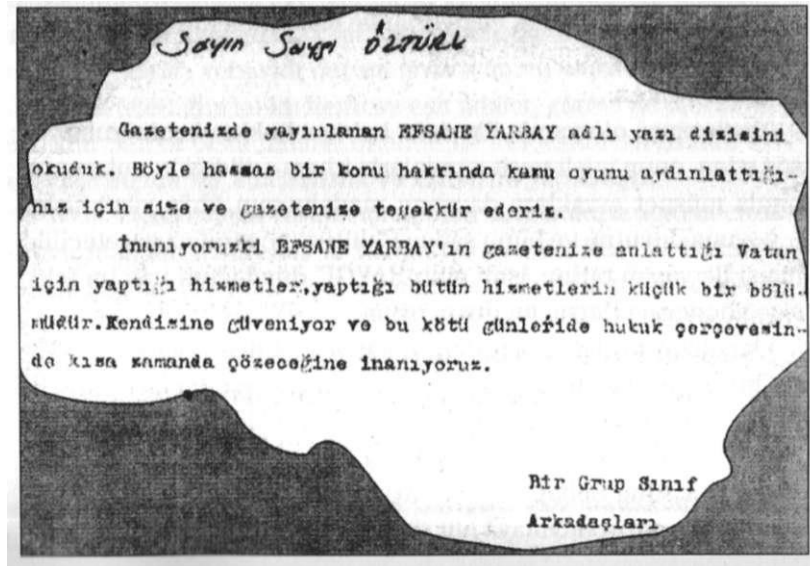
* Metanet Oto çalışanları: Bu vatan için canını ortaya koyan bu insanların mükafatı cezaevi olmamalı.

* İsmail - Ahmet Nacar: Böyle bir ortamda yüreğini ve cesaretini sergileyerek yazmış olduğunuz bilgilerle, karanlık düşüncelere ve kafalara ışık tuttuğunuz için şükranlarımızı sunuyoruz.

*Gönül Gökçe: Türkiye'de bilinmeyen veya yanlış bilinen gerçekleri ortaya çıkarttığınız ve gerçekleri kamuoyuna gösterdiğiniz için size minnettanz.

"Korkut Eken'e Saygı" için 1 milyon imza

İşte o günlerde Şehit Aileleri ve Terör Mağdurları derneklerinin açtığı imza kampanyası sonucu Abdullah Öcalan'ın affedilmesi ve "Efsane Yarbay" olarak tanınan Korkut Eken'e "saygı" amacıyla bir milyon imza topladı.

TBMM Başkanı Ömer İzgi'ye bir dilekçe ekinde bir milyon imza verildi. Dilekçede şunlar yazılıydı:

Bazı siyasi partilerin ve bilinen bazı çevrelerin Avrupa Birliği'ne girmek için PKK'nın talepleriyle hemen hemen aynı olan isteklerini TBMM'ye kabul ettirmeye çalışmaları "Acaba evlatlarımız boş yere mi şehit oldu?" sorusunun zihnimizden silinmesini önlemektedir.

Aynı zamanda evlatlarımızı da şehit eden bebek katillerinin affının sık sık gündeme getirilmesi ve PKK'nın gerek yurtiçinde gerekse yurtdışında siyasallaştırmaya çalışılması, bizi yeise sevk ettiği gibi, devletin geleceği konusunda da endişeye düşürmektedir.

Dilekçede, Korkut Eken için de şöyle denildi:

Teröre karşı verilen milli mücadelede sembol haline gelen değerli komutanlarımız ile Emniyet mensuplarımıza ve özellikle Sayın Korkut Eken'e de saygı ifade eden bir milyon imzanın Sayın Meclis Başkanı ve devletin diğer kurumları tarafından dikkatle değerlendirileceğine inanmak istiyoruz.

Babaları cezaevine girerken çocukları neler söyledi?

Korkut Eken üç çocuk babası. Oğulları Maden Mühendisi Güray, Elektronik Mühendisi Koray, kızı Kimya Mühendisi Sonay da babalarıyla ilgili yazı dizisini yayımladığım günlerde ayrı ayrı faks mesajı gönderdiler. Onlar, karar duruşmasında mahkeme heyetinin değiştiğine de dikkat çekiyorlar ve babaları için şöyle diyorlar:

Güray Eken

Yazılarınızı okuyarak ilk defa babam hakkında doğrulardan söz eden, onun mişli mişli cümlelerle itham edildiği konuların yanında müspet evraklara dayanan madalyonun öbür yüzünü kamuoyuna duyuran ve bunu sadece "dürüst ve tarafsız gazetecilik" ilkesi ile yapan birine, ismi gibi "SAYGI" duyduğum için bu faksları size gönderme ihtiyacını duyuyorum.

Öncelikle Korkut Eken tarafından yetiştirilen onlarca, yüzlerce, binlerce kişiden sadece biri olarak bazı güç odakları böyle istiyor diye suçsuz yere mağdur edilmeye çalışılan, kamuoyuna haksız ve mesnetsiz yere "Çete Reisi" olarak lanse edilmeye çalışılan o "Efsane Subay" babam Korkut Eken'in izinden yürümem, onunla gurur duymaya her zaman olduğu gibi devam etmeme

ve oğlum Korkut Eken'i de dedesi gibi yetiştirmeme kimse mani olamayacaktır.

Korkut Eken'in suçsuz yere cezalandırılmasını bir yana bırakarak yargılanması dahi "Hak, Hukuk, Adalet, Temiz Toplum" söylemlerinin hiçbiri ile yakından uzaktan bağdaştıramıyor, Korkut Eken'in aleyhine verilen mesnetsiz karara kimlerin sevindiği, karara alkış tutanların kimler olduğu göz önünde bulundurulduğunda Korkut Eken'i fazla da anlatmaya gerek olmayacağı inancı ile yazmış olduğunuz yazınız ve dürüst gazeteciliğiniz için saygı ve şükranlarımı sunarım.

Koray Eken

Türkiye'de bazı gerçekleri görebilen, bunları cesurca dile getirebilen, olaylara önyargısız yaklaşabilen gazeteciler olduğunu göstermenizden ötürü çok duygulandım.

Korkut Eken, bütün hayatını "Halk arasında panik, korku ve endişe yaratan, adam öldüren, yağma yapan" terör örgütleri ile mücadele ile geçirmiş bir insan iken, bugün sadece çete suçlamasıyla değil "halk arasında panik ve korku yaratan çete" suçlamasıyla cezalandırılmıştır. Bu gerçekten de, böyle bir insan için, inanılması çok güç bir iddiadır.

İstanbul 6 No'lu DGM'de dört sene süren davanın son duruşmasında mahkeme heyeti değişmiştir. Yeni heyet, girdiği ilk duruşmada mahkûmiyet kararını açıklamıştır. Temiz toplumun simgesi kabul edilen böylesi önemli bir davada karar duruşması öncesi mahkeme heyetinin değişmesi basın tarafından normal karşılanmış ve konuyla ilgili en ufak bir haber dahi yapılmamıştır. Yeni heyet beraat kararı verse idi durum gene aynı mı olurdu acaba?

Demek istediğim şu ki; herkese eşit adalet, görevi ne olursa olsun, kim olursa olsun adalet önünde herkes eşittir sloganları ile gerçekte büyük bir adaletsizlik ve eşitsizlik yapılmıştır.

Korkut Eken'e ceza verilmesinin yanı sıra, hukuki açıdan ceza verilen maddeler, süreleri ve hâkim takdirleri itibarı ile basında zaman zaman yer alan bazı çapulcularla aynı kefeye konmuş, hem kendisi, hem ailesi, hem de onu seven ve tanıyanlar rencide edilmiştir. Böyle bir ortamda, yazmış olduğunuz yazı ile Korkut Eken'i kamuoyuna tanıttığınız için şükranlarımı sunarım.

Sonay Eken

Yazınızda bahsettiğiniz efsane subayın kızı olmaktan gurur duyduğumu **öncelikle** belirtmeliyim.

Hayatından, ailesinden, sosyal yaşamından, her şeyinden vazgeçerek vatanını korumak için bunca mücadelelere girmiş bir insanın böylesi bir haksızlığa uğraması kabul edilebilir bir şey değilken, ben onunla aynı evi paylaşan bir genç kız olarak onun kişiliğini, ideallerini, vatan sevgisini en iyi şekilde değerlendirebilirken, böyle bir olayı yaşamak gerçekten çok üzücü.

Türkiye'ye olan inancımızın zedelenmesi, ne için mücadele edeceğimizi karıştırmamıza neden oldu. Çoğul konuşuyorum, çünkü çoğu üniversiteli genç arkadaşım da benimle aynı ümitsizlik içinde. Kalan kısmı da yurtdışına çıkma hayallerinde...

"Korkut Eken'i her göreve dualarla gönderdik"

Elektronik postaların, faksların ardı arkası kesilmiyordu. Korkut Eken, "Sevil de, Serhat da yazmış" diyor ve gelen mesajları okumaya devam ediyoruz:

* Korkut Eken'in kardeşi Sevil Erkin: Efsane subay Korkut Eken'le röportaj yapabilmek için düne kadar peşinde koşan bazı basın mensuplarının bugün suskunluğunu anlayabilmek mümkün değil. Bu zinciri kırıp tarafsız bir şekilde kamuoyunu aydınlattığınız için size teşekkür ediyorum. Efsane subay adını kendisine biz vermedik. Onu her göreve dualarla gönderdik. Otuz beş sene hep onun yolunu gözledik. Türkiye'de bugün silahlar patlamıyor, her gün on yirmi şehit cenazesi kalkmıyorsa, bunu hiç düşünmeden bedenini kalkan gibi kullanan kahramanlara borçluyuz.

* Yeğeni Serhat Erkin: Yüce Atatürk'ün emanet ettiği kutsal vatanın bölünmez bütünlüğünü korumak ve kollamakla yükümlü Türk Silahlı Kuvvetleri'nin değerli mensubu Korkut Eken'in, bir ömür boyu vatanı ve milleti uğruna canını feda ederek otuz beş yılını verdikten soma efsane subay adıyla anılırken çete lideri suçlamasıyla cezalandırılması üzücüdür.

* Tolga Sırt: Bu ülke için canını dişine takan, kendini feda eden insanlara ne mutlu.

* Üzeyir Aykırı: Ülkesi için büyük hizmetler yapan Korkut Eken hakkında kamuoyu yanlış bilgilendirilmiş. Objektif gazetecilik anlayışınızı kutluyoruz.

* İsmet Özbay: Tarafsızlık ve duyarlı gazetecilik anlayışınız bizi bir kez daha sevindirdi. Ülkemize üstün hizmetler yapan Eken'i tanıttığınız için teşekkür ederim.

* Hakan Çabuklar: Araştırmacı gazeteciliğinizden dolayı sizleri tebrik ederim.

* Süleyman Durdu: Bu ülkede bankaları hortumlayânlara, devleti soyanlara aferin, devlet için savaşınlara ceza mı verilecek?

* Ümmü Arslan: Vatan için savaşmak suç mu? Ne mutlu bu vatan için savaşına.

* Hayrettin Alp: Devlete hizmet edenleri pasifize etmek isteyenler oluşturdukları kamuoyu ile maalesef hukuk üstüne çıkmışlardır.

* Şahin Şahinkaya: Hapse atılmak istenen efsane subay değil, onu kalbinde yaşatan ve her zaman yanında olan vatanseverlerdir.

* Mustafa Akçalıoğlu: Ülkemizde bazı değerli şahsiyetlerin yanlış lanse edildiği bu ortamda, Korkut Eken gibi kişilerin ülkelerine nasıl hizmet ettiklerini ve gerçek yüzlerini açıklama cesareti gösterdiğiniz için tebrik ederim.

* Vahdettin Uğur Şirin: Gazetemizde Korkut Eken ile ilgili röportajı büyük bir keyifle okuduk. Sizlere binlerce teşekkür ederiz.

* Yusuf Koçak: Sayın Fatih Çekirge ve Sayın Saygı Öztürk'ün Korkut Eken olayını yazması yüce milletimizin vicdanını rahatlatmıştır. Sizlere teşekkürler.

* Volkan Yamak, Şeref Eroğlu, Emin Güçlü, İnönü Tarakçı: Fatih Çekirge'nin Korkut Eken ile ilgili köşe yazısından çok etkilendik. Millet olarak bizleri uyandıracak sizin gibi şuurlu kalemlere ihtiyaç olduğunu şimdi daha iyi anlıyoruz.

* Tank Dal: Yaptığınız objektif yayınla mağdur olanların görüşlerini kamuoyuna aktardınız. Size teşekkürü borç bilirim.

* Burak Yıldız: Pek fazla gazete takip edemiyorum. Fakat Korkut Eken yazı dizisi başladığından beri gazetenizi okuyorum. Aydınlatıcı yazı dizinizden dolayı sizi gönülden tebrik ediyorum.

* Ceyhan Bozkurt: Türk Silahlı Kuvvetler Üstün Feragat ve Cesaret Madalyası'yla ödüllendirilmiş bir insan bugün neredeyse vatan hainleriyle eşdeğer duruma getirilmiştir.

* Engin Volkan Uğur: KKTC'den yazıyorum. Sorumlu ve ilkeli gazeteciliğinizden dolayı size şükranlarımı iletiyorum.

* Ali Ceylan: Korkut Bey bir kahramandır. Arzu ederse Konya'mızın güzide ilçesi olan Ilgın'daki cezaevinde yatabilir. Bizler ona burada her imkânı sunabilecek durumdayız.

* Baran Önal: Terörle mücadelede büyük başarılarla imza atmış efsane subay Korkut Eken'i kamuoyuna cesurca ve tarafsızca tanıttığınız için teşekkür ediyorum.

* Özge Timuçin: Yaptığınız başarılı çalışmadan dolayı sizi kutluyorum.

* Muammer Börekçi: Gazetenizde, efsane subay Korkut Eken'i kamuoyuna tanıtıttığınız için Őukranlarımı sunuyorum.

* ŐendoĒan Akıncı: Korkut Eken röportajı nedeniyle usta kalem Saygı  zt rk ve ailesine baŐarılar dilerim.

* Hüseyin ZamanoĒlu: K rkut Eken ger eĒinin kamuoyunun önüne içtenlikle çıkarılmasındaki yardımlarınızı kutluyor, kalpten teşekkür ediyoruz.

Polislerin savunması: Her Şeyi devlet için yaptık

Cezaevine girdiĒinde Korkut Eken, zaman zaman dava dosyasına bakıyordu. " etebaŐı, hem de ben çetebaşı" diyordu. Hakkındaki suçlamaya inanamıyordu. Yüksek yargı ile ilgili önemli haberlere damga vuran *Star* gazetesi muhabiri Yasemin G ne-ri'nin yazdıĒı bir haberin kup r n  okumaya başladı:

Milletvekili Sedat Bucak'ın korumalıĒını yapan sanık polis memurları Enver Ulu, OĒuz Yorulmaz ve Ercan Ersoy'un avukatları da, müvekkil-lerinin terörle mücadelede "sıcak" olarak yer aldıklarını, devlet tarafın-dan verilen koruma görevini yerine getirdiklerini, Susurluk'ta meydana gelen kazadaki aracın içinde bulunan silahlarla bir ilgilerinin bulunmadıĒını ileri sürdüler.

Bu sanıkların Abdullah  atlı'yı "Mehmet  zbay" olarak tanıdıkları-nı  ne süren avukatlardan Kemal  kke, sanıklardan Abdülgani Kızıl-kaya'nın Şanlıurfa Milletvekili Sedat Bucak'ın yeĒeni olduĒunu ve  zel Őof rl Ē n  yaptıĒını, Susurluk'taki kazada aracı kendisinin kul-lanmadıĒını, korumaların aracında bulunduĒunu belirtti.

Sanıklardan Ayhan çarkın'ın avukatı Yadigar Gürbüz ise çarkın'ın terörle mücadelede önemli rol  stlendiĒini, ancak "Terör yaratan" konumuna getirildiĒini ileri sürdü. Gürbüz, iddiaların müphem ve so-yut olduĒunu savundu.

Sanık Ayhan çarkın da "Bu davayla hukuk devletinin katledildiĒi-ni"  ne sürdü.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin çete devleti gibi lanse ettirildiĒini, buna hukukun da alet edildiĒini savundu. Çarkın, Şunları kaydetti:

Lanetliyorum

"Bizleri bir çeteye mensup gibi göstermek istediler. Bunların ' ete devletidir' iddiası onaylatılmak isteniyor. Bu yapılmak isteniyor. EĒer bu olursa radikal örgütlere prim verilecektir. Hiçbir partiyle, hiçbir Őeyle iliŐkim yok. Cumhuriyet ilkelerine karşı yapılacak her Őeye yi-

ne karşı koyacağım. Çete devleti suçlamaları yapan siyasileri ve bazı raporları hazırlayanları lanetliyorum. Suç işlemedim. Suçlu olsaydım karşınızda olmazdım. Adalet ve hukuka güveniyorum.”

Suç Özel Harekâtçı olması

Polis Özel Harekât Dairesi eski başkan vekili sanık İbrahim Şahin’in avukatı Uğur Önder, müvekkilinin resmi görevi nedeniyle Özel Harekât Dairesi’nde çalışan polislerle bir araya geldiğini ifade etti: “Müvekkilim ve polisler, kendi iradeleriyle değil, resmi bir görevle bir araya gelmişlerdir. Suçu Özel Harekâtçı olması.”

Birkaç sayfa daha çevirdi. Yargıtay’a yapılan itirazları 15 ocak 2002’de sonuçlanmıştı. Kararı okumaya başladı:

Sanıklar İbrahim Şahin, Mehmet Korkut Eken, Ayhan Çarkın, Ercan Ersoy, Oğuz Yorulmaz, Enver Ulu, Mustafa Altınok, Abdulgani Kızılkaya, Ziya Bandırmalıoğlu, Ayhan Akça, Ali Fevzi Bir, Yaşar Öz, Haluk Kırıcı ve Sami Hoştan’ın halk arasında korku, endişe ve panik yaratacak şekilde, ammenin selameti aleyhine, kasten adam öldürme, adam kaldırma, yağma cürümlerini işlemek üzere silahlı teşekkül oluşturdukları, teşekkül mensuplarının dağlarda, kırlarda, genel yollarda, meskun yerlerde silahlı olarak dolaştıkları sabit olduğundan 4 yıl ağır hapis cezası ile ayrı ayrı cezalandırılmalarına.

Silahlı teşekkülün yöneticiliklerini yapan İbrahim Şahin ve Mehmet Korkut Eken haklarında ayrı ayrı 6 sene ağır hapis cezası ile cezalandırılmalarına...

Yargıtay 8’inci Ceza Dairesi, Susurluk Davası’na ilişkin yayınladığı gerekçeli kararında, haklarında mahkûmiyet hükmü kurulan şahıslar dışındaki kimi görevliler ile bunlara yardım edenlerin yargı önüne çıkarılmaları görevinin, devletin yetkili organlarında olduğu işaret ediliyordu. Gerekçeli kararda çarpıcı değerlendirmeler yer alıyordu. Eken, sırtını duvara dayadı. Yazının bazı bölümlerinin altını çizerek okuyordu. Gerekçeli kararda şöyle deniliyordu:

Susurluk kazasından sonra, Mehmet Özbay sahte kimlikli şahsın, yurtdışında uyuşturucudan mahkûm olmuş ve yurtiçinde de katliam sanığı olarak aranan Abdullah Çatlı olduğunun anlaşılması, aracı kullananın Emniyet görevlisi, araç sahibinin de milletvekili olması karşısında, söz konusu kazanın ilk değerlendirme de dahil, olayın derinliği-

ne devlet içini de kapsayacak şekilde çok yönlü araştırılmasını gerekli kılmakta, bu bağlamda yapılan soruşturmalarda, ulaşılan bilgi ve belgelerin, olayın arkasındaki bilgilerin çözülmesinin güç, karmaşık ve duyarlı makamları ve görevlileri de kapsayacak ölçüde olduğunu ortaya çıkarmaktadır.

Haklarında mahkûmiyet hükmü kurulan sanıklar dışındaki kimi görevliler ile bunlara yardım edenlerin yargı önüne çıkarılmaları görevi, devletin yetkili organlarının görevidir.

Bununla birlikte Emniyet teşkilatında görevli olup, haklarında kamu davası açılan sanıkların terörle mücadele adı altında yola çıkıp, bir süre sonra yasaların kendilerine verdiği yetkileri tam bir sorumsuzluk içinde ve kendi çıkarlarını gözetererek, her türlü yasadışılığı meşru sayıp amaçlarına ulaşmak için her yöntemi uygun yöntem olarak benimseyerek, yanlarına kamu görevlisi olmayan kumarhane işleticisi, uyuşturucu kaçakçısı ile katliam sanığı ve hükümlüsünü de alarak tam bir dayanışma ve işbirliği içinde hareket edip çeteleşme sürecine girmişlerdir. Eylemlerinin suç tarihi itibarıyla TCK'nın 313. maddesindeki suçu oluşturmalarının ötesinde, Anayasa'nın 6. maddesindeki 'hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasa'dan almayan bir devlet yetkisi kullanamaz' hükmüne karşın bir örgütlenme ve yetki kullanımı yoluna gittikleri görülmüştür.

Eken, tam bir yıl sonra başbakana mektup yazdı; işte o mektup

Bazıları için daha “dün” gibi ama gelin siz onu “efsane yarbay” Korkut Eken ve onu sevenlere sorun. 1 mart 2003'te Eken cezaevinde birinci yılını doldurmuştu. O gün eline kâğıdı, kalemi aldı. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e, Başbakan Recep Tayip Erdoğan'a, Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e bir mektup yazdı. Doluydu. İçini boşaltmak istedi.

Aynı suçlamayla Korkut Eken'le birlikte altı yıl hapis cezasına çarptırılan Özel Harekât Dairesi eski başkan vekili İbrahim Şahin, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e başvurup, sağlık durumunun iyi olmadığını gerekçe gösterip af isteminde bulunmuştu. Sezer, yetkisini kullandı ve Şahin cezaevinden çıkarıldı. Eken'e de böyle yapmasını önerenler oluyordu. Eken, bunu söyleyenlere şu karşılığı veriyordu:

“Suçlu olan af ister. Ben suçlu değilim. Suçlu olmadığımı göre niçin af isteyeyim? Suç işlemedim ki af isteyeyim. Ben suçumun ne olduğunu bilmiyorum. Niçin cezaevinde olduğumu anlamış

değilim. Niçin ceza verildiğini anlamış değilim. Onun için isyan ediyorum. Ama şehitlerimizin ruhu, gazilerimizin mektupları beni ayakta tutuyor. Devletime değil, bazılarına kırgınım.”

Teröristler için “Eve Dönüş Yasası” çıkarıldı. O günlerde “PKK’lı teröristler evlerine dönecek, ancak onlarla mücadele eden Korkut Eken cezaevinde yatacak. Bu vicdanları sızlattıyor” diyenler oldu.

Bazıları “Sen de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne Türkiye Cumhuriyeti’ni şikâyet et” diyordu. Böyle söyleyenlere anlamlı anlamlı bakıyordu. Başını iki yana sallayarak “Asla” diyordu, “asla ülkemi şikâyet etmem. İdam edileceğimi bileyim, yine ülkemi Avrupa’ya şikâyet etmem” diyordu. Sözleri kesin ve kararlıydı.

Eken, mektubunda içinde bulunduğu duruma isyan ediyor, bu isyanına Ayaş’taki taş duvarı da tanık oluyordu. Eken mektubunda şunları yazıyordu:

BEN DE ANLAMADIM: Nasıl ve ne sebeple ilişkilendirildiğimi anlayamadığım bir şekilde kendimi kamuoyunda “Susurluk davası” olarak bilinen davada sanık olarak buldum.

Davanın başlaması üzerine, mahkemede ifade verdikten sonra, duruşmalardan varestede tutuldum. Bu nedenle birçok duruşmaya katılamadım. Kararın açıklanmasıyla; “çete yöneticisi olmak” suçundan 6 yıl hapis cezasına çarptırıldım. Büyük haksızlık ve adaletsizliğin kurbanıyım.

Ben hayatım boyunca şerefim için yaşadım ve hiçbir zaman suç işlemedim, boğazımdan haram lokma geçirmedim, Türk Silahlı Kuvvetleri’nde, Milli İstihbarat Teşkilatı’nda ve Emniyet Genel Müdürlüğü’ndeki hizmetlerim esnasında, subay olurken ettiğim yemine bağlı kalarak vatanımı ve bayrağımı canımdan aziz bildim ve bu şekilde hizmet ettim. Yaptığım hizmetler nedeniyle, komutanlarımin ve amirlerimin takdirlerine mazhar oldum.

Mahkeme kararında; Eken’in Haluk Kırıcı’nın yakalandığı dönemde Emniyet’ten kaçmasına zemin hazırlamak, Kıbrıslı Hakkı Yaman Namı’yı tehdit ederek, Tarık Ümit’in kaybolması ile ilgili konuşmamasını sağladığı belirtildi. Eken, “Her iki suçlamayı da gerekçeli kararın yayınlanmasıyla öğrendim” diyor ve mektubunu şöyle sürdürüyor:

Her iki olayla ilgili olarak, gerek soruşturma esnasında savcılık tarafından, gerekse yargılama esnasında mahkeme tarafından sorgulanmadım. Bu hususlar karşıma suçlama olarak dahi getirilmedi ve

bu konularda bana bir tek soru sorulmadı. Ben sanık sıfatıyla yargılanmayı, bana karşı yapılmış büyük bir haksızlık olarak düşünerek beraat kararı beklerken, yukarıda arz ettiğim gibi suçlanmadığım ve sorgulanmadığım hususların sabit görülmesi ile suç teşekkülü yeticiliğinden mahkûm oldum.

Kırcı'nın Emniyet'ten kaçtığı dönemde Asayiş Şube müdürü olan Sedat Demir, yeminli ifadesinde "Kırcı'nın kaçıışı ile Eken'in hiçbir ilgisinin olmadığını" belirtiyor. Kırcı'nın avukatı Fatih Volkan, Kırcı'nın kaçıışında Eken'in rolünün olmadığını açıklıyor. Kaçıışta ihmali görülen polisler de ifadelerinde Eken'den hiç söz etmiyor. Eken, "Bahsedilmesi mümkün değildir" diyor.

Hakkı Yaman Namı da yeminli ifadesinde; Eken'in kendisini hiçbir zaman tehdit etmediğini ve ettirmediğini, mahkemenin bu kararı nasıl verdiğini anlamadığını ifade etti. Eken için ifade veren emekli generallerin, Emniyet genel müdürlerinin de açıklamalarına itibar edilmedi.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in, Eken'le ilgili dosyaları bir hukukçu olarak gözden geçirmesi, PKK ile mücadele için ömrünü Güneydoğu dağlarında parmakları donarcasına mücadele vermiş kişinin sesini duyması gerekmiyor mu?

Bazıları merak ediyordur, Korkut Eken'in suç dosyası nedir diye? İşte Eken'in yazdıkları:

– İstanbul DGM, Haluk Kırcı'nın kaçıışına zemin hazırladığıma karar verirken, kanıt olarak Kırcı'nın Emniyet'teki ifadesine dayandı. Kırcı Emniyet ifadesinde; İstanbul Asayiş Şube Müdürlüğü'ne götürüldüğünü, Avukat Fatih Volkan'ın yanına geldiğini, birlikte Asayiş Şube Müdürü Sedat Demir'in odasına gittiklerini, bu sırada benim Sedat Demir'le telefon görüşmesi yaptığımı, bundan sonra görevli polislerin kendisiyle ilgilenmediğini ve böylece kaçtığımı söylemiş, daha sonra mahkemede bu ifadesinin zora dayalı olduğunu beyan etmiştir.

– Mahkeme sadece bu beyanla, Haluk Kırcı'nın ifadesinde geçen Sedat Demir ve Av. Fatih Volkan'ın ifadelerini almaksızın, bu konuda yapılmış soruşturmayı incelemeksizin bu olayı sabit gördü ve beni cezalandırdı.

– Mahkeme, benim Hakkı Yaman Namı'yı tehdit ettirdiğimi kabul ederken, Namı'nın beyanlarına dayandığı belirtilmektedir. Oysa Namı'nın hiçbir aşamada böyle bir beyanının olmadığı anlaşılmaktadır.

- Mahkeme kararını inceleyerek tüm bu hususları tespit ettikten sonra avukatım kanalıyla yargılamanın yenilenmesi talebinde bulundum. Üst düzey eski yetkililerin ifadeleri alındı.
- Mahkeme, delillerin yargılamanın yenilenmesini gerektirecek nitelikte olmadığına karar verdi.

Eken, mektubunda *İşlemediğim suç nedeniyle delilsiz mahkûm edildim* diyor ve şunları yazıyor:

Dosyayı inceleyen Türkiye'nin en güzide hukukçusu Sayın Ord. Prof. Dr. Sulhi Dönmezer, mahkûmiyet kararında gösterilen tüm delilleri, tamamen bertaraf edecek delillerin mahkemeye sunulmuş olduğu şeklinde görüş bildirmektedir.

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku hocaları dosyayı incelemişler, yeniden yargılama esnasında toplanan delillerle be-
raat etmem gerektiği yönünde görüş bildirmişlerdir.

Tüm bunlara rağmen, hiçbir sonuç almamam izah edilebilir değildir. Hukuk içinde başka ne yapılabilir, bilemiyorum. Ancak ben bütün hayatımı verdiğim devletimden itibarımın iadesini istiyorum.

Korkut Eken, mektubun altını imzaladı. Adres olarak "Ayaş Kapalı Cezaevi" diye yazdı. "Mektup okuma komisyonu" okudu, "görül-müştür" damgasını bastı...

Ünlü gazeteci Fatih Çekirge, "Korkut Eken olayı"nı yazıyor

Korkut Eken'le ilgili yazı dizisinin *Star*'da yayımlandığı günlerde gazetenin genel yayın yönetmeni Fatih Çekirge, köşesinde "Korkut Eken Olayı"nı şöyle yazıyordu:

Günlerdir Saygı Öztürk'ün büyük bir gazetecilik başarısıyla önümüze koyduğu ve vicdanlarımızın üzerine ağır bir soru işareti olarak saptığı Korkut Eken olayını izliyorum.

Aslında bu yazı dizisini hep beraber bir "ibret vesikası" olarak izlemekteyiz.

Yarbay Eken'in göğsündeki madalyalar, bakışlarındaki kırık dökük soru işaretleri belki de onun hayatındaki kahramanlıkların yalnızca bir bölümünü yansıtmaktadır.

Daha birkaç yıl önce, PKK terörünün gencecik vatan evlatlarını sabaha karşı karakollarda pusuya düşürüp, kan akıttığı günleri hatırla-

ymca, “toplumsal hafızamız” a olan kızgınlığım da artıyor.

Öyle ya İzmir’deki Yunan işgalindeki Hasan Tahsin’i, Havza’da Mustafa Kemal’e destek için halka cesaret veren İmam Sıtkı Hoca’yı, Çanakkale’yi ve daha dedelerimizin tanık olduğu nice kahramanlık destanını hafızamızın tozlu raflarına atmadık mı?

Bir milletin askeri ve iktisadi işgal altından, yeniden doğrulup çıkardığı o “bağımsızlık ruhunu” bugün IMF karşısında “para vermezlerse ne yapacağız” korkusuyla terleyen bir ülke olarak unutmuş gözükmüyor muyuz?

125 milyar dolar dış borçla, yardımsız ayakta duramayacak bir ülke manzarası vermenin, Osmanlı’nın son dönemindeki “hasta adam” benzetmesiyle örtüşüp örtüşmediğini sorgulayacak bir “hafıza cesareti” gösterebiliyor muyuz?

Evet bir millet hafızası ve cesaretiyle ayakta durmalıdır.

Ve işte bu yüzden tarihimizdeki binlerce soru işareti gibi Korkut Eken olayını da bir örnek olarak hayretle izlemekteyim.

İşte o keskin soru:

– Korkut Eken’in suçu nedir?

Bu soruyu hukuk ve adalet çerçevesinin dışında bir “vicdani boşluğa” bıraktığımda hiçbir yankı alamıyorum.

“Bir çete reisi” olarak suçlanan Korkut Eken, ne yapmıştır?

Silahlı soygun mu, gasp mı, birine zorla çek senet imzalatmak mı, banka soymak mı?

Saygı Öztürk’ün yazı dizisini okuyunca, Korkut Eken, vicdanları karartacak hiçbir şey yapmamış gözükmektedir.

En azından böyle bir karartmaya delil teşkil edecek bir belge ya da bilgi ortaya konmamaktadır.

Bana göre anlattıkları, anlatamadıklarının yalnızca kırıntılarıdır.

İşte bu yüzden Korkut Eken olayının mutlaka millet vicdanında çözülmesi gerekmektedir.

Korkut Eken’in nasıl bir suç işlediği bu milletin önüne konulmalıdır.

Suçluysa elbette cezasını çekmelidir.

Bu konuda soru işareti kalmamalıdır.

Eğer Yarbay Eken bir silahlı çete kurup yasaları çiğnediyse, suçsuz insanlara zarar verdiyse, bunun belgeleriyle ortaya konulması gerekmektedir...

Elbette adaletin verdiği karara herkes saygı duymak zorundadır.

Ama adaletle milletin vicdanı arasında bir fark doğarsa o farkın üzerindeki soru işaretleri de mutlaka cevaplandırılmalıdır.

Kimle konuşsam, hangi meslektaşına bir soru sorsam onunla ilgili hep övgü dolu sözler duyuyorum.

Ve buradan açıkça söylemek gerekiyor ki, Saygı Öztürk'ün yazı dizisine belki de meslek hayatımızda çok az rastladığımız inanılmaz bir "millet desteği" gelmektedir.

Gazetemize gelen faks ve e-mailler klasörler halinde toplanmaktadır. Peki bu destek nereden gelmektedir?

Edirne'deki öğretmenden İzmir'deki kuyumcuya kadar geniş bir "millet yelpazesi"nden destek gelmektedir.

Eğer yalnızca özel tim polislerinden, askerlerinden gelen bir destek olsaydı, bunu anlayışla karşılayabilirdim.

Ama toplumun her kesiminden gelmektedir.

İşte "Korkut Eken olayı"nın önemi budur.

Ve işte aklımızdan vicdanlarımıza doğru sürüklenen en keskin soru da burada doğmaktadır:

– Korkut Eken bir kahraman mıdır, yoksa bir suçlu mu?

Bu sorunun cevabı devlet tarafından mutlaka tescil edilmelidir.

Evet, Yarbay Eken'in bize geçmişinden gelen bir tek bilgi var.

O da, "kahramanlığı"dır.

Ve eğer bir millet, kendi kahramanlarını övmekten korkacak bir çizgiye sürüklenmekteyse, bu o devletin geleceği açısından en tehlikeli noktadır...

PKK telsizlerinden "dikkatli olun, özel birlik var" deniliyordu

Onlar Şırnak bölgesinde görev yapacaklardı. PKK ile mücadelede özel görevler almışlardı. Bir tim iki subay, on astsubaydan oluşuyordu. Bölgeye dört tim gönderildi. Bunlarla birlikte çatışma öncesi ve sonrası hizmetler için toplam altı özel donanımlı personel de onlarla birlikteydi.

Teröristlerin bulunduğu yer belirlenince, özel timler yöreye götürülüyordu. Darbeyi çoğunlukla onlar indiriyordu. Teröristlerin barındığı muhtemel yerler de özel timin hedefleri arasındaydı. Sığınakları belirlendiğinde vurup kayıp vermeden geri çekiliyorlardı. Vur-kaç taktiklerinin sonuçlarını, teröristlerin telsiz konuşmalarından da anlıyorlardı. Alışık olmadıkları bir taktikle karşı karşıya kalmışlardı. Teröristlerin kullandığı telsizlerden "Dikkat, bölgede özel birlikler var. Dikkatli olun" anonsları yapılıyordu.

Komutan, bu konuşmaları dinlerken "Sıra sizin ağa babanıza, Şam'daki başkanınıza geliyor" diyordu. Şam'da Abdullah Öcalan'a suikast yapacak timlerin seçimi yapılmış, eğitimleri çoktan başlamıştı bile.

Kuzey Irak sınırında bir karakol iki kez basılmıştı. Teröristler fırsat buldukça bu karakola taciz atışları yapıyordu. Bölge güvenlik komutanı, Korkut Eken'i yanına çağırdı. "Karakolumuzu basan, devamlı taciz uygulayan grubu tesirsiz hale getirebilir miyiz?" diye sordu. Komutanın, bölgede görev süresinin dolmasına birkaç ayı vardı. Görev süresi içinde onlarca Mehmetçik şehit olmuştu. Gözü arkada gitmek, silah arkadaşlarının kanını yerde bırakmak istemiyordu. PKK'nın terörü en azgınlaştırdığı dönemde, komutanlar üzerine düşeni yapıyordu. Ama, askerlerinin cenazelerini memleketlerine göndermek çok ağırlarına gidiyordu.

Komutan, yeni şehitler vermek istemiyordu. Ancak, teröristlerin Kuzey Irak'tan geçip karakolu basma girişimleri de hep gündemdedi. Her an yeni baskın yapılacağından endişe ediliyordu.

Korkut Eken, komutana "Bana bir hafta zaman, bölge ile ilgili istihbarat bilgilerini ve bugünden itibaren terörist telsiz dinleme sonuçlarını kesintisiz olarak verilmesini sağladığınız takdirde bu işi hallederiz" dedi.

Tim komutanları, tim istihbarat uzmanları, istihbarat bilgilerini, terörist telsiz dinlemelerini değerlendiriyordu. Teröristlerin, karakola yirmi beş kilometre uzaklıkta, Kuzey Irak'ta bulunan Sinaht ve Haftanın bölgelerinde barındıkları anlaşılıyordu. Her akşam birlik elemanları bir araya geliyor, günlük çalışmaların bir özetini diğer personele anlatıp onları da bilgilendiriyordu.

Bir hafta sonra, Korkut Eken, teröristleri bulundukları yerde vuracak dört ayrı plan hazırlamıştı. Planları öncelik sırasına göre anlattı. Komutan son derece memnundu. Fakat böyle bir operasyona Asayiş Komutanlığı'nın izin vermeyebileceğini düşünüyordu.

Korkut Eken, "İzin verir Komutanım" dedi. Bildiği bir şeyler vardı. Komutanın böyle bir operasyon için sorun çıkarmayacağını biliyordu. Dediği de oldu. Operasyona "Yarasa 12" adı verildi.

Teröristlerin Sinaht-Haftanın bölgelerinde iki ayrı yerde barındıkları saptanmıştı. Komutana önerdikleri hareket tarzı, iki ayrı noktadan bölgeye iki timle sızarak gündüz hâkim noktalara teröristlerden önce çıkmak, "tepeci" adı verilen ve yüksek yerlerde gözcülük yapanlarla karşılaşıldığında hemen müdahale ederek etkisiz hale getirmek olarak benimsenmişti. "Tepeci"lerle karşılaşıldığında öncelikle onlar "sessiz" bir şekilde etkisiz hale getirilecek, karşılaşılmadığında bölgede donarak (teröristlere gözükmemek ve mümkün olduğunca az hareket etmek) onların yerleri kesin belirlenip silahlı helikopterle vurulacaktı.

Teröristlerin giydiği elbiselerden giydiler, tıpkı PKK'lı oldular

Askerler, Kuzey Irak'ta yapacakları operasyon için PKK'lılar gibi giyinmişti. Yörede Türk askeri olduğunun bilinmesi istenmiyordu. Askerler, PKK'lı gibi giyindiklerinde birbirlerine bakıp güldüler. Hele Astubay M. katıla katıla gülüyordu. Göreve hazır dılar. Sınıra yakın bir mağarada, havanın kararmasını bekliyorlardı. Harita üzerinde son kontrollerini yaptılar.

Astsubay C. sigarasını keyifle içiyordu. Gece boyunca bir daha rahat rahat sigara içemeyeceğini biliyordu. Sigaranın birini söndürüyor, diğerini yakıyordu. Yanındaki astsubaya "Babam kalpten öldü. Doktor o kadar sigarayı bırak diyordu ama rahmetli dinlemedi. Bana da doktor 'bırak' demeden bari rahat rahat içeyim" diyordu. Bu sözleri hemen her operasyondan önce, Astsubay C.'den çok duymuştu. Söylediklerini başıyla onayladı... Elini silahın namlusuna götürdü, okşayarak "Mahcup etme" diye söylendi.

Yüzbaşı S. ve Yüzbaşı K. komutasındaki iki tim Kuzey Irak'a sızdırılacaktı. Türkiye sınırına Kuzey Irak tarafında yaklaşık on beş kilometre uzaklıkta bulunan en yüksek tepenin adı "Kantur"du. Yüzbaşı S.'nin komutasındaki özel tim "Kantur"a, onların beş kilometre doğusunda bulunan nedendir bilinmez adı "İsimsiz Tepe"ye çıkan ve operasyon dosyalarında hep bu adla anılan "İsimsiz Tepe"ye Yüzbaşı K. komutasındaki tim sızacaktı.

Karanlık çökmüştü. Timler sınırın ötesine geçmeye başladı. Saat 20.00'ı gösteriyordu. Timlerin gece teçhizatı noksansızdı. Zaten bu teçhizatlar da "deneme" amaçlı alınmıştı. İki kişiye bir gece görüş gözlüğü düşüyor, onlar sırayla gece görüş gözlüğünü kullanıyorlardı. Yanlarında iki gün yetecek ihtiyaçları, birkaç değişik kanaldan irtibat kurma olanakları ve silahlarında "noktaları sistem" (yani gece ateş etme sistemi) de bulunuyordu.

Gecenin karanlığında yürüyorlardı. Nereden, kimin çıkacağını, hangi kayanın dibinden ateş edileceğini bilmiyorlardı. Yüzbaşı S.'nin timi hiçbir engelle karşılaşmadan sabaha karşı "Kantur" tepesine çıktı. Yüzbaşı K.'nin timi, bölgenin tek su kaynağının çevresinde tertibini aldı. Ortalıkta PKK'lıların bulunduğuna ilişkin hiçbir belirti yoktu. Timler temmuz sıcaklığında kıpırdamadan (yani "donarak") bekliyorlardı.

Saatler geçiyordu, ne gelen vardı ne giden. Büyük bir sessizlik vardı. Her biri bir başka kayanın dibindeydi. Astsubay C., yanındaki Astsubay H.'ye "Hişt, hişt karşıya bak" dedi. Altı kişi su kay-

nağının bulunduğu yere doğru geliyordu. Onların görülmesinden sonra herkes kıpırdandı. Başlarından süzülen terleri sildiler. Herkes görevini biliyordu. Teröristler ise son derece tedbirsiz bir biçimde su kaynağına yaklaşıyordu. Yüzbaşı K. ateş emri verdiğinde bir anda ortalık cehenneme döndü. Kayalara çarpan kurşunların çıkardığı sesler eriyip, kaybolup gidiyordu. Çatışmanın ilk on dakikasında dört terörist öldürülmüştü. Kaçan iki teröristi yakalamak için tim görevlileri gerekli önlemleri de alarak ilerliyordu. Çalılık ve taşlı arazide teröristler görünmüyordu.

Silahlarını birbirlerine doğrultmuşlar, parmakları tetikteydi

Teröristlerden birisi çalılıklar arasında bir kayanın dibine sinmişti. Kendileri gibi PKK kıyafeti giymiş kişilerin, asker ya da polis özel harekât timi mensupları olduğunu anlamıştı. Acaba, Astsubay C. de bunların arasında mıydı? Örgüte katıldığına pişman olmuştu olmasına ama iş işten geçmişti. Amcasının oğlu C.'nin astsubay olduğunu ve özel operasyonlar için Güneydoğu'da bulunduğunu duymuştu. Karşılaştılar ne yapacaklardı? Kim kimi öldürecekti... Küçükken "kovboyculuk" oynarlardı. Bazen o, bazen kendisi "Ben vurdum" diye bağırırlardı.

Astsubay C. de amcasının oğlunun örgüte katıldığını duymuştu. Çok üzülmüştü. En yakın arkadaşlarına bile "Benim yakınım da PKK'ya katılmış" diye söyleyemiyordu. Ama, amcasının oğlu değil, kardeşi olsa bile fark etmezdi. Görevi neyse onu yerine getirecekti.

Kayanın dibinden birden fırladı. O an göz göze geldiler. Tanımuşlardı birbirlerini. İkisi de silahlarını birbirlerine doğrultmuş, öylece bekliyorlardı. İki amcaoğlu dağ başında karşı karşıya gelmişti. Birinden biri ölecekti. İkisinin de parmakları tetikteydi. İkisi de terliyordu. Gözlerini birbirlerine dikmiş bakıyorlardı. "Abi" dedi. Astsubay karşılık vermedi. Teslim olmadan kurtulamayacağını biliyordu.

Silahının dipçiğini yere koydu. Çömeldi. Namluyu boynunun altına dayadı. Gözlerini Astsubay C.'den ayırmıyordu. Astsubay yavaşça "Yapma. Teslim ol" dedi. Bakışları yalvarır gibiydi. Yanlarına yaklaşıyorlardı. Sesleri duyuyordu. Bir daha, "Yapma, gel teslim ol" diyebilirdi. Silah patladı. Astsubay C. karşısındaki kişinin parçalanmış başını görünce gözlerini yumdu. Onu hiç böyle görmek istemezdi. O intihar ederken, kaçan diğer terörist ise silahını bırakıp teslim olmuştu.

Teröristlerin telsizlerini de dinliyorlardı. Onların su kaynağına giden teröristler hakkında bilgi almak için kendi aralarında konuşmalarından, bir grubun onlara yardım etmek için su kaynağının bulunduğu alana doğru gönderildiğini öğrendiler. “Kantur” tepesindeki Yüzbaşı S.’nin timi de, Yüzbaşı K. ile bağlantı kurdu. Yardım etmek için bölgesinden hareket ettiğini duyurdu. Onlar da yaklaşık bir kilometre sonra bir PKK grubu ile çatışmaya girdi. Çatışma devam ediyordu.

Yüzbaşı K.’nin bölgesinde çatışma daha çabuk bitti. Teslim olan teröristlerin “şok sorgulaması” bizzat tim komutanı tarafından yapılıyordu. Çatışan grupların ana üslerinin yakın olduğu bilgisini almıştı. Yüzbaşı K., arkadaşı Yüzbaşı S.’nin timine yardımcı olmak için kendilerini yönlendirmesini istiyordu. Yüzbaşı S. grubun beş altı kişi olduğunu ve onları da “haklayacaklarını” belirtti, “Siz bölgenizde kalın. Dışardan gelebilecek yardımları engelleyin” dedi.

İhtiyatta kalan diğer iki tim, basılan, taciz edilen A. karakolunda bekliyorlardı. Korkut Eken, “Buraya gelmeyeceklerini bilseydim, ben de onlarla birlikte olurum” diyor, orada arkadaşlarının yanında olmayı istiyordu. İçi içini yiyordu. Yerinde duramıyordu. Şimdiye kadar “kötü haber” yoktu. Ama çatışmaydı, ne zaman ne olacağını kimse bilemezdi. Hava kararmadan timlerin hareket bölgesine çekilmesi gerekiyordu. Herhangi bir olumsuzluk da yoktu.

Mayın patlamıştı; Korkut Eken yerinde duramıyordu

Yüzbaşı S.’nin timinde görevli Astsubay H. büyük bir gürültüyle sarsıldı. Büyük bir acı duydu. Mayın patlamıştı. Hemen yanında bulunan sıhhiye Atsubayı A. da yüzünden ve karın bölgesinden yaralanmıştı. A. karakolunda onları bekleyenler, iki yüzbaşı arasındaki konuşmayı duyduklarında, “Eyvah” demişlerdi. Mayının ne olduğunu, mayın patlamasından bacak kaybetmeden kurtulmanın da zor olduğunu biliyorlardı.

Önceden planlandığı gibi, helikopter desteğinde timlere “tahliye emri” verildi. Mayına basan Astsubay M. ile Korkut Eken telsizle bağlantı kurdu. “Geçmiş olsun Astsubayım, nasılsın?” diye sordu. Astsubay, onca acı çekmesine rağmen “Sağ olun Komutanım. İyiyim Komutanım” karşılığını verdi. “İyi olmadığını” biliyordu. Ama hep böyle derlerdi. Artık onların kendi bacakları olmayacağını biliyordu. Astsubay M. ilkyardımlarını kendi kendilerine yapmakta olduklarını, “önemli bir şeyinin olmadığını” belirtiyor-

du. Astsubayın bu sözleri, konuşmayı dinleyenleri biraz rahatlatmıştı. Ama, daha önce de "bir şeyim yok" diyenlerin neleri olduğunu çok iyi biliyorlardı.

Helikopterler operasyon bölgesine ulaştığında, tim personeli tanıtma bezlerini sırtlarına takmıştı. Eğer o bezler olmasa, PKK'lı gibi giyinmiş olan askerler "hedef olabilirdi. Helikopterde bulunanlar "oh be" dediler. Pilotlar, çatışma bölgesine yaklaşan terörist gruplarını da görmüştü. Atış başlamıştı. Onlar panik halinde sağa sola kaçışıyor, kayaları kendilerine siper almaya çalışıyorlardı.

Korkut Eken, operasyon bölgesine helikopterle gitti. Timleri tahliye etmek istiyordu. Aklı hep yaralı astsubaylardaydı. Timler, helikopterle Şırnak'a getirildiğinde hava iyice kararmıştı. Yaralı astsubayı gördüğünde adeta donakalmıştı. Astsubayı yakından tanıyordu. Gözleri doldu. Camdan dışarı bakarken ağlıyordu. Dağlara baktı. "Şırnak... Şırnak" diye söylendi. Gerisini getiremedi.

Mayına basan ve telsizle "önemli bir şeyim yok" diyen Astsubay M.'nin sağ ayağı dizinden kopmuştu... Astsubay M. kendi ilkyardımını kendisi yapmış, serumunu hem kendine, hem de şokta olan sağlık astsubayına takmıştı. Onlar, Eken'i ve yanlarında bulunan arkadaşlarını teselli ediyorlardı...

işte o gün Kuzey Irak'ta mayına basan Astsubay M. şimdi protez bacaklı olarak memleketinde yaşamını sürdürüyor. Astsubay C. ise memleketine izinli olarak gittiğinde, gözleri önünde intihar eden PKK'lı akrabasından hiç söz etmedi. Akrabalarına "Mutlaka çatışmada öldürülmüştür" diyordu. **scanned by darkmalt1**

Korkut Eken dalıp gitmişti. Ayaş Cezaevi'nin bahçesine domates fideleri dikerken, aklından "Koçlarım kim bilir nerelerde ne yapıyor?" dedi. Yanı başına bir asker gelmişti. "Komutanım, cezaevin-den çıkmanıza kaç gün kaldı?" dedi. Gülümsedi. Ağustos ayına daha çoook vardı... **www.cizgiliforum.com**

Başında bordo beresiyle bin araçlık konvoyla Ankara'ya geldi

... ve beklenen gün gelmiş, 28 temmuz sabahı Korkut Eken sevgi gösterileri arasında tahliye olmuş, bin araçlık konvoyla Ankara'ya gelmişti. Evine gelmeden önce Anıtkabir'i ziyaret etti. Yakasında Türk bayrağı ve Atatürk rozeti takılıydı.

Yanında silah arkadaşları vardı. Terörün en azgın döneminde Olağanüstü Hal Bölgesi'nde "Asayiş Kolordu Komutanlığı" yapan,

yanından “tamburalı” silahını ayırmadığı için “Tamburalı Paşa” olarak da tanınan emekli Korgeneral Hasan Kundakçı, hasta yatağından çıkıp gelen emekli Korgeneral Atilla Kurtaran, emekli Tuğgeneral Muammer Ünal, emekli Tuğgeneral Erdal Yurdakul, 1965 Kara Harp Okulu'ndan Eken'in silah arkadaşları da vardı. Onların cezaevi kapısı önünde kendisini karşılamaya gelmesi Eken'i son derece duygulandırmıştı. Ne diyeceğini bilemiyordu. Özel Birlik komutanlığı döneminde Eken'in tim komutanı olan emekli Albay Zeki Önal ise cezaevine girdiği günden beri komutanını her fırsatta ziyaret etmiş, ailesinin yalnızlık çekmemesi için o da evini İstanbul'dan Ankara'ya taşımıştı.

Tahliyesinden sonra bu kitap için anlattıkları

Korkut Eken'in tahliyesinden bir gün sonraydı. Bir göz hastanesinin bahçesinde beraberdik. Hastanenin bahçesinde bir köşeye çekilip Korkut Eken'le sohbete başlayacaktık ki, bir genç geldi, “Efendim geçmiş olsun. Ben Emniyet mensubuyum. Şehit kardeşiyim” dedi. Eken, kalkıp gencin yanaklarından öptü. Sessizce oturdular. Hiç konuşmadılar...

Yanlarına hastanede görevli bir bayan geldi, “Efendim, kendim ve nişanlım adına elinizi öpmek istiyorum” dedi. Eken elini öptürmek istemedi. Genç kız, öpmek için uğraştı. Elinden öptü, “geçmiş olsun” dileklerini sunup yanından ayrıldı.

Bir hanım yaklaştı. Telaşlıydı. Eken'in tam karşısına geldi, “Oğul... oğul sen biliyor musun ben de şehit anasıyım” dedi. Ulviye Tuğ, oğlu Abdülkadir Tuğ'u Hakkari'nin Çukurca ilçesi kırsalında kaybetmişti. Aslan gibi oğlunun cesedini PKK'lı teröristler delik deşik etmişti. Oğlunu 20 eylül 1994'te şehit etmişlerdi. O hep “vatan sağ olsun” dedi. O ana, hep ağladı. O ana, rüyalarında hep oğluyla konuştu. Her rüyanın ardından oğlu için ağladı... ağladı. O ağlaya ağlaya gözden olmuş, şimdi göz hastanesine ameliyat için getirilmişti.

Korkut Eken'e siyasi soru

Çayımızı içerken Eken'e, “Cezaevinde ikram ettiğiniz gibi olmasa da çayımız fena değilmiş” deyip sohbetimize devam ediyoruz. Eken'e, “Korkut Eken'in siyasetle bir ilgisi olacak mı?” diyorum. Şunları söylüyor:

“Herhangi bir siyasi partiye girmek gibi bir niyetim yok. Bir iki-

si hariç siyasi partilerde dostlarım var. Herkesle görüşüyorum. Beni parti ayrımı gözetmeden cezaevinde yalnız bırakmadılar. Dostluk, arkadaşlık ayrı, siyasi görüş ayrı. Cezaevinde bana her görüşten insan geldi. Hepsinden çok yakın ilgi gördüm. Hiçbirisi için şu partiden, bu partiden diye ayrım yapmam. Cezaevinde bulunduğum dönemde DYP Genel Başkanı Mehmet Ağar'ın hep ilgisini gördüm. BBP Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu, tahliye olurken beni karşılayanlar arasındaydı. DYP genel başkanının cezaevine gelmesi benim DYP'li olduğumu, BBP genel başkanının cezaevi çıkışında karşılaması benim BBP'li olduğumu göstermez."

Kökene ne olursa olsun, önemli olan...

Eken, çayından bir yudum daha içti ve sözlerini şöyle sürdürdü:
"Beni kimse şu partiyle, şu kuruluşla özdeşleştirmesin. Ben Türk milletini kucaklamak istiyorum. Benim karşı olduğum, hep karşı olduğum, ülkemizi bölmek isteyenlerdir. Vatanını, bayrağını seven, ülkemizin her kesimindeki insanlarla dostum. Bunların kökeni ne olursa olsun, kendisini Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı kabul eden herkesle dostum... Güneydoğu'da PKK'ya karşı, onların siyasi destekçilerine, finanse edenlere karşı omuz omuza mücadele ettik, çarpıştık. Bu mücadelede Siverek'te Sedat Bucak'ın, Şenoba'da Hazım Babat'ın, Cizre'de Kamil Atağ'ın, devlet yanlısı aşiretlerin çabaları unutulmaz."

"Bordo bere, hayat felsefem"

Korkut Eken, cezaevinden çıkarken, şehit anaları Eken'e yıllarca başında onurla taşıdığı bordo bere armağan etti. Eken, beresini başına geçirip kendisini karşılamaya gelenleri selamladı. Hastane bahçesinde bordo beresinden söz ederken, gözlerindeki rahatsızlıktan dolayı hep takılı olan güneş gözlüğünü çıkardı. Gözlerinin içi gülüyordu. Gazetedeki bordo bereli fotoğrafına bir kez daha baktı ve şunları söyledi:

"O bordo bere var ya, bordo bere. İşte o benim her şeyim. O bere benim hayat felsefem. Benim için her şeyden kıymetli. O bere benim her zaman vatan hizmetinde olduğumun işaretidir. Bordo berem için ölmeye hazırım. Cezaevi kapısında bereyi verdiklerinde çok duygulandım, çok heyecanlandım. Hele orada komutanlanmı, hasta yatağından kalkıp gelen komutanlanmı, silah **arkadaşlarımı** cezaevi kapısında görünce sanki göreve gidiyormuş gibiydim Kar

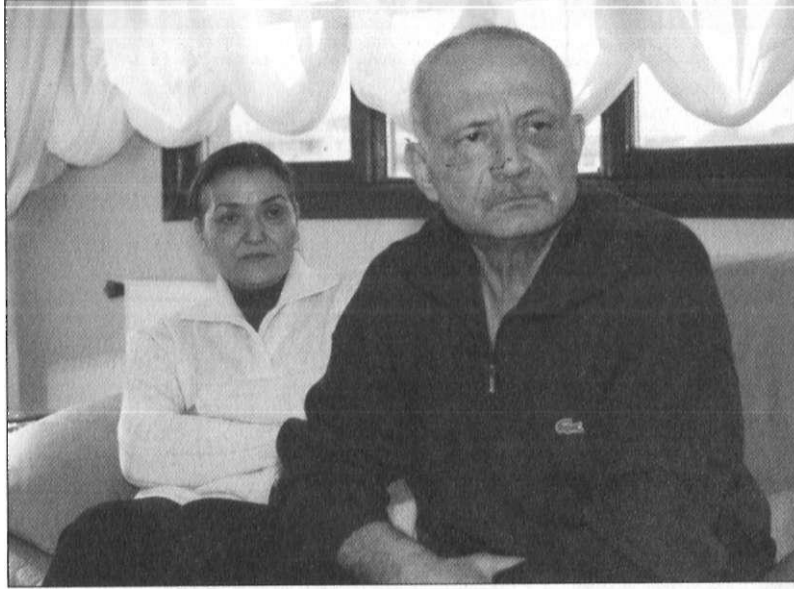
şılamak için gelen vatandaşlarımız bana gurur, onur verdi. O organizasyon bütün Türk milletininindir" dedi.

"Rahatım, gururluyum, onurluyum"

Korkut Eken'e "Geldi geçti, gerçekten suçsuz olduğunuza inanıyor musunuz?" diye sordum. Şunları söyledi:

"Evet, inanın suçsuz yere yattım. Kolay mı altı yıl hapis cezası almak, kolay mı iki buçuk yıl cezaevinde yatmak? Bu cezayı almakta belki benim de kabahatim oldu. Doğru dürüst bir savunma bile yapmadım. Çünkü duruşmalardan ilk celsede varestede tutuldum. Bu çok anlamlıydı. Bir ilk duruşmaya, bir son duruşmaya gittim. İlk duruşmada varestede tutuldum, yani davaya gelmeme gerek görülmedi, son duruşmada ise en büyük ceza bana verildi. O dönemde herkes benden vebalı gibi kaçıyordu. Cezaevinde yattım, çıktım. Şunu söylemek istiyorum: Gururluyum, onurluyum, vicdanen rahatım."

O kahraman, iftiralardan, isminin bazı olaylara karıştırılmasından korkarak bir köyde yaşıyor...

Korkut Eken ve eşi Tülay Eken.

Korkut Eken, Saygı Öztürk'e açıklamalar yapıyor, eşi Tülay Eken sessizce dinliyordu.

Eken, cezaevine götürülürken yanında Mehmet Ağar vardı.

Korkut Eken, mahkeme koridorlarında.

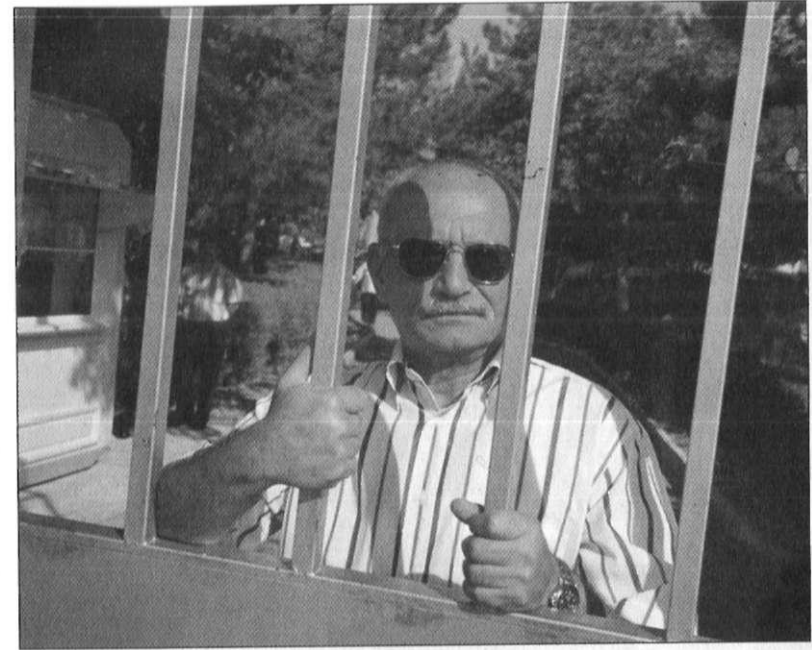
Eken cezaevine giderken Şehit Aileleri Derneği plaket verdi.

Eşini cezaevine gönderen Tülay Eken, Saygı Öztürk'e Korkut Eken'in aldığı şilt ve madalyaları gösteriyor.

Korkut Eken 2,5 yılını geçirdiği Ayaş Cezaevi'nden çıkarken heyecanlıydı.

Korkut Eken demir parmaklıklar ardında "Böyle bir son beklemiyordum" derken gözleri dolmuştu...

Korkut Eken Saygı Öztürk'ün sorularını yanıtlıyor.

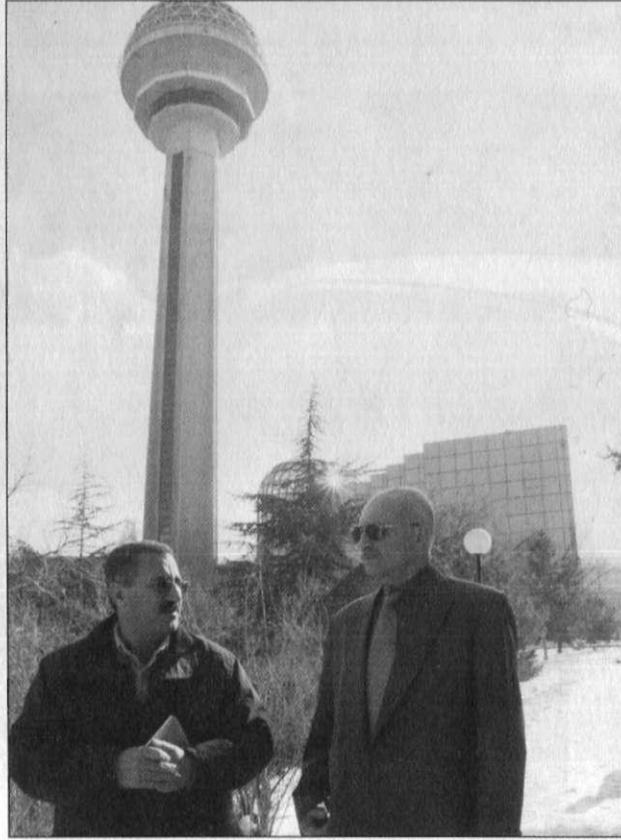
Korkut Eken cezaevinden çıkıyor.

Cezaevi çıkışında başında bordo beresiyle karşılayanları selamlarken.

Korkut Eken cezaevinden çıkarken alkışlarla karşılandı.

Korkut Eken her soruya içtenlikle cevap verdi.

scanned by darkmalt1